

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบึงกาฬ

พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
สิงหาคม ๒๕๖๕

คำนำ

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ โดยหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ของจังหวัดบึงกาฬ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ภายใต้แผนพัฒนาการเกษตร ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนา ประเทศ นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญ ยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์ การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ และยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบึงกาฬ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ฉบับนี้ ได้ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ประกอบกับคณะกรรมการ พัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ ได้มีมติเห็นชอบแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบึงกาฬ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) นี้แล้ว ในคราวการประชุมคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ ครั้งที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการ พัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด การจัดทำคำของบประมาณที่เกี่ยวข้อง และเป็นเครื่องมือในการ ติดตามแผนงาน โครงการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ รวมถึงเป็นแนวทางการพัฒนาภาคเกษตรในทุกมิติ ซึ่งความสำเร็จในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบึงกาฬ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ครั้งนี้ ได้รับความร่วมมือด้วยดีจากหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

กลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตร
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ
สิงหาคม ๒๕๖๕

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	๒๒
ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	๕๕
ส่วนที่ ๔ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๖๒
ส่วนที่ ๕ แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการด้านการเกษตร และสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด	๘๘

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ ๑	เกณฑ์การพิจารณาปริมาณฝน	๒๖
ตารางที่ ๒	ลักษณะอากาศในฤดูหนาว	๒๗
ตารางที่ ๓	ปริมาณน้ำฝน ปี ๒๕๕๔ -๒๕๖๓	๒๗
ตารางที่ ๔	อุณหภูมิความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด - ต่ำสุด ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๖๔	๒๗
ตารางที่ ๕	แสดงพื้นที่ลุ่มน้ำในเขตจังหวัดบึงกาฬ	๒๘
ตารางที่ ๖	ปริมาณน้ำท่า	๒๙
ตารางที่ ๗	ปริมาณความต้องการใช้น้ำ	๓๐
ตารางที่ ๘	ข้อมูลแหล่งน้ำ/ระบบประปาชนบท ในเขตพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ	๓๐
ตารางที่ ๙	ปัญหาทรัพยากรน้ำและระดับผลกระทบ	๓๑
ตารางที่ ๑๐	จำนวนบ่อน้ำบาดาลและปริมาณใช้น้ำบาดาลในจังหวัดบึงกาฬ	๓๒
ตารางที่ ๑๑	ปริมาณน้ำบาดาล	๓๒
ตารางที่ ๑๒	ตารางสรุปข้อมูลพื้นที่ด้านทรัพยากรป่าไม้	๓๔
ตารางที่ ๑๓	แสดงการแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดบึงกาฬ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔	๓๕
ตารางที่ ๑๔	แสดงข้อมูลประชากรของจังหวัดบึงกาฬ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔	๓๕
ตารางที่ ๑๕	ประเพณีสำคัญของจังหวัดบึงกาฬ	๓๗
ตารางที่ ๑๖	แสดงระยะทางจากอำเภอ จังหวัด	๓๙
ตารางที่ ๑๗	การเดินทางภายในจังหวัด ระยะทางโดยประมาณ (หน่วย : กิโลเมตร)	๓๙
ตารางที่ ๑๘	แสดงข้อมูลผู้ใช้ไฟฟ้าในจังหวัดบึงกาฬ ในปี ๒๕๖๓	๔๐
ตารางที่ ๑๙	ข้อมูลการใช้น้ำของอำเภอเมืองบึงกาฬและอำเภอพรเจริญที่การประปาส่วนภูมิภาค สาขาจังหวัดบึงกาฬรับผิดชอบ	๔๑
ตารางที่ ๒๐	แสดงโครงสร้างกำลังแรงงานที่มีอายุ ๑๕ ปี ขึ้นไปจังหวัดบึงกาฬ จำแนกตามเพศ ปี ๒๕๖๓	๔๒
ตารางที่ ๒๑	จำนวนและร้อยละของกำลังแรงงานที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำแนกตามอุตสาหกรรม	๔๒
ตารางที่ ๒๒	จำนวนครัวเรือนเกษตรกรและจำนวนแรงงานภาคเกษตรของจังหวัดบึงกาฬ	๔๓
ตารางที่ ๒๓	การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอ จังหวัดบึงกาฬ	๔๓
ตารางที่ ๒๔	สรุปจำนวนโครงการพัฒนาแหล่งน้ำในปัจจุบันของจังหวัดบึงกาฬ	๔๔
ตารางที่ ๒๕	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางในปัจจุบัน	๔๔
ตารางที่ ๒๖	ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๓	๔๖
ตารางที่ ๒๗	ด้านการปศุสัตว์ของจังหวัดบึงกาฬ ปี ๒๕๖๓	๔๖
ตารางที่ ๒๘	ด้านการประมงของจังหวัด ปี ๒๕๖๓	๔๖
ตารางที่ ๒๙	ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)	๔๗
ตารางที่ ๓๐	ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร	๔๗
ตารางที่ ๓๑	สินค้า OTOP ๑๐ อันดับแรกของจังหวัด	๔๙
ตารางที่ ๓๒	ข้อมูลการเพาะปลูกข้าวนาปีและร้อยละผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือน ของสินค้าเกษตรของจังหวัด	๕๐
ตารางที่ ๓๓	ข้อมูลการเพาะปลูกข้าวนาปรังและร้อยละผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือน ของสินค้าเกษตรของจังหวัด	๕๐

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า	
ตารางที่ ๓๔	ข้อมูลการเพาะปลูกมันสำปะหลังและร้อยละผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือน ของสินค้าเกษตรของจังหวัด	๕๐
ตารางที่ ๓๕	ข้อมูลการเพาะปลูกปาล์มน้ำมันและร้อยละผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือน ของสินค้าเกษตรของจังหวัด	๕๑
ตารางที่ ๓๖	ข้อมูลการเพาะปลูกสับปะรดและร้อยละผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือน ของสินค้าเกษตรของจังหวัด	๕๑
ตารางที่ ๓๗	ข้อมูลการเพาะปลูกเงาะและร้อยละผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือน ของสินค้าเกษตรของจังหวัด	๕๑
ตารางที่ ๓๘	ข้อมูลการเพาะปลูกยางพาราและร้อยละผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือน ของสินค้าเกษตรของจังหวัด	๕๑
ตารางที่ ๓๙	ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก	๕๒
ตารางที่ ๔๐	จำนวนและสมาชิกสถาบันเกษตรกรจังหวัดบึงกาฬ ปี ๒๕๖๓	๕๒
ตารางที่ ๔๑	จำนวนอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัด	๕๒
ตารางที่ ๔๒	จำนวนราษฎรชาวบ้านแยกรายอำเภอ	๕๓
ตารางที่ ๔๓	Smart Farmer	๕๓
ตารางที่ ๔๔	Young Smart Farmer	๕๓
ตารางที่ ๔๕	ข้อมูลแหล่งรับซื้อยางพารา	๕๔
ตารางที่ ๔๖	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย Mckinsey ๗-S Framework	๕๕
ตารางที่ ๔๗	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย PESTEL Analysis	๕๘
ตารางที่ ๔๘	TOWS Matrix กำหนดกลยุทธ์	๖๑

สารบัญภาพ

ภาพที่

๑. ภาพลักษณะภูมิศาสตร์
๒. แผนที่กลุ่มชุดดินจังหวัดบึงกาฬ

หน้า

๒๒

๒๕

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖๕ รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้อง และบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๗๒(๔) รัฐพึงจัดให้มีทรัพยากรน้ำที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน รวมทั้ง การประกอบเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการอื่น และมาตรา ๗๓ รัฐพึงจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่ช่วยให้เกษตรกรประกอบเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพสูง มีความปลอดภัย โดยใช้ต้นทุนต่ำและสามารถแข่งขันในตลาดได้ และพึงช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ให้มีที่ทำกินโดยการปฏิรูปที่ดิน หรือวิธีอื่นใด รวมทั้งมาตรา ๗๕ (วรรค ๓) รัฐพึงส่งเสริม สนับสนุน คุ้มครอง และสร้างเสถียรภาพให้แก่ระบบ สหกรณ์ประเภทต่าง ๆ และกิจการวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางของประชาชนและชุมชน

๑.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไข จุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ โดยทุก หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ร่วมกันพิจารณาภารกิจของหน่วยงานที่สอดคล้องเชื่อมโยง กับแผนในแต่ละระดับ รวมทั้งนโยบายสำคัญ และสถานการณ์สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริบท ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มากำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการดำเนินงานในการขับเคลื่อนภารกิจ ให้ได้ผลลัพธ์ตามที่กำหนด ตลอดจนพิจารณาความต่อเนื่องในการบริหารราชการแผ่นดินควบคู่กับการขับเคลื่อน นโยบายของรัฐบาล เพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยแผนปฏิบัติการฯ จะเป็นกรอบแนวทาง ในการดำเนินงานของ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน รวมทั้งเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหาร ในการกำกับ ดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิต ให้สามารถ ดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ในภาพรวม เพื่อมุ่งสู่การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายระดับชาติร่วมกันต่อไป

๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) นโยบายรัฐบาล นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงกำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตร และสหกรณ์ของจังหวัด โดยมุ่งเน้นให้มีความเชื่อมโยง สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนา ในระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)^๑ มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “**ประเทศไทยมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน**” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัย ให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ โดยมีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๐๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (๐๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก) (๐๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๐๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (๐๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ การประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ^๒ เป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่างๆ ในลักษณะที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติภายในปี ๒๕๘๐ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งหมด ๒๓ ฉบับ เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๕ ฉบับ ได้แก่ (๐๑) ความมั่นคง (๐๓) การเกษตร (หลัก) (๐๕) การท่องเที่ยว (๐๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (๐๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (๐๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๐๙) เขตเศรษฐกิจ พิเศษ (๑๕) พลังทาง สังคม (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำ ทั้งระบบ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการ ยุติธรรม และ (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ ชาติประเด็น (๐๓) การเกษตร จะให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่น และเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพ ในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดทำฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุน และส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนามีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง และเข้มแข็ง ประกอบด้วย ๖ แผนย่อย โดยสรุป ดังนี้

^๑ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๑, ตุลาคม). **ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)**.

^๒ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๒, เมษายน). **แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)**.

๒.๒.๑ แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน ที่ตอบสนองต่อความ ต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนา สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้าง ความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนเชื่อมโยง ไปสู่ภาคการผลิตอื่น

เป้าหมาย สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๒ แผนย่อยเกษตรปลอดภัย ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

๒) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพ จากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือในระดับต่างๆ พัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร และพัฒนาระบบ การตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความ ต้องการของตลาดทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิต สินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน และส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า

๔) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัย และการส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

๕) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน ควบคู่การขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งใน และต่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัย และคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น

ตัวชี้วัด ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร

๒.๒.๓ แผนย่อยเกษตรชีวภาพ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเชื้อจุลินทรีย์

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ ยกกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตร ขนาดกลางและเล็ก และสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงาน ที่เกี่ยวข้อง กับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อม ในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง

๔) ส่งเสริมการทำการตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเกษตรชีวภาพ ตลอดจนประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบลเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด จำนวนวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็ก และผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพ

๒.๒.๔ แผนย่อยเกษตรแปรรูป ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมาย สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๕ แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตรรวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต

๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม องค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาด การใช้ประโยชน์ จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ

๓) สนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๖ แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษาฐานทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ การคุ้มครองที่ดินการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร และการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม

๒) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน สนับสนุนให้ชุมชนทางการเกษตรของท้องถิ่น ส่งเสริมการทำการเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้หน่วยงานของ รัฐหรือท้องถิ่นในพื้นที่มีบทบาทดำเนินการให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในมิติต่างๆ รวมถึง

การดูแลโภชนาการของ ประชาชนในทุกช่วงวัย สร้างเสถียรภาพด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน การมีมาตรการรองรับสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสินค้าเกษตรและอาหารได้อย่างทั่วถึง และการติดตาม การเปลี่ยนแปลงของราคาอาหาร และผลกระทบ

๓) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริม ให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ทั้งเรื่องเกษตรกร ข้อมูล อุปสงค์ และอุปทานสินค้าเกษตรที่มุ่งเน้นการตลาดนำการผลิต ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม ข้อมูลมูลค่าสินค้าเกษตร การพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังและวางระบบเตือนภัย กลไกการจัดการปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ในมิติต่างๆ ทั้งในด้านอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้ใช้ประโยชน์สามารถเข้าถึงข้อมูล ได้ง่าย ตลอดจนเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์แนวโน้มการผลิตสินค้าเกษตร

๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาด้านการผลิตและด้านการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ สนับสนุนการขยายเครือข่าย ธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ สนับสนุนให้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนภายใต้เงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากขึ้น และมีกลไกในการดูแลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างแท้จริง

๕) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัย พื้นฐาน รวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่างๆ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยี ด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ

๖) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ ยกย่องการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ ให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค จัดให้มีระบบการตรวจรับรอง คุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม รวมถึงการวางระบบตรวจสอบย้อนกลับ

๗) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือ ต่างๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่างๆ

๘) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพ การให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่าย ในการทำธุรกรรมทางการค้า และเตรียมความพร้อมของสถานที่เก็บรวบรวม/รักษาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ เกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

เป้าหมายที่ ๑ ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย) ที่ขึ้นทะเบียน กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร) ที่ขึ้นทะเบียน กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๓ แผนการปฏิรูปประเทศ^๓ ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วย ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคี สังคมมีความสงบสุข เป็นธรรม และมีโอกาส อันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ การปฏิรูป ประเทศ ต้องสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีประเด็นขับเคลื่อนการปฏิรูปที่สำคัญ โดยสรุป ใน ๖ มิติ ได้แก่ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจ การสร้างสังคมและชุมชนที่เข้มแข็ง การฟื้นฟู และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การสร้างสภาพภูมิภาพและความโปร่งใส ในกระบวนการ ทำงานของภาครัฐ และการพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม แผนการปฏิรูปประเทศ

^๓ ประกาศ นร. เรื่อง การประกาศแผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง). (๒๕๖๔, ๒๕ กุมภาพันธ์). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนพิเศษ ๔๔ ง.

มี ๑๓ ฉบับ มีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ฉบับ ได้แก่ (๒) การบริหารราชการแผ่นดิน (๓) กฎหมาย (๕) เศรษฐกิจ (หลัก) (๖) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ (๗) สาธารณสุข ในส่วนของแผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ มีเป้าประสงค์เพื่อยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ กระจายความเจริญและความเข้มแข็งของภาคสังคม และปรับบทบาท โครงสร้าง และกลไกสถาบันบริหารจัดการเศรษฐกิจของประเทศตามหลักแนวคิดการบริหารงานคุณภาพที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนประเด็นปฏิรูปเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และลดความเหลื่อมล้ำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๕ กิจกรรม ประกอบด้วย

- ๑) การสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๒) การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง
- ๓) การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย
- ๔) การเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของไทยในภูมิภาค
- ๕) การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ทั้งนี้ ในการดำเนินการดังกล่าวจะทำให้กำลังคนในระบบมีทักษะสอดคล้องตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย และได้รับการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น บุคลากรในภาคเกษตรกรรม ภาคการท่องเที่ยว และผู้ประกอบการรายย่อยมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศได้ดียิ่งขึ้น

๒.๔ (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)^๔ มุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทัน่วงที การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทย “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบายและกลไกเพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่การขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนด **หมุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ** ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “ขจัด” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยมีหมุดหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๑ หมุดหมาย ได้แก่

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร และเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น ปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น และการท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

^๔ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๔, ตุลาคม). (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐).

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค โดยทำให้ประเทศไทยเป็นประตูการค้าและการลงทุน เป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค และเป็นศูนย์กลางคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก โดยมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น และมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ โดยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้ของ SME SME มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถ Scale up และปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่ และ SME สามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง และการพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม โดยครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม และคนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยการเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการลดความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการสร้างภูมิคุ้มกันและการฟื้นตัวจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต โดยคนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน โดยการบริการภาครัฐมีคุณภาพเข้าถึงได้ และภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูงและคล่องตัว

๒.๕ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)^๕ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อเป็นกรอบการพัฒนาการเกษตรของประเทศในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) แผนปฏิรูปของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาในระดับโลกขององค์การสหประชาชาติ โดยยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่นคง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมียุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ดังนี้

^๕ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (๒๕๖๐, เมษายน). ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙).

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในอาชีพเกษตรกรรม บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรโดยนวัตกรรมการและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้า และส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตรให้สอดคล้องกับไทยแลนด์ ๔.๐ บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร และพัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตรนำไปสู่การผลิตนวัตกรรมเชิงพาณิชย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืน และฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้สมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ โดยพัฒนาบุคลากรเป็น Smart Officer และ Smart Researcher เชื่อมโยงระบบการทำงานของทุกหน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตร

๒.๖ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐^๖ โมเดลเศรษฐกิจ BCG เป็นกลไกเร่งให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้ Thailand ๔.๐ ที่ต้องการปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจจากการใช้ความได้เปรียบด้านทรัพยากรและแรงงานไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมประสบความสำเร็จได้เร็วขึ้น ด้วยการระดมทรัพยากรและความสามารถของทุกภาคส่วนในการมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ เป็นการพัฒนารายได้ ๔ + ๑ สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพและการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งมีศักยภาพจะเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น ๑ ล้านล้านบาท จากฐานความหลากหลายของทรัพยากรชีวภาพ (Nature) วัฒนธรรม (Culture) และความเอื้อเพื่อเผ่าพันธุ์ (Nurture) ภายใต้กลไกตุ๊กตาที่ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิจัย/สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลาย ทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ โดยเกี่ยวข้องกับ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์

เน้นการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์เพื่อความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเป็นทุนพื้นฐานต่อการพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตเพื่อส่งต่อสู่คนรุ่นต่อไป รวมถึงส่งเสริมให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติจากการมองว่า “Nature as Resource” เป็น “Nature as Source” ดังนั้น ธรรมชาติจึงไม่ใช่แค่เพียงทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตเท่านั้น แต่ธรรมชาติคือแหล่งกำเนิดของชีวิตและทุกสรรพสิ่งบนโลก เป็นพื้นฐานของความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ จึงต้องรักษาสมดุลระหว่างการมีอยู่และใช้ไป รวมถึงการนำกลับมาใช้ซ้ำตามหลักการหมุนเวียน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาคลังข้อมูลดิจิทัลความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมเพื่อการบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์

๒. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรด้วยนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคม

^๖ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (๒๕๖๕, กุมภาพันธ์). แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐.

๓. การบริหารจัดการน้ำให้เกิดความยั่งยืนด้วยการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ และการพัฒนาแพลตฟอร์มเพื่อลดการใช้ ลดการสูญเสีย การนำกลับมาใช้ซ้ำ และยกระดับคุณภาพน้ำดื่ม น้ำใช้ให้สูงขึ้น

๔. การสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ และการเพิ่มทักษะการบริหารจัดการทรัพยากรให้แก่ชุมชนและคนรุ่นใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่

ใช้ศักยภาพของพื้นที่โดยการระดมจากภายใน เน้นการตอบสนองความต้องการในแต่ละพื้นที่เป็นอันดับแรก ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้มแข็งในระดับพื้นที่ การดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความเข้มแข็งจากภายในอันประกอบด้วย “ความหลากหลายทางชีวภาพ” “ความหลากหลายทางวัฒนธรรม” และ “ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่” มาต่อยอดและยกระดับมูลค่าในห่วงโซ่การผลิตสินค้าและบริการให้มีมูลค่าสูงขึ้นด้วยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการยกระดับมาตรฐาน สร้างคุณค่าใหม่ รวมถึงการนำหลักการของเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้เพื่อการลดการใช้ทรัพยากร การดำเนินการดังกล่าวมุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาที่นำไปสู่การเดินหน้าไปด้วยกัน และไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง เป็นการเติบโตของทุกภาคส่วนไปพร้อมๆ กัน เพื่อเพิ่มโอกาสของชุมชน และผู้ประกอบการที่อยู่ในภูมิภาคได้รับการพัฒนา รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรได้อย่างทัดเทียมกันมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบริการ หรือแก้ปัญหาสุขภาพ ปัญหามลพิษ ยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยของอาหาร ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการพึ่งพิงแหล่ง พลังงานทางเลือกในพื้นที่ได้เพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจภูมิภาคให้เติบโตด้วยรูปแบบของระเบียบเศรษฐกิจ BCG

๒. การนำทุนทางทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมไปสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

๓. การใช้ทรัพยากรด้านเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวในพื้นที่เพื่อสร้างเศรษฐกิจให้ชุมชน

๔. การพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการมูลค่าสูงจากความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการยกระดับมาตรฐาน การสร้างนวัตกรรม ตลอดจนการจัดการวัตถุดิบเหลือทิ้งจากการผลิตให้เป็นศูนย์

๕. การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบบูรณาการด้วยกลไกตลาด เช่น กลไกมหาวิทยาลัยสู่ตำบล อุทยานวิทยาศาสตร์ และคลัสเตอร์

๖. การพัฒนาตลาดและศักยภาพในการเข้าถึงตลาดทั้งในและนอกพื้นที่ด้วยการใช้อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และแพลตฟอร์มการเชื่อมโยงตลาด

๗. การยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยและมาตรฐานของอาหารท้องถิ่น (Street food/ วิสาหกิจชุมชน) ด้วย Food machinery และมาตรฐานการประกอบการที่ดี

๘. การสร้างและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากทั้งระบบ เช่น การยกระดับประสิทธิภาพการผลิต การควบคุมความปลอดภัย ความคิดสร้างสรรค์ ระบบประกันคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เน้นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการเดิมให้สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องด้วยการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมายกระดับประสิทธิภาพการผลิต ลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตให้เป็นศูนย์ การหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ หรือการนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ยกระดับมาตรฐานสู่การเป็นแหล่งผลิตและให้บริการที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดี ให้ความสำคัญกับระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มาตรการผลิตที่ยั่งยืนเทียบเท่ามาตรฐานสากล รวมถึงการยกระดับผลิตภัณฑ์หรือบริการด้วยการใช้นวัตกรรมเข้มข้น เช่น ระบบการผลิตพีซีในโรงงานอัจฉริยะ (Plan factory)

การให้บริการด้านสุขภาพที่มีความแม่นยำสูง หรือการแพทย์เฉพาะบุคคล โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นผู้นำในการผลิต และการให้บริการทั้งในระดับประเทศและเวทีโลก โดยมีแนวทางการดำเนินการในแต่ละสาขายุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. สาขาการเกษตรและอาหาร

๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรสู่ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง และมูลค่าสูงด้วยการใช้ การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) สนับสนุนการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้น การผลิตสินค้าเกษตร พรีเมียม เกษตรปลอดภัย และเพิ่มความหลากหลายชนิดสินค้า

๒) การขับเคลื่อนเกษตรสู่การเป็นทั้ง B, C และ G ด้วยการบูรณาการในพื้นที่ (Area based)

๓) การแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูง ด้วยการแปรรูปเป็นอาหารสุขภาพ อาหารทางการแพทย์ สารออกฤทธิ์ สำคัญเพื่อเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมถึงโปรตีนจากแมลงหรือพืช

๔) การยกระดับประสิทธิภาพการผลิตด้วยการนำแพลตฟอร์มดิจิทัล เทคโนโลยีขั้นสูง ระบบ อัตโนมัติมาบริหารจัดการกระบวนการผลิต และการกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภค

๕) ปรับปรุงกระบวนการผลิตสู่ระบบการผลิตสีเขียวและการผลิตที่ยั่งยืน ลดการสูญเสีย ระหว่างการผลิตและขยะอาหาร และการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง

๖) การสร้างแบรนด์อาหารไทยในตลาดโลกด้วยการส่งเสริมการใช้วัตถุดิบไทย อัตลักษณ์ วัฒนธรรมไทยและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๗) การลงทุนและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านนวัตกรรมอาหาร เช่น หน่วยวิเคราะห์ทดสอบ ด้านอาหารฟังก์ชัน โรงงานต้นแบบผลิตอาหารฟังก์ชันและสารประกอบ Functional ingredient มาตรฐาน GMP

๒. สาขาสุภาพและการแพทย์

๑) การสร้างและยกระดับความสามารถในการพัฒนาและผลิตวัคซีน ยา และชีววัตถุในการ ป้องกันและควบคุมโรคจากไวรัสและการเข้าสู่ตลาดสากล

๒) การยกระดับคุณภาพการรักษาสู่ระบบการแพทย์แม่นยำ ด้วยการส่งเสริมให้มีการใช้บริการ การแพทย์จีโนมิกส์ ผลิตภัณฑ์การแพทย์ขั้นสูง (Advanced Therapy Medicinal Products, ATMPs)

๓) การเร่งรัดการพัฒนาเครื่องมือ และวัสดุทางการแพทย์ด้วยกลไกนวัตกรรมแบบวิศวกรรม ย้อนกลับ

๔) การส่งเสริมการวิจัยทางคลินิก เพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ และสุขภาพ ได้แก่ ยา วัคซีน อาหารสุขภาพ อาหารการแพทย์ เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ และวัสดุทางการแพทย์

๕) การส่งเสริมการสร้างตลาดด้วยกลไกการขึ้นทะเบียนนวัตกรรม Sandbox การจัดซื้อ จัดจ้างภาครัฐ และปรับรูปแบบการจัดซื้อจากรายปีเป็น Multi-year procurement

๖) การสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อรองรับอุตสาหกรรม และบริการการแพทย์ และสุขภาพ

๓. สาขาลังงาน วัสดุ และเคมีชีวภาพ

๑) การสร้างโอกาสทางการตลาดแก่ผลิตภัณฑ์ชีวภาพให้แข่งขันอย่างเป็นธรรมด้วยกลไก การกำหนดราคาคาร์บอน การจัดสรรคาร์บอนเครดิต และการลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด

๒) การส่งเสริมการนำพืช ผลผลิต และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไปสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม

๓) การใช้นวัตกรรมชีวภาพเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการ และการสร้างธุรกิจนวัตกรรม ให้แก่ SMEs และการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของโลก

๔. สาขาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๑) การผลักดันให้เกิดการนำโมเดลการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ เช่น Happy Model เพื่อกระจาย รายได้อย่างทั่วถึงไปสู่เมืองท่องเที่ยวรอง ลดความเหลื่อมล้ำ และมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒) การส่งเสริมการท่องเที่ยวยั่งยืนและการท่องเที่ยวสีเขียว เพื่อรักษาสีเขียวตามแนวทาง Happy Model

๓) การกระจายนักท่องเที่ยวสู่เมืองท่องเที่ยวรองด้วยการพัฒนาสินค้าและบริการในเมืองท่องเที่ยวรอง โดยใช้อัตลักษณ์ท้องถิ่น วัฒนธรรม พัฒนาเรื่องราว และการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย และพัฒนาองค์ความรู้ด้วย Digital Technology

๔) การขยายตลาดการท่องเที่ยวด้วยการส่งเสริมพัฒนาระบบการจ่ายเงินแบบ One Payment System เพื่ออำนวยความสะดวกและรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมการใช้จ่าย รวมถึงพัฒนาดิจิทัลคอนเทนต์ที่นำเสนอจุดเด่นของประเทศไทยในด้านต่างๆ เช่น วัฒนธรรม

๕) การส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพสูงผ่านการจัดงานประชุมและนิทรรศการ กีฬา และ อีเว้นท์ (Event) ขนาดใหญ่

๕. เศรษฐกิจหมุนเวียน

๑) การพัฒนาเศรษฐกิจด้วยโอกาสการลงทุนและการสร้างตลาดด้วยโมเดลธุรกิจเศรษฐกิจหมุนเวียน

๒) การส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการคิดค้นผลิตภัณฑ์และบริการใหม่จากการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่

๓) การพัฒนาแพลตฟอร์มและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนอย่างเป็นระบบ

๔) การสร้างระบบกลไกการบริหารจัดการที่เอื้ออำนวยต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนของประเทศ

๕) การสร้างกำลังคนที่มีความรู้และความเข้าใจ ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้จากการอบรมหรือหลักสูตร รวมทั้งสร้างความตระหนักในการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืนเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

เน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน และสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างเท่าทันเพื่อบรรเทาผลกระทบ รวมถึงเข้าถึงโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เป็นการปูทางสู่อนาคตด้วยการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพ เพื่อการสร้างคุณค่าใหม่ในอนาคตด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปเพิ่มศักยภาพของชุมชน ผู้ประกอบการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต/บริการ เพื่อตอบสนอง ต่อความต้องการของตลาด รวมถึงสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อนำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ นอกจากนี้ ต้องพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับเศรษฐกิจ BCG ในอนาคต รวมถึงการวิจัย พัฒนาขั้นแนวหน้าเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การยกระดับความสามารถของกำลังคนในสาขา BCG

๒. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๓. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านคุณภาพ

๔. การพัฒนาเทคโนโลยีขั้นแนวหน้า

๒.๗ (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐^๗

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” ตามแนวคิด การเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ
๒. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา
๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
๔. พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค
๕. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน
๖. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. มีบทบาทเป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศแต่เป็นพืชเชิงเดี่ยว พึ่งพาน้ำฝนได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ผลผลิตภาพต่ำ ในขณะที่เกษตรกรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ภาคเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งในด้านเป็นฐานรายได้หลักของประชากรส่วนใหญ่ และการจ้างงาน ในปี ๒๕๖๒ ผลผลิตทางการเกษตร มีมูลค่า ๓๐๘,๕๓๕ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๙.๓ ของผลิตภัณฑ์ภาค พืชหลักที่สำคัญของภาค ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง โดยมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดทั่วประเทศ ส่วนใหญ่ปลูกข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ ในพื้นที่ตอนกลางและตอนล่างของภาค โดยเฉพาะพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และทุ่งสัมฤทธิ์ ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาและบุรีรัมย์ แต่ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ในภาพรวมต่ำกว่าระดับประเทศ เนื่องจากทำการเกษตรแบบดั้งเดิมและใช้สารเคมีสูง ซึ่งในแต่ละปีมีการนำเข้าวัตถุดิบทางการเกษตร เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓ พันล้านบาทต่อปี เป็นภาคที่มีพื้นที่ปลูกอ้อยและมันสำปะหลังมากที่สุดของประเทศ โดยอ้อยส่วนใหญ่ปลูกในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ และอุดรธานี และมันสำปะหลัง ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ และอุดรธานี สำหรับการปลูกข้าวอินทรีย์ มีแนวโน้มขยายพื้นที่มากขึ้น ปัจจุบันแหล่งปลูกข้าวอินทรีย์ในประเทศไทยร้อยละ ๘๐.๐ อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ (จังหวัดยโสธร สุรินทร์ มหาสารคาม ศรีสะเกษ ร้อยเอ็ด) และจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนอีกร้อยละ ๒๐.๐ อยู่ในภาคเหนือตอนบน ตลาดข้าวอินทรีย์ ส่วนใหญ่ส่งออกต่างประเทศ โดยเฉพาะสหภาพยุโรป

๒. มีพื้นที่ทำการเกษตรมากที่สุดแต่ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย พื้นที่ถือครองทำการเกษตรต่อครัวเรือนมากกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ ในปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรรวม ๖๓.๘๖ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘ ของพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรทั่วประเทศ โดยพื้นที่การเกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ซึ่งลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่พื้นที่ค่อนข้างราบ เหมาะสำหรับปลูกข้าวและพืชไร่ มีความเหมาะสมในการทำเกษตรแปลงใหญ่ขณะที่จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีพื้นที่เกษตรไม่มากนักเนื่องจากเป็นภูเขาสูงสลับที่ราบเชิงเขาและมีพื้นที่ฟาร์มขนาดเล็กประมาณ ๑๐ ไร่ต่อครัวเรือน จึงเหมาะกับเกษตรแบบประณีตหรือเกษตรอินทรีย์ จังหวัดที่มีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรต่ำสุดของภาคซึ่งส่วนใหญ่มีปัญหาด้านความยากจน ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น นครพนม กาฬสินธุ์ และศรีสะเกษ โดยมีเนื้อที่ถือครอง ๑๒.๐ ๑๒.๓ ๑๓.๑ และ ๑๓.๒ ไร่ต่อครัวเรือน ตามลำดับ

๓. การเพิ่มพื้นที่ชลประทานมีข้อจำกัดด้านกายภาพไม่สามารถพัฒนาโครงการขนาดใหญ่เพื่อเพิ่มปริมาณการกักเก็บให้เพียงพอต่อการเพาะปลูกตลอดปี พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ โดยในปี ๒๕๖๒ พื้นที่ชลประทานประมาณ ๗.๙ ล้านไร่ และมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรร้อยละ ๑๒.๓ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๓.๒ โดยพื้นที่โครงการชลประทานของภาคส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีสัดส่วนร้อยละ ๓๓.๙ ๓๑.๓ และ ๑๙.๖ ของพื้นที่ชลประทานทั้งภาค ตามลำดับ แต่ยังมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรค่อนข้างต่ำเพียงร้อยละ ๑๒.๓ จึงเป็นข้อจำกัดในการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร ทั้งการเก็บกักน้ำในฤดูแล้ง และชะลอน้ำในช่วงฤดูฝนไม่ให้น้ำท่วมพืชผลเสียหาย

๒.๘ แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)^๔ เป็นแผนหลักในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และนำไปใช้ในการติดตามและประเมินผลโครงการสำคัญประจำปีงบประมาณ ตลอดจนผู้บริหารสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแลและติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิตให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม มีวิสัยทัศน์ คือ “เกษตรกรรมคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี” โดยมีเป้าหมายผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรเพิ่มขึ้น สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) มีศักยภาพเพิ่มขึ้น และการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิตทางการเกษตรมีความสมดุล ประกอบด้วย ๕ ประเด็นการพัฒนา ๒๘ แนวทางการพัฒนา ได้แก่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ การพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ท่องเที่ยวเกษตรเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การเกษตร การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ และการพัฒนาการเกษตรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การเสริมสร้างทุนทางสังคม การรองรับสังคมเกษตรสูงวัยเชิงรุก การยกระดับศักยภาพของเกษตรกร รายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ และการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน มีแนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเชิงนิเวศ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ การเพิ่มผลผลิตของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล

^๔ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (๒๕๖๔, ตุลาคม). แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐).

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร มีแนวทาง การพัฒนา คือ การพัฒนาบริการประชาชน การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ การพัฒนากฎหมาย และการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเกษตร

๒.๙ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์^๙

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒

โดยคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาให้ทราบถึงแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินที่รัฐบาลจะดำเนินการ เพื่อพัฒนาประเทศไทยให้ก้าวไปข้างหน้าด้วยความมั่นคง สังคมไทยมีความสุข สามัคคี และเอื้ออาทร คนไทย มีคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้นและมีความพร้อมที่จะดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ เศรษฐกิจไทยมีความแข็งแกร่งและ มีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ควบคู่ไปกับการดูแลสุขภาพการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง โดยมีนโยบายประกอบด้วย นโยบายหลัก ๑๒ ด้าน นโยบายเร่งด่วน ๑๒ เรื่อง โดยมีนโยบาย หลักและนโยบายเร่งด่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๑. นโยบายหลัก ๘ ด้าน ประกอบด้วย นโยบายหลักที่ ๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบัน พระมหากษัตริย์ นโยบายหลักที่ ๔ การสร้างบทบาทของไทยในเวทีโลก นโยบายหลักที่ ๕ การพัฒนาเศรษฐกิจและ ความสามารถในการแข่งขันของไทย นโยบายหลักที่ ๖ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค นโยบายหลักที่ ๗ การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากฐานราก นโยบายหลักที่ ๑๐ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ การรักษาสีเขียวเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน นโยบายหลักที่ ๑๑ การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ และนโยบายหลักที่ ๑๒ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบและกระบวนการยุติธรรม

๒. นโยบายเร่งด่วน ๑๐ เรื่อง ประกอบด้วย นโยบายเร่งด่วนที่ ๑ การแก้ไขปัญหาในการ ดำรงชีวิตของประชาชน นโยบายเร่งด่วนที่ ๓ มาตรการเศรษฐกิจ นโยบายเร่งด่วนที่ ๔ การให้ความช่วยเหลือเกษตรกร และพัฒนานวัตกรรม นโยบายเร่งด่วนที่ ๕ ยกระดับศักยภาพแรงงาน นโยบายเร่งด่วนที่ ๖ การวางรากฐานระบบ เศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคต นโยบายเร่งด่วนที่ ๗ เตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ ๒๑ นโยบายเร่งด่วนที่ ๘ การแก้ไข ปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายราชการประจำ นโยบายเร่งด่วนที่ ๙ การแก้ไข ปัญหายาเสพติดและสร้างความสงบสุขในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ นโยบายเร่งด่วนที่ ๑๐ การพัฒนาระบบการให้บริการ ประชาชน และนโยบายเร่งด่วนที่ ๑๑ การจัดเตรียมมาตรการรองรับภัยแล้งและอุทกภัย

๒.๗ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑. ยุทธศาสตร์และนโยบายของรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ (ดร.เฉลิมชัย ศรีอ่อน) ได้มีแนวทางการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนด้านการเกษตรให้มีความยั่งยืน ด้วยยุทธศาสตร์และแนวทางนโยบายหลัก ดังนี้

๑.๑ ยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็น ประกอบด้วย

๑) ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิต โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการประสาน ความร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้า แห่งประเทศไทย Lazada Shopee Alibaba สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕ เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาด ให้มีความหลากหลาย ทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์และออฟไลน์ รวมถึงการจัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขาย เพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจเกษตรทั้งผลผลิตและสินค้าเกษตรแปรรูป เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรชุมชนที่เชื่อมโยง กับตลาดชุมชนหรือตลาดเกษตรกร อีกทั้งส่งเสริมระบบเกษตรพันธสัญญา เพื่อสร้างความไว้วางใจระหว่าง เกษตรกรกับผู้ประกอบการ โดยมีความร่วมมือด้านการตลาดที่สำคัญ ได้แก่

^๙ คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒. (๒๕๖๒, ๒๕ กรกฎาคม). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๑๘๖ ง.

๑.๑) ความร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์ การสร้างกลไกความร่วมมือให้เกิดการบูรณาการอย่างเป็นรูปธรรมระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงพาณิชย์ ให้เกิดการขับเคลื่อนภายใต้ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิต ผ่านคณะทำงานร่วมของทั้ง ๒ กระทรวง โดยการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการขับเคลื่อน ได้แก่ (๑) การสร้างและใช้ข้อมูลจากฐานเดียวกัน (Single Big Data) จัดทำ Dashboard สินค้าเกษตร (๒) การสร้างแพลตฟอร์มกลาง “เกษตรผลิต พาณิชย์ตลาด” โดยคัดเลือกกลุ่มสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ และวิสาหกิจชุมชนเป็นกลุ่มนำร่องในการออกแบบจัดทำแพลตฟอร์มกลาง (๓) การสร้างความเชื่อมั่นด้านคุณภาพมาตรฐาน ความปลอดภัย และการตรวจสอบย้อนกลับ และ (๔) การพัฒนานคนและผลิตภัณพ์ให้ตรงตามความต้องการของตลาด

๑.๒) ความร่วมมือกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยพัฒนาเกษตรแม่นยำสู่ธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรม ในสินค้าเกษตรสำคัญ อาทิ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน ข้าวโพดหวาน และมะเขือเทศ ร่วมกับบริษัทผู้รับซื้อในเครือข่ายสภาอุตสาหกรรม เป็นการดำเนินงานที่เน้นให้เกษตรกรรวมกลุ่มเป็นแปลงใหญ่ ด้วยกระบวนการจัดการที่ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น สนับสนุนแผนการตลาดที่ชัดเจนของอุตสาหกรรม ทั้งด้านปริมาณ คุณภาพ และช่วงเวลาการรับซื้อ ทั้งนี้ พื้นที่เป้าหมาย คือ พื้นที่เกษตรกรรมที่ผลิต สินค้าตามเป้าหมายของอุตสาหกรรมที่ห่างจากแหล่งรับซื้อผลผลิตในรัศมีไม่เกิน ๑๐๐ กิโลเมตร เพื่อลดภาระต้นทุน การจัดการด้านโลจิสติกส์

๑.๓) การพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มโอกาสและการรับรู้ความต้องการของตลาด โดยการพัฒนาช่องทางเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ การจัดทำร้านค้าออนไลน์ให้กับสินค้าเกษตร ด้วยการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ พัฒนาระบบเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานอย่างต่อเนื่อง และการพัฒนาต่อยอดระบบเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ การใช้งานของเกษตรกร เช่น การ Live จำหน่าย สินค้าทาง Facebook รวมถึงการเชื่อมโยงระบบจัดเก็บและขนส่งสินค้า ตลอดจนการเชื่อมโยงเครือข่าย/คลังสตอร์ ให้แก่สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร โดยพัฒนากลไกเพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร

๒) ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีเกษตร ๔.๐ เพื่อการพัฒนาภาคเกษตรกรรมโดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดโซ่อุปทานและโซ่คุณค่า (Supply-Value Chain) ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป จนถึงการตลาด โดย

๒.๑) พัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อเป็นต้นแบบเกษตรอัจฉริยะให้กับเกษตรกร รวมถึงเป็นกลไกส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ เพื่อให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีการเกษตรผ่านการรวมกลุ่ม

๒.๒) พัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร การประดิษฐ์ นวัตกรรม รวมทั้งเครื่องจักรกลเกษตรที่เหมาะสมกับพื้นที่ของแต่ละจังหวัด โดยเชื่อมโยงการทำงานกับศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่ เกษตรแบบแม่นยำ (Precision Agriculture) และเกษตรอัจฉริยะ

๒.๓) พัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรปราดเปรี๊อง (Smart Farmer) และส่งเสริมสถาบันเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร ให้เป็นผู้ให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers : ASP) เพื่อยกระดับการให้บริการทางการเกษตร และเป็นช่องทางการเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรสมัยใหม่ได้อย่างครบวงจร

๓) ยุทธศาสตร์ ๓'S คือ "Safety" ความปลอดภัยของอาหาร "Security" ความมั่นคง มั่งคั่ง ของภาคการเกษตรและอาหาร และ "Sustainability" ความยั่งยืนของภาคการเกษตร

๓.๑) Safety เน้นสินค้าเกษตรและอาหารของไทยมีความปลอดภัย เชื่อมมั่นในระบบที่มีมาตรฐาน สามารถตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) มาตรฐานสินค้าเกษตรของไทยเป็นไปตามมาตรฐานสากล

และมั่นใจว่าสินค้าเกษตรและอาหารของไทยผลิตด้วยความปลอดภัยทั้งระบบ เพื่อผู้บริโภคภายในประเทศ และส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ

๓.๒) Security เน้น ๔ ด้าน ได้แก่ (๑) Food Security ไทยเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารที่สำคัญของโลก สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารได้เพียงพอ และสามารถผลิตเลี้ยงคนทั่วโลกได้ โดยมีตัวอย่างสินค้าดาวเด่นของไทย อาทิ ข้าว มันสำปะหลัง ไข่ สินค้าประมง (๒) Health Security ไทยมีมาตรการ ควบคุม ป้องกัน การระบาดของโรคที่เข้มนวด (๓) Biosecurity ไทยมีระบบควบคุม/ป้องกันโรคระบาดในสัตว์และพืช รวมทั้งศัตรูพืช การนำแอปพลิเคชัน e-Smart Plus มาใช้ในการประเมินความเสี่ยงฟาร์มสุกรแบบ Realtime สำหรับโรค African Swine Fever (ASF) และ (๔) Farmer Security เน้นการเสริมสร้างเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมเกษตรกรพอเพียง และ Smart Farmer, Young Smart Farmer เพื่อให้ภาคเกษตรมีความมั่นคง

๓.๓) Sustainability ระบบการทำเกษตรของไทยเน้นความยั่งยืน เช่น เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร การลด ละ เลิก การใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรรับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง มีการนำเทคโนโลยีฝนหลวงมาใช้ประโยชน์ มีการจัดสิทธิในการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ให้มีความสำคัญกับความยั่งยืนของดิน การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning) เพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และมีการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ รวมถึงการขับเคลื่อนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio - Circular - Green Economy : BCG Economy) และ SDGs ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร

๔) ยุทธศาสตร์การบริหารเชิงรุกแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วน

๔.๑) การบูรณาการเพื่อพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อการบริหารและสนับสนุนข้อมูลที่ดีแก่เกษตรกรสำหรับการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม รวมถึงตรวจสอบศักยภาพพื้นที่ โดยบูรณาการจัดทำระบบแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map) สำหรับเป็นเครื่องมือในการวางแผนบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญ ที่คำนึงถึงความเหมาะสมด้านกายภาพ ด้านเศรษฐกิจสำหรับการเชื่อมโยงข้อมูล และช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดี โดยมีการรวบรวมข้อมูลและการดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรให้ครอบคลุมทุกด้านทั้งสินค้า การตลาด และทรัพยากรและครอบคลุม พื้นที่ทั้ง ๗๗ จังหวัด เพื่อบริหารจัดการสินค้าเกษตรและทรัพยากรทางการเกษตร นำไปใช้วางแผนการผลิตอย่างเป็นระบบ รวมถึงการรับรู้ความต้องการคุณภาพและปริมาณของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๔.๒) สร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในด้านการพัฒนาการเกษตร การนำจุดแข็งหรือศักยภาพของแต่ละภาคส่วนมารวมมือกัน เพื่อพัฒนาภาคเกษตรตลอดโซ่อุปทาน เช่น ความร่วมมือด้านการตลาดร่วมกับกระทรวงพาณิชย์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย แพลตฟอร์มตลาดออนไลน์ต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงด้านการตลาดให้มีความหลากหลาย ใช้ในการซื้อขายได้จริง

๕) ยุทธศาสตร์เกษตรกรรมยั่งยืนตามแนวศาสตร์พระราชา โดยน้อมนำหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติ เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกร ได้แก่ โครงการอันเนื่องมาจาก พระราชดำริฯ เกษตรทฤษฎีใหม่ และโครงการหลวง ด้วยการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านกลุ่มเกษตรกร เครือข่ายเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและพึ่งพาตนเองได้

๑.๒ แนวทางนโยบายหลัก ๑๕ ด้าน ประกอบด้วย

๑) นโยบาย “ตลาดนำการผลิต” เป็นนโยบายหลักโดยเพิ่มช่องทางตลาดให้หลากหลาย ทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์ (แพลตฟอร์มรายสินค้าเพื่อรองรับ New Normal) ตลาดออฟไลน์ โมเดิร์นเทรด (Modern Trade) รถโมบาย ตลาดสด ตลาดชุมชน คาราวานสินค้า เกษตรพันธสัญญา และเคาน์เตอร์เทรด จัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขายเพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจ โดยร่วมมืออย่างเข้มข้นกับกระทรวงพาณิชย์ภายใต้โมเดล “เกษตร - พาณิชย์ทันสมัย”

๒) การสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันเกษตรกรและเศรษฐกิจฐานราก โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้มีอำนาจต่อรองในการซื้อขายผลผลิต ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตร ชุมชน เชื่อมโยงกับตลาดชุมชน/ตลาดเกษตรกร ตลาดสีเขียว (Green Market) และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนภายในชุมชน รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ สามารถช่วยเหลือสมาชิกเกษตรกรเอื้อให้เกิดการพัฒนาในพื้นที่ ทั้งสังคม ชุมชน วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๓) การส่งเสริมสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ และ Start Up เป็นหน่วยธุรกิจให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers : ASP) เพื่อยกระดับสู่การให้บริการทางการเกษตร เช่น เทคโนโลยีในการดูแลรักษา รถจักรกลในการเตรียมดินและการเก็บเกี่ยว สำหรับให้บริการแก่พี่น้องเกษตรกรแบบครบวงจร

๔) การส่งเสริมเกษตรพันธสัญญา (Contract Farming) เพื่อสร้างความไว้วางใจและความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพการผลิตอย่างยั่งยืน ระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการ และร่วมกันยกระดับคุณภาพผลผลิต และแก้ปัญหาผลผลิตล้นตลาด

๕) การพัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร โดยเชื่อมโยงการทำงานกับ ศพก. เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรแบบแม่นยำ (Precision Agriculture)

๖) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการเกษตร เพื่อตอบสนองต่อโซ่อุปทานที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการค้าสินค้าเกษตรออนไลน์ที่ขยายตัวต่อเนื่อง เพื่อรักษาคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีความสดใหม่ และ ถึงมือผู้บริโภคอย่างรวดเร็ว รวมถึงพัฒนาระบบเชื่อมโยงทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งออกและนำเข้าสินค้าเกษตร

๗) การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ มีการกระจายน้ำอย่างเหมาะสมและทั่วถึง รวมทั้ง พัฒนาแหล่งน้ำในไร่นาของเกษตรกรและชุมชน เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำเพียงพอสำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภค และทำการเกษตร ตลอดจนป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัย

๘) การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินได้ตรงตามศักยภาพของที่ดิน และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดมากที่สุด โดยกำหนดเขตความเหมาะสมในการทำการเกษตรในแต่ละพื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตสูงสุดผ่านข้อมูล Agri - Map

๙) การส่งเสริมศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อบ่มเพาะเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer ผ่านการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต การบริหารจัดการ และการตลาดแก่เกษตรกร รวมทั้งให้บริการทางวิชาการและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในพื้นที่ โดยมีเกษตรกรต้นแบบเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ และเป็นกลไกในการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่างๆ ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่

๑๐) การประกันภัยพืชผล ให้ความคุ้มครองความเสียหายหรือความสูญเสียต่อพืชผลที่เอาประกันภัย ซึ่งเกิดจากภัยต่างๆ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง ลมพายุ ลูกเห็บตก เป็นต้น ซึ่งจะช่วยสร้างเสถียรภาพทางรายได้และความมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกร รวมถึงการให้ความช่วยเหลือเยียวยาเกษตรกรที่ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างทั่วถึง

๑๑) การส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกร ได้แก่ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร ด้วยการลด ละ เลิก การใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรรับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง และมีการพัฒนาอาหารของไทย ให้เป็นรูปแบบอาหารที่ปลอดภัยและมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัยใน ๕ ร ได้แก่ โรงเรียน โรงแรม โรงพยาบาล เรือนจำ และร้านอาหาร

๑๒) การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น สร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น สมุนไพร แมลงเศรษฐกิจ ส่งเสริมสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพทางการตลาดในอนาคต ทั้งสินค้าอาหารอนาคต (Future Food) และสินค้าเกษตรที่ตอบสนองผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม (Functional Food) รวมทั้งสินค้าเกษตรเพื่อพลังงานและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

๑๓) การวิจัยและพัฒนา เพื่อตอบสนองการพัฒนาภาคเกษตรของประเทศไทยบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกรและผู้บริโภค

๑๔) การพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อการบริหารและช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดีและเพียงพอต่อการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อการผลิตและการจำหน่ายผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์

๑๕) การประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

๒. แนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มอบแนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้กับผู้บริหารและบุคลากรของส่วนราชการ/หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยสรุปเป็นแนวทางดำเนินงานหลักใน ๓ ด้าน ดังนี้

๒.๑ การกิจเร่งด่วนเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และนโยบายให้บรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย

- ๑) เร่งรัดงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของกระทรวง
- ๒) ขยายพื้นที่เกษตรทฤษฎีใหม่สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรฐานราก
- ๓) ยกระดับศักยภาพแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่
- ๔) ผลักดันการสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๕) พัฒนาช่องทางเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ
- ๖) ผลักดันการพัฒนา Big Data อย่างเป็นรูปธรรม
- ๗) ยกระดับ ศพก. ศูนย์พัฒนา Smart Farmer ครบวงจร
- ๘) ปรับปรุงกลไกและคณะทำงานขับเคลื่อนระดับพื้นที่
- ๙) มอบหมายรองปลัดกระทรวงดูแลการขับเคลื่อนระดับพื้นที่
- ๑๐) ปรับปรุงระบบประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบให้ทันสมัยเข้าถึงเกษตรกร

๒.๒ ขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เกษตรกร ประกอบด้วย

- ๑) การแก้ไขปัญหาให้เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19
- ๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร
- ๓) การรับเรื่องราวร้องทุกข์และการเยี่ยมเยียนพี่น้องเกษตรกร
- ๔) การแก้ไขปัญหาหนี้สินให้เกษตรกร

๒.๓ วางรากฐานการทำงานของกระทรวงรองรับความปกติใหม่ (New Normal) ประกอบด้วย

- ๑) สร้างเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพที่ชัดเจนและพัฒนา Smart Officer ให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
- ๒) สร้างความตระหนักในวัฒนธรรมองค์กร ค่านิยมร่วม และสร้างอัตลักษณ์ของกระทรวงรวมทั้งยกระดับสวัสดิการเพื่อคนกระทรวง
- ๓) กำหนดตัวชี้วัดร่วมเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนบูรณาการทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- ๔) ปรับปรุงโครงสร้าง อำนาจหน้าที่และบทบาทของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงให้สอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวและแนวทางการพัฒนาด้านการเกษตรของประเทศ

- ๕) สร้างเอกภาพในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวง
- ๖) สร้างหอบังคับการ (Control Tower) เพื่อตรวจสอบ ติดตาม การบริหารแผนงาน และงบประมาณของกระทรวง
- ๗) ทบทวนแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดให้เป็นแผนหลักด้านการเกษตรของกระทรวงในจังหวัด เพื่อบูรณาการงบประมาณและสร้างแนวร่วมการพัฒนา
- ๘) ให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงและผู้ตรวจราชการกรมเป็นผู้นำการเพิ่มประสิทธิภาพ การปฏิบัติราชการในพื้นที่
- ๙) ผลักดันการศึกษาวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรทุกด้าน

๒.๑๐ ประเด็นการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าและการลงทุน
แนวทางการพัฒนา

- ๑. อัตราการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าของกลุ่มจังหวัดสบายดีเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๒. อัตราการขยายตัวภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของมูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มสบายดี เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดให้ได้มาตรฐาน
แนวทางการพัฒนา

- ๑. อัตราการขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๒. รายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาและยกระดับสินค้าเกษตรปลอดภัยสู่เกษตรอินทรีย์

อย่างเป็นระบบ

แนวทางการพัฒนา

- ๑. ผลผลิตทางการเกษตรภายในกลุ่มจังหวัดสบายดี เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๒. อัตราการขยายตัวภาคเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
- ๓. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกช่วงวัย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : พัฒนาทุนมนุษย์และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัย

อย่างเท่าเทียม

แนวทางการพัฒนา

- ๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงาน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓
 - ๒. สัดส่วนรายได้ต่อหนี้สินต่อครัวเรือนของกลุ่มจังหวัดสบายดีเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : การรักษาสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑. สัดส่วนของพื้นที่ สีเขียวในกลุ่มจังหวัดสบายดีเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓

๒.๑๑ ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัด^{๑๐}

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เกี่ยวข้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาจังหวัด ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาภาคการผลิตยางพารา ระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

แบบครบวงจร

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาแหล่งน้ำ และโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการผลิตยางพาราและการเกษตรด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการตลาด

๒. พัฒนาระบบการผลิต การบริหารจัดการ และการแปรรูปยางพารา และสินค้าผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

๓. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

๔. ส่งเสริมระบบเกษตรกรรมยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของเมืองและเชื่อมโยงการค้า การลงทุน

๒. บูรณาการความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว กับประเทศเพื่อนบ้านในอนุภาคลุ่มน้ำโขง

๓. พัฒนาระบบการบริหารจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

๔. พัฒนาผู้ประกอบการ การบริหารจัดการด้านสินค้า การบริการ และการตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อม และพลังงานอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

๒. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานอย่างยั่งยืน

๓. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

๔. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปะวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี เพื่อส่งเสริมท่องเที่ยววิถีอารยธรรมลุ่มน้ำโขง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคน สังคม และความมั่นคงสู่สังคมสงบสุข

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยด้านการศึกษา แรงงาน สาธารณสุข สังคม ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้สูงอายุ

๒. เสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน การบูรณาการการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนและการป้องกันปราบปรามภัยคุกคามด้านความมั่นคง

๓. ขับเคลื่อนและขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระดับการบริหารจัดการภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างกลไกและพัฒนาสมรรถนะในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒. ส่งเสริมพัฒนาและยกระดับนวัตกรรมบริการประชาชนด้วยระบบดิจิทัลและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมุ่งสู่ความเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

๒.๑๑ แผนปฏิบัติการด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น แผนพัฒนาการสหกรณ์ แผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร แผนปฏิบัติการการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ฯลฯ

แผนพัฒนาการเกษตรเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง จังหวัดบึงกาฬระยะ ๖ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์ : พัฒนาการเกษตรลุ่มน้ำโขงเพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

พันธกิจ

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคการเกษตร และการบริหารจัดการทรัพยากรที่ยั่งยืน
๒. เตรียมความพร้อมให้กับเกษตรกรเพื่อพัฒนาศักยภาพการผลิตภายใต้แนวคิด BCG Model
๓. บูรณาการและขับเคลื่อนแนวทางและมาตรการในการแก้ไขปัญหาผลกระทบ

ต่อภาคการเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคการเกษตร (๓๓ โครงการ วงเงิน

๓,๕๙๙,๓๐๐,๐๐๐ บาท : งบ Function)

กลยุทธ์ : ๑.๑ พัฒนาระบบชลประทานและการเข้าถึงแหล่งน้ำเพื่อใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การพัฒนาการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๑๙ โครงการ วงเงิน

๑๔๓,๙๐๖,๖๓๐ บาท : งบ Function + งบจังหวัด + งบกลุ่มจังหวัด)

กลยุทธ์ : ๒.๑ พัฒนาเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง

๒.๒ พัฒนาสินค้าด้านการเกษตรให้มีความหลากหลายและตรงตามความต้องการของตลาด

๒.๓ พัฒนาเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรตามแนวทางเกษตรกรรมยั่งยืน (BCG

Economy Model)

งบประมาณ รวมทั้งสิ้น ๕๒ โครงการ ๓,๗๔๓,๒๐๖,๖๓๐ บาท

เป้าหมายรวม

๑. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคการเกษตร และการบริหารจัดการทรัพยากรที่ยั่งยืน

๒. เพื่อเตรียมความพร้อมให้จังหวัดบึงกาฬในการสร้างเมือง สร้างคน สร้างรายได้อย่างยั่งยืน

๓. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการขับเคลื่อนแนวทางและมาตรการในการแก้ไขปัญหา

ผลกระทบต่อภาคการเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง

ตัวชี้วัด

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคการเกษตร

๑.๑ เพิ่มปริมาณการกักเก็บน้ำขึ้น ร้อยละ ๑ ของความต้องการใช้น้ำ

๒. การพัฒนาการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แบ่งเป็น

๒.๑ อัตราการขยายตัวของภาคเกษตรกรรมมากกว่าร้อยละ ๒

๒.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรสำคัญ

๒.๓ เกษตรกรมีการรวมกลุ่มเพิ่มมากขึ้นจากเดิมร้อยละ ๕

๑) ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่

จังหวัดบึงกาฬมีที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๗๕๑ กิโลเมตร มีพื้นที่รวมทั้งจังหวัด ๔,๓๐๕.๗๔๖ ตารางกิโลเมตรหรือมีจำนวนเนื้อที่จำนวน ๒,๖๙๐,๖๒๕ ไร่ เป็นอันดับที่ ๕๒ ของประเทศ และเป็นอันดับที่ ๑๖ ของภาค

๒) อาณาเขต

จังหวัดบึงกาฬมีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองกับจังหวัดข้างเคียงและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับแขวงบอลิคำไซ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดนติดต่อกันเป็นระยะทาง ๑๒๐ กิโลเมตร

ทิศตะวันออก ติดกับอำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม

ทิศใต้ ติดกับอำเภอคำตากล้า อำเภอบ้านม่วง และอำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร

ทิศตะวันตก ติดกับอำเภอรัตนวาปี และอำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย

๓) สภาพพื้นที่

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดบึงกาฬ โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง แยกได้เป็น ๓ บริเวณคือ

๑. พื้นที่เป็นคลื่นลอนลาด กระจายอยู่ทุกอำเภอเป็นหย่อมๆ ซึ่งเป็นพื้นที่ทำนาส่วนใหญ่ และปลูกพืชไร่พืชสวน และป่าธรรมชาติ

๒. พื้นที่เป็นคลื่นลอนชันและเป็นเขาเป็นป่าธรรมชาติเช่น ป่าไม้เต็งรัง เบญจพรรณ พบในเขตอำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอเซกา อำเภอบึงโขงหลง อำเภอศรีวิไล อำเภอบุ่งคล้า และอำเภอพรเจริญ

๓. สภาพพื้นที่เป็นภูเขาที่มีความสูงชัน จากระดับน้ำทะเลตั้งแต่ ๒๐๐ เมตร เป็นบริเวณเทือกเขาต่าง ๆ ในเขตอำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอบุ่งคล้า อำเภอเซกาและอำเภอบึงโขงหลง

๔) ลักษณะดิน

จากการรายงานการจัดการทรัพยากรดินเพื่อการปลูกพืชเศรษฐกิจหลักตามกลุ่มชุดดินในระดับค่อนข้างละเอียด มาตรา ๑: ๒๕,๐๐๐ ของกรมพัฒนาที่ดิน พบว่าทรัพยากรดินในจังหวัดบึงกาฬประกอบด้วย ๒๒ กลุ่มชุดดิน ลักษณะและคุณสมบัติดินแต่ละหน่วยแผนที่ของกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดบึงกาฬ ดังนี้

กลุ่มชุดดินที่ ๔ เป็นกลุ่มดินเหนียวสีเทาที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าที่มีอายุยังน้อย ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพ ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง โครงสร้างแน่นทึบ ดินแห้งแข็ง และแตกกระแหง ทำให้ไถพรวนยาก ขาดแคลนน้ำ และน้ำท่วมขังในฤดูฝน ทำความเสียหายกับพืชที่ไม่ชอบน้ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๖ เป็นกลุ่มดินเหนียวสีเทาที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด การระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพมากนัก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๗ เป็นกลุ่มดินเหนียวสีเทาที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพ ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง

กลุ่มชุดดินที่ ๑๕ เป็นกลุ่มดินทรายแฉะสีเทาที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกลางหรือเป็นด่าง การระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพมากนัก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง

กลุ่มชุดดินที่ ๑๖ เป็นกลุ่มดินทรายแฉะสีเทาที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพ ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๑๘ เป็นกลุ่มดินร่วนละเอียดสีเทาที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินกลางหรือเป็นด่าง การระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพมากนัก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง

กลุ่มชุดดินที่ ๒๒ เป็นกลุ่มดินร่วนหยาบสีเทาที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกลาง การระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพมากนัก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๒๕ เป็นกลุ่มดินต้น ปฏิภานดินเป็นกรดจัดถึงเป็นต่างเล็กน้อย การระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพมากนัก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๒๙ เป็นกลุ่มดินเหนียวลึกถึงลึกมากที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อละเอียด ปฏิภานดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๓๑ เป็นกลุ่มดินเหนียวลึกถึงลึกมากที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อละเอียด ปฏิภานดินเป็นกลางหรือเป็นต่าง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง

กลุ่มชุดดินที่ ๓๓ เป็นกลุ่มดินทรายแป้งละเอียดหรือดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนแม่น้ำหรือตะกอนน้ำพารูปพัด ปฏิภานดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง

กลุ่มชุดดินที่ ๓๕ เป็นกลุ่มดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิภานดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๓๖ เป็นกลุ่มดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิภานดินกลางหรือเป็นต่าง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง

กลุ่มชุดดินที่ ๓๗ เป็นกลุ่มดินร่วนหยาบลึกปานกลาง ที่เกิดจากการสลายตัวหรือพัดพาตะกอนเนื้อหยาบ มาทับถมบนชั้นหินผุในช่วงความลึก ๕๐-๑๐๐ ซม. จากผิวดิน ปฏิภานดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๓๘ เป็นกลุ่มดินร่วนหยาบลึกมากที่เกิดจากตะกอนริมแม่น้ำ มีปฏิภานดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลางการระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง

กลุ่มชุดดินที่ ๔๐ เป็นกลุ่มดินร่วนหยาบลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดเนื้อหยาบ ปฏิภานดินเป็นกรดจัดหรือเป็นกลาง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๔๑ เป็นกลุ่มดินทรายหนาปานกลาง ที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือตะกอนเนื้อหยาบทับอยู่บนชั้นดินที่มีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนดินเหนียว หรือดินร่วนเหนียวปนทรายแป้ง ปฏิภานดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง การระบายน้ำดี อยู่บนชั้นดินที่มีการระบายน้ำดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๔๔ เป็นกลุ่มดินทรายหนาที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือตะกอนเนื้อหยาบ ปฏิภานดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง การระบายน้ำค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๔๘ เป็นกลุ่มดินต้นถึงกอนหินหรือเศษหิน และอาจพบชั้นหินพื้นภายในความลึก ๑๕๐ ซม. จากผิวดิน ปฏิภานดินเป็นกรดถึงเป็นกลาง การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๔๙ เป็นกลุ่มดินต้นถึงลูกรังหรือชั้นเชื่อมแข็งของเหล็กทับอยู่บนชั้นดินเหนียว ปฏิภานดินเป็นกรดถึงเป็นกลาง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

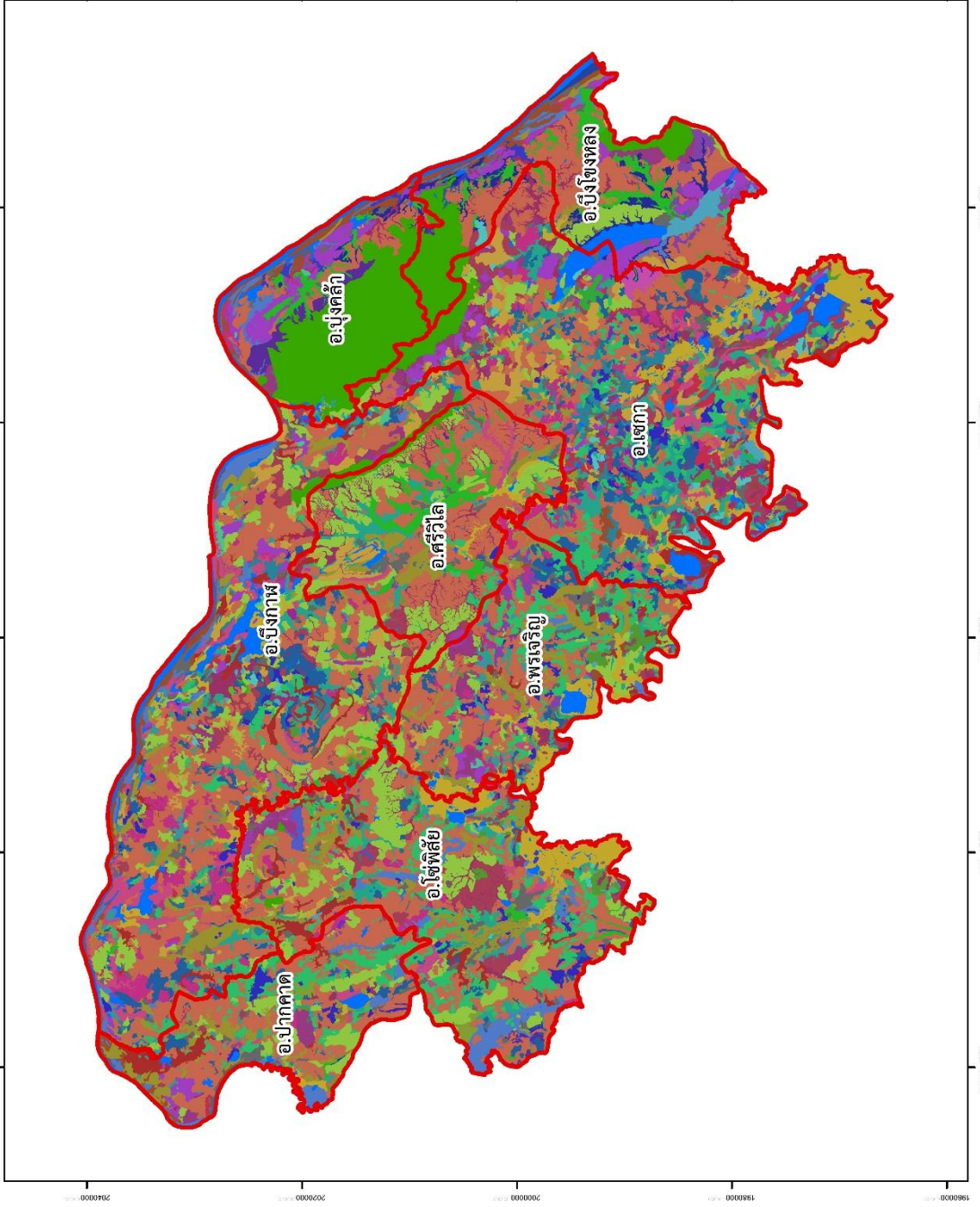
กลุ่มชุดดินที่ ๕๖ เป็นกลุ่มดินลึกปานกลางถึงชั้นหินพื้น เศษหินหรือลูกรัง ปฏิภานดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๖๒ เป็นพื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ พื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มีการศึกษา สำรวจและจำแนกดิน เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง ซึ่งถือว่ายากต่อการจัดการดูแลรักษาสำหรับการเกษตร

ปัญหาของดินในจังหวัดบึงกาฬที่พบมากที่สุด คือ ดินต้น เนื่องจากเป็นลูกรังหรือก้อนกรวด ซึ่งเป็นดินที่ไม่เหมาะต่อการเพาะปลูก มีธาตุอาหารน้อย ไม่อุ้มน้ำ ชั้นล่างดินนี้จะแน่นที่บรากพืชขนอนไซไปได้ยาก ไม่เจริญเติบโตได้อย่างปกติ การจัดการดินในพื้นที่เหล่านี้จะต้องกระทำอย่างระมัดระวัง ควรเลือกทำการเกษตรในพื้นที่ ที่มีหน้าดินหนามากกว่า ๒๕ เซนติเมตร และไม่มีก้อนกรวดหรือลูกรังกระจัดกระจายอยู่

ที่ผิวดิน ปรับปรุงดินด้วยการไถกลบพืชปุ๋ยสด ร่วมกับการปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก หรือพัฒนาเป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์

แผนที่กลุ่มชุดดินจังหวัดบึงกาฬ

ชนิดดิน	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่ (%)
FA	2,796,835	8.16
UA	1,010,754	3.06
UB	42,122,174	126.7
UA	2	0.00
UA	6,610,919	20.1
UA	52,488,347	157.6
UA	10,001,551	30.0
UA	1,898,712	5.7
UA	11,171,151	33.6
UA	19,582,430	58.3
UA	14,069,974	42.2
UA	12,101,958	36.1
UA	2,897,254	8.6
UA	2,597,874	7.7
UA	19,000,000	56.7
UA	1,704,444	5.1
UA	12,151,250	36.0
UA	84,790,151	251.6
UA	27,041,951	80.3
UA	2,382,121	7.1
UA	202,230,000	603.3
UA	7,451,157	22.2
UA	19,573,317	58.1
UA	3,107,974	9.1
UA	10,102,506	30.0
UA	5,858,586	17.3
UA	6,878,489	20.4
UA	4,166,425	12.3
UA	1,886,321	5.6
UA	4,314,444	12.7
UA	221,526	0.7
UA	5,048,426	15.0
UA	2,044,452	6.0
UA	7,231,195	21.4
UA	62,483,127	186.0
UA	1,292,261	3.8
UA	11,347,850	33.8
UA	6,008,941	17.7
UA	36,858,004	108.6
UA	2,129,141	6.3
UA	16,941,571	50.3
UA	1,863,712	5.5
UA	1,710,044,017	5089.8
UA	562,292,717	1656.8
UA	2,111,145	6.2
UA	0.00	0.00
UA	3,341,891	9.8
UA	4,611,188	13.6
UA	1,803,271	5.3
UA	167,548,575	495.8
UA	166,884,122	493.3
รวม	2,416,669,291	7213.5

สถานีวิจัยดินบึงกาฬ
สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 5
กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑.๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

๑) ฤดูกาล ฤดูกาลประเทศไทยสามารถแบ่งออกได้ ๓ ฤดู ดังนี้

- ๑.๑ ฤดูร้อน ระหว่างกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม
- ๑.๒ ฤดูฝน ระหว่างกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม
- ๑.๓ ฤดูหนาว ระหว่างกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์

ฤดูร้อน

ประเทศไทยเริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงเปลี่ยนจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และเป็นระยะที่ซู้โลกเหนือหันเข้าหาดวงอาทิตย์ โดยเฉพาะเดือนเมษายนบริเวณประเทศไทย มีดวงอาทิตย์อยู่เกือบตรงศีรษะในเวลาเที่ยงวัน ทำให้ได้รับความร้อนจากดวงอาทิตย์เต็มที่ สภาวะอากาศจึงร้อนอบอ้าวทั่วไป ในฤดูนี้แม้ว่าโดยทั่วไปจะมีอากาศร้อนและแห้งแล้ง แต่บางครั้งอาจมีมวลอากาศเย็นจากประเทศจีนแผ่ลงมาปกคลุมถึงประเทศไทยตอนบน ทำให้เกิดการปะทะกันของมวลอากาศเย็นกับมวลอากาศร้อนที่ปกคลุมอยู่เหนือประเทศไทย ซึ่งก่อให้เกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกระโชกแรงหรืออาจมีลูกเห็บตกก่อให้เกิดความเสียหายได้ พายุฝนฟ้าคะนองที่เกิดขึ้นในฤดูนี้มักเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าพายุฤดูร้อน

ฤดูฝน

เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมเมื่อมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย และร่องความกดอากาศต่ำพาดผ่านประเทศไทยทำให้มีฝนชุกทั่วไป ร่องความกดอากาศต่ำนี้ปกติจะพาดผ่านภาคใต้ในเดือนพฤษภาคม แล้วจึงเลื่อนขึ้นไปทางเหนือตามลำดับจนถึงช่วงประมาณปลายเดือนมิถุนายนจะพาดผ่านอยู่บริเวณประเทศจีนตอนใต้ ทำให้ฝนในประเทศไทยลดลงระยะหนึ่ง และเรียกว่าเป็นช่วงฝนทิ้ง ซึ่งอาจนานประมาณ 1 - 2 สัปดาห์หรือบางปีอาจเกิดขึ้นรุนแรงและมีฝนน้อยนานนับเดือน ในเดือนกรกฎาคมปกติร่องความกดอากาศต่ำจะเลื่อนกลับลงมาทางใต้พาดผ่านบริเวณประเทศไทยอีกครั้ง ทำให้มีฝนชุกต่อเนื่องจนกระทั่งมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ พัดเข้ามาปกคลุมประเทศไทยแทนที่มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ประมาณกลางเดือนตุลาคมประเทศไทยตอนบน จะเริ่มมีอากาศเย็นและฝนลดลง โดยเฉพาะภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวมถึงจังหวัดบึงกาฬ อย่างไรก็ตามการเริ่มต้นฤดูฝนอาจจะช้าหรือเร็วกว่ากำหนดได้ ประมาณ ๑ - ๒ สัปดาห์

ตารางที่ ๑ : เกณฑ์การพิจารณาปริมาณฝนในระยะเวลา ๒๔ ชั่วโมงของแต่ละวันตั้งแต่เวลา ๐๗.๐๐ น. ของวันหนึ่งถึงเวลา ๐๗.๐๐ น. ของวันรุ่งขึ้น ตามลักษณะของฝนที่ตกในประเทศที่อยู่ในเขตร้อนย่านมรสุม

ลักษณะของฝนตก	ปริมาณน้ำฝน (มิลลิเมตร)
ฝนวัดจำนวนไม่ได้	ปริมาณฝนน้อยกว่า ๐.๑ มิลลิเมตร
ฝนเล็กน้อย	ปริมาณฝนระหว่าง ๐.๑ - ๑๐.๐ มิลลิเมตร
ฝนปานกลาง	ปริมาณฝนระหว่าง ๑๐.๑ - ๓๕.๐ มิลลิเมตร
ฝนหนัก	ปริมาณฝนระหว่าง ๓๕.๑ - ๙๐.๐ มิลลิเมตร
ฝนหนักมาก	ปริมาณฝนตั้งแต่ ๙๐.๑ มิลลิเมตรขึ้นไป

ฤดูหนาว

เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ เมื่อมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทยตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม ในช่วงกลางเดือนตุลาคมนานราว ๑-๒ สัปดาห์ เป็นช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูฝนเป็นฤดูหนาว อากาศแปรปรวน ไม่แน่นอน อาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้าคะนอง โดยเฉพาะบริเวณภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวมถึงจังหวัดบึงกาฬ จะมีอากาศหนาวเย็นเร็วกว่าภาคอื่น

ตารางที่ ๒ : ลักษณะอากาศในฤดูหนาวพิจารณาจากอุณหภูมิต่ำสุดของแต่ละวัน

ลักษณะอากาศ	อุณหภูมิ (°ซ.)
อากาศหนาวจัด	อุณหภูมิต่ำกว่า ๘.๐ °ซ.
อากาศหนาว	อุณหภูมิระหว่าง ๘.๐ °ซ. - ๑๕.๙ °ซ.
อากาศเย็น	อุณหภูมิระหว่าง ๑๖.๐ °ซ. - ๒๒.๙ °ซ.

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาบึงกาฬ

๒) ปริมาณน้ำฝน (ข้อมูล ๑๐ ปี)

ข้อมูลปริมาณฝน ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๖๓ ในเขตจังหวัดบึงกาฬจากกรมชลประทานโดยเป็นสถานีวัดน้ำฝนในเขตจังหวัดบึงกาฬจำนวน ๓ สถานี ดังแสดงที่ติดตั้งช่วงปีข้อมูลที่วัดปริมาณฝนเฉลี่ยรายปีและจำนวนวันฝนตกเฉลี่ยรายปี

ตารางที่ ๓ : ปริมาณน้ำฝน ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๖๓

ปี	ปริมาณน้ำฝน (มม.)
๒๕๕๔	๓,๓๙๘.๐
๒๕๕๕	๒,๗๘๕.๒
๒๕๕๖	๓,๓๔๒.๑
๒๕๕๗	๒,๕๗๑.๒
๒๕๕๘	๒,๖๓๖.๗
๒๕๕๙	๒,๓๔๑.๓
๒๕๖๐	๓,๑๗๑.๓
๒๕๖๑	๓,๒๗๕.๒
๒๕๖๒	๑,๘๙๐.๕
๒๕๖๓	๒,๓๐๙.๔

ที่มา : กรมชลประทาน

๓) อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด (ข้อมูล ๑๐ ปี)

ตารางที่ ๔ : อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด - ต่ำสุด ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๖๔

ปี	อุณหภูมิ			ความชื้นสัมพัทธ์		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี
๒๕๕๔	๔๐.๑	๑๑.๑	๒๖.๗๖	๑๐๐	๒๒	๗๓.๒๔
๒๕๕๕	๓๙.๗	๑๓.๗	๒๘.๐๑	๑๐๐	๓๐	๗๔.๒๓
๒๕๕๖	๔๒.๓	๑๐.๙	๒๗.๐๔	๙๘	๒๕	๗๒.๑๐
๒๕๕๗	๔๐.๔	๙.๖	๒๗.๗๔	๙๙	๒๔	๗๒.๕๗
๒๕๕๘	๔๑.๕	๑๑.๕	๒๘.๓๒	๙๙	๒๗	๗๒.๐๘
๒๕๕๙	๔๒.๘	๙.๑	๒๘.๐๖	๑๐๐	๑๙	๗๒.๐๖
๒๕๖๐	๔๐.๐	๑๐.๐	๒๗.๗๐	๑๐๐	๑๙	๗๓.๕๓
๒๕๖๑	๔๑.๒	๑๐.๐	๒๗.๗๑	๑๐๐	๒๑	๗๒.๕๔

ปี	อุณหภูมิ			ความชื้นสัมพัทธ์		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี
๒๕๖๒	๔๑.๕	๑๐.๕	๒๘.๖๔	๑๐๐	๑๘	๗๐.๕๘
๒๕๖๓	๔๐.๘	๑๑.๗	๒๖.๖๐	๙๙	๓๑	๗๙.๐๕
๒๕๖๔	๓๘.๕	๘.๒	๒๖.๔๙	๑๐๐	๓๓	๗๖.๘๓

ที่มา : ข้อมูลปี ๒๕๕๔-๒๕๖๒ เป็นข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาหนองคาย ส่วนสถานีอุตุนิยมวิทยาบึงกาฬเริ่มเก็บข้อมูลปี ๒๕๖๓

๑.๑.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติ

๑) ระบบลุ่มน้ำ

ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดลุ่มน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีการกำหนดลุ่มน้ำในประเทศไทยเป็น ๒๒ ลุ่มน้ำ ซึ่งจังหวัดบึงกาฬตั้งอยู่ในเขตลุ่มน้ำโขงตะวันออกเฉียงเหนือ และถ้าจำแนกตามลุ่มน้ำสาขาของลุ่มน้ำโขง จังหวัดบึงกาฬมีพื้นที่ครอบคลุมลุ่มน้ำสาขาของแม่น้ำโขงจำนวน ๕ ลุ่มน้ำสาขา ดังนี้

(๑) ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำโขงส่วนที่ ๗ (บางส่วน) ตั้งอยู่ริมฝั่งขวาของแม่น้ำโขงในเขตอำเภอปากคาด อำเภอเมืองบึงกาฬ และอำเภอบุ่งคล้าเป็นส่วนใหญ่ ประกอบด้วย ลำน้ำสายย่อยสายสั้นๆ ที่ไหลลงแม่น้ำโขง เช่น ห้วยปากคาด ห้วยอาฮง ห้วยเซียม ห้วยกำแพง ห้วยบางบุตร และห้วยหนิง เป็นต้น ครอบคลุมพื้นที่ ๑,๕๘๖.๑๙ ตร.กม.

(๒) ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำสงครามตอนบน (บางส่วน) ตั้งอยู่ในเขตอำเภอโซ่พิสัย เป็นพื้นที่ฝั่งซ้ายของแม่น้ำสงครามตอนบน ลำน้ำสาขาของแม่น้ำสงครามที่สำคัญ คือ ห้วยกะมันและห้วยคำแก้ว ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๔๑๗.๙๑ ตร.กม. คิดเป็นร้อยละ ๙.๗๑ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

(๓) ลุ่มน้ำสาขาห้วยคอง ตั้งอยู่ในเขต อำเภอโซ่พิสัย อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอพรเจริญ และอำเภอปากคาด โดยห้วยคองเป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำสงคราม ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๗๑๑.๙๐ ตร.กม. คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕๓ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

(๔) ลุ่มน้ำสาขาห้วยน้ำอี (บางส่วน) โดยห้วยน้ำอีเป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำสงครามตอนล่าง อยู่ในเขตอำเภอศรีวิไล อำเภอเซกา อำเภอพรเจริญ และอำเภอบึงโขงหลง ครอบคลุมพื้นที่เกือบทั้งหมดของลุ่มน้ำสาขาห้วยน้ำอี โดยเป็นพื้นที่ที่อยู่ในเขตจังหวัดบึงกาฬประมาณ ๖๗๕.๐๐ ตร.กม. คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๘ ของพื้นที่ทั้งหมด

(๕) ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำสงครามตอนล่าง (บางส่วน) ตั้งอยู่ในเขต อำเภอพรเจริญ อำเภอเซกา และอำเภอบึงโขงหลง ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๙๑๔.๗๕ ตร.กม. คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๒๔ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

ตารางที่ ๕ : แสดงพื้นที่ลุ่มน้ำในเขตจังหวัดบึงกาฬ

ลุ่มน้ำหลัก	ลุ่มน้ำสาขา	พื้นที่ (ตร.กม.)		ร้อยละของพื้นที่จังหวัด
		พื้นที่ทั้งหมด	พื้นที่ในจังหวัดบึงกาฬ	
ลุ่มน้ำโขง	แม่น้ำโขงส่วนที่ ๗	๒,๓๕๖.๖๘	๑,๕๘๖.๑๙	๓๖.๘๔
	แม่น้ำสงครามตอนบน	๓,๓๐๒.๖๔	๔๑๗.๙๑	๙.๗๑
	แม่น้ำสงครามตอนล่าง	๓,๑๗๐.๙๑	๙๑๔.๗๕	๒๑.๒๔
	ห้วยคอง	๗๑๑.๙๐	๗๑๑.๙๐	๑๖.๕๓
	ห้วยอี	๗๓๐.๓๑	๖๗๕.๐๐	๑๕.๖๘
รวมทั้งหมด		๑๐,๒๗๒.๔๓	๔,๓๐๕.๗๕	๑๐๐

๒) ลำน้ำ ลำน้ำที่สำคัญและเกี่ยวข้องในเขตจังหวัดบึงกาฬ ประกอบด้วย

(๑) แม่น้ำโขง เป็นแม่น้ำระหว่างประเทศ มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาทางตอนเหนือของทิเบต ไหลผ่านประเทศจีน เมียนมา สปป.ลาว ไทย กัมพูชา เวียดนาม แล้วไหลลงสู่ทะเลจีนใต้ ในบางช่วงของแม่น้ำเป็นเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างประเทศ เช่น เมียนมากับสปป.ลาว, สปป.ลาวกับไทย มีพื้นที่รับน้ำฝนทั้งหมด ๗๙๕,๐๐๐ ตร.กม. ความยาวประมาณ ๔,๘๕๕ กิโลเมตร บริเวณจังหวัดบึงกาฬมีพื้นที่รับน้ำฝนประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ ตร.กม. ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ล้าน ลบ.ม. ต่อปี และตัวชุมชนอำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอปากคาด และอำเภอบุ่งคล้า ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขง

(๒) แม่น้ำสงคราม เป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำโขง เป็นลำน้ำสำคัญและมีความยาวมากที่สุดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยมีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานในเขตจังหวัดสกลนคร และจังหวัดอุดรธานี มีพื้นที่รับน้ำฝนทั้งหมด ๖,๔๗๔ ตร.กม. ความยาวทั้งหมด ๔๒๐ กิโลเมตร ไหลผ่านพื้นที่ ๕ จังหวัดประกอบด้วยสกลนคร อุดรธานี หนองคาย บึงกาฬ และนครพนม แล้วไหลบรรจบกับแม่น้ำโขงที่ตำบลไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ลำน้ำสาขาสำคัญของแม่น้ำสงครามที่อยู่ในเขตจังหวัดบึงกาฬประกอบด้วย ห้วยกะมัน ห้วยคำแก้ว ห้วยसान ห้วยบักบัว ห้วยหล่ม ห้วยชันาค และห้วยไผ่ เป็นต้น

(๓) ห้วยคอง เป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำสงคราม มีความยาวทั้งหมดประมาณ ๑๑๐ กม. จากต้นน้ำไหลไปทางทิศเหนือถึงหนองยาว และบรรจบกับห้วยเนียม แล้วไหลไปทางทิศตะวันออก บรรจบกับห้วยลึก ห้วยต้นผึ้ง แล้วไหลลงสู่ทิศใต้บรรจบกับห้วยบันรัง ห้วยโป่ง ห้วยขาว ห้วยบ่อน้อย และบรรจบกับแม่น้ำสงครามแล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขงต่อไป

(๔) ห้วยอี เป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำสงคราม มีความยาวทั้งหมดประมาณ ๑๓๕ กม. ต้นน้ำอยู่ในเขตอำเภอศรีวิไล เมื่อไหลผ่านตัวอำเภอศรีวิไลแล้ว มีทิศทางไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ผ่านตัวอำเภอเซกาแล้วบรรจบกับแม่น้ำสงคราม มีลำน้ำสาขาที่สำคัญ เช่น ห้วยทรายใหญ่ ห้วยก้านเหลือง ห้วยน้ำจัน ห้วยหมากเปิบ ห้วยนางัว ห้วยเซกา ห้วยโต และห้วยน้ำปี

๓) ปริมาณน้ำท่า ปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ยของกลุ่มน้ำสาขาในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ มีปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ยต่อหน่วยพื้นที่มีค่าอยู่ระหว่าง ๑๕.๓๓ - ๓๐.๘๔ ลิตร/วินาที/ตร.กม.

ตารางที่ ๖ : ปริมาณน้ำท่า

รหัส ลุ่มน้ำ สาขา	ลุ่มน้ำสาขา	พื้นที่ ลุ่มน้ำสาขา (ตร.กม.)	ปริมาณน้ำท่า (ล้าน ลบ.ม.)			ปริมาณน้ำท่า ต่อหน่วยพื้นที่ (ลิตร/วินาที/ตร.กม.)
			รายปีเฉลี่ย	ฤดูฝน (พ.ค.-ต.ค.)	ฤดูแล้ง (พ.ย.-เม.ย.)	
๐๒๒๓	แม่น้ำโขงส่วนที่ ๗	๒,๓๕๖.๘๕	๒,๒๙๒.๔๘	๒,๑๕๒.๙๐	๑๓๙.๕๘	๓๐.๘๔
๐๒๒๔	แม่น้ำสงคราม ตอนบน	๓,๒๗๐.๘๑	๑,๕๘๑.๓๑	๑,๕๕๖.๖๔	๓๔.๖๗	๑๕.๓๓
๐๒๒๕	แม่น้ำสงคราม ตอนล่าง	๓,๐๖๕.๖๐	๑,๘๘๐.๔๗	๑,๘๓๐.๕๒	๔๙.๙๕	๑๙.๔๕
๐๒๒๖	ห้วยคอง	๗๐๙.๓๑	๔๑๖.๘๙	๓๙๑.๕๑	๒๕.๓๘	๑๘.๖๔
๐๒๒๗	ห้วยอี	๗๔๓.๖๐	๕๕๕.๓๓	๔๙๐.๙๘	๖๔.๓๕	๒๓.๖๘

ที่มา : กรมทรัพยากรน้ำ

พื้นที่ลุ่มน้ำเป็นแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญและกระจายอยู่ในทุกพื้นที่ของจังหวัดบึงกาฬ มีความเกี่ยวข้องกันเป็นเครือข่าย ในอดีตแม่น้ำและแหล่งน้ำธรรมชาติ เป็นแหล่งรวมวัฒนธรรมและวิถีชีวิต จึงได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชนหลายรูปแบบ ตั้งแต่การตั้งถิ่นฐาน การอุปโภคบริโภค การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การประมง การคมนาคมขนส่ง การติดต่อค้าขายทั้งในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้ยังเป็นที่รองรับน้ำตามธรรมชาติและระบายน้ำเพื่อป้องกันอุทกภัยที่เกิดขึ้นเป็นประจำ

๔) แหล่งน้ำผิวดิน

ความต้องการใช้น้ำจำแนกตามประเภทของกิจกรรมการใช้น้ำ ๕ ประเภท ได้แก่

๑) อุปโภคบริโภค ๒) การท่องเที่ยว ๓) อุตสาหกรรม ๔) เกษตรกรรมในเขตชลประทาน และ ๕) รักษาระบบนิเวศทำนน้ำ สรุปเป็นความต้องการใช้น้ำของกลุ่มน้ำสาขาในจังหวัดบึงกาฬได้ดังตารางนี้

ตารางที่ ๗ : ปริมาณความต้องการใช้น้ำ

รหัส กลุ่มน้ำ	กลุ่มน้ำ สาขา	อุปโภคบริโภค และการท่องเที่ยว		อุตสาหกรรม		เกษตรชลประทาน		รวม	
		ปัจจุบัน	อนาคต	ปัจจุบัน	อนาคต	ปัจจุบัน	อนาคต	ปัจจุบัน	อนาคต
๐๒๒๓	แม่น้ำโขง ส่วนที่ ๗	๕.๕๒	๖.๒๖	๐.๕๔	๐.๖๕	๑๒๖.๙๑	๔๒๓.๖๕	๑๓๒.๙๗	๕๓๐.๕๖
๐๒๒๔	แม่น้ำ สงคราม ตอนบน	๑๑.๓๔	๑๔.๘๙	๑๑.๖๗	๑๔.๒๔	๓๒.๕๗	๒๒๑.๖๗	๙๕.๕๘	๒๕๐.๘๐
๐๒๒๕	แม่น้ำ สงคราม ตอนล่าง	๘.๘๘	๑๐.๒๔	๔.๑๕	๕.๐๖	๑๑๐.๙๑	๑๗๘.๗๖	๑๒๓.๙๓	๑๙๔.๐๖
๐๒๒๖	ห้วยคอง	๑.๕๗	๑.๖๗	๐.๐๐	๐.๐๐	๑๐.๖๑	๔๔.๖๓	๑๒.๑๘	๕๖.๓๐
๐๒๒๗	ห้วยอี	๒.๐๐	๒.๓๐	๐.๐๕	๐.๐๖	๙.๕๔	๓๒.๓๐	๑๑.๕๙	๓๔.๖๖

ที่มา : กรมทรัพยากรน้ำ

ตารางที่ ๘ : ข้อมูลแหล่งน้ำ/ระบบประปาชนบท ในเขตพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ

ลำดับ ที่	อำเภอ	ข้อมูลแหล่งน้ำ		
		ระบบประปาชนบท (ของหน่วยงานต่าง ๆ)	งานพัฒนาแหล่งน้ำ หน่วยงานต่าง ๆ	ถังเก็บน้ำฝน ฝ.๙๙ (ของกรมอนามัยเดิม)
๑	ปากคาด	๒๕	๔๐	๓
๒	เมืองบึงกาฬ	๘๒	๑๖๓	๑๒
๓	บึงคล้า	๒๑	๒๐	๑
๔	ศรีวิไล	๒๘	๘๔	๓
๕	โซ่พิสัย	๒๕	๑๑๖	๔
๖	พรเจริญ	๒๔	๘๙	๕
๗	เซกา	๖๔	๑๑๖	๖
๘	บึงโขงหลง	๒๖	๘๓	๗
รวม		๒๙๕	๗๑๑	๔๑

ที่มา : กรมทรัพยากรน้ำ

ตารางที่ ๙ : ปัญหาทรัพยากรน้ำและระดับผลกระทบ

ประเด็นปัญหา ทรัพยากรน้ำ	พื้นที่ที่เกิดปัญหา	ระดับ ผลกระทบต่อ ประชาชน (๑-๔)	ระดับผลกระทบ ต่อทรัพยากร ธรรมชาติ (๑-๔)	ระดับ ผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม (๑-๔)	สรุปความ รุนแรง ของปัญหา (๑-๑๒)
๑. ขาดแคลนน้ำ ในฤดูแล้ง	อ.โซ่พิสัย, อ.พรเจริญ, อ.ศรีวิไล, อ.เซกา	๔	๒	๓	๙
๒. น้ำท่วมในฤดู ฝนน้ำไหลหลาก	อ.ศรีวิไล, อ.พรเจริญ, อ.เซกา, อ.เมือง, อ.บึงค้ำ, อ.บึงโขงหลง	๓	๓	๑	๗
๓. น้ำไหลลงสู่ แม่น้ำโขง รวดเร็วไม่ สามารถกักเก็บ ได้เท่าที่ควร	จากพื้นที่ ๘ อำเภอ	๓	๒	๓	๘

หมายเหตุ : ระดับผลกระทบของปัญหาระดับ ๑ น้อยที่สุด ระดับ ๒ น้อยระดับ ๓ มาก ระดับ ๔ มากที่สุด

๕) ทรัพยากรน้ำบาดาล

สถานการณ์แหล่งน้ำใต้ดิน จังหวัดบึงกาฬ มีการสะสมตัวของชั้นเกลือหลายชั้น พบว่าหากมีการเจาะบ่อบาดาลในพื้นที่ที่อยู่ไกลจากแหล่งน้ำธรรมชาติจะพบน้ำที่ระดับความลึกโดยประมาณ ๕๐-๑๕๐ เมตร ในส่วนของผลการวิเคราะห์ทางเคมีพบว่าคุณภาพของน้ำอยู่ในเกณฑ์ไม่ดีนัก เพราะมีส่วนผสมของสารละลายจากหินเกลือใต้ดิน แต่สามารถนำมาใช้ในการอุปโภคบริโภคได้เมื่อพิจารณาเทียบกับมาตรฐานน้ำบาดาลเพื่อการบริโภค ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความลึกของชั้นน้ำที่พัฒนาขึ้นมาใช้ด้วย แสดงให้เห็นว่ามีโอกาสที่จะเจาะพบน้ำบาดาลคุณภาพน้ำกร่อยถึงเค็มในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อพิจารณาถึงภาพรวมของปริมาณการใช้น้ำบาดาลในจังหวัดบึงกาฬ พบว่ามีอัตราการใช้น้ำอยู่ในระดับ ๕,๐๐๐ - ๗,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อปี อัตราการใช้น้ำบาดาลของจังหวัดบึงกาฬอยู่ในเกณฑ์ไม่สูงนัก ส่วนใหญ่นำไปใช้ในกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรม/การค้า/ธุรกิจการบริการและเกษตรกรรม คิดเป็นสัดส่วนระหว่างการใช้งานอุปโภค/บริโภค : อุตสาหกรรม/การค้า/ธุรกิจการบริการและเกษตรกรรม เท่ากับ ๑ : ๔.๕ ผลสืบเนื่องจากการขุดเจาะน้ำบาดาล คือ การทรุดตัวของแผ่นดินในบางพื้นที่ การไหลซึมของน้ำเค็มรุกเข้ามาในชั้นน้ำบาดาลชั้นสู่พื้นดิน ซึ่งตั้งแต่เดิมเคยเป็นแหล่งน้ำจืด ดังนั้นการใช้น้ำบาดาลในจังหวัดบึงกาฬ ควรจะเพิ่มความระมัดระวังในส่วนของปริมาณน้ำที่จะนำขึ้นมาใช้ในบางพื้นที่ เพื่อมิให้ระบบนิเวศของน้ำผิวดินถูกเจือปนและเสื่อมคุณภาพ

จังหวัดบึงกาฬ มีจำนวนบ่อน้ำบาดาลทั้งสิ้น ๓,๘๔๒ บ่อ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ส่วนใหญ่เพื่อการอุปโภคบริโภค มีปริมาณบ่อบาดาลประตามใบอนุญาต จำนวน ๘๐ บ่อ โดยมีปริมาณน้ำใช้จริงรวม ๓๐,๐๐๐ ลบ.ม./วัน

ตารางที่ ๑๐ : จำนวนบ่อน้ำบาดาลและปริมาณใช้น้ำบาดาลในจังหวัดบึงกาฬ

ประเภทการใช้น้ำ	จำนวน (บ่อ)	ปริมาณน้ำตามใบอนุญาต (ลบ.ม./วัน)	ปริมาณน้ำใช้จริง (ลบ.ม./วัน)	รายได้การจัดเก็บ (ปี ๒๕๕๗)	
				ค่าใช้น้ำ/ปี (บาท)	ค่านูรักษน้ำ/ปี (บาท)
๑. อุปโภคบริโภค	-	-	-	-	-
๒. ธุรกิจ	๘๐	-	-	-	-
- อุตสาหกรรม/การค้า	-	-	-	-	-
- ธุรกิจบริการ(ขออนุญาต)	๘๐	-	๓๐,๐๐๐		
๓. เกษตรกรรม	-	-	-	-	-
รวม	๘๐	-	๓๐,๐๐๐	-	-

ที่มา : ส่วนทรัพยากรน้ำ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ ; ๒๕๕๗

ปริมาณน้ำบาดาล คักยภาพในการเก็บกักน้ำบาดาลและปริมาณน้ำที่สามารถพัฒนา ขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่เกิดผลกระทบต่อระบบน้ำบาดาล หรืออัตราการให้น้ำปลอดภัย (Safe yield) ของลุ่มน้ำสาขา ในจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ ๑๑ : ปริมาณน้ำบาดาล

รหัส ลุ่มน้ำ	ลุ่มน้ำสาขา	ประเภท ชั้นน้ำ	พื้นที่ชั้นน้ำ (ตร.กม.)	ค่าการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำเฉลี่ย (ม.)	ปริมาณน้ำที่กักเก็บ (ล้าน ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำที่พัฒนาได้ต่อปี (ล้าน ลบ.ม.)
๐๒๒๓	๑. แม่น้ำโขงส่วนที่ ๗	ชั้นหินร่วน	๗๖.๓๖	๒.๖๕	๓๒.๓๘	๓.๘๙
		ชั้นหินแข็ง	๒,๒๘๐.๔๙	๓.๐๘	๑๔๐.๔๘	๑๖.๘๖
๐๒๒๔	๒. แม่น้ำสงครามตอนบน	ชั้นหินร่วน	-	-	๐	๐
		ชั้นหินแข็ง	๓,๒๗๐.๘๑	๓.๒	๒๐๙.๓๓	๒๕.๑๒
๐๒๒๕	๓. แม่น้ำสงครามตอนล่าง	ชั้นหินร่วน	๔๗.๖๒	๒.๗๒	๒๐.๗๒	๒.๔๙
		ชั้นหินแข็ง	๓,๐๑๗.๙๘	๒.๙๙	๑๘๐.๔๘	๒๑.๖๖
๐๒๒๖	๔. ห้วยคอง	ชั้นหินร่วน	-	-	๐	๐
		ชั้นหินแข็ง	๗๐๙.๓๑	๓.๑	๔๓.๙๘	๕.๒๘
๐๒๒๗	๕. ห้วยอี	ชั้นหินร่วน	๑๑.๕๓	๒.๗๓	๕.๐๔	๐.๖๐
		ชั้นหินแข็ง	๗๓๒.๐๗	๓.๐๒	๔๔.๒๒	๕.๓๑

ที่มา : กรมทรัพยากรน้ำ

๑.๑.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ เช่น ป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ (ที่มา : ที่ทำการปกครอง จังหวัด/ทสจ.)

๑) ป่าสงวนแห่งชาติ

๑.๑ แนวเขตป่าไม้ตามกฎหมาย จังหวัดบึงกาฬมีพื้นที่ประมาณ ๔,๐๐๒.๙๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๕๐๑,๘๒๕.๘๒ ไร่ โดยจำแนกประเภทป่าไม้ออกเป็น ๒ พื้นที่ ดังนี้

๑.๑.๑ พื้นที่อนุรักษ์ตามกฎหมาย โดยประกาศพระราชกฤษฎีกา กำหนดพื้นที่ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ จำนวน ๑ แห่ง (บางส่วน), เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน ๑ แห่ง ,และเขตห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน ๑ แห่ง รวมเนื้อที่ประมาณ ๑๕๔,๖๕๒ ไร่ ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า

และพันธุ์พืช โดยมอบให้สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๐ (อุดรธานี) เป็นผู้ควบคุมดูแล พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ๓ แห่ง ประกอบด้วย

(๑) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวี่ มีเนื้อที่ตามประกาศกฎหมายเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๘ เนื้อที่ ๑๑๖,๕๖๒ ไร่

(๒) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลง มีเนื้อที่ตามประกาศกฎหมายเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๒๕ เนื้อที่ ๖,๘๔๐ ไร่

(๓) อุทยานแห่งชาติภูถ้ำกา (บางส่วน) มีเนื้อที่ตามประกาศกฎหมายเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ เนื้อที่ ๓๑,๒๕๐ ไร่ (มีพื้นที่คาบเกี่ยวจังหวัดนครพนม)

๑.๑.๒ พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ โดยการออกกฎกระทรวงประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๖ ป่า พื้นที่ตามกฎหมาย ๑,๗๐๔,๙๗๘ ไร่ (คำนวณจากโปรแกรม GIS มีเนื้อที่ ๑,๔๐๕,๘๓๔.๔๑) แต่พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาตินั้น บางส่วนได้นำไปออกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า รวมทั้งส่งมอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน นำไปปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ทำให้เหลือพื้นที่ที่ยังคงสภาพเป็นป่าสงวนแห่งชาติในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ จำนวนเนื้อที่ประมาณ ๑๘๘,๒๖๑.๑๗ ไร่ โดยสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๖ (อุดรธานี) เป็นผู้ควบคุมดูแล พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ๖ แห่ง ประกอบด้วย

(๑) ป่าดงภูวี่ เนื้อที่ตามประกาศกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐๕ พ.ศ. ๒๕๑๐ มีเนื้อที่ประมาณ ๘๙,๓๗๕ ไร่

(๒) ป่าดงหนองตอ และป่าดงสีชมพู เนื้อที่ตามประกาศกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐๖ พ.ศ. ๒๕๑๐ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๙๔,๓๗๕ ไร่

(๓) ป่าดงดิบกะลา ป่าภูสิงห์ และป่าดงสีชมพูเนื้อที่ตามประกาศกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐๙ พ.ศ. ๒๕๑๐ มีเนื้อที่ประมาณ ๒๕๘,๒๓๕ ไร่

(๔) ป่าดงเขกา ป่าดงสีชมพู ป่าภูทอกใหญ่ภูวี่ และป่าดงซำบอนเขกา เนื้อที่ตามประกาศกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๑๗ พ.ศ. ๒๕๑๐ มีเนื้อที่ประมาณ ๓๖๖,๒๕๐ ไร่

(๕) ป่าดงสีชมพูโพธิ์พลี (บางส่วน) เนื้อที่ตามประกาศกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗๑๑ พ.ศ. ๒๕๑๗ มีเนื้อที่ ประมาณ ๗๓๕,๖๒๕ ไร่ (มีพื้นที่ป่าคาบเกี่ยวจังหวัดหนองคาย)

(๖) ป่าดงชมพูพร เนื้อที่ตามประกาศกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘๙๑ พ.ศ. ๒๕๒๓ มีเนื้อที่ประมาณ ๖๑,๑๑๘ ไร่

ตารางที่ ๑๒ : ตารางสรุปข้อมูลพื้นที่ด้านทรัพยากรป่าไม้

ลำดับ	ประเภท	รายชื่อ	พื้นที่			หมายเหตุ
			ตามกฎหมาย (ไร่)	พื้นที่ที่ไม่มีมีการทับซ้อน คำนวณด้วยโปรแกรม GIS		
				ไร่	ร้อยละ ของ พื้นที่ จังหวัด	
๑	จังหวัดบึงกาฬ	แนวเขตการ ปกครอง ๒๕๕๖		๒,๕๐๑,๘๒๕.๘๒	๑๐๐.๐๐	
๒	พื้นที่อนุรักษ์	๒.๑ อุทยาน แห่งชาติภูสิงห์	๓๑,๒๕๐	๙,๒๒๘.๗๑	(๐.๓๗)	ใน จ.บึงกาฬ
		๒.๒ เขตรักษาพันธุ์ สัตว์ป่าภูวัว	๑๑๖,๕๖๒	๑๑๗,๕๑๑.๓๒	(๔.๗)	
		๒.๓ เขตห้ามล่าสัตว์ ป่าบึงโขงหลง	๖,๘๔๐	๑๑,๕๐๓.๓๙	(๐.๔๖)	
		๒.๔ เขตห้ามล่าสัตว์ ป่ากุดทิง	๙,๐๗๘.๒๕	-	-	
		รวมพื้นที่อนุรักษ์	๑๕๔,๖๕๒	๑๓๘,๒๔๓	๕.๕	
๓	ป่าสงวน แห่งชาติ	๓.๑ ป่าดงภูวัว	๘๙,๓๗๕	๑๓,๐๒๙.๑๙	๐.๕๒	
		๓.๒ ป่าดงหนองตอ และป่าดงสีชมพู	๑๙๔,๓๗๕	๕๕,๙๓๒.๖๐	๒.๒๔	
		๓.๓ ป่าดงดิบกะลา ป่ากุสิงห์ และป่า ดงสีชมพู	๒๕๘,๒๓๕	๕๒,๒๒๔.๑๖	๒.๐๙	
		๓.๔ ป่าดงเขกา ป่า ดงสีชมพู ป่าภูทอก ใหญ่ภูวัว และป่า ดงซำบอนเขกา	๓๖๖,๒๕๐	๔๓,๙๘๗.๙๒	๑.๗๘	
		๓.๕ ป่าดงสีชมพู โพนพิสัย	๗๓๕,๖๒๕	๒๐,๒๓๓.๔๔	๐.๘๐	ใน จ.บึงกาฬ
		๓.๖ ป่าดงชมพูพร	๖๑,๑๑๘	๒,๘๕๓.๘๖	๐.๑๑	
		รวมพื้นที่ป่าสงวน แห่งชาติ	๑,๗๐๔,๙๗๘	๑๘๘,๒๖๑.๑๗	๗.๕๒	
๔	เขตปฏิรูปเพื่อ เกษตรกรรม (สปก.)		-	๑,๒๕๒,๑๘๖.๓๑๑	๕๐.๐๕	

หมายเหตุ : เนื้อที่ได้จากการคำนวณด้วยวิธีการทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) โดยสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้นไม่สามารถใช้อ้างอิงทางกฎหมายได้

๑.๒ ข้อมูลด้านการปกครองของจังหวัด

๑.๒.๑ การแบ่งเขตการปกครอง

ตารางที่ ๑๓ : แสดงการแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดบึงกาฬ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔

ลำดับที่	อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ที่ว่าการ อำเภอห่าง จากศาลา กลาง จังหวัด (กม.)	จำนวน				
				ตำบล	หมู่บ้าน	ทต.นคร/ ทต.เมือง/ ทต.ตำบล	อบต.	อบจ.
๑	อำเภอเมืองบึงกาฬ	๗๙๑.๘๔๒	๕	๑๒	๑๓๑	-/๑/๕	๕	๑
๒	อำเภอปากคาด	๒๑๘.๑๐๐	๕๔	๖	๖๔	-/-/๑	๖	
๓	อำเภอโซ่พิสัย	๙๘๕.๒๖๒	๘๗	๗	๙๕	-/-/๑	๗	
๔	อำเภอพรเจริญ	๓๖๒.๔๑๘	๕๒	๗	๕๘	-/-/๓	๔	
๕	อำเภอเซกา	๙๗๘.๔๒๙	๙๓	๙	๑๓๖	-/-/๔	๗	
๖	อำเภอบึงโขงหลง	๓๙๘.๑๕๒	๘๕	๔	๕๗	-/-/๒	๓	
๗	อำเภอศรีวิไล	๓๒๗.๙๐๑	๓๕	๕	๕๑	-/-/๑	๔	
๘	อำเภอบุ่งคล้า	๒๔๓.๖๔๒	๔๑	๓	๒๕	-/-/-	๓	
	รวม	๔,๓๐๕.๗๖๖	-	๕๓	๖๑๗	๑๘	๓๙	๑

ที่มา : สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครองจังหวัดบึงกาฬ ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔

๑.๒.๒ ข้อมูลประชากร

ตารางที่ ๑๔ : แสดงข้อมูลประชากรของจังหวัดบึงกาฬ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔

ลำดับที่	อำเภอ	ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวมประชากร(คน)	จำนวน ครัวเรือน
๑	อำเภอเมืองบึงกาฬ	๔๖,๔๓๓	๔๖,๔๕๗	๙๒,๘๙๐	๓๔,๔๑๔
๒	อำเภอปากคาด	๑๗,๔๗๔	๑๗,๓๙๐	๓๔,๘๖๔	๑๒,๓๒๙
๓	อำเภอโซ่พิสัย	๓๖,๐๕๘	๓๕,๕๙๗	๗๑,๖๕๕	๒๑,๗๓๖
๔	อำเภอพรเจริญ	๒๒,๑๓๓	๒๒,๒๐๐	๔๔,๓๓๓	๑๓,๑๓๐
๕	อำเภอเซกา	๔๓,๖๙๐	๔๓,๒๐๘	๘๖,๘๙๘	๒๗,๕๕๑
๖	อำเภอบึงโขงหลง	๑๘,๙๑๐	๑๘,๗๗๙	๓๗,๖๘๙	๑๒,๒๘๘
๗	อำเภอศรีวิไล	๒๐,๑๐๖	๑๙,๙๑๗	๔๐,๐๒๓	๑๓,๔๓๔
๘	อำเภอบุ่งคล้า	๗,๐๑๕	๗,๐๓๓	๑๔,๐๔๘	๔,๒๒๖
	รวม	๒๑๑,๘๑๙	๒๑๐,๕๘๑	๔๒๒,๔๐๐	๑๓๙,๑๐๘

ที่มา : สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครองจังหวัดบึงกาฬ ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔

๑.๓ ข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรม

ด้านสังคม จังหวัดบึงกาฬ มีสภาพภูมิศาสตร์ที่มีลักษณะพื้นที่เรียวยาวตามลำน้ำโขงซึ่งเป็นเส้นกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความยาวของชายแดนประมาณ ๑๒๐ กิโลเมตร ในพื้นที่ ๔ อำเภอ ได้แก่ อำเภอปากคาด อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอบุ่งคล้า และอำเภอบึงโขงหลง ประชาชนทั้งสองฝั่งได้มีการติดต่อไปมาหาสู่ในฐานะเครือญาติการค้าซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าอุปโภคบริโภคและสินค้าเพื่อการเกษตรบริเวณชายแดนไทย-ลาว ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านระดับท้องถิ่นเป็นไปด้วยดี มีการประสานความร่วมมือในการรักษาความสงบเรียบร้อยตามแนวชายแดนระหว่างเจ้าหน้าที่ทั้งสองฝ่ายอย่างต่อเนื่อง จังหวัดบึงกาฬ ประกอบด้วยชาติพันธุ์หลายกลุ่มมาอาศัยอยู่ร่วมกัน

ทั้งไทย-ลาว ไทยพวน ภูไท ไทโซ่ ไทญ้อ ชาวไทยเชื้อสายเวียดนาม ชาวไทยเชื้อสายจีน ทำให้อุดมไปด้วยมรดก ภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย ซึ่งยังปรากฏเด่นชัด หลายอย่างกำลังใกล้สูญหาย

ด้านวัฒนธรรม ประเพณีและวัฒนธรรมในจังหวัดบึงกาฬ มีความคล้ายคลึงกันกับจังหวัดอื่น ๆ ของภาคอีสาน ซึ่งมาจากการบ่มเพาะสืบเนื่องต่อกันมาอย่างยาวนานและมีรากฐานมาจากความเชื่อ ยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณี และความเชื่อเปรียบเสมือนกฎระเบียบของชาวอีสานที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ หล่อหลอมนิสัยใจคอการประพฤติปฏิบัติตนของชาวอีสานฮีตสิบสอง คองสิบสี่ เป็นแนวทางการดำรงชีวิต เช่น เดือนอ้ายบุญเข้ากรรม เดือนยี่บุญคูณลาน เดือนสามบุญข้าวจี เดือนสี่บุญเผวด เดือนห้าบุญสงกรานต์ หรือบุญตรุษสงกรานต์ เป็นต้น ในจังหวัดบึงกาฬ มีกลุ่มชาติพันธุ์หลายกลุ่ม จึงมีวัฒนธรรมประเพณีที่แสดงถึงความเชื่อและนับถือผี ปรากฏเป็นประเพณีถือปฏิบัติกันในหลายพื้นที่ เช่น ประเพณีเลี้ยงผีปู่ตาของไทยญ้อ ประเพณีกำฟ้าของไทยพวน ประเพณีสักการะเจ้าพ่อคำแดง ประเพณีสักการะศาลเจ้าปู่อ้อลือ ประเพณีสักการะเจ้าแม่สองนาง ฯลฯ ซึ่งประเพณีวัฒนธรรม ที่โดดเด่นและมีชื่อเสียง ดังนี้

๑) การแข่งขันเรือยาวประเพณี ไทย-ลาว ประเพณีการแข่งขันเรือยาว เป็นวิถีชีวิตของผู้คนในแถบลุ่มน้ำโขงทั้งฝั่งไทยและ สปป.ลาว เนื่องจากการสัญจรไปมาหาสู่ และการใช้เรือในการดำรงชีวิต การจับปลาในแหล่งน้ำต่าง ๆ ซึ่งก่อให้เกิดความเชื่อ และวัฒนธรรม ประเพณี ที่มีความคล้ายคลึงและใกล้เคียงกันมาก ซึ่งเมื่อก่อนสายน้ำเป็นแหล่งทำมาหากินร่วมกันของประชาชนทั้งสองฟากฝั่ง ไม่ได้เป็นเส้นเขตแดนกันอาณาเขต เหมือนในปัจจุบัน

การแข่งขันเรือยาวนอกจากจะเป็นการเสริมสร้างความสามัคคีของแต่ละชุมชนทั้งสองฟากฝั่ง ในช่วงเดือนกันยายน ถึง ตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงฤดูน้ำหลาก ซึ่งชาวบ้านว่างเว้นจากการเพาะปลูก อยู่ในช่วงเทศกาลออกพรรษา ซึ่งเป็นการสร้างเสริมความแข็งแรงของร่างกาย ให้เกิดความสนุกสนาน และเชื่อว่าเป็นการถวายให้กับเจ้าแม่สองนางและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ปกป้องรักษา ผู้คนที่ใช้ชีวิตในลำนน้ำที่สำคัญนี้ ซึ่งจะปรากฏประเพณีการแข่งขันเรือยาวในชุมชนที่อยู่ตลอดลำนน้ำโขง

การแข่งขันเรือยาวประเพณีของจังหวัดบึงกาฬ มีความพิเศษ นอกจากจะเป็นการแข่งขันกับชุมชนจากฝั่ง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวแล้ว ยังเปิดโอกาสให้ ผู้ชนะเลิศจากสนามต่าง ๆ ทั่วประเทศเข้าร่วมแข่งขัน โดยมีรางวัลล่อใจที่มีมูลค่าค่อนข้างสูงและมีค่าลากจูงเรือที่เหมาะสมจากสนามแข่งทั่วประเทศ นอกจากนี้ ยังมีคาราวานร้านค้าจากทั่วสารทิศให้ประชาชนที่เดินทางมาร่วมงานได้จับจ่ายใช้สอย โดยการแข่งขันเรือยาวประเพณี ไทย-ลาว ซึ่งถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ปัจจุบันได้ดำเนินการเป็นครั้งที่ ๒๐ ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๖ - ๑๕ กันยายน ๒๕๖๒

สำหรับเรือยาวที่ใช้ในการแข่งขัน เป็นเรือที่ขุดขึ้นจากท่อนซุงทั้งต้น ซึ่งส่วนมากทำมาจากไม้ตะเคียนซึ่งท้องถิ่นเรียกว่า “ไม้แคน” ซึ่งแต่ละชุมชนจะมีผู้ที่มีความชำนาญการในการขุดและแต่งเรือให้ สามารถวิ่งไปในลำนน้ำได้อย่างรวดเร็ว โดยมีพระภิกษุสงฆ์ เป็นศูนย์รวมจิตใจและเป็นเสมือนผู้จัดการเรือดูแลรักษาเรือบริหารจัดการให้มีการซ่อมฝัพาย รวบรวมผู้คนในชุมชนในการให้การสนับสนุน รวมทั้งการให้กำลังใจหลังจากที่มีการแข่งขันเสร็จ

๒) ประเพณีสงกรานต์หลวงพ่อบึงใหญ่ หลวงพ่อบึงใหญ่ เป็นพระพุทธรูปที่มีความสำคัญยิ่งต่อพี่น้องประชาชนในจังหวัดบึงกาฬ รวมทั้ง พี่น้องจาก สปป.ลาว เป็นพระพุทธรูปที่มีลักษณะพุทธศิลป์เป็นศิลปะล้านช้างยุคแรกประดิษฐานในอุโบสถวัดโพธารามบ้านท่าไคร้ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ ด้วยความเคารพนับถือและศรัทธา ชาวบ้านได้ร่วมใจกันบูรณะอุโบสถวัดโพธาราม เป็นครั้งที่สามซึ่งชาวบ้านยังคงยึดมั่นในธรรมเนียมปฏิบัติ ไม่อนุญาตให้สุภาพสตรี เข้าไปสักการะในอุโบสถ

การสงกรานต์หลวงพ่อบึงใหญ่ จะกำหนดให้จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๑ เมษายน ของทุกปี เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนที่มาจากทั่วสารทิศได้พบปะกับครอบครัวในวันสงกรานต์หลังจากนั้น

ก็จะได้เดินทางมาสักการะและสร่งน้ำหลวงพ่อบุญใหญ่ในงานประเพณีสร่งน้ำหลวงพ่อบุญใหญ่ จากสาเหตุที่ไม่อนุญาตให้สุภาพสตรีเข้าไปสักการะในอุโบสถ จึงต้องมีวิธีการให้สุภาพสตรีได้สร่งน้ำหลวงพ่อบุญใหญ่ โดยการสร้าง โองหด หรือ ฮางหด ที่ทำจากไม้ไผ่ (ปัจจุบันเป็นท่อ พีวีซี) ให้รดน้ำผ่านรางไม้ไผ่ดังกล่าว ไหลไปสร่งหลวงพ่อบุญใหญ่ ซึ่งเป็นวิธีการสร่งน้ำพระพุทธรูปแบบโบราณ เนื่องจากปัจจุบันได้มีการบูรณะอุโบสถให้มีความใหญ่และสูงจากพื้นเดิมมาก ทางวัดได้ทำบันไดขนาดใหญ่ไว้เพื่อให้ประชาชนได้สร่งน้ำหลวงพ่อบุญใหญ่ได้สะดวกมากขึ้น

ตารางที่ ๑๕ : ประเพณีสำคัญของจังหวัดบึงกาฬ

วัน/เดือน/ปี	กิจกรรม/งานประเพณีที่สำคัญ	สถานที่จัดกิจกรรม
๓๑ ธันวาคม ถึง ๑ มกราคม ของทุกปี	วันขึ้นปีใหม่/งานหนาวดี ๆ ที่บึงกาฬ	ถนนข้าวเม่าริมโขง ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ
ธันวาคม ของทุกปี	วันยางพารา จังหวัดบึงกาฬ	สนามหน้าที่ว่าการอำเภอเมืองบึงกาฬ ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓	วันมาฆบูชาและงานบุญข้าวจี	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
มีนาคม ของทุกปี	วันเทศน์มหาชาติ (บุญผะเหวด)	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
๒๓ มีนาคม ของทุกปี	วันสถาปนาจังหวัดบึงกาฬ	ถนนข้าวเม่าริมโขง ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ
๒๕ มีนาคม - ๒ เมษายน ของทุกปี	งานกาชาด	ถนนข้าวเม่าริมโขง ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ
๑๓ - ๑๕ เมษายน ของทุกปี	วันสงกรานต์	ถนนข้าวเม่าริมโขง ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ
๑๙ - ๒๑ เมษายน ของทุกปี	ประเพณีสร่งน้ำหลวงพ่อบุญใหญ่ (แห่น้ำจัน)	วัดโพธาราม ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ
พฤษภาคม ของทุกปี	บุญบั้งไฟ	อปท. ในจังหวัดบึงกาฬ
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖	วันวิสาขบูชา	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
มิถุนายน ของทุกปี	บุญซำฮะ	ทุกหมู่บ้านในจังหวัดบึงกาฬ
กรกฎาคม ของทุกปี	ประเพณีแห่เทียนพรรษา	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
ขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๘	วันอาสาฬหบูชา	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
แรม ๑ ค่ำ เดือน ๘	วันเข้าพรรษา	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
สิงหาคม ของทุกปี	ประเพณีทอดเทียนพรรษา	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
สัปดาห์ที่ ๒ ของเดือนกันยายน	การแข่งขันเรือยาวประเพณีไทย-ลาว-เวียดนาม	บริเวณถนนข้าวเม่าริมโขง
แรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๙	บุญข้าวประดับดิน	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
เดือน ๑๐	บุญสลากภัต	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ

วัน/เดือน/ปี	กิจกรรม/งานประเพณีที่สำคัญ	สถานที่จัดกิจกรรม
วันออกพรรษา ของทุกปี	ชมปรากฏการณ์บั้งไฟพญานาค	วัดอาฮงศิลาวาส ตำบลหอคำ อำเภอเมืองบึงกาฬ, ตำบลท่าสีกะ อำเภอบึงโขงหลงและตำบลปาก คาด อำเภอปากคาด
ตุลาคม ของทุกปี	เทศกาลบูชาพญานาค/ไหลเรือไฟท้องถิ่น	อำเภอบุงคล้า/อำเภอบึงโขงหลง
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑	ประเพณีออกพรรษา	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
ตุลาคม ของทุกปี	ประเพณีแห่แม่พระ (ศาสนาคริสต์)	บ้านห้วยเล็บมือ ตำบลหนองเติน อำเภอบุงคล้า
แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ถึง ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒	บุญกฐิน	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒	ประเพณีลอยกระทง	ถนนข้าวเม่าริมโขง ตำบลบึงกาฬ
พฤศจิกายน ของทุกปี	ประเพณีสักการะศาลเจ้าแม่สองนาง	ศาลเจ้าแม่สองนาง ตำบลบึงกาฬ
ธันวาคม ของทุกปี	บุญเข้ากรรม	วัดที่มีความพร้อมในด้านสถานที่ ในจังหวัดบึงกาฬ
๓๑ ธันวาคม ถึง ๑ มกราคม ของทุกปี	กิจกรรมส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่	วัดบุพพราชโสโมสร ตำบล บึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ

ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดบึงกาฬ (ข้อมูล ณ ตุลาคม ๒๕๖๓)

๑.๔ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๑.๔.๑ การคมนาคมขนส่ง (ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ)

๑) **ทางรถยนต์** จากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางหมายเลข ๑ ผ่านจังหวัดสระบุรี (ที่นี่เป็นที่มาของ คำพูด “สระบุรีเลียขวาว”) แล้วเข้าทางหลวงหมายเลข ๒ ผ่านจังหวัดนครราชสีมา - จังหวัดขอนแก่น - จังหวัดอุดรธานี จนถึงจังหวัดหนองคาย และจากจังหวัดหนองคายสู่จังหวัดบึงกาฬ โดยจะผ่านอำเภอโพนพิสัย อำเภอรัตนวาปี อำเภอปากคาด รวมระยะทางทั้งสิ้นประมาณ ๗๕๑ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางโดยประมาณ ๑๑ ชั่วโมง

๒) **ทางรถไฟ** มีขบวนรถไฟจากกรุงเทพฯ - หนองคาย และขบวนรถด่วนดีเซลราง กรุงเทพฯ - อุดรฯ ทุกวัน จากสถานีรถไฟหนองคายเดินทางต่อไปยังจังหวัดบึงกาฬ ระยะทาง ๑๓๖ กิโลเมตร

๓) **เครื่องบิน** การเดินทางโดยเครื่องบินจากกรุงเทพฯ - อุดรธานี ลงที่ท่าอากาศยานอุดรธานี เดินทางต่อไปยังจังหวัดบึงกาฬ ใช้เส้นทางจังหวัดอุดรธานี - จังหวัดหนองคาย - อำเภอโพนพิสัย - อำเภอรัตนวาปี - อำเภอปากคาด - จังหวัดบึงกาฬ ระยะทาง ๑๙๐ กิโลเมตร

ตารางที่ ๑๖ : แสดงระยะทางจากอำเภอ ถึง จังหวัด

อำเภอ	ระยะทางจาก อำเภอ - ศาลากลางจังหวัด (กม.)
๑. อำเภอเมืองบึงกาฬ	๕
๒. อำเภอพรเจริญ	๕๒
๓. อำเภอโซ่พิสัย	๘๗
๔. อำเภอเซกา	๙๓
๕. อำเภอปากคาด	๕๔
๖. อำเภอบึงโขงหลง	๘๕
๗. อำเภอศรีวิไล	๓๕
๘. อำเภอบุงคล้า	๔๑

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ ๑๗ : การเดินทางภายในจังหวัด ระยะทางโดยประมาณ (หน่วย : กิโลเมตร)

อำเภอ	เมืองบึงกาฬ	ศรีวิไล	บุงคล้า	พรเจริญ	ปากคาด	โซ่พิสัย	บึงโขงหลง
อำเภอเมืองบึงกาฬ							
อำเภอศรีวิไล	๒๔						
อำเภอบุงคล้า	๔๔	๔๘					
อำเภอพรเจริญ	๔๕	๓๑	๗๒				
อำเภอปากคาด	๔๕	๔๔	๙๙	๖๑			
อำเภอโซ่พิสัย	๗๘	๖๐	๙๒	๔๐	๒๔		
อำเภอบึงโขงหลง	๙๗	๔๙	๔๐	๗๒	๑๓๖	๑๐๖	
อำเภอเซกา	๘๔	๓๓	๗๒	๔๓	๙๘	๗๗	๓๘

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ

๑.๔.๒ ไฟฟ้า

ตารางที่ ๑๘ : แสดงข้อมูลผู้ใช้กระแสไฟฟ้าในจังหวัดบึงกาฬ ในปี ๒๕๖๓

ประเภทผู้ใช้ไฟ	ประจำปี ๒๕๖๓ (ม.ค.- ธ.ค.)		
	จำนวนผู้ใช้ไฟ	หน่วยการใช้ไฟ	จำนวนเงินก่อนภาษี
บ้านอยู่อาศัยขนาดเล็ก	๘๒,๕๐๒	๔,๔๕๗,๓๙๙.๘๒	๑๔,๓๓๕,๙๙๐.๘๕
บ้านอยู่อาศัยขนาดกลาง	๓๒,๕๓๓	๖,๒๗๙,๓๐๔.๕๐	๒๓,๓๓๗,๙๓๒.๒๔
กิจการขนาดเล็ก	๕,๘๗๑	๓,๖๒๒,๖๖๑.๒๗	๑๔,๕๗๓,๐๕๘.๒๙
กิจการขนาดกลาง	๒๐๕	๒,๗๖๗,๔๖๔.๒๒	๙,๙๗๐,๘๙๕.๐๗
กิจการขนาดใหญ่	๑๑	๕,๔๗๖,๔๔๘.๕๐	๑๘,๕๙๔,๘๐๗.๙๗
กิจการเฉพาะอย่าง	๒๐	๑๔๒,๔๗๑.๔๗	๕๔๑,๕๒๗.๙๖
องค์กรไม่แสวงผลกำไร	๐	๐.๐๐	๐.๐๐
สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๕๔	๓๐๐,๘๔๗.๓๘	๙๓๙,๙๖๒.๖๒
ไฟชั่วคราว	๒,๗๑๙	๒๑๑,๒๑๔.๓๐	๑,๔๑๐,๕๓๔.๙๔
ไฟทางหลวง	๓๔๒	๑,๑๓๔,๒๗๘.๐๕	-
รวมทั้งหมด	๑๒๔,๒๕๗.๐๐	๒๔,๓๙๒,๐๘๙.๕๑	๘๓,๗๐๔,๗๐๙.๙๔

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดบึงกาฬ

๑.๔.๓ ข้อมูลด้านการกักกันของจังหวัด

มีด่าน ด่านศุลกากร

๑. ด่านศุลกากรบึงกาฬ และด่านพรมแดนบึงกาฬ ที่ตั้ง เลขที่ ๑๒๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลวิศิษฐ์ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ เปิดทำการทุกวัน เวลา ๐๘.๐๐-๑๘.๐๐ น.

๒. ด่านพรมแดนท่าเรือบึงกาฬ ที่ตั้ง เลขที่ ๙๐ หมู่ที่ ๒ ตำบลวิศิษฐ์ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ เปิดทำการทุกวัน เวลา ๐๘.๐๐-๑๘.๐๐ น.

๓. จุดผ่อนปรนที่อยู่ในความรับผิดชอบของด่านศุลกากรบึงกาฬ

๓.๑ จุดผ่อนปรนบุงคล้า ที่ตั้ง บ้านบุงคล้า ตำบลบุงคล้า อำเภอบุงคล้า จังหวัดบึงกาฬ เปิดทำการวันอังคารและวันศุกร์ เวลา ๐๘.๓๐-๑๖.๓๐ น.

๓.๒ จุดผ่อนปรนบ้านห้วยคาด ที่ตั้ง บ้านห้วยคาด ตำบลปากคาด อำเภอปากคาด จังหวัดบึงกาฬ เปิดทำการวันจันทร์ และวันพฤหัสบดี เวลา ๐๘.๐๐-๑๖.๐๐ น.

ตรวจพืชที่ตั้ง ด้านตรวจพืชบึงกาฬ ๔๒ หมู่ ๙ ต.วิศิษฐ์ อ.เมือง จ.บึงกาฬ ๓๘๐๐๐

มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ไม่มี มี ที่ตั้งสถานกักกันพืช ไม่มี มี

ตรวจสัตว์น้ำ ที่ตั้ง อาคารศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน (One Stop Service : OSS) ใกล้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๓ (นครพนม-คำม่วน) ตำบลอาจสามารถ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ไม่มี มี ที่ตั้งสถานกักกันสัตว์น้ำ ไม่มี มี

ปศุสัตว์ ที่ตั้ง ที่ตั้ง ๔๗๑ ม. ๑ ต.บึงกาฬ อ.เมืองบึงกาฬ จ.บึงกาฬ ๓๘๐๐๐

มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ไม่มี มี ที่ตั้งด่านกักกันสัตว์ ไม่มี มี

๑.๔.๔ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ ๑๙ : ข้อมูลการใช้น้ำของอำเภอเมืองบึงกาฬและอำเภอพรเจริญที่การประปาส่วนภูมิภาคสาขาบึงกาฬ
รับผิดชอบ

ประเภท	จำนวน	หน่วย
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด	7,224	ราย
กำลังผลิตที่ใช้งาน	13,600	ลบ.ม./วัน
ปริมาณน้ำผลิต	208,099	ลบ.ม./เดือน
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย	205,564	ลบ.ม./เดือน
ปริมาณน้ำจำหน่าย	167,175	ลบ.ม./เดือน

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค สาขาบึงกาฬ ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๔

๑.๕ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

๑.๕.๑ สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป (ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดบึงกาฬ)

ภาวะเศรษฐกิจจังหวัดบึงกาฬ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ขยายตัวร้อยละ ๐.๒๔ พื้นตัวจากปีก่อน
ที่หดตัวร้อยละ ๑.๓๐ ภาคบริการขยายตัวร้อยละ ๐.๘๔ เป็นผลมาจาก สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า
สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร สาขากิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ สาขา
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ สาขากิจกรรมด้านสุขภาพและงาน
สังคมสงเคราะห์ สาขาศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ ขยายตัว สาขากิจกรรมทางการเงินและการ
ประกันภัย ชะลอตัว ขณะที่ภาคเกษตร หดตัวร้อยละ ๐.๐๑ จากสาขากิจกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้ และ
การประมง หดตัว สาขาอุตสาหกรรม หดตัวร้อยละ ๐.๕๙ เป็นผลมาจาก สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน
สาขาการผลิต หดตัว

๑.๕.๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดบึงกาฬ (GPP) ๑๖ สาขา (ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดบึงกาฬ)

ข้อมูลสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำแนกสาขาการผลิตตาม TSIC ปี ๒๕๕๒ ๑๙
สาขา ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดบึงกาฬ (Gross Provincial Products : GPP) ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒
มีมูลค่าเท่ากับ ๒๔,๗๑๑ ล้านบาท รายได้ของประชากร (GPP per capita) เท่ากับ ๖๘,๗๒๗ บาท/คน/ปี
เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เท่ากับ ๑,๕๑๑ บาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒๕

โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดบึงกาฬ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ณ ราคาคงที่ (Chain Volume Measures : CVMs)
ประกอบด้วย

- ๑) ภาคเกษตร ร้อยละ ๕๔.๑๓
- ๒) ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๒๓.๕๐
- ๓) ภาคบริการ ร้อยละ ๒๒.๔๓

การผลิตที่มีสัดส่วนสูงสุด ดังนี้

- ๑) สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้ ร้อยละ ๓๕.๕๘
- ๒) สาขาการผลิต ร้อยละ ๒๑.๖๘
- ๓) สาขาการศึกษา ร้อยละ ๕.๕๘

พิจารณาจากขนาดของจังหวัด อยู่ในลำดับที่ ๗๔ ของประเทศและอยู่ในลำดับที่ ๑๙ ของภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ

พิจารณารายได้ต่อหัว บาท/คน/ปี เพื่อดูความมั่งคั่งของประชากรในจังหวัดอยู่ในลำดับที่ ๗๐ ของ
ประเทศและอยู่ในลำดับที่ ๑๖ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑.๖ ข้อมูลด้านการแรงงาน

สถานการณ์และข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

ข้อมูลกำลังแรงงานจังหวัดบึงกาฬ ปี ๒๕๖๓ มีประชากรอายุ ๑๕ ขึ้นไป ๒๖๙,๓๕๒ คน (ชาย ๑๓๑,๐๙๐ คน หญิง ๑๓๘,๒๖๒ คน) เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๑๗๖,๙๑๐ คน ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ๑๗๐,๘๗๔ คน ผู้ว่างงาน ๓,๗๓๕ คน และผู้ที่รอฤดูกาล ๒,๓๐๑ คน ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด ส่วนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ๙๒,๔๘๒ คน แบ่งได้เป็นผู้ที่ทำงานบ้าน ๒๓,๗๕๒ คน เรียนหนังสือ ๒๐,๐๐๗ คน และอื่น ๆ ๔๘,๖๘๓ คน ของผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด

ตารางที่ ๒๐ : แสดงโครงสร้างกำลังแรงงานที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปจังหวัดบึงกาฬ จำแนกตามเพศ ปี ๒๕๖๓

สถานภาพแรงงาน	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๑๓๑,๐๙๐	๕๘.๖	๑๓๘,๒๖๒	๕๑.๓	๒๖๙,๓๕๒	๑๐๐
ผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม	๙๗,๐๙๖	๕๔.๘	๗๙,๘๑๔	๔๕.๑	๑๗๖,๙๑๐	๑๐๐
กำลังแรงงานปัจจุบัน	๙๕,๘๗๒	๕๔.๙	๗๘,๗๓๗	๔๕.๐	๑๗๔,๖๐๙	๑๐๐
ผู้มีงานทำ	๙๓,๗๙๓	๕๔.๘	๗๗,๐๘๑	๔๕.๑	๑๗๐,๘๗๔	๑๐๐
ผู้ว่างงาน	๒,๐๗๙	๕๕.๖	๑,๖๕๖	๔๔.๓	๓,๗๓๕	๑๐๐
ผู้ที่รอฤดูกาล	๑,๒๒๔	๕๓.๑	๑,๐๗๗	๔๖.๘	๒,๓๐๑	๑๐๐
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	๓๓,๙๙๔	๓๖.๗	๕๘,๔๔๘	๖๓.๒	๙๒,๔๔๒	๑๐๐
ทำงานบ้าน	๙๗๐	๔.๐	๒๒,๗๘๒	๙๕.๙	๒๓,๗๕๒	๑๐๐
เรียนหนังสือ	๙,๔๕๑	๔๗.๒	๑๐,๕๕๗	๕๒.๗	๒๐,๐๐๗	๑๐๐
อื่น ๆ	๒๓,๕๗๓	๔๘.๔	๒๕,๑๑๐	๕๑.๕	๔๘,๖๘๓	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดบึงกาฬ (การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. ๒๕๖๓)

เมื่อพิจารณากำลังแรงงานตามอุตสาหกรรมพบว่า กำลังแรงงานในภาคเกษตรกรรม ๑๒๓,๗๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๔ และนอกภาคเกษตรกรรม ๔๗,๑๓๖ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๖

ตารางที่ ๒๑ : จำนวนและร้อยละของกำลังแรงงานที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำแนกตามอุตสาหกรรม

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๑. ภาคเกษตรกรรม	๑๒๓,๗๓๘	๗๒.๔
๒. นอกภาคเกษตรกรรม	๔๗,๑๓๖	๒๗.๖
รวม	๑๗๐,๘๗๔	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดบึงกาฬ (การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. ๒๕๖๓)

๒. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๒.๑ ครุฑเรือเกษตรกรรมและแรงงานภาคเกษตร

ตารางที่ ๒๒ จำนวนครุฑเรือเกษตรกรรมและจำนวนแรงงานภาคเกษตรของจังหวัดบึงกาฬ

อำเภอ	จำนวนครุฑเรือ	จำนวนครุฑเรือ เกษตร	ร้อยละจำนวน ครุฑเรือเกษตร/ ครุฑเรือทั้งหมด	จำนวนแรงงาน ภาคเกษตร (ราย)
เมืองบึงกาฬ	๓๔,๔๑๔	๓,๘๐๑	๑๑.๐๔	๗,๖๐๒
ปากคาด	๑๒,๓๒๙	๓,๘๐๕	๓๐.๘๖	๗,๖๑๐
โซ่พิสัย	๒๑,๗๓๖	๓,๘๐๓	๑๗.๕๐	๗,๖๐๖
พรเจริญ	๑๓,๑๓๐	๓,๘๐๒	๒๘.๙๖	๗,๖๐๔
เซกา	๒๗,๕๕๑	๓,๘๐๔	๑๓.๘๑	๗,๖๐๘
บึงโขงหลง	๑๒,๒๘๘	๓,๘๐๖	๓๐.๙๗	๗,๖๑๒
ศรีวิไล	๑๓,๔๓๔	๓,๘๐๗	๒๘.๓๔	๗,๖๑๔
บุ่งคล้า	๔,๒๒๖	๓,๘๐๘	๙๐.๑๑	๗,๖๑๖
รวม	๑๓๙,๑๐๘	๓๐,๔๓๖	๒๑.๘๘	๖๐,๘๗๒

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ (ระบบสารสนเทศการผลิตทางการเกษตร)

หมายเหตุ : เป็นตัวเลขประมาณการจะมีความชัดเจนเมื่อได้สรุปผลเป็นข้อมูลเอกภาพแล้วเท่านั้น

๒.๒ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

ตารางที่ ๒๓ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอ จังหวัดบึงกาฬ

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร								รวมพื้นที่ทำ การเกษตร	
		ที่นา	พืชไร่	ไม้ผล	ไม้ยืนต้น	ยางพารา	พืชผัก	ไม้ดอก ไม้ประดับ	สมุนไพร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละของ พื้นที่ ทั้งหมด
		จำนวน (ไร่)	จำนวน (ไร่)	จำนวน (ไร่)	จำนวน (ไร่)	จำนวน (ไร่)	จำนวน (ไร่)	จำนวน (ไร่)	จำนวน (ไร่)		
เมือง บึงกาฬ	๔๒๐,๘๖๕	๗๘,๕๔๔	๑,๑๔๙,๕๙	๗๘๖.๑๕	๑๑,๗๔๖	๒๑๔,๘๐๕	๑,๖๒๕	๙.๐๐	๑๖.๒๕	๓๐๘,๖๘๑	๗๓.๓๔
พรเจริญ	๒๒๖,๕๑๑	๔๙,๖๘๔	๑,๓๗๓.๑๓	๑๓๐.๒๕	๕๐,๙๓๔	๘๒,๘๘๔	๑๐.๐๔	-	-	๑๘๕,๐๑๖	๘๑.๖๘
โซ่พิสัย	๖๑๕,๗๘๙	๙๖,๔๒๕	๔,๕๑๕.๑๔	๑๑๔.๘๓	๗๔,๑๔๗	๑๓๒,๕๑๑	๗.๗๕	๔๖.๐๐	-	๓๐๗,๗๖๗	๔๙.๙๘
เซกา	๖๑๑,๕๑๘	๑๓๐,๖๙๗	๑๒,๗๐๙.๒๗	๔๗๖.๓๗	๔๔,๔๒๐	๑๖๕,๙๖๐	๓๖.๒๕	-	๒.๐๐	๓๕๔,๓๐๑	๕๗.๙๔
ปากคาด	๑๓๖,๓๑๓	๒๗,๖๘๓	๑,๑๔๗.๕๐	๕๗๑.๗๕	๑๒,๐๒๘	๗๑,๗๘๗	๖๐	๔๐.๐๐	๒.๐๐	๑๑๓,๓๑๙	๘๓.๑๓
บึงโขงหลง	๒๔๘,๘๘๕	๔๔,๑๖๒	๓,๙๕๕.๒๕	๒๘๖.๕๐	๒๗,๙๓๐	๗๐,๔๑๓	๗๙๗.๗๕	-	๑.๐๐	๑๔๗,๕๔๖	๕๙.๒๙
ศรีวิไล	๒๘๑,๒๕๐	๕๐,๘๓๕	๘๑๐.๐๐	๑๕๙.๗๕	๑๙,๑๒๐	๗๙,๕๑๘	๑๙.๕๐	-	-	๑๕๐,๔๖๒	๕๓.๕๐
บุ่งคล้า	๑๕๐,๐๐๐	๑๒,๐๕๐	๓๙๐.๗๕	๙๒.๙๔	๕,๕๔๒	๒๙,๒๑๗	๗๓.๒๕	-	-	๔๗,๓๖๖	๓๑.๕๘
รวม	๒,๖๙๑,๐๙๑	๔๙๑,๐๗๑	๖,๐๕๐.๖๓	๒,๖๑๙.๕๔	๒๔๕,๘๖๗	๘๔๗,๐๙๕	๒,๖๒๙.๕๔	๙๕.๐๐	๒๑.๒๕	๑,๖๑๔,๔๕๘	๕๙.๙๙

ที่มา : รายงานภาวะการผลิตพืชรายเดือน สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ ข้อมูลทะเบียนเกษตรกร

(ทบท.ปี ๒๕๖๓) และข้อมูลจากการพิจารณาข้อมูล ปี ๒๕๖๓ ร่วมกันระหว่างสำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดบึงกาฬ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๓ อุดรธานี

๒.๓ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๒.๓.๑ พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน

โครงการพัฒนาแหล่งน้ำและการชลประทานที่ก่อสร้างแล้วเสร็จ กรมชลประทานได้ทำการพัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทานในจังหวัดบึงกาฬแล้วทั้งหมดจำนวน ๑๗๖ โครงการ ความจุเก็บกักน้ำรวม ๗๗.๖๒ ล้าน ลบ.ม. ครอบคลุมพื้นที่รับประโยชน์ ๒๕๒,๐๙๖ ไร่ ประกอบด้วย โครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่จำนวน ๑ โครงการ โครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางจำนวน ๔ โครงการ โครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กจำนวน ๑๒๓ โครงการ และโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้าจำนวน ๔๘ โครงการ ซึ่งสามารถสรุปประเภทจำนวนความจุเก็บกักน้ำและพื้นที่ชลประทาน ได้ดังนี้

ตารางที่ ๒๔ : สรุปจำนวนโครงการพัฒนาแหล่งน้ำในปัจจุบันของจังหวัดบึงกาฬ

ประเภทโครงการ	จำนวนโครงการ	ความจุเก็บกักน้ำ (ล้าน ลบ.)	พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
๑. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่	๑	๑๓.๔๔	๗๐,๘๐๐ (ยังไม่ก่อสร้าง)
๒. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง	๔	๑๙.๑๖	๒๒,๒๗๐
๓. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก	๑๒๓	๔๕.๐๒	๖๖,๖๑๙
-ประเภทฝายและประตูระบายน้ำ	๗๒	-	๔๓,๑๔๔
-ประเภทอ่างเก็บน้ำ	๕๑	๔๕.๐๒	๒๓,๔๗๕
๔. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อม	๔๘	-	๙๒,๔๐๗
รวมทั้งรวม	๑๗๖	๗๗.๖๒	๒๕๒,๐๙๖

ที่มา :โครงการชลประทานบึงกาฬ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔

ตารางที่ ๒๕ : โครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางในปัจจุบัน

ลำดับ	ชื่ออาคาร	หมู่บ้าน	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	พิกัด	ระวางแผนที่	ปริมาณน้ำเก็บกัก	พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)	ป พ.ศ.	
										เริ่มสร้าง	สร้างเสร็จ
๑	อ่างเก็บน้ำห้วยสหาย	บุงคลา	บุงคลา	บุงคลา	บึงกาฬ	๔๘ QUF ๙๒๗	๕๗๔๕ I	๑.๙๖	๑,๘๐๐	๒๕๑๓	๒๕๑๔
๒	ประตูระบายน้ำห้วยบางบาด	บังบาด	ชัยพร	บึงกาฬ	บึงกาฬ	๔๘ QUF ๘๑๕	๕๗๔๕ I	๘.๐๐	๑๖,๐๐๐	๒๕๒๖	๒๕๓๐
๓	อ่างเก็บน้ำห้วยซำ	โซ	โซ	โซพิสัย	บึงกาฬ	๔๘ QUF ๓๕๐	๕๖๔๕ II	๒.๔๐	๑,๔๗๐	๒๕๑๑	๒๕๑๑
๔	ประตูระบายน้ำห้วยคาด	ปากคาด	ปากคาด	ปากคาด	บึงกาฬ	๔๘ QUF ๒๐๑	๕๖๔๖ I	๖.๘๐	๓,๐๐๐	๒๕๕๓	๒๕๕๖
รวม								๑๙.๑๖	๒๒,๒๗๐	-	-

ที่มา: โครงการชลประทานบึงกาฬ ป พ.ศ.๒๕๖๔

๒.๓.๒ แหล่งน้ำอื่นๆ

๑) ลำน้ำและแหล่งน้ำตามธรรมชาติ

ลำน้ำที่สำคัญและเกี่ยวข้องในเขตจังหวัดบึงกาฬ ประกอบด้วย

(๑) แม่น้ำโขง เป็นแม่น้ำระหว่างประเทศ มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาทางตอนเหนือของทิเบต ไหลผ่านประเทศจีน เมียนมา สปป.ลาว ไทย กัมพูชา เวียดนาม แล้วไหลลงสู่ทะเลจีนใต้ ในบางช่วงของแม่น้ำเป็นเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างประเทศ เช่น เมียนมากับสปป.ลาว, สปป.ลาวกับไทย มีพื้นที่รับน้ำฝนทั้งหมด ๗๙๕,๐๐๐ ตร.กม. ความยาวประมาณ ๔,๘๕๙ กิโลเมตร บริเวณจังหวัดบึงกาฬมีพื้นที่รับน้ำฝนประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ ตร.กม. ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ล้าน ลบ.ม. ต่อปี และตัวชุมชนอำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอปากคาด และอำเภอบุ่งคล้า ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขง

(๒) แม่น้ำสงคราม เป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำโขง เป็นลำน้ำสำคัญและมีความยาวมากที่สุดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยมีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานในเขตจังหวัดสกลนครและจังหวัดอุดรธานี มีพื้นที่รับน้ำฝนทั้งหมด ๖,๔๗๔ ตร.กม. ความยาวทั้งหมด ๔๒๐ กิโลเมตร ไหลผ่านพื้นที่ ๕ จังหวัด ประกอบด้วย สกลนคร อุดรธานี หนองคาย บึงกาฬ และนครพนม แล้วไหลบรรจบกับแม่น้ำโขงที่ตำบลไชยบุรี อำเภอกำแพงแสนจังหวัดนครพนม ลำน้ำสาขาสำคัญของแม่น้ำสงครามที่อยู่ในเขตจังหวัดบึงกาฬ ประกอบด้วย ห้วยกะมัน ห้วยคำแก้ว ห้วยसान ห้วยบักบัว ห้วยหล่ม ห้วยชันนาค และห้วยไผ่ เป็นต้น

(๓) ห้วยคอง เป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำสงคราม มีความยาวทั้งหมดประมาณ ๑๑๐ กม. จากต้นน้ำไหลไปทางทิศเหนือถึงหนองยาว และบรรจบกับห้วยเนียม แล้วไหลไปทางทิศตะวันออก บรรจบกับห้วยลึก ห้วยต้นผึ้ง แล้วไหลลงสู่ทิศใต้บรรจบกับห้วยบันรัง ห้วยโป่ง ห้วยขาว ห้วยบ่อน้อย และบรรจบกับแม่น้ำสงครามแล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขงต่อไป

(๔) ห้วยอี เป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำสงคราม มีความยาวทั้งหมดประมาณ ๑๓๕ กม. ต้นน้ำอยู่ในเขตอำเภอสรีวิไล เมื่อไหลผ่านตัวอำเภอสรีวิไลแล้ว มีทิศทางไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ผ่านตัวอำเภอเซกา แล้วบรรจบกับแม่น้ำสงคราม มีลำน้ำสาขาที่สำคัญ เช่น ห้วยทรายใหญ่ ห้วยก้านเหลือง ห้วยน้ำจัน ห้วยหมากเปิบ ห้วยนางัว ห้วยเซกา ห้วยโด และห้วยน้ำปี

๒) พื้นที่ชุ่มน้ำ

จังหวัดบึงกาฬมีพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับประเทศ (Ramsar Site) จำนวน ๒ แห่ง ประกอบด้วย

(๑) พื้นที่ชุ่มน้ำเขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำระดับนานาชาติลำดับที่ ๒ ของประเทศไทย และลำดับที่ ๑,๐๔๘ ของโลก มีพื้นที่ประมาณ ๑๓,๘๗๗.๕ ไร่ เป็นหนึ่งในบึงน้ำจืดขนาดใหญ่ มีลักษณะแคบยาว เกิดจากลำห้วยหลายสายไหลมารวมกัน เป็นส่วนหนึ่งของที่ราบน้ำท่วมถึงของแม่น้ำสงคราม พบนกประจำถิ่นอย่างน้อย ๔๔ ชนิด เป็นแหล่งพักพิงของนกอพยพในฤดูหนาวไม่น้อยกว่า ๓๗ ชนิด เช่น นกกระสาแดง และนกอุ้มบาตร ซึ่งอยู่ในสถานภาพใกล้สูญพันธุ์ พบปลา ๘๐ ชนิด สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ๖ ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน ๖ ชนิด และสัตว์เลี้ยวลูกด้วยนม ๒ ชนิด ปัจจุบันพื้นที่การเกษตรโดยรอบมีการเปลี่ยนแปลงเป็นสวนยางพารา ไร่ยาสูบและสถานที่ท่องเที่ยว ก่อให้เกิดผลกระทบต่อด้านคุณภาพน้ำและสารเคมีตกค้าง

(๒) หนองกุดทิง ได้ขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำระดับนานาชาติลำดับที่ ๑๒ ของประเทศไทย และลำดับที่ ๑,๗๓๓ ของโลก ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ หนองกุดทิง มีเนื้อที่ประมาณ ๑๖,๕๐๐ ไร่ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ห่างจากตัวอำเภอมืองบึงกาฬ ประมาณ ๕ กิโลเมตร มีรูปร่างที่มองจากทางอากาศ คล้ายกับปีกผีเสื้อ หนองกุดทิง มีระบบนิเวศที่เชื่อมต่อกับแม่น้ำโขง จึงมีความหลากหลายทางชีวภาพสูง ระดับความลึกของแหล่งน้ำประมาณ ๒ - ๕ เมตร และในฤดูน้ำหลากอาจลึกมากที่สุดถึง ๑๐ เมตร เป็นพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์ มีสัตว์น้ำกว่า ๒๕๐ สายพันธุ์ พืชน้ำกว่า ๒๐๐ ชนิด นกหลากหลายพันธุ์ ประชากรประมาณ ๒๓,๐๐๐ คน จากชุมชนกว่า ๔๐ ชุมชน ได้ใช้ประโยชน์จากพื้นที่ชุ่มน้ำหนองกุดทิงในด้านต่างๆ เช่น ใช้เป็นแหล่งอาหาร แหล่งน้ำ ซึ่งก่อให้เกิดเป็นความมั่นคงทางอาหาร ทางสังคมและเศรษฐกิจต่อชุมชนเหล่านั้น

(๓) แม่น้ำสงคราม-ป่าบุ่งป่าทาม “แม่น้ำสงคราม” เป็นลำน้ำสาขาหลักของแม่น้ำโขง มีต้นกำเนิดอยู่ใน จ.อุดรธานี ไหลผ่าน จ.หนองคาย จ.บึงกาฬ จ.สกลนคร และ จ.นครพนม มีความยาวประมาณ ๔๒๐ กิโลเมตร จัดเป็นแม่น้ำสาขาหลักของแม่น้ำโขงเพียงแห่งเดียวที่ยังไม่มีการสร้างเขื่อน สำหรับลุ่มน้ำสงครามตอนล่างเป็นบริเวณที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงมากบริเวณหนึ่งของประเทศ ซึ่งลำน้ำแห่งนี้มีการทำประมงตลอดลำน้ำที่มีชุมชน เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ รวมทั้งเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ และยังพบสัตว์น้ำที่ใกล้สูญพันธุ์ เช่น ปลาบึก ปลาตองลาย และปลาเยือก เป็นต้น

๒.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๒.๔.๑ ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๓

ตารางที่ ๒๖ : ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๓

ชนิดพืช	จำนวน เกษตรกร (ราย)*	เนื้อที่ เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่ เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตที่เก็บ เกี่ยวได้ (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย/เนื้อ ที่เก็บเกี่ยว (กิโลกรัม)	ราคา เกษตรกรขาย ได้เฉลี่ย (บาท/ กิโลกรัม)
ยางพารา	๖๒,๙๕๓	๘๗๖,๗๓๔	๘๔๑,๙๒๙	๒๐๖,๕๕๖	๒๔๕	๑๙.๙๓
ข้าวนาปี	๑๐๙,๓๕๘	๔๙๑,๐๗๑	๔๗๓,๓๑๘	๑๕๑,๐๗๙	๓๑๙	๙.๔๘
ข้าวนาปรัง	๗,๕๖๐	๑๖,๓๑๒	๑๖,๑๔๐	๘,๑๒๓	๕๐๓	๘.๗๘
มันสำปะหลัง	๙๘๒	๖,๓๑๘	๖,๓๑๘	๑๘,๐๗๖	๒,๘๖๑	๒.๐๓
ปาล์มน้ำมัน	๓๓,๙๗๘	๓๓,๙๗๘	๒๖,๘๔๖	๔๘,๑๗๑	๑,๗๙๔	๓.๖๙
สับปะรด	๑๕๒	๓๔๐	๓๔๐	๑,๒๗๕	๓,๗๕๐	๑๔.๓๗
เงาะ	๓๕๐	๘๐๖	๗๓๖	๘๘๑	๑,๑๙๗	๒๘
ทุเรียน	๓๑๖	๗๒๑	๕๒	๔๕,๓๐๐	๘๗๑	๑๑๗

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดบึงกาฬ

๒.๔.๒ ด้านการปศุสัตว์ของจังหวัด ปี ๒๕๖๓

ตารางที่ ๒๗ : ด้านการปศุสัตว์ของจังหวัด ปี ๒๕๖๓

ชนิดสัตว์	จำนวน เกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	ข้อมูลผลผลิต		ราคาเฉลี่ย (บาท/หน่วย)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
			จำนวน	หน่วยนับ		
โคเนื้อ	๔,๐๖๑	๓๐,๖๙๔	๑,๑๒๓	ตัว	๙๘.๑๑	๖๑,๖๙๙,๔๑๗
กระบือ	๑,๙๔๙	๑๖,๕๖๙	๑,๒๔๗	ตัว	๙๗.๕๒	๖๘,๑๐๐,๑๖๖
สุกร	๗ ฟาร์ม	๗,๒๖๐	๒๔,๓๔๓	ตัว	๗๕.๔๘	๑๘๓,๗๔๐,๙๖๔

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ

๒.๔.๓ ด้านการประมงของจังหวัด ปี ๒๕๖๓

ตารางที่ ๒๘ : ด้านการประมงของจังหวัด ปี ๒๕๖๓

ชนิดสัตว์	จำนวน เกษตรกร (ราย)	พื้นที่การเลี้ยง		ผลผลิต (กิโลกรัม)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
		จำนวน พื้นที่ (ไร่)	จำนวนบ่อ (บ่อ)			
ปลาดุก	๒,๗๖๔		๒,๔๒๔	๒๗๓,๐๐๐	๗๐.๐๐	๑๙,๑๑๐,๐๐๐.๐๐
ปลานิล	๓,๐๑๑		๓,๓๑๐	๗๓๓,๐๐๐	๖๕.๐๐	๔๗,๖๔๕,๐๐๐.๐๐
ปลาดูบ	๗๕๐		๗๐๒	๑๗๖,๐๐๐	๖๐.๐๐	๑๐,๕๖๐,๐๐๐.๐๐
กบ	๒๑	๑๘.๔๒	๑๒๑	๔,๑๓๐	๖๐.๐๐	๒๔๗,๘๐๐.๐๐
ปลาไน	๓๘	๒๖.๑๖	๓๔	๓,๙๕๐	๖๐.๐๐	๒๓๗,๐๐๐.๐๐
ปลาหมอไทย	๖๓	๕๙.๓๙	๗๙	๘,๒๔๕	๘๐.๐๐	๖๕๙,๖๐๐.๐๐
ปลาสวาย	๓๔	๓๑.๙๒	๔๐	๒,๙๘๓	๖๐.๐๐	๑๗๘,๙๘๐.๐๐
รวม	๖,๖๘๑	๑๓๕.๘๙	๖,๗๐๙	๑,๒๐๑,๓๐๘		๗๘,๖๓๘,๓๘๐.๐๐

ที่มา:สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ

๒.๔.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

ตารางที่ ๒๙ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

ชนิดสินค้า	หน่วยนับ	จำนวนปริมาณผลผลิต
ด้านพืช		
สับปะรดบึงกาฬ	-	-
ด้านสัตว์	-	-
ด้านประมง	-	-

ที่มา : สนง.พาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ ***คำขอจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ๑) สับปะรดบึงกาฬ” คำขอที่ ๖๑๑๐๐๑๗๕ ได้มีคำขอแก้ไขเพิ่มเติม-วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๑ ตามบันทึกที่ บก ๐๐๑๖/๙๔๘ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๑

๒.๔.๕ ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร

ตารางที่ ๓๐ : ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร

มาตรฐาน/ชนิดสินค้า	หน่วยนับ	จำนวนปริมาณผลผลิต
GAP		
พืชผัก		
๑. พริกบัตเตอร์นัท	๐.๗ ไร่	๙๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๒. ต้นหอม	๗ ไร่	๙๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๓. ผักบุ้ง	๑.๒๕ ไร่	๑,๕๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๔. ถั่วงอก	๐.๒๕ ไร่	๑๓๕ กิโลกรัม/รอบ
๕. ผักกาดหอม	๑๒ ไร่	๑,๒๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๖. มะเขือเทศ	๓๕๘.๕ ไร่	๕,๖๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๗. มันแกว	๑๒ ไร่	๖,๕๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๘. มันเทศ	๒.๕ ไร่	๔,๓๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๙. ถั่วลิสง	๒.๗๕ ไร่	๑,๕๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๑๐. ค่ะน้า	๒๑.๗๕ ไร่	๑,๒๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๑๑. บล๊อคโคลี่	๕ ไร่	๑,๓๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๑๒. กระเทียมหัว	๒.๗๕ ไร่	๑,๐๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๑๓. กระเทียมต้น	๒.๕ ไร่	๖๕๐ กิโลกรัม/ไร่
๑๔. กล้วยน้ำว้า	๕ ไร่	๔,๒๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๑๕. ข้าวโพดหวาน	๑๑ ไร่	๒,๓๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๑๖. ข้าวโพดฝักสด	๓๕ ไร่	๒,๑๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๑๗. ข้าวโพดเหนียว	๔ ไร่	๑,๘๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๑๘. ต้นอ่อนทานตะวัน	๑.๑๒๕ ไร่	๘ กิโลกรัม/รอบ
๑๙. ตะไคร้	๑.๕ ไร่	๔,๘๐๐ กิโลกรัม/ไร่

มาตรฐาน/ชนิดสินค้า	หน่วยนับ	จำนวนปริมาณผลผลิต
๒๐. หวาย	๕ ไร่	๑,๒๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๒๑. หอมแบ่ง	๐.๕ ไร่	๙๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๒๒. เห็ด	๑๓ ไร่	๑,๒๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๒๓. ผักกูด	๐.๕ ไร่	๒๕๐ กิโลกรัม/ไร่
๒๔. ไต้วเหมียว	๐.๒๕ ไร่	๔ กิโลกรัม/รอบ
ผักไฮโดรโปนิกส์ และต้นอ่อน)		
๑. ไฮโดรโปนิกส์ (ผักกาดขาว)	๐.๐๐๔๕ ไร่	๐.๑๓ กิโลกรัม/รอบ/โรงเรือน
๒. ไฮโดรโปนิกส์ (คะน้า)	๐.๐๐๔๕ ไร่	๐.๑๕ กิโลกรัม/รอบ/โรงเรือน
๓. ไฮโดรโปนิกส์ (ขึ้นฉ่าย)	๐.๐๐๔๕ ไร่	๐.๑๘ กิโลกรัม/รอบ/โรงเรือน
๔. ไฮโดรโปนิกส์ (ผักบุ้ง)	๐.๐๐๔๕ ไร่	๐.๐๖ กิโลกรัม/รอบ/โรงเรือน
๕. ไฮโดรโปนิกส์ (สลัด)	๐.๐๐๔๕ ไร่	๐.๒๔ กิโลกรัม/รอบ/โรงเรือน
๖. ไฮโดรโปนิกส์ (ผักชี)	๐.๐๐๔๕ ไร่	๐.๑๒ กิโลกรัม/รอบ/โรงเรือน
<u>ไม้ผล</u>		
๑. มะม่วง	๒ ไร่	๕,๖๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๒. พุทรา	๐.๕ ไร่	๔,๕๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๓. ฝรั่ง	๑๓.๑๒๕ ไร่	๑,๕๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๔. มังคุด	๘๙ ไร่	๙๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๕. เงาะ	๗๓ ไร่	๑,๕๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๖. เมล่อน	๒.๒๕ ไร่	๒,๓๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๗. ทูเรียนหมอนทอง	๓๐.๗๕ ไร่	๓,๕๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๘. ทูเรียนชะนี	๑๖ ไร่	๓,๒๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๙. มะนาว	๔๑.๒๕ ไร่	๓,๐๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๑๐. สับปะรด	๙๒.๗๕ ไร่	๔,๘๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๑๑. ส้มสายน้ำผึ้ง	๔ ไร่	๕,๓๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๑๒. ส้มโชกุน	๒๐ ไร่	๗,๕๐๐ กิโลกรัม/ไร่
๑๓. องุ่น	๓ ไร่	๔๕๐ กิโลกรัม/ไร่
๑๔. อ้อยคั้นน้ำ	๑.๒๕ ไร่	๕,๔๐๐ กิโลกรัม/ไร่
<u>เกษตรอินทรีย์</u>		
๑. ข้าว (อินทรีย์รับรองแล้ว)	๒ ราย ,พื้นที่ ๘ ไร่	๓,๐๐๐ กิโลกรัม
๒. ข้าว (อินทรีย์ระยะปรับเปลี่ยน)	๘ ราย,พื้นที่ ๓๕.๕๕ ไร่	
อื่นๆ		

ที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย

๒.๔.๖ สินค้า OTOP ของจังหวัด

ตารางที่ ๓๑ : สินค้า OTOP ๑๐ อันดับแรกของจังหวัด

สินค้า	กลุ่มเกษตรกรที่ผลิต	แหล่งรับซื้อวัตถุดิบ	การสนับสนุน ของกระทรวง เกษตรและสหกรณ์
๑. ผ้าขาวม้าย้อมสีธรรมชาติ	กลุ่มทอผ้าพื้นเมืองบ้านศรีวิชัย	เส้นฝ้ายจากอุดรธานี และ เปลือกไม้ในท้องถิ่น	
๒. ผ้าขาวม้าย้อมสีธรรมชาติ	กลุ่มทอผ้าพื้นเมืองบ้านสะง้อ	เส้นฝ้ายจากอุดรธานี และ เปลือกไม้ในท้องถิ่น	
๓. ผ้าทอมือย้อมคราม	กลุ่มทอผ้าย้อมครามบ้านดงสาร	เส้นฝ้ายจากอุดรธานี และ ครามในท้องถิ่น	
๔. เสื้อผ้าฝ้าย	กลุ่มประดิษฐ์ผ้าฝ้ายทอมือ ฝ้ายเทพบึงกาฬ	เส้นฝ้ายจากอุดรธานี และ เปลือกไม้ในท้องถิ่น	
๕. ข้าวเม่ากระยาสารธัญพืช	กลุ่มข้าวเม่าแปรรูปดารา แม่น้ำ้อย	วัตถุดิบในท้องถิ่น	
๖. ลูกหยีเชื่อม	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรหอคำ	นำเข้า จาก สปป.ลาว	
๗. ตะกร้า	หัตถกรรม จักสานตะกร้า จากคล้าโนนไพศาล	วัตถุดิบในท้องถิ่น	
๘. น้ำพริกปลาย่าง	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโนน	ปลาในท้องถิ่น จ.บึงกาฬ	
๙. ปลาร้าบองสองนาง	กลุ่มปลาร้าบองสองนาง	ปลาในท้องถิ่น จ.บึงกาฬ	
๑๐. ลูกประคบ ๗ สี	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพร พื้นบ้านอีสาน	วัตถุดิบในท้องถิ่น	

ที่มา : กลุ่มงานส่งเสริมการพัฒนาชุมชน สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดบึงกาฬ

๒.๔.๗ การเพาะปลูกและผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด

ตารางที่ ๓๒ : ข้อมูลการเพาะปลูกข้าวนาปีและร้อยละผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด

ชนิดสินค้า	ปี ๒๕๖๓											ปี ๒๕๖๔												
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
พืชไร่																								
๑. ข้าวนาปี - ช่วงเวลา เพาะปลูก - ช่วงเวลาการออก ผลผลิต(ร้อยละ)										๐.๙๙	๙๘	๑.๐๑										๐.๘๓	๙๘.๖	๐.๕๗

ที่มา : สนง.เศรษฐกิจการเกษตรที่ ๓ อุตรธานี

ตารางที่ ๓๓ : ข้อมูลการเพาะปลูกข้าวนาปรังและร้อยละผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด

ชนิดสินค้า	ปี ๒๕๖๓											ปี ๒๕๖๔												
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
๒. ข้าวนาปรัง - ช่วงเวลาเพาะปลูก - ช่วงเวลาการออก ผลผลิต(ร้อยละ)															๗	๙๒	๑							

ที่มา : สนง.เศรษฐกิจการเกษตรที่ ๓ อุตรธานี

ตารางที่ ๓๔ : ข้อมูลการเพาะปลูกมันสำปะหลังและร้อยละผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด

ชนิดสินค้า	ปี ๒๕๖๓											ปี ๒๕๖๔												
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
๓. มันสำปะหลัง - ช่วงเวลาเพาะปลูก - ช่วงเวลาการออก ผลผลิต(ร้อยละ)	๓๕	๓๗	๑๓									๑๕	๓๔	๓๘	๑๓	๑	๒	๒				๓	๑	๖

ที่มา : สนง.เศรษฐกิจการเกษตรที่ ๓ อุตรธานี

ตารางที่ ๓๕ : ข้อมูลการเพาะปลูกปาล์มน้ำมันและร้อยละผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด

ชนิดสินค้า	ปี ๒๕๖๓												ปี ๒๕๖๔											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
๔. ปาล์มน้ำมัน -ช่วงเวลาเพาะปลูก -ช่วงเวลาการออกผลผลิต (ร้อยละ)																								
	๙	๙	๖	๖	๘	๑๐	๑๑	๑๐	๘	๘	๘	๗	๖	๕	๖	๗	๙	๘	๙	๑๑	๑๒	๑๐	๑๐	๘

ที่มา : สนง.เศรษฐกิจการเกษตรที่ ๓ อุตรธานี

ตารางที่ ๓๖ : ข้อมูลการเพาะปลูกสับปะรดและร้อยละผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด

ชนิดสินค้า	ปี ๒๕๖๓												ปี ๒๕๖๔											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
๕. สับปะรด -ช่วงเวลาเพาะปลูก -ช่วงเวลาการออกผลผลิต (ร้อยละ)																								
													๒	๔	๑๓	๒๐	๒๙	๑๖	๖	๓	๒	๑	๒	๒

ที่มา : สนง.เศรษฐกิจการเกษตรที่ ๓ อุตรธานี

ตารางที่ ๓๗ : ข้อมูลการเพาะปลูกเงาะและร้อยละผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด

ชนิดสินค้า	ปี ๒๕๖๐												ปี ๒๕๖๑											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
๖. เงาะ -ช่วงเวลาเพาะปลูก -ช่วงเวลาการออกผลผลิต (ร้อยละ)																								
					๑๑	๓๕	๕๓																	

ที่มา : สนง.เศรษฐกิจการเกษตรที่ ๓ อุตรธานี

ตารางที่ ๓๘ : ข้อมูลการเพาะปลูกยางพาราและร้อยละผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด

ชนิดสินค้า	ปี ๒๕๖๓												ปี ๒๕๖๔											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
๗. ทุเรียน -ช่วงเวลาเพาะปลูก -ช่วงเวลาการออกผลผลิต (ร้อยละ)																								
				๓๐	๖๐	๑๐																		

ที่มา : สนง.เศรษฐกิจการเกษตรที่ ๓ อุตรธานี

๒.๕ สถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

๒.๕.๑ ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก

ตารางที่ ๓๙ : ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก

ประเภทสหกรณ์	จำนวนสหกรณ์ (แห่ง)	จำนวนสมาชิก (ราย)
สหกรณ์ภาคการเกษตร	๕๖	๗๖,๕๑๒
สหกรณ์นอกภาคการเกษตร	๖	๑๔,๑๓๐
รวม	๖๒	๙๐,๖๔๒

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ

๒.๕.๒ กลุ่มเกษตรกรจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ ๔๐ : จำนวนและสมาชิกสถาบันเกษตรกรจังหวัดบึงกาฬ ปี ๒๕๖๓

อำเภอ	กลุ่มเกษตรกร (สหกรณ์)		กลุ่มเกษตรกร (เกษตร)		กลุ่มแม่บ้าน เกษตรกร		กลุ่มยุวเกษตรกร		กลุ่มวิสาหกิจ ชุมชน	
	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก
เมืองบึงกาฬ	๔	๑๒,๙๓๗	๕	๕๘๓	๑๑	๓๕๕	๘	๑๒๗	๑๖๑	๒,๗๗๓
พรเจริญ			๓	๒๓๒	๑๑	๓๖๓	๕	๑๑๙	๕๑	๙๔๗
โซ่พิสัย	๑	๔๔๑	๖	๓๓๑	๘	๓๒๖	๔	๒๕	๑๓๑	๒๐๙๘
เซกา	-	-	๖	๙๐๔	๒๓	๕๑๔	๗	๑๖๐	-	-
ปากคาด	-	-	๑	๓๙	๕	๑๑๐	๗	๑๘๕	๑๐๕	๑,๗๑๙
บึงโขงหลง	-	-	-	-	๔	๘๗	๓	๑๐๑	๔๙	๘๗๙
ศรีวิไล	๑	๗๕๒	-	-	๔	๓๖	๓	๖๕	๕๗	๑,๓๗๔
บุ่งคล้า	-	-	๑	๑๗๔	๔	๒๙๙	๓	๔๕	๗๐	๑๔๖๗
รวม	๖	๑๔,๑๓๐	๒๒	๒,๒๖๓	๗๐	๒,๐๙๐	๔๐	๘๒๗	๖๒๔	๑๑,๒๕๗

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๒

สำนักงานสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒

๒.๖ ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัด

ตารางที่ ๔๑ : จำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัด

อำเภอ	ด้านอาสาสมัครเกษตร														หมายเหตุ
	เกษตร และ สหกรณ์	ฝน หลวง	บัญชี	ประมง	ปศุ สัตว์	หมอ ดิน	เกษตร หมู่บ้าน	สหกรณ์	ชล ประทาน	เศรษฐกิจ การ เกษตร	ปฏิรูป ที่ดิน	ชาว นา ชั้น นำ	ยาง พารา	อื่นๆ	
เมืองบึงกาฬ	-	๒	๗	๑๔	๘๗	๑๔๗	๑๓๑	๒	-	๑	๓	๐	๒๒	-	
พรเจริญ	-	๒	๗	๑๓	๖๘	๖๑	๕๘	๑	-	๑	๐	๑	๗	-	
โซ่พิสัย	-	๐	๗	๑๓	๑๑๗	๙๘	๙๕	๒	-	๑	๓	๐	๑๖	-	
เซกา	-	๐	๑๑	๑๔	๑๔๖	๑๕๑	๑๓๖	๖	-	๑	๐	๐	๑๑	-	
ปากคาด	-	๙	๘	๑๐	๗๑	๖๗	๖๔	๒	-	๑	๐	๐	๗	-	
บึงโขงหลง	-	๑	๑๑	๙	๗๕	๕๙	๕๗	๑	-	๑	๐	๐	๔	-	
ศรีวิไล	-	๑	๗	๙	๗๔	๕๔	๕๑	๑	-	๑	๓	๐	๗	-	
บุ่งคล้า	-	๐	๔	๘	๒๙	๒๕	๒๕	๒	-	๑	๐	๐	๔	-	
รวม	-	๑๕	๖๒	๙๐	๖๖๗	๖๖๒	๖๑๗	๑๗	-	๘	๙	๑	๗๘	-	

ที่มา : <http://asa-center.doae.go.th>

๒.๗. จำนวนประชาชนชาวบ้านของจังหวัดภายใต้โครงการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ ๔๒ : จำนวนประชาชนชาวบ้านแยกรายอำเภอ

อำเภอ	จำนวน(ราย)
บึงกาฬ	-
พรเจริญ	-
โซ่พิสัย	-
เซกา	-
ปากคาด	-
บึงโขงหลง	-
ศรีวิไล	-
บุ่งคล้า	๑
รวม	๑

ที่มา:สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ

๒.๘ ข้อมูลด้านการเกษตรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๘.๑ ข้อมูล Smart Farmer

ตารางที่ ๔๓ : Smart Farmer

อำเภอ	เกษตร จำนวน(ราย)	ปศุสัตว์ จำนวน(ราย)
เมืองบึงกาฬ	๒๐	๒
พรเจริญ	๒๐	๑
โซ่พิสัย	๒๐	๑
เซกา	๒๐	๒
ปากคาด	๒๐	๑
บึงโขงหลง	๒๐	๑
ศรีวิไล	๒๐	๑
บุ่งคล้า	๒๐	๑
รวม	๑๖๐	๑๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ, สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔

๒.๘.๒ ข้อมูล Young Smart Farmer

ตารางที่ ๔๔ : Young Smart Farmer

อำเภอ	เกษตร จำนวน(ราย)	ปศุสัตว์ จำนวน(ราย)
เมืองบึงกาฬ	๙	๒
พรเจริญ	๓	๑
โซ่พิสัย	๘	๑
เซกา	๗	๒
ปากคาด	๑๐	๑
บึงโขงหลง	๕	๑
ศรีวิไล	๒	๑
บุ่งคล้า	๓	๑
รวม	๔๗	๑๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ, สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔

๒.๘.๓ แหล่งแปรรูปสินค้า

ตารางที่ ๔๕ : ข้อมูลแหล่งรับซื้อยางพารา

ลำดับ	ชื่อโรงงาน/แหล่งรับซื้อ	ชื่อผู้ประกอบการ	ที่อยู่	หมายเลขโทรศัพท์
๑	บริษัท เซาท์แลนด์รีไซเคิล จำกัด	บริษัท รับเบอร์แลนด์โปรดักส์ จำกัด	๑๙๙ หมู่ที่ ๗ ต.โคกก่อ อ.เมืองบึงกาฬ จ.บึงกาฬ	๐๔๒-๔๙๙๑๙๙
๒	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา (มหาชน)	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา (มหาชน)	๑๙๕ หมู่ที่ ๕ ต.โนนสมบูรณ์ อ.เมืองบึงกาฬ จ.บึงกาฬ	๐๘๑-๙๔๐๓๗๘๒
๓	บริษัทรับเบอร์แลนด์โปรดักส์ จำกัด	บริษัทรับเบอร์แลนด์โปรดักส์ จำกัด	๓๓๘ หมู่ที่ ๒ ต.โนนสมบูรณ์ อ.เมืองบึงกาฬ จ.บึงกาฬ	๐๔๒-๔๙๑๓๓๓
๔	บริษัท อีคิวรับเบอร์ จำกัด	บริษัท อีคิวรับเบอร์ จำกัด	๖๖ หมู่ที่ ๑๑ ต.หนองยอง อ.ปากคาด จ.บึงกาฬ	๐๘๑-๙๔๐๖๔๔๕
๕	บริษัท ชันนี่เวย์รับเบอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด	บริษัท ชันนี่เวย์รับเบอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด	เลขที่ ๑๕๘ หมู่ ๕ ต. คำแก้ว อ.โซ่พิสัย จ.บึงกาฬ ๓๘๑๗๐	๐๘๐-๑๓๐๐๕๖๖ ๐๔๒-๔๙๐๖๒๗
๖	บริษัท ย่านฉาง รับเบอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด สาขา บึงกาฬ	บริษัท ย่านฉาง รับเบอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด สาขา บึงกาฬ	เลขที่ ๒๐๔ หมู่ ๘ ต.โคกก่อ อ.เมืองบึงกาฬ จ.บึงกาฬ ๓๘๐๐๐	๐๘๙-๔๑๗๓๗๔๙
๗	กลุ่มเกษตรกรทำสวนยางพารา กยท.ตำบลบ้านด้อง	กลุ่มเกษตรกรทำสวนยางพารา กยท.ตำบลบ้านด้อง	เลขที่ ๑๔๕ หมู่ ๙ ต.บ้านด้อง อ.เซกา จ.บึงกาฬ ๓๘๑๕๐	-
๘	บริษัท มั่นคงธนา จำกัด	บริษัท มั่นคงธนา จำกัด		๐๘๑-๙๕๘๖๓๓๓
๙	บริษัท เกษตร ฮับ จำกัด (สาขา ๐๐๐๐๑)	บริษัท เกษตร ฮับ จำกัด (สาขา ๐๐๐๐๑)	เลขที่ ๒๔๗ หมู่ ๑๑ ต. ศรีวิไล อ.ศรีวิไล บึงกาฬ ๓๘๒๑๐	๐๖๒-๑๐๐๙๖๖
โรงงานผลิตหมอนยางพาราในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ				
๑๐	บริษัทศรีแก้วรับเบอร์เทค จำกัด	บริษัทศรีแก้วรับเบอร์เทค จำกัด	ที่อยู่ ๖๕ หมู่ที่ ๑๐ ต.เหล่าทอง อ.โซ่พิสัย จ.บึงกาฬ	๐๘๐-๗๙๓๙๗๙๙
แปรรูป/จำหน่ายเมล็ดพันธุ์ข้าว				
๑๑	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวหนองกุง	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวหนองกุง		๐๘๗-๒๒๖๔๙๑๙

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ ข้อมูล ณ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๔

๒.๘.๓ แหล่งกระจายสินค้า (ที่มา : สนง.พาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ)

๑) ข้าวสาร (ร้านจำหน่ายข้าวสาร) แหล่งกระจายสินค้าข้าวสารเขตอำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ ได้แก่

๑.๑) ร้านเจเจ ข้าวบึงกาฬ ตั้งอยู่เลขที่ ๔๔๗/๘-๙ หมู่ ๑ ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ

๑.๒) ห้างหุ้นส่วนจำกัด ชลธนะสวัสดิ์ ตั้งอยู่เลขที่ ๗๙ หมู่ ๒ ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ

๑.๓) ร้านแม่ปรอย ตั้งอยู่เลขที่ ๕ หมู่ ๑๑ ตำบลชัยพร อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ

๒) ตลาดต้องชม ของจังหวัดบึงกาฬ มีจำนวน ๓ แห่ง ดังนี้

แห่งที่ ๑ “ตลาดต้องชม ถนนข้าวเม่าริมโขง ณ บึงกาฬ” ที่ตั้ง : ถนนข้าวเม่าริมโขง ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมือง จังหวัดบึงกาฬ

แห่งที่ ๒ “ตลาดประชารัฐต้องชมสมุนไพรรูทอก @บึงกาฬ” ที่ตั้ง : บ้านคำแคนพัฒนา ตำบลนาแสง อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ

แห่งที่ ๓ “ตลาดต้องชมบึงโขงหลง” ที่ตั้ง : สวนสาธารณะบึงโขงหลง ตำบลบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกจังหวัด ที่จะมีผลกระทบต่อพัฒนาการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จะนำมาเป็นพื้นฐานในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ เช่น

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework

ซึ่งจะวิเคราะห์ว่ามี จุดแข็ง จุดอ่อน อย่างไรในปัจจุบันทั้ง ๗ ประการ ประกอบด้วย

๑. กลยุทธ์ (Strategy)
๒. โครงสร้างขององค์กร (Structure)
๓. ระบบการปฏิบัติงาน (System)
๔. บุคลากร (Staff)
๕. ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)
๖. รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)
๗. ค่านิยมร่วม (Shared Values)

ตารางที่ ๔๖ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
กลยุทธ์ (Strategy)	<ol style="list-style-type: none">๑. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการกำหนดกลยุทธ์๒. มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และ ทบทวนกลยุทธ์ใหม่ทุกปี ทำให้ได้ กลยุทธ์ แผนงานและโครงการ ที่ สอด ค ลั อ ง กั บ บ ริ บ ท ที่ เปลี่ยนแปลงไป๓. มีการทำงานร่วมกันในระดับ โครงการและกิจกรรมระหว่าง หน่วยงานภายใต้สังกัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ รวมถึงภาคี เครือข่ายภาคเกษตรกรในพื้นที่	<ol style="list-style-type: none">๑. การบูรณาการภายในหน่วยงาน ยังมีน้อย๒. ขาดประเมินผลโครงการเพื่อนำ ข้อมูลมาปรับปรุงการดำเนินงาน๓. การดำเนินโครงการของภาครัฐ ในพื้นที่ไม่ต่อเนื่อง และไม่ ครอบคลุมห่วงโซ่คุณค่า (ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ)
โครงสร้างขององค์กร (Structure)	<ol style="list-style-type: none">๑. มีโครงสร้างการบริหารพัฒนาการ เกษตรและสหกรณ์ที่ชัดเจน๒. มีศูนย์เรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้า (ศพก.) ครอบคลุมพื้นที่๓. มีพื้นที่ตัวอย่างในการบริหารจัดการเกษตรในพื้นที่	<ol style="list-style-type: none">๑. ไม่มีหน่วยงานในระดับพื้นที่ ทำให้ เป็นอุปสรรคต่อการประสานงาน๒. ไม่มีอำนาจในการขับเคลื่อนงาน พัฒนาในพื้นที่โดยตรง๓. ขาดความเป็นเอกภาพในการสื่อสาร เกี่ยวกับกฎ ระเบียบ และวิธีปฏิบัติ๔. ศูนย์การเรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตสินค้า (ศพก.) ขาดการ ส่งเสริมสนับสนุนในการทำงาน เชิงพื้นที่อย่างแท้จริง

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<p>ระบบการปฏิบัติงาน (System)</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. มีระบบส่งเสริมการเกษตร เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนงานในระดับพื้นที่ ๒. มีเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และกำกับติดตามงานอย่างต่อเนื่อง ๓. มีการพัฒนาระบบการทำงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลง ๔. มีการรายงานข้อมูล/สถานการณ์ต่างๆ ผ่าน Social Media ซึ่งมีความสะดวกและรวดเร็ว ๕. มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการส่งเสริมการเกษตร 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การสนับสนุนเครื่องมืออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานยังไม่เพียงพอ ๒. โครงการที่ดำเนินการในปัจจุบันยังไม่ตอบสนองบริบทของพื้นที่เท่าที่ควร ๓. โครงการที่เสนอใหม่ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ ๔. งบประมาณในการสนับสนุนการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ ๕. มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในภาคการเกษตรน้อย และทำการเกษตรแบบพึ่งพาธรรมชาติเป็นหลัก ๖. ระบบชลประทาน (ระบบส่งน้ำหรือระบบกระจายน้ำ) ในพื้นที่ทางการเกษตรมีน้อย และขาดการบริหารจัดการเพื่อการใช้ประโยชน์จากน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ๗. เกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกพืชเชิงเดี่ยวได้แก่ ยางพารา ข้าว เป็นต้น ทำให้มีความเสี่ยงในกรณีราคาสินค้าเกษตรที่ผันผวน ๘. เกษตรกรไม่ใช้เกรดฟอร์มิกในการจับตัวอย่าง แต่ใช้กรดซัลฟิวริกแทนทำให้ยางมีคุณภาพต่ำลง และอาจไม่เป็นที่ต้องการของตลาด นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมด้วย ๙. ระบบการส่งเสริมอุตสาหกรรมในช่วงกลางน้ำ และปลายน้ำยังไม่ทั่วถึง มีการแปรรูปสินค้าเกษตรมีน้อย และขาดความสามารถด้านการตลาด ๑๐. การเกษตรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานมีน้อย และยังไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานที่จำเป็น เช่น GAP, FSC

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
		<p>๑๑. การปศุสัตว์ ยังไม่เด่น และขาดต้นแบบที่ประสบความสำเร็จอย่างโดดเด่น</p> <p>๑๒. เกษตรกรบางส่วนมีปัญหาการถือครองที่ดินและการสูญเสียที่ดินทำกิน</p> <p>๑๓. เกษตรกรยังขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งทั้งด้านการบริหารและการดำเนินงาน</p>
บุคลากร (Staff)	<p>๑. มีบุคลากรครบตามโครงสร้างอัตรากำลัง และพร้อมสนับสนุนการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด</p> <p>๒. เครือข่ายการทำงานในพื้นที่ที่มีความเข้มแข็ง และช่วยสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน (อกม.) ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน (ศดปช.) ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (ศจช.) แปลงใหญ่ Smart Farmer / Young Smart Farmer วิสาหกิจชุมชน กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร และกลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร เป็นต้น ซึ่งเครือข่ายดังกล่าว เป็นทั้งกลุ่มเป้าหมายในการทำงาน และยังเป็นกลไกในการขับเคลื่อนและสนับสนุนการทำงานส่งเสริมการเกษตรในพื้นที่</p>	<p>๑. บุคลากรจะลดลงจากการเกษียณอายุราชการ และมีการโยกย้าย/โอนย้ายไปหน่วยงานอื่น ทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่อง ในขณะเดียวกันบุคลากรในพื้นที่ได้รับมอบหมายภาระงานเพิ่มเติมจากงานอย่างเร่งด่วนภายใต้เวลาที่จำกัด ส่งผลให้การทำงานไม่มีประสิทธิภาพและผลงานไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร</p> <p>๒. บุคลากรในพื้นที่มีภารกิจมาก ได้รับการมอบหมายงานนอกภารกิจเพิ่มเติม รวมทั้งงานเร่งด่วนภายใต้เวลาจำกัด</p> <p>๓. ขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตร เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุที่มากขึ้น</p>
ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)	<p>๑. มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตลอดจนทักษะ ความเชี่ยวชาญในการแก้ไขปัญหาให้แก่เกษตรกร และเป็นที่ยอมรับของเกษตรกรและหน่วยงานภาคีเครือข่าย</p> <p>๒. มี Smart Farmer/Young Smart Farmer และ ผู้นำเกษตรกร ต้นแบบที่ประสบความสำเร็จใน</p>	<p>๑. ขาดแผนพัฒนาบุคลากร (HRD) เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน</p> <p>๒. บุคลากรรุ่นใหม่ยังขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำงาน</p> <p>๓. เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์ ขาดทักษะในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในด้านการเกษตร การผลิต การแปรรูป และการตลาด</p>

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
	การนำมโนศาสตร์พระราชามาประยุกต์ใช้ครอบคลุมทุกอำเภอ ๓. ผู้บริหารระดับสูงเข้าใจบริบทการทำงาน	๔. เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดความรู้และทักษะในการบริหารจัดการตลอดห่วงโซ่อุปทาน (ขาดความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการผลิต การแปรรูป และการตลาด) ขาดอำนาจในการต่อรองราคาสินค้าด้วย
รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)	๑. ผู้นำมีวิสัยทัศน์ และใช้หลักการมีส่วนร่วมในการบริหารงาน ๒. ผู้บริหารระดับสูงรับฟังความคิดเห็นทำงานเชิงรุก ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานและส่งเสริมให้บริโภคนวัตกรรมทางการเกษตรที่มี แ ท ล ่ ง ก ำ า เ น ี ด ในจังหวัดบึงกาฬ	๑. การประสานกันในพื้นที่ยังมีประสิทธิภาพต่ำ ทำเกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารล่าช้า
ค่านิยมร่วม (Shared Values)	๑. การรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่บริโภคสินค้าเกษตรในพื้นที่	๑. คนรุ่นใหม่ไม่เห็นคุณค่าและพร้อมที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมน้อย ๒. เกษตรกรยึดติดกับการทำการเกษตรแบบดั้งเดิม

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

๑. ปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย (Political Factors) เช่น นโยบายของรัฐ ระบบการปกครอง เสถียรภาพด้านการเมือง ความร่วมมือระหว่างประเทศ

๒. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors) เช่น การปรับอัตราภาษี อัตราดอกเบี้ย อัตราการจ้างงาน ภาวะทางเศรษฐกิจ

๓. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social cultural Factors) เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ค่านิยมการบริโภคอุปโภค

๔. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors) เช่น เครื่องจักรกลทางการเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศ

๕. ปัจจัยด้านกฎหมาย (Law/Legal Factors) เช่น กฎหมายแรงงาน กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ระเบียบข้อบังคับด้านธุรกิจ

๖. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Factors) เช่น สภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ธรรมชาติ

ตารางที่ ๔๗ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<p><u>ด้านการเมือง</u></p> <p>๑. นโยบายของภาครัฐให้ความสำคัญกับการเกษตรที่สำคัญ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ธนาคารสินค้าเกษตร - การประกันรายได้ของเกษตรกร - ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ - การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า 	<p>๑. ความไม่มั่นคงด้านการเมือง มีการเปลี่ยนรัฐบาล นโยบาย ไม่ต่อเนื่อง ส่วนมากเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และเปลี่ยนผู้รับผิดชอบ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจภายในประเทศ ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ ผันผวนไม่แน่นอน ต้นทุนการผลิตสูง</p>

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<ul style="list-style-type: none"> - ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร - แผนการผลิตข้าวครบวงจร - จัดหาที่ดินทำกิน เพื่อเกษตรกรรม - ระบบส่งน้ำ/กระจายน้ำ - ระบบเกษตรกรรมยั่งยืน - การส่งเสริมการใช้ยางพาราในภาครัฐ - การปลูกพืช(ชนิดอื่น)ทดแทนยางพารา - การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) - มาตรฐานสินค้าเกษตร เกษตรอินทรีย์เกษตร GAP หรือ ระบบ PGS - นโยบายการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเชิงพื้นที่ (SDG Localization) - นโยบายการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG สาขาเกษตรแบบบูรณาการเชิงพื้นที่ (Area based) 	
<p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีการก่อสร้างสะพานมิตรภาพ ไทย - ลาว แห่งที่ ๕ สามารถเชื่อมโยงโลจิสติกส์ สินค้าการเกษตร ๒. มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลาย สามารถเพิ่มการบริโภคสินค้าการเกษตรในจังหวัดได้ 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว ปัญหาการเมืองภายนอกและภายใน ส่งผลต่อความผันผวนของราคาสินค้าเกษตรและปัจจัยทางการผลิต ๒. ขาดการแปรรูปสินค้ายางพาราที่มีมูลค่าสูง ๓. ระบบทุนนิยมส่งเสริมให้ปลูกพืชเชิงเดี่ยวทำให้เกิดความเสี่ยงขาดการสร้างภูมิคุ้มกัน ๔. อัตราค่าแรงงานและปัจจัยการผลิตราคาสูงทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น
<p>ด้านสังคม</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. แนวโน้มผู้บริโภคยุคใหม่ที่รักสุขภาพ และกระแสการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ทำให้สินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย โดยเฉพาะสินค้าเกษตรอินทรีย์เป็นที่ต้องการของตลาด ๒. สภาวะการขาดแคลนอาหารของโลก ส่งผลให้ประเทศไทยสามารถผลิตสินค้าด้านการเกษตรได้สูงขึ้น และมีตลาดรองรับ 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. กระแสบริโภคนิยมทำให้ขาดการตระหนักถึงคุณค่าของแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
<p>ด้านเทคโนโลยี</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) จังหวัดบึงกาฬ และศูนย์วิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมจังหวัดบึงกาฬ ซึ่งพร้อมถ่ายทอด 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การนำงานวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพาราสินค้าเกษตร และสินค้าชุมชน

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
เทคโนโลยีและ นวัตกรรมด้านการเกษตรแก่เกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ	เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ยังมีเป็นส่วนน้อย
<p><u>ด้านกฎหมาย</u></p> <p>๑. ภาครัฐมีกฎระเบียบ มาตรฐานในการควบคุมปริมาณ ราคา และคุณภาพผลผลิต</p>	<p>๑. กฎระเบียบบางส่วนยังล้าสมัย มีขั้นตอนที่ยุ่งยาก ทำให้การปฏิบัติงานล่าช้า</p> <p>๒. กฎหมาย กฎระเบียบบางประการของทางราชการ ที่ยังไม่ส่งเสริมต่อการแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตร</p>
<p><u>ด้านสิ่งแวดล้อม</u></p> <p>๑. แนวโน้มจากการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากสภาวะการใช้ทรัพยากรธรรมชาติของโลกเพิ่มขึ้น</p> <p>๒. มีพื้นที่ปลูกยางพารา จำนวน ๘๗๖,๗๓๔ ไร่ เป็นอันดับที่ ๑ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและเป็นอันดับที่ ๗ ของประเทศ มีพื้นที่เปิดกรีดยาง ๘๑๕,๐๔๖ ไร่ อันดับที่ ๕ ของประเทศมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๒๔๕ กก./ไร่ เป็น อันดับที่ ๑๓ ของประเทศ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของทั้งประเทศ ๒๓๑ กก./ไร่ มีโรงงานแปรรูปผลผลิตยางพารา จำนวน ๘ แห่ง สามารถรองรับวัตถุดิบยางก้อนถ้วยปริมาณ ๔๙๓,๐๐๐ ตัน/ปี น้ำยางสดปริมาณ ๖๕,๗๐๐ ตัน/ปี และมีปริมาณเนื้อไม้ยางพารา ๒ แสนตัน/ปี สามารถนำมาแปรรูปเป็นเฟอร์นิเจอร์และเพิ่มมูลค่าของสินค้าได้</p> <p>๓. มีทรัพยากรและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการทำการเกษตร (มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๒,๔๐๐ มม. ต่อ/ปี เป็นอันดับ ๒ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) มีแหล่งน้ำและทรัพยากรน้ำ ทั้งบนดินและใต้ดินจำนวนมากสามารถพัฒนาระบบชลประทานให้เพียงพอต่อการเกษตร</p> <p>๔. มีพื้นที่ติดแม่น้ำโขง ระยะทาง ๑๒๐ กม. สามารถพัฒนาอาชีพด้านการเกษตรได้</p> <p>๕. ผลไม้จังหวัดบึงกาฬ (ทุเรียน มังคุด เงาะ สับปะรด) มีศักยภาพในการแข่งขัน</p>	<p>๑. สภาวะโลกร้อน (Global Warming) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เกิดปรากฏการณ์สภาวะอากาศแปรปรวนฉับพลัน (เอลนีโญ-El Nino แห่งแล้ง) (ลานีญา-La niya ปริมาณฝนมาก , น้ำท่วม) ส่งผลกระทบต่อโดยตรงกับภาคการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>๒. สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อร้ายแรง ทั้งใน คน พืช และสัตว์ ส่งผลกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจการค้า การลงทุน การบริโภคภาคครัวเรือน/ภาคเอกชนหยุดชะงักและชะลอตัวเชื่อมโยงไปตลอดห่วงโซ่คุณค่า</p> <p>๓. การเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขงส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตร</p>

ตารางที่ ๔๘ การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

<p>ปัจจัยภายใน</p> <p>ปัจจัยภายนอก</p>	<p>S จุดแข็ง (ภายใน)</p> <p>๑. มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการส่งเสริมการเกษตร</p> <p>๒. มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตลอดจนทักษะ ความเชี่ยวชาญ ในการแก้ไขปัญหาให้แก่เกษตรกร และเป็นที่ยอมรับของเกษตรกรและหน่วยงานภาคีเครือข่าย</p> <p>๓. มี Smart Farmer/Yong Smart Farmer และผู้นำเกษตรกรต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในการน้อมนำศาสตร์พระราชามาประยุกต์ใช้ครอบคลุมทุกอำเภอ</p>	<p>W จุดอ่อน (ภายใน)</p> <p>๑. เกษตรกรยังใช้สารเคมีในภาคการเกษตร ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพมาตรฐานของผลผลิตและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒. เกษตรกรขาดทักษะการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในภาคการเกษตร</p> <p>๓. ระบบชลประทาน (ระบบส่งน้ำ หรือระบบกระจายน้ำ) ในพื้นที่ทางการเกษตรมีน้อย และขาดการบริหารจัดการเพื่อการใช้ประโยชน์จากน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ</p>
<p>O โอกาส (ภายนอก)</p> <p>๑. นโยบายของภาครัฐให้ความสำคัญกับภาคการเกษตรที่สำคัญ</p> <p>๒. มีการก่อสร้างสะพานมิตรภาพ ไทย - ลาว แห่งที่ ๕ สามารถเชื่อมโยงโลจิสติกส์ สินค้าการเกษตร</p> <p>๓. แนวโน้มผู้บริโภคยุคใหม่ที่รักสุขภาพ และกระแสการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุทำให้สินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย โดยเฉพาะสินค้าเกษตรอินทรีย์เป็นที่ต้องการของตลาด</p> <p>๔. มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลาย สามารถเพิ่มการบริโภคสินค้าการเกษตรในจังหวัดได้</p>	<p>SO</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>S_๑O_๑ - ส่งเสริมการผลิตการแปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร</p> <p>S_๑O_๑ - ยกระดับมาตรฐานด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาดสินค้าเกษตร</p>	<p>WO</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>W_๑O_{๑,๓} - ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน</p> <p>W_๑O_{๑,๓} - พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร</p>
<p>T ภัยคุกคาม (ภายนอก)</p> <p>T๑ สภาวะโลกร้อน (Global Warming) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เกิดปรากฏการณ์สภาวะอากาศแปรปรวนฉับพลัน (เอลนีโญ-El Nino แห้งแล้ง) (ลานีญา-La niya ปริมาณฝนมาก, น้ำท่วม) ส่งผลกระทบต่อโดยตรงกับภาคการผลิตสินค้า เกษตร</p> <p>T๒ ภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว ปัญหาการเมือง ภายนอกและ ภายใน ส่งผลต่อความผันผวนของราคาสินค้าเกษตรและปัจจัยทางการผลิต</p> <p>T๓ อัตราค่าแรงงานและปัจจัยการผลิตราคาสูง ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น</p> <p>T๔ สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อร้ายแรง ทั้งใน คน พืช และสัตว์ ส่งผลกระทบต่อกิจกรรม ทางเศรษฐกิจการค้า การลงทุน การบริโภคภาคครัวเรือน/ภาคเอกชน หยุคชะงักและชะลอตัวเชื่อมโยงไปตลอดห่วงโซ่คุณค่า</p> <p>T๕ การนำงานวิจัยมาประยุกต์ใช้ ในการพัฒนาแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพารา สินค้าเกษตร และสินค้าชุมชน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ยังเป็นส่วนน้อย</p> <p>T๖ การเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตร</p> <p>T๗ กฎหมาย กฎระเบียบบางประการของทางราชการ ที่ยังไม่ส่งเสริมต่อการแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตร</p>	<p>ST</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>S_{๑,๓}T_๓ - เพิ่มศักยภาพสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p>	<p>WT</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>W_๑T_๑ - พัฒนาระบบชลประทานและโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร</p>

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑. เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

“เพื่อยกระดับการผลิต การแปรรูป การตลาดยางพาราและสินค้าเกษตร”

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ๒.๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และการตลาด สินค้าเกษตร
- ๒.๒ เพิ่มศักยภาพสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๒.๓ ยกระดับมาตรฐานด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาดสินค้าเกษตร
- ๒.๔ พัฒนาระบบชลประทานและโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
- ๒.๕ ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน
- ๒.๖ พัฒนาศักยภาพเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

๓. ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑

เป้าหมาย

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาดยางพารา และสินค้าเกษตร
๑. เพื่อยกระดับการผลิต การแปรรูป การตลาดยางพาราและสินค้าเกษตร
๑. GPP ด้านการเกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี
๒. พื้นที่ทำการเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐
๓. รายได้เกษตรกรหรือกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมกิจกรรม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และการตลาดสินค้าเกษตร
๒. เพิ่มศักยภาพสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๓. ยกระดับมาตรฐานด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาดสินค้าเกษตร

โครงการสำคัญ

๑. ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และการตลาด สินค้าเกษตร
๒. เพิ่มศักยภาพสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๓. ยกระดับมาตรฐานด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาดสินค้าเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒

เป้าหมาย

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. เพื่อยกระดับการทำเกษตรด้วยระบบเกษตรกรรมยั่งยืน
๑. จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐
๒. สินค้าเกษตรในพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐
๓. จำนวนพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าปีละ ๑,๐๐๐ ไร่

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาระบบชลประทานและโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
๒. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน
๓. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

โครงการสำคัญ

๑. พัฒนาระบบชลประทานและโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
๒. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน
๓. พัฒนาศักยภาพเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

๔. แผนที่แสดงความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบึงกาฬ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) กับแผน ๓ ระดับ

<p>แผนระดับ ๑</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ● ประเด็น การเกษตรสร้างมูลค่า <p>ประเด็นย่อย เกษตรอัตลักษณ์พื้นที่ เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ</p>			
<p>แผนระดับ ๒</p>	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> ● เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ● แผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรปลอดภัย <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายแผนย่อย สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น - แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน 	<p>แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป เรื่องความเท่าเทียมและการเติบโตอย่างมีส่วนร่วม ประเด็นการยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตในระดับบุคคล</p>	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายการพัฒนา มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น - แนวทางการพัฒนา การยกระดับขีดความสามารถ ของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร 	
<p>แผนระดับ ๓</p>	<p>แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง”</p>	<p>แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ “เกษตรอุตสาหกรรมชั้นนำ ศูนย์กลางค้าและโลจิสติกส์ การท่องเที่ยวมาตรฐานสากล เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน”</p>	<p>แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ บึงกาฬ “สร้างเมือง สร้างคน สร้างรายได้”</p>	<p>แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG “เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลายทางชีวภาพให้ได้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม</p>
<p>สาระสำคัญ แผนพัฒนา การเกษตรและ สหกรณ์ของ จังหวัด</p>	<p>เป้าหมายการพัฒนา ด้านการเกษตรและ สหกรณ์ของ จังหวัด</p> <p>“เพื่อยกระดับการผลิต การแปรรูป การตลาด ยางพาราและสินค้าเกษตร”</p>	<p>แนวทางการพัฒนา ด้านการเกษตรและ สหกรณ์ของ จังหวัด</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และการตลาดสินค้าเกษตร ๒. เพิ่มศักยภาพสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓. ยกระดับมาตรฐานด้านการผลิต การแปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร ๔. พัฒนาระบบชลประทานและโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร ๕. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ๖. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร 	<p>ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. GPP ด้านการเกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี ๒. พื้นที่ทำการเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ ๓. รายได้เกษตรกรหรือกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมกิจกรรม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ๔. จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ ๕. สินค้าเกษตรในพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนได้รับการรับรองมาตรฐาน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๖. จำนวนพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าปีละ ๑,๐๐๐ ไร่ 	

๕. สรุปโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - พ.ศ. ๒๕๗๐)

เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด : บึงกาฬ

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					รวม ๕ ปี
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาด ยางพารา และสินค้าเกษตร	๑. GPP ด้าน การเกษตรเพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อ ปี	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๓ ต่อปี	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่า ร้อยละ ๑๕ ต่อปี
	๒. พื้นที่ทำการเกษตร ที่ได้รับการรับรอง มาตรฐานเพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่า ร้อยละ ๕๐
	๓. รายได้เกษตรกร หรือกลุ่มเกษตรกรที่ เข้าร่วมกิจกรรม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๕	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๑๕	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๕	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๕	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๕	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๑๕	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาระบบ เกษตรกรรมยั่งยืน	๑. จำนวนพื้นที่ เกษตรกรรมยั่งยืน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๕๐
	๒. สินค้าเกษตรใน พื้นที่เกษตรกรรม ยั่งยืนได้รับการรับรอง	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตการแปรรูป การตลาดยางพารา และสินค้าเกษตร								
๑. ศูนย์ให้บริการวิชาการและสนับสนุนการผลิตเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อรองรับการแปรรูปยางพาราของสถาบันเกษตรกร และ SME จังหวัด บึงกาฬ	งบจังหวัด	-	-	-	-	-	-	-
๒. โครงการพัฒนาระบบให้เอกชนสามารถเป็นหน่วยงานส่งเสริม SME ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จังหวัดบึงกาฬ	สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)	สสว.	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐
๓. โครงการคลินิกเกษตรเคลื่อนที่	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดินบึงกาฬ	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐
๔. โครงการส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดินบึงกาฬ	๗๐๕,๓๗๕	๗๐๕,๓๗๕	๗๐๕,๓๗๕	๗๐๕,๓๗๕	๗๐๕,๓๗๕	๓,๕๒๖,๘๗๕
๕. โครงการพัฒนาคุณภาพดินในระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดินบึงกาฬ	๙๖๕,๒๐๐	๙๖๕,๒๐๐	๙๖๕,๒๐๐	๙๖๕,๒๐๐	๙๖๕,๒๐๐	๔,๘๒๖,๐๐๐
๖. โครงการธนาคารปุ๋ยอินทรีย์	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดินบึงกาฬ	๑๓๕,๖๐๐	๑๓๕,๖๐๐	๑๓๕,๖๐๐	๑๓๕,๖๐๐	๑๓๕,๖๐๐	๖๗๘,๐๐๐
๗. โครงการสนับสนุนงานพัฒนาที่ดินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรทฤษฎีใหม่	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดินบึงกาฬ	๑๗๓,๔๒๔	๑๗๓,๔๒๔	๑๗๓,๔๒๔	๑๗๓,๔๒๔	๑๗๓,๔๒๔	๘๖๗,๑๒๐
๘. โครงการพัฒนาและส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ชีวภาพ	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดินบึงกาฬ	๑,๓๒๒,๕๐๐	๑,๓๒๒,๕๐๐	๑,๓๒๒,๕๐๐	๑,๓๒๒,๕๐๐	๑,๓๒๒,๕๐๐	๖,๖๑๒,๕๐๐
๙. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรดินระดับตำบล	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดินบึงกาฬ	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๑๖๐,๐๐๐
๑๐. โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดินบึงกาฬ	๑๖๒,๐๐๐	๑๖๒,๐๐๐	๑๖๒,๐๐๐	๑๖๒,๐๐๐	๑๖๒,๐๐๐	๘๑๐,๐๐๐
๑๑. โครงการส่งเสริมการพัฒนาระบบตลาดภายในสำหรับสินค้าเกษตร	งบ function	สนง.สหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ	๖,๕๐๐	๗,๐๐๐	๗,๐๐๐	๗,๐๐๐	๗,๐๐๐	๓๔,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๔. โครงการประชาสัมพันธ์กองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.)	งบ function	สนง.สภาเกษตรกรจังหวัดบึงกาฬ	-	-	-	-	-	-
๕. โครงการมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์เกษตร GAP หรือระบบ PGS	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดินบึงกาฬ	๕๐,๔๐๐	๕๐,๔๐๐	๕๐,๔๐๐	๕๐,๔๐๐	๕๐,๔๐๐	๒๕๒,๐๐๐
๖. โครงการตรวจรับรอง GAP สำหรับกลุ่มผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ด้าน ICS	งบ function	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวบึงกาฬ	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐
๗. โครงการพระราชดำริ	งบ function	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ หนองคาย	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๒๒๕,๐๐๐
๘. โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ด้านหม่อนไหม)	งบ function	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ หนองคาย	๔๒,๕๐๐	๔๒,๕๐๐	๔๒,๕๐๐	๔๒,๕๐๐	๔๒,๕๐๐	๒๑๒,๕๐๐
๙. โครงการทายาทหม่อนไหม	งบ function	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ หนองคาย	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
๑๐. โครงการศิลปาชีพบ้านโชคอำนวย	งบ function	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ หนองคาย	๑๖,๘๐๐	๑๖,๘๐๐	๑๖,๘๐๐	๑๖,๘๐๐	๑๖,๘๐๐	๘๔,๐๐๐
๑๑. โครงการส่งเสริมการผลิตผ้าไหมตราผูกงูพระราชทาน	งบ function	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ หนองคาย	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐
๑๒. โครงการสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาตามศักยภาพ	งบ function	สนง.สหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ	๑,๗๑๒,๐๓๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๙,๗๑๒,๐๓๐
๑๓. โครงการวันสหกรณ์นักเรียน ๗ มิถุนายน ของทุกปี	งบ function	สนง.สหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐
๑๔. โครงการพัฒนาศักยภาพนอกภาคการเกษตรสู่ความเข้มแข็ง	งบ function	สนง.สหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ	๕,๘๐๐	๖,๐๐๐	๖,๐๐๐	๖,๐๐๐	๖,๐๐๐	๒๙,๘๐๐
๑๕. โครงการอบรมบริหารจัดการหนี้ของสหกรณ์ภาคการเกษตรอย่างมี	งบ function	สนง.สหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ	๓๕,๗๓๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๑๙๕,๗๓๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประสิทธิภาพ ภายใต้โครงการแก้ไขหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์								
๑๖. โครงการช่วยเหลือด้านหนี้สินสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร	งบ function	สนง.สหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	๑,๓๖๑,๕๘๒.๕๖	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๙,๓๖๑,๕๘๒.๕๖
๑๗. โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	งบ function	สนง.สหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	๙๒,๘๐๐	๑๐๐,๐๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐๐	๔๙๒,๘๐๐
๑๘. โครงการเงินอุดหนุนสำหรับเป็นรางวัลให้แก่โรงเรียนในโครงการส่งเสริมสหกรณ์ตามพระราชดำริสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	งบ function	สนง.สหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
๑๙. โครงการส่งเสริมหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแก่เด็กและเยาวชนในสถานศึกษา (ไก่ไข่,เบ็ด)	งบ function	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัดบึงกาฬ	๑๒๑,๘๐๐	๑๒๑,๘๐๐	๑๒๑,๘๐๐	๑๒๑,๘๐๐	๑๒๑,๘๐๐	๖๐๙,๐๐๐
๒๐. โครงการธนาคารโค-กระบือ เพื่อเกษตรกรตามพระราชดำริ	งบ function	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัดบึงกาฬ	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๖๕,๐๐๐
๒๑. โครงการพัฒนาเครือข่ายการผลิตและการตลาดแพะ	งบ function	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัดบึงกาฬ	๑๔,๓๐๐	๑๔,๓๐๐	๑๔,๓๐๐	๑๔,๓๐๐	๑๔,๓๐๐	๗๑,๕๐๐
๒๒. โครงการพัฒนาระบบการเลี้ยงโคนเนื้อและกระบือ	งบ function	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัดบึงกาฬ	๒๕,๕๐๐	๒๕,๕๐๐	๒๕,๕๐๐	๒๕,๕๐๐	๒๕,๕๐๐	๑๒๗,๕๐๐
๒๓. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง	งบ function	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดบึงกาฬ	๗,๓๙๔,๙๘๘	๗,๓๙๔,๙๘๘	๗,๓๙๔,๙๘๘	๗,๓๙๔,๙๘๘	๗,๓๙๔,๙๘๘	๓๖,๙๗๔,๙๕๐
๒๔. โครงการพัฒนาเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์การเกษตรให้มีศักยภาพและความเป็นเลิศทางด้านอาชีพ	งบจังหวัด	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัดบึงกาฬ	๑,๓๒๐,๘๐๐	-	-	-	-	๑,๓๒๐,๘๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒๕. โครงการส่งเสริมไก่ไข่ เพื่อเป็นรายได้เสริมในครัวเรือนเพื่อการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน	งบจังหวัด	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัดบึงกาฬ	๒,๙๘๒,๖๐๐	-	-	-	-	๒,๙๘๒,๖๐๐
๒๖. โครงการพัฒนาและวิจัยการประมงเพื่อพัฒนาชุมชน กิจกรรมการจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดบึงกาฬ	งบจังหวัด	สนง.ประมงจังหวัด บึงกาฬ	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๔๐,๐๐๐,๐๐๐
๒๗. โครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการเกษตรสู่การเป็นเกษตรกรอัจฉริยะ	งบกลุ่มจังหวัด	สนง.เกษตรจังหวัด บึงกาฬ	๘,๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๘,๕๐๐,๐๐๐
๒๘. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน	งบกลุ่มจังหวัด	สนง.เกษตรและ สหกรณ์จังหวัด บึงกาฬ	๔,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๔,๐๐๐,๐๐๐
๒๙. โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดิน บึงกาฬ	๑๗,๘๐๐,๐๐๐	๑๗,๘๐๐,๐๐๐	๑๗,๘๐๐,๐๐๐	๑๗,๘๐๐,๐๐๐	๑๗,๘๐๐,๐๐๐	๘๙,๐๐๐,๐๐๐
๓๐. โครงการประตุระบายน้ำห้วยอั้งฮ่า ตำบลนาแก้ง อำเภอปากคาด จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการ ชลประทาน บึงกาฬ	-	-	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๑. โครงการประตุระบายน้ำห้วยอาสง ตำบลโคสี อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการ ชลประทาน บึงกาฬ	-	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๒๐,๐๐๐,๐๐๐	-	๗๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๒. โครงการประตุระบายน้ำห้วยเชื่อม ตำบลโคสี อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการ ชลประทาน บึงกาฬ	-	-	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐๘,๐๐๐,๐๐๐	๔๐๘,๐๐๐,๐๐๐
๓๓. โครงการประตุระบายน้ำห้วยผาคาง ตำบลโคสี อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการ ชลประทาน บึงกาฬ	-	๖๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐,๐๐๐	-	๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๓๔. โครงการประตुरะบายน้ำห้วยหนึ่ง ตำบลท่าดอกคำ อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	๘๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๙๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๕. โครงการฝายบ้านนาสะแบงสามัคคี ตำบลนาสะแบง อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	๔๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๔๕,๐๐๐,๐๐๐
๓๖. โครงการฝายห้วยสวนหลวง (ปชด) ตำบลตงบัง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๗. โครงการฝายห้วยอิน้อย ตำบลเซกา อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	๒๖,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๒๖,๐๐๐,๐๐๐
๓๘. โครงการฝายห้วยปะงาย ตำบลบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๓๙. โครงการฝายห้วยอินาก ตำบลเซกา อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	๒๗,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๒๗,๐๐๐,๐๐๐
๔๐. โครงการฝายห้วยน้ำจัน ตำบลน้ำจัน อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๔๑. โครงการฝายห้วยอิน้อย ตำบลเซกา อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	๒๖,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๒๖,๐๐๐,๐๐๐
๔๒. โครงการงานห้วยลึกตอนล่าง ตำบลเซกา อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๔๓. โครงการฝายห้วยปลงาย ตำบลเซกา อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๔๔. โครงการฝายห้วยบักย่อย ตำบล ไสกก่าม อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	-	๒๖,๐๐๐,๐๐๐	-	๒๖,๐๐๐,๐๐๐๐
๔๕. โครงการฝายห้วยนางอ่าง ตำบลคันทิ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	-	๑๗,๐๐๐,๐๐๐	-	๑๗,๐๐๐,๐๐๐๐
๔๖. โครงการฝายน้ำล้นห้วยจัว ๑ ตำบลเซกา อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	-	๒๖,๐๐๐,๐๐๐	-	๒๖,๐๐๐,๐๐๐๐
๔๗. โครงการฝายห้วยกะอาม ตำบลบ้านด้อง อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๔๘. โครงการฝายชะลอน้ำบ้านท่าคำบิต ตำบลบัวตูม อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๔๙. โครงการฝายบ้านท่าม่วง ตำบลน้ำจั้น อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๕๐. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านท่าสะอาด ตำบลโคสี อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐๐
๕๑. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านหนองบัวงาม ตำบลนาสะแบง อำเภอสรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๕๒. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านคำเจริญ (ห้วยคลอง) ตำบลหนองเล็ง อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๕๓. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านท่าสำราญ ตำบลชาง อำเภอลำดวน จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๕๔. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านสุขเจริญ ตำบลท่าสะอาด อำเภอลำดวน จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๕๕. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านห้วยเชื่อมเหนือ ตำบลโคกสี อำเภอมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๕๖. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านถ้ำจันทร์ ตำบลศรีชมภู อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	๒๒,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๒๒,๐๐๐,๐๐๐
๕๗. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านโนนสะอาด ตำบลบุ่งคล้า อำเภอบุ่งคล้า จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๕๘. โครงการประตูลอยน้ำหนองเล็งพร้อมชุดลอก ตำบลดอนหญ้านาง อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๕๐,๐๐๐,๐๐๐
๕๙. โครงการระบบระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วมศูนย์ราชการ ตำบลบึงกาฬ อำเภอมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	-	๘๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐
๖๐. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านท่าส้มโฮง ตำบลโคกแก้ว อำเภอบุ่งคล้า จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	-	-	๒๗,๐๐๐,๐๐๐	๒๗,๐๐๐,๐๐๐
๖๑. โครงการประตูลอยน้ำบ้านสุขเจริญ ตำบลท่าสะอาด อำเภอลำดวน จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	-	-	๔๕,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๖๒. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านปงไฮ ระยะที่ ๒ ตำบลปงไฮอำเภอเขกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๖๓. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านเหล่าหมากผาง ตำบลท่าดอกคำ อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๖๔. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านหนองเตินท่า ตำบลหนองเติน อำเภอบึงคล้า จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๖๕. โครงการสถานีด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านเหล่าหลวง ตำบลดงบัง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	--	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๖๖. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านดงบัง ตำบลดงบัง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๖๗. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านช่างใต้ ตำบลช่าง อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๖๘. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านท่าสำราญ (หนองลาดควาย) ตำบลช่าง อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๖๙. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านท่าสำราญ ตำบลช่าง อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๗๐. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านท่าสำราญ ๑ ตำบลช่าง อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๗๑. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านท่าสำราญ ๒ ตำบลซาง อำเภอลำดวน จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๗๒. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านท่าดงสว่าง ตำบลโพธิ์หมากแข้ง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๗๓. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านหาดแร่ ตำบลโคกกวาง อำเภอบึงคล้า จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	---	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๗๔. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านหนองแสง ตำบลท่าดอกคำ อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๗๕. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านโสกโพธิ์ (ห้วยหนึ่ง) ตำบลบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๗๖. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านดงชมภู (วัดถ้ำแคน) ตำบลโพธิ์หมากแข้ง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๗๗. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านโพธิ์หมากแข้ง (ห้วยน้ำมา ๑) ตำบลโพธิ์หมากแข้ง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๗๘. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านโพธิ์หมากแข้ง (ห้วยน้ำมา ๒) ตำบลโพธิ์หมากแข้ง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	---	๓๕,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๗๙. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านโคกชาติ (ฝาย) ตำบลโซ อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๘๐. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านหนองแข็ง ระยะที่ ๒ ตำบลหอคำ อำเภอมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๘๑. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านใหม่พัฒนา (หนองจันทร์) ระยะที่ ๒ ตำบลศรีวิไล อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๘๒. โครงการงานจัดระบบน้ำสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าบ้านโนนสวรรค์ ตำบลหนองหัวช้าง อำเภอนงนุช จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	๖,๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๖,๕๐๐,๐๐๐
๘๓. โครงการงานจัดระบบน้ำอ่างเก็บน้ำบึงโขงหลง ตำบลบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	๖,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๖,๐๐๐,๐๐๐
๘๔. โครงการงานจัดระบบน้ำอ่างเก็บน้ำบ้านนาต้อง ตำบลชัยพร อำเภอมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	๒,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐
๘๕. โครงการงานจัดระบบน้ำสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าบ้านท่าศรีชมชื่น ตำบลหนองหัวช้าง อำเภอนงนุช จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	๔,๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	๔,๕๐๐,๐๐๐
๘๖. โครงการงานจัดระบบน้ำอ่างเก็บน้ำห้วยแสนช้างไล่ ตำบลบ้านต้อง อำเภอนงนุช จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	๗,๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	๗,๕๐๐,๐๐๐
๘๗. โครงการงานจัดระบบน้ำสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าบ้านหาดแด้ ตำบลโคกกวาง อำเภอนงนุช จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	๗,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๗,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๘๘. โครงการงานจัดระบบสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าบ้านท่าส้มโฮง ตำบลโคกกวาง อำเภอบึงคล้า จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	๗,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๗,๐๐๐,๐๐๐
๘๙. โครงการงานระบบน้ำสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าบ้านหนองคังคา ตำบลหนองเติน อำเภอบึงคล้า จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	๘,๕๐๐,๐๐๐	-	-	๘,๕๐๐,๐๐๐
๙๐. โครงการงานจัดระบบน้ำอ่างเก็บน้ำห้วยชำ ตำบลโซ อำเภอโซพิสัย จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	๕,๕๐๐,๐๐๐	-	-	๕,๕๐๐,๐๐๐
๙๑. โครงการงานจัดระบบน้ำสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าบ้านโนนจิก ตำบลบึงคล้า อำเภอบึงคล้า จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	-	๗,๓๐๐,๐๐๐	-	๗,๓๐๐,๐๐๐
๙๒. โครงการงานจัดระบบน้ำสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าบ้านนาแก้ง-ท่ากั้ง ตำบลนาแก้ง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทานบึงกาฬ	-	-	-	๙,๕๐๐,๐๐๐	-	๙,๕๐๐,๐๐๐
๙๓. โครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน กิจกรรมเสริมสร้างความรู้ด้านบัญชีแก่เกษตรกร	งบ function	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์บึงกาฬ	๒,๕๐๐	๒,๕๐๐	๒,๕๐๐	๒,๕๐๐	๒,๕๐๐	๑๒,๕๐๐
๙๔. โครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน กิจกรรมอบรมการจัดทำบัญชีต้นทุนอาชีพแก่เกษตรกรที่น้อมนำหลักเกษตรทฤษฎีใหม่	งบ function	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์บึงกาฬ	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๑๑๕,๐๐๐
๙๕. โครงการคลินิกเกษตรเคลื่อนที่	งบ function	สนง.สหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ	๒๑,๑๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๑๒๑,๑๐๐
๙๖. โครงการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและส่งเสริมการเกษตรตามแนวทางทฤษฎีใหม่ในสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร	งบ function	สนง.สหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ	๑๙,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๙๙,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๑๓๖. โครงการยกระดับกลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนเพื่อนำไปสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรครบวงจร	งบจังหวัด	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๑๓๗. โครงการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขีดความสามารถเกษตรกร องค์กรเกษตรกรในการดำเนินธุรกิจการเกษตรของจังหวัดบึงกาฬ	งบจังหวัด	สนง.เกษตรจังหวัดบึงกาฬ	๑,๗๖๐,๐๐๐	๑,๗๖๐,๐๐๐	๑,๗๖๐,๐๐๐	๑,๗๖๐,๐๐๐	๑,๗๖๐,๐๐๐	๘,๘๐๐,๐๐๐
๑๓๘. โครงการพัฒนาเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์การเกษตรให้มีศักยภาพและความเป็นเลิศด้านอาชีพ	งบจังหวัด	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ	๑,๓๒๐,๘๐๐	๑,๓๒๐,๘๐๐	๑,๓๒๐,๘๐๐	๑,๓๒๐,๘๐๐	๑,๓๒๐,๘๐๐	๖,๖๐๔,๐๐๐
๑๓๙. โครงการส่งเสริมเกษตรกรทฤษฎีใหม่ในเขตปฏิรูปที่ดิน	งบ function	สนง.ปฏิรูปที่ดินจังหวัดบึงกาฬ	๑๐๕,๕๐๐	๑๐๕,๕๐๐	๑๐๕,๕๐๐	๑๐๕,๕๐๐	๑๐๕,๕๐๐	๕๒๗,๕๐๐

- หมายเหตุ : แหล่งงบประมาณ ได้แก่
- ๑ หมายถึง งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด
 - ๒ หมายถึง งบประมาณของกระทรวง/กรม
 - ๓ หมายถึง งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - ๔ หมายถึง งบประมาณอื่นๆ (เอกชน กองทุน เงินกู้)

ส่วนที่ ๕

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด
ประเด็นการพัฒนา 1 ส่งเสริมและพัฒนากิจการแปรรูป การตลาดยางพารา และสินค้าเกษตร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมปลูกกล้วยหอมทองเพื่อการค้า จังหวัดบึงกาฬ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีพ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ มีวิสัยทัศน์ในเรื่องของ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” มีประเด็นยุทธศาสตร์ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน กำหนดแนวทางการสร้างมูลค่าพืช เขตร้อนสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุค ใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์กรม ส่งเสริมการเกษตร ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนา เกษตรกร พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร และส่งเสริม เศรษฐกิจพอเพียง โดยมีแนวทางการดำเนินงาน คือ พัฒนาการผลิตและจัดการสินค้าเกษตรมุ่งเน้น ส่งเสริมการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรตลอด ห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain) เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนการผลิต พัฒนา คุณภาพผลผลิตสร้างมูลค่าเพิ่ม และเชื่อมโยงตลาด ให้กับสินค้าเกษตร</p> <p>จังหวัดบึงกาฬ มีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๖๙๐,๖๒๕ ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม จำนวน ๑,๗๒๗,๙๗๒ ไร่ ปลูกยางพาราทั้งหมด จำนวน ๙๙๑,๗๔๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓๙ มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๕๗๐ - ๒,๕๘๐ มม./ปี เกษตรกรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเป็นการเกษตร แบบเชิงเดี่ยว ส่งผลให้ไม่มีความมั่นคงในการประ อาชีพ จากสภาพปัญหาดังกล่าว</p> <p>จังหวัดบึงกาฬ จึงได้กำหนดแนวคิดที่จะ ส่งเสริมให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนวิธีการทำ การเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยว หันมาปลูกพืช หลากหลายหรือปลูกพืชหลายชนิดในพื้นที่ เดียวกัน เพื่อลดความเสี่ยงจากปัญหาราคาผลผลิต ตกต่ำโดยเฉพาะราคายางพาราที่ขึ้นลงตามภาวะ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	ตลาดโลก จึงได้เสนอทางเลือกให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนมาปลูกกล้วยหอมทอง เพื่อสร้างรายได้ให้เกษตรกรอย่างยั่งยืนต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เกษตรกรมีความรู้ และประสบการณ์ ในการผลิตกล้วยหอมทองเพื่อการค้า ๒. ลดพื้นที่ปลูกพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการปลูกยางพารา ๓. สร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	มีพื้นที่ปลูกกล้วยหอมทอง ๒๔๐ ไร่ แปลงสาธิตจำนวน ๘ แปลง ๆ ละ ๑ ไร่
๕. พื้นที่เป้าหมาย	เกษตรกรในพื้นที่ ๘ อำเภอ ของจังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการปลูกกล้วยหอม
๖.๑ กิจกรรมย่อย งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	อบรมให้ความรู้แก่เกษตรกร ๓๕๑,๒๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๖.๒ กิจกรรมย่อย งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สนับสนุนปัจจัยต้นแบบ ๕,๖๘๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๖.๓ กิจกรรมย่อย งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การติดตามประเมินผลโครงการ ๖๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๗. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖
๙. งบประมาณรวม	๖,๐๙๑,๒๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (output)	(๑) มีพื้นที่ปลูกกล้วยหอมทองเพิ่มขึ้น (๒) แหล่งเรียนรู้การปลูกกล้วยหอมทองที่ปลอดภัย
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (outcome)	(๑) เกษตรกรต้นแบบมีองค์ความรู้และเรียนรู้ประสบการณ์ในการปลูกกล้วยหอมทอง (๒) เกษตรกรต้นแบบ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรผู้สนใจได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการปลูกพืชทางเลือกใหม่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีพ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ มีวิสัยทัศน์ในเรื่องของ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” มีประเด็นยุทธศาสตร์ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน กำหนดแนวทางการสร้างมูลค่าพืชเขตร้อนสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวและพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการเกษตร ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเกษตรกร พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร และส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีแนวทางการดำเนินงานคือ พัฒนาการผลิตและจัดการสินค้าเกษตรมุ่งเน้นส่งเสริมการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนการผลิต พัฒนาคุณภาพผลผลิตสร้างมูลค่าเพิ่ม และเชื่อมโยงตลาดให้กับสินค้าเกษตร</p> <p>จังหวัดบึงกาฬ มีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๖๙๐,๖๒๕ ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม จำนวน ๑,๗๒๗,๙๗๒ ไร่ ปลูกยางพาราทั้งหมด จำนวน ๙๙๑,๗๔๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓๙ มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๕๗๐ - ๒,๕๕๐ มม./ปี เกษตรกรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเป็นการเกษตรแบบเชิงเดี่ยว ส่งผลให้ไม่มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ จากสภาพปัญหาดังกล่าว</p> <p>จังหวัดบึงกาฬ จึงได้กำหนดแนวคิดที่จะส่งเสริมให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนวิธีการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยว หันมาปลูกพืชหลากหลายหรือปลูกพืชหลายชนิดในพื้นที่เดียวกัน เพื่อลดความเสี่ยงจากปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำโดยเฉพาะราคายางพาราที่ขึ้นลงตามภาวะตลาดโลก จึงได้เสนอทางเลือกให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนมาปลูกกล้วยตานี เตยหอมและดอกดาวเรือง เป็นอาชีพ เนื่องจากจังหวัดบึงกาฬมีสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่น่าสนใจหลาย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>แห่ง และประชาชนส่วนใหญ่มีความเชื่อเรื่องการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งจะต้องมีการประกอบพิธีพร้อมเครื่องสังเวย เช่น การทำพานบายศรี ซึ่งจะต้องใช้ใบตองจากกล้วยตานี ใบเตยหอมและประดับด้วยดอกดาวเรือง ซึ่งในแต่ละเดือนต้องนำเข้าและสั่งซื้อใบตองกล้วยตานี ใบเตยหอม และดอกดาวเรือง มากกว่า ๑,๐๐๐ กิโลกรัม กล้วยตานี เตยหอม และดอกดาวเรือง สามารถปลูกได้ในทุกพื้นที่ เจริญเติบโตเร็ว ต้านทานต่อโรคและแมลงได้ดี สามารถนำมาต่อยอดพัฒนาศักยภาพให้เกษตรกรมีองค์ความรู้การทำพานบายศรี สามารถสร้างรายได้ให้เกษตรกร อย่างยั่งยืนต่อไป</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>(๑) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรได้พืชทางเลือกใหม่ในการเสริมสร้างรายได้ (๒) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรมีองค์ความรู้และประสบการณ์มาปรับใช้ในการปลูกพืชทางเลือกใหม่ในพื้นที่</p>
<p>๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>(๑) มีพื้นที่ปลูกกล้วยตานีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ (๒) มีพื้นที่ปลูกเตยหอมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ (๓) มีพื้นที่ปลูกดอกดาวเรืองเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐</p>
<p>๕. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>เกษตรกรจำนวน ๑๒๐ ราย ในพื้นที่ ๔ อำเภอของจังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๖. กิจกรรมหลัก</p>	<p>ส่งเสริมการปลูกกล้วยตานี เตยหอม และดอกดาวเรือง</p>
<p>๖.๑ กิจกรรมย่อย</p> <p style="text-align: right;">งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>อบรมให้ความรู้แก่เกษตรกร จำนวน ๔ วัน ๖.๑.๑ อบรมให้ความรู้เรื่องการปลูกและการดูแลรักษากล้วยตานีเตยหอม ดอกดาวเรือง ๖.๑.๒ อบรมให้ความรู้เรื่องใช้ปุ๋ยอินทรีย์และการใช้สารชีวภัณฑ์ ๖.๑.๓ อบรมให้ความรู้เรื่องการบริหารจัดการกลุ่มและการตลาด ๖.๑.๔ อบรมให้ความรู้พัฒนาการศักยภาพการแปรรูป (การทำพานบายศรี) ๒๒๖,๗๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ -</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๖.๒ กิจกรรมย่อย</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ศึกษาดูงานแปลงปลูกกล้วยตานี</p> <p>๒๐๕,๖๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>-</p>
<p>๖.๓ กิจกรรมย่อย</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>จัดทำแปลงสาธิตการปลูกกล้วยตานี เตยหอม และ ดอกดาวเรือง</p> <p>๑๖๑,๗๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>-</p>
<p>๖.๔ กิจกรรมย่อย</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สนับสนุนปัจจัยต้นแบบแก่เกษตรกร</p> <p>๓,๐๒๑,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>-</p>
<p>๖.๕ กิจกรรมย่อย</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การบริหารจัดการโครงการ</p> <p>๖.๕.๑ ติดตามและประเมินผลโครงการ</p> <p>๖.๕.๒ จัดทำรูปเล่มสรุปผลโครงการ</p> <p>๕๕,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>-</p>
<p>๗. หน่วยดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๘. ระยะเวลาในดำเนินการ</p>	<p>ปีงบประมาณ ๒๕๖๖</p>
<p>๙. งบประมาณรวม</p>	<p>๓,๖๗๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>๑๐. ผลผลิต (output)</p>	<p>พื้นที่ปลูกกล้วยตานี เตยหอม และดอกดาวเรือง เพิ่มขึ้น</p>
<p>๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (outcome)</p>	<p>(๑) เกษตรกรต้นแบบมีองค์ความรู้และเรียนรู้ ประสบการณ์ในการปลูกผลพืชทางเลือกใหม่</p> <p>(๒) เกษตรกรต้นแบบ สามารถถ่ายทอดความรู้ ให้แก่เกษตรกรผู้สนใจได้</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการปลูกพืชทางเลือกไม้ผล สร้างรายได้แก่เกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดบึงกาฬ มีประชากรทั้งสิ้น ๔๒๔,๐๙๑ คน จำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น ๑๓๐,๙๓๗ ครัวเรือน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว</p> <p>ประเทศไทยนั้นเป็นผู้นำด้านการผลิตและส่งออกผลไม้เมืองร้อนที่สำคัญ และมีชื่อเสียงที่สุดในภูมิภาคเอเชียปัจจุบันมีเกษตรกรที่ประกอบอาชีพทำสวนผลไม้ประมาณ ๑.๙๒ ล้านครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๓๐ ของครัวเรือนเกษตรทั้งหมด (๖.๕ ล้านครัวเรือน) มีพื้นที่ปลูกไม้ผล ๕๗ ชนิด รวม ๘.๑๘ ล้านไร่ ผลผลิตปีละประมาณ ๗.๔๙ ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าตามราคาเกษตรกรขายได้ประมาณ ๙๐,๓๖๑ ล้านบาท สร้างรายได้และนำเงินตราจากการส่งออกผลไม้เข้าสู่ประเทศรวมปีละประมาณ ๒๙,๖๘๕ ล้านบาท โดยผลไม้ที่มีมูลค่าการส่งออกสูงสุด คือ ทูเรียน รองลงมาได้แก่ ลำไย มะม่วง กล้วย สับปะรด ส้ม ลิ้นจี่ ตามลำดับ (กระทรวงพาณิชย์ ไตรมาสที่ ๑ และ ๒ ปี ๒๕๖๔) ซึ่งจะเห็นว่าตลาดไม้ผลคุณภาพสูงของประเทศไทยนั้นยังเปิดกว้างสามารถส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรให้ผลิตผลผลิตเข้าสู่ตลาดไม้ผลคุณภาพสูงได้ โดยจังหวัดบึงกาฬผลิตสินค้าการเกษตรของเกษตรกรนั้น ยังไม่มีการรวมตัวที่ชัดเจน จึงทำให้เกษตรกรขาดความเข้มแข็งในการต่อรองราคาและการบริหารจัดการผลผลิต ดังนั้น เพื่อเกษตรกรได้มีแนวทางในการสร้างรายได้ และความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกร ในการบริหารจัดการสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ศักยภาพพื้นที่ และศักยภาพของเกษตรกร อีกทั้ง จังหวัดบึงกาฬยังประสบปัญหาการใช้สารเคมีในภาคการเกษตรที่ไม่ถูกต้อง ไม่ถูกวิธี</p> <p>จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกู้ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคทั้งในและนอกจังหวัดบึงกาฬ ทั้งในและนอกจังหวัดบึงกาฬกลับคืนมา โดยส่งเสริมการผลิตด้วยกระบวนการการผลิตทางเกษตรที่ดี (GAP) เนื่องจากเป็นมาตรฐานที่เกษตรกรสามารถปฏิบัติได้จริง เป็นที่ยอมรับของตลาด ทั้งในและ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ต่างประเทศ เกษตรกรที่ปฏิบัติภายใต้ข้อกำหนด GAP จำเป็นต้องควบคุมการใช้สารเคมีในพื้นที่ทำการเกษตรให้อยู่ในปริมาณที่ฉลากกำหนด มีระยะเวลาการเก็บเกี่ยวหลังการใช้สารเคมีที่ถูกต้อง มีการจดบันทึกการใช้สารเคมี และปุ๋ย ทำให้สามารถควบคุมการใช้สารเคมีไม่ให้ใช้มากเกินไปที่ฉลากกำหนด ซึ่งถือว่าอยู่ในปริมาณที่ปลอดภัยและสามารถให้ใช้ในการทำการเกษตรได้</p> <p>เกษตรกรสามารถต่อยอดไปสู่การขอการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ได้ง่าย เพราะข้อกำหนดมีความคล้ายคลึงกัน เมื่อมีมาตรฐานการผลิตรับรองเกษตรกรสามารถดำเนินการวางแผนการผลิตแผนการตลาดร่วมกัน เพิ่มอำนาจการต่อรอง เพิ่มคุณภาพ เพิ่มรายได้ เพื่อเกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬสามารถสร้างรายได้ พัฒนาคุณภาพชีวิต คำนึงความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกรได้อีกครั้ง</p> <p>เนื่องจากสภาวะการผลิตไม้ผลที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิตในท้องตลาดทั้งในและนอกประเทศ ยังเป็นที่ต้องการอยู่มาก ซึ่งทุเรียนเป็นไม้ผลที่มีผลตอบแทนสูง เป็นที่ต้องการของผู้บริโภค สามารถสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร ๒๐๐,๐๐๐ – ๕๐๐,๐๐๐ บาทต่อไร่ สามารถปลูกได้ในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬซึ่งเกษตรกรหลายรายในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬสามารถปลูก ดูแลรักษา จนถึงเก็บเกี่ยวเพื่อจำหน่ายเกิดรายได้แล้วหลายรายรวมถึงพืชอีกชนิดหนึ่งที่สามารถให้ผลผลิตได้ดีในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬและจังหวัดใกล้เคียง คือเงาะ เกษตรกรผู้ปลูกเงาะในจังหวัดบึงกาฬสามารถผลิตผลผลิตที่มีรสชาติดี หวานกรอบ เนื้ออ่อน เปลือกบาง แม้จะมีขนาดลูกที่เล็กกว่าเงาะที่ปลูกในพื้นที่ภาคตะวันออกและภาคใต้ แต่ก็เป็นที่ชื่นชอบของผู้บริโภคในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬและจังหวัดใกล้เคียง แม้ราคาของเงาะในท้องตลาดจะไม่สูงมากนัก เนื่องจากผลผลิตจำนวนมากในห้วงฤดูกาลจากภาคตะวันออกและภาคใต้ที่มีมาก แต่ผลผลิตเงาะของเกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬให้ผลผลิตในห้วงปลายของผลผลิตเงาะในพื้นที่ภาคตะวันออก และห้วงต้นของเงาะในพื้นที่ภาคใต้</p> <p>ทำให้เกษตรกรยังมีความสามารถในการแข่งขันในตลาดได้ อีกทั้งเกษตรกรบางส่วนยังนำ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ผลผลิตไปจำหน่ายเอง ซึ่งสามารถสร้างรายได้มากขึ้นกว่าการจำหน่ายให้แก่พ่อค้าคนกลาง เกษตรกรบางรายเปิดรับนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในสวนของตนเอง ให้สามารถชมและเลือกเก็บผลผลิตสดๆจากต้นด้วยตนเอง ซึ่งเป็นที่สนใจแก่นักท่องเที่ยวและประชาชน ทั่วไปภายในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง สามารถสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร ๕๐,๐๐๐ – ๘๐,๐๐๐ บาทต่อไร่ เพื่อไม่เป็นการเสียโอกาสในการแข่งขัน และสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร เห็นควรเร่งดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมการปลูกไม้ผลพืชเศรษฐกิจ สร้างรายได้แก่เกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ โดยเร่งด่วน</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>(๑) เพื่อเสริมสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ (๒) เพื่อลดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชในพื้นที่เข้าร่วมโครงการ</p>
<p>๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>(๑) มีพื้นที่ปลูกไม้ผลเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๔๘๐ ไร่ (๒) รายได้เกษตรกรเป้าหมาย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ (ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐) (๓) เกษตรกรกลุ่มเป้าหมายสามารถลดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชในแปลงที่เข้าร่วมโครงการได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐</p>
<p>๕. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>เกษตรกร ๔๘๐ ราย ใน ๘ อำเภอ ในจังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๖. กิจกรรมหลัก</p>	<p>(๑) อบรมให้ความรู้แก่เกษตรกร (๒) สนับสนุนปัจจัยแก่เกษตรกร (๓) การบริหารจัดการโครงการ</p>
<p>๖.๑ กิจกรรมย่อย</p> <p style="text-align: center;">งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>อบรมให้ความรู้แก่เกษตรกร ๖.๑ วันที่ ๑ ประชุมเตรียมความพร้อม(ชี้แจงโครงการ) ๖.๒ วันที่ ๒ อบรมเรื่องการใช้ปุ๋ยอินทรีย์และการปลูกดูแลรักษาไม้ผล ๖.๓ วันที่ ๓ อบรมเรื่องการใช้สารชีวภัณฑ์และการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร ๖.๔ วันที่ ๔ อบรมเรื่องการตลาด ๗๑๖,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๖.๒ กิจกรรมย่อย งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สนับสนุนปัจจัยแก่เกษตรกร ๒,๗๒๘,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๖.๓ กิจกรรมย่อย งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การบริหารจัดการโครงการ ๖.๑ ติดตามและประเมินผลโครงการ ๖.๒ จัดทำรูปเล่มสรุปผลโครงการ ๑๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๗. หน่วยดำเนินการ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการผลิต สำนักงานเกษตร จังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖
๙. งบประมาณรวม	๕,๕๔๔,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (output)	(๑) เกษตรกรร้อยละ ๑๐๐ ผ่านการอบรมและ สามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้ (๒) เกษตรกรมีรายได้จากการจำหน่ายไม้ผลเป็น ผลผลิต
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (outcome)	(๑) เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๔๘๐ ราย มี ความรู้ด้านการการปลูกไม้ผล (๒) สร้างอาชีพเสริมเกี่ยวกับการปลูกไม้ผลให้แก่ เกษตรกรได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมะพร้าวน้ำหอมเพื่อความยั่งยืน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีพ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ มีวิสัยทัศน์ในเรื่องของ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” มีประเด็นยุทธศาสตร์ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน กำหนดแนวทางการสร้างมูลค่าพืชเขตร้อน สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการเกษตร ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเกษตรกร พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร และส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีแนวทางการดำเนินงาน คือ พัฒนาการผลิตและจัดการสินค้าเกษตรมุ่งเน้นส่งเสริมการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนการผลิต พัฒนาคุณภาพผลผลิตสร้างมูลค่าเพิ่ม และเชื่อมโยงตลาดให้กับสินค้าเกษตร</p> <p>จังหวัดบึงกาฬ มีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๖๙๐,๖๒๕ ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม จำนวน ๑,๗๒๗,๙๗๒ ไร่ ปศุศัตว์ทั้งหมด จำนวน ๙๙๑,๗๔๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓๙ มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๕๗๐ - ๒,๕๘๐ มม./ปี เกษตรกรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเพียงอย่างเดียว ประกอบกับราคายางพาราตกต่ำและผันผวนตามภาวะเศรษฐกิจของโลก เพื่อเป็นช่องทางการเพิ่มรายได้ และลดความเสี่ยงในอาชีพของเกษตรกรในอนาคต จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกไม้ผลโดยส่งเสริมการปลูกที่มีศักยภาพและเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ได้แก่ มะพร้าวน้ำหอม เป็นไม้ผลเศรษฐกิจอีกชนิดหนึ่งที่ตลาดในประเทศไทยมีความต้องการสูงในปัจจุบัน ขายได้ราคาและดูแลง่าย ซึ่งในอนาคตสามารถสร้างมะพร้าวที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดบึงกาฬได้</p> <p>ดังนั้น การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมะพร้าวเพื่อความยั่งยืน ย่อมต้องดำเนินการโดยคำนึงถึงบริบทของพื้นที่ ลักษณะการบริหารจัดการในแต่ละพื้นที่ ชนิดพันธุ์ของมะพร้าว การปลูกและการเก็บเกี่ยวตามความต้องการของตลาด การรวมกลุ่มของ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>เกษตรกร ตลอดจนความต้องการของตลาด เพื่อให้สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ตลอดทั้งปี ยังผลให้เกิดเสถียรภาพของราคา และเกิดความยั่งยืนจากการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตประกอบกับปัจจุบันรัฐบาลให้ความสำคัญกับการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการผลิตมะพร้าว ทั้งระยะเร่งด่วน ระยะปานกลาง และระยะยาว โดยมีคณะกรรมการพืชน้ำมันและน้ำมันพืชกำกับดูแล และให้ความเห็นชอบ “ยุทธศาสตร์มะพร้าวเพื่ออุตสาหกรรมพ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙” เพื่อให้การพัฒนาการผลิตมะพร้าวของประเทศไทยมีความสอดคล้อง และเกิดประโยชน์ต่อเกษตรกร รวมทั้งอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับมะพร้าว ดังนั้น จึงควรจัดทำโครงการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมะพร้าวเพื่อความยั่งยืน</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๓.๑ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความรู้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการบริหารจัดการมะพร้าวตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกร ๓.๒ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมะพร้าวให้มีคุณภาพ มีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของตลาด</p>
<p>๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>- เติบโตปริมาณ เกษตรกรจำนวน ๒๔๐ ราย ได้รับเข้าร่วมการจัดเวทีชุมชน และเข้ารับการอบรม เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการพัฒนาการผลิตมะพร้าว ตลอดจนได้รับการพัฒนาการเพิ่มศักยภาพการผลิตและการบริหารจัดการมะพร้าวตลอดห่วงโซ่อุปทาน - เติบโตคุณภาพ เกษตรกรสามารถนำความรู้ไปพัฒนาการผลิต และบริหารจัดการมะพร้าวให้มีคุณภาพได้</p>
<p>๕. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>๘ อำเภอ ในจังหวัดบึงกาฬ (อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอปากคาด อำเภอศรีวิไลอำเภอพรเจริญ อำเภอโซ่พิสัย อำเภอบุงคล้า อำเภอเซกา อำเภอบึงโขงหลง)</p>
<p>๖. กิจกรรมหลัก</p>	<p>ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมะพร้าว น้ำหอมเพื่อความยั่งยืน</p>
<p>๖.๑ กิจกรรมย่อย</p>	<p>๑. พัฒนาความรู้ศักยภาพของเกษตรกรเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพ ๒. ประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจจัดเวทีวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p style="text-align: center;">ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๓. ศึกษาดูงานการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการมะพร้าวตลอดห่วงโซ่อุปทาน</p> <p>๔. ผูกอบรมเกษตรกรเรื่องการส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์มะพร้าว</p> <p>๕. จัดทำแปลงเรียนรู้และสนับสนุนปัจจัยการผลิต</p> <p>๖. ติดตามประเมินผลและรายงาน</p> <p>กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศ สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๗. หน่วยดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๘. ระยะเวลาในดำเนินการ</p>	<p>ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗</p>
<p>๙. งบประมาณรวม</p>	<p>๔,๗๖๒,๔๐๐</p>
<p>๑๐. ผลผลิต (output)</p>	<p>๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๒๐๐ ราย ได้รับการสนับสนุนปัจจัยการผลิตพันธุ์ไม้ผลเพื่อปลูกแบบผสมผสานสร้างรายได้</p> <p>๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๒๐๐ ราย ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้การปลูกไม้ผลแบบผสมผสานอย่างมีประสิทธิภาพ</p>
<p>๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (outcome)</p>	<p>เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติใช้ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ เพิ่มพื้นที่ปลูกไม้ผลแบบผสมผสานอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างยั่งยืน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรด้านการประมงแบบครบวงจร กิจกรรม ส่งเสริมกระบวนการเพาะพันธุ์ปลา ตะเพียน การเลี้ยง และการแปรรูป
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลได้นำยุทธศาสตร์การ พัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ตามแนวพระราชดำริของ ในการเพิ่มศักยภาพทาง เศรษฐกิจของประเทศ ที่จะดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การลดต้นทุน การ ผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย และเพื่อยกระดับ คุณภาพชีวิต ตามเป้าหมายของกลุ่มจังหวัด และ สอดรับกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ประกอบกับเกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลัก ได้ ประสบปัญหาหาราคายางพาราราคาตกต่ำ จึงมีความ จำเป็นต้องมีการช่วยเหลือเกษตรกรโดยการสร้าง ทางเลือกอาชีพการเกษตรอื่น ๆ เพื่อให้เกษตรกรมี รายได้เพิ่มขึ้น สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬได้ จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรด้าน การประมงแบบครบวงจร กิจกรรม ส่งเสริม กระบวนการเพาะพันธุ์ปลาตะเพียน การเลี้ยง และ การแปรรูป เพื่อยกระดับกลุ่มเกษตรกรด้านการ ประมงให้ได้รับองค์ความรู้ครบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็น ด้านการเพาะพันธุ์ปลา ด้านการเลี้ยง ตลอดจนการ แปรรูปผลผลิตของเกษตรกร ซึ่งจะส่งผลให้มีการลด รายจ่ายและเพิ่มรายได้ในครอบครัวได้
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริม ช่วยเหลือ เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์ น้ำให้มีอาชีพในครัวเรือน ในการลดรายจ่าย และเพิ่ม รายได้จาก การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ๒. เพื่อให้การส่งเสริมองค์ความรู้กระบวนการ การ เพาะพันธุ์ การเลี้ยง และการแปรรูป แก่เกษตรกรที่ เข้าร่วมโครงการ
๔. เป้าหมาย	จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๑๖๐ ราย/ปี
๕. พื้นที่ดำเนินการ	พื้นที่ ๘ อำเภอ ในจังหวัดบึงกาฬ

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. กิจกรรมหลัก	๑. ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกเกษตรกรที่มีความสนใจเข้าร่วมโครงการ ๒. ฝึกอบรมเกษตรกร และจัดหาวัสดุสาธิตฝึกอบรมของเกษตรกร ๓. ติดตามให้คำแนะนำให้ความรู้
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๙. งบประมาณ	รวม ๕ ปี รวม ๘,๕๓๗,๕๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	ผลผลิต : เกษตรกรได้รับการอบรม จำนวน ๑๖๐ ราย ผลลัพธ์ : เกษตรกรที่ผ่านการอบรมกระบวนการเพาะพันธุ์ การเลี้ยง และการแปรรูป ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น : ผลผลิตสัตว์น้ำของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	เชิงปริมาณ ๑. จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๑๖๐ ราย ๒. ปริมาณผลผลิตปลาตะเพียนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของผลผลิตในปีที่แล้ว ๓. ร้อยละของความรู้ของเกษตรกรที่ผ่านการอบรมเรื่องการเพาะพันธุ์ การเลี้ยงปลาตะเพียนในบ่อดิน และการแปรรูป เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐ เชิงคุณภาพ ๔. ร้อยละของความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การเลี้ยงปลาบึกอินทรีย์ในบ่อดิน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ปลาบึก (Mekong giant catfish) มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า <i>Pangasianodon gigas</i> Chevey, ๑๙๓๐ เป็นปลาที่ไม่มีเกล็ดที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก เป็นปลาที่คนไทยรู้จักมานาน ปลาบึกเป็นชนิดหนึ่งและจัดอยู่ในกลุ่มสัตว์หายากและใกล้จะสูญพันธุ์ ในธรรมชาติพบในแม่น้ำโขงและลุ่มน้ำสาขาเท่านั้น ปลาบึกสามารถส่งเสริมและพัฒนาการเลี้ยงไปในเชิงพาณิชย์ได้ดี เนื่องจากปลาบึกเป็นที่นิยมของผู้บริโภคเนื้อมีรสชาติดี เนื้อแน่น มีลายกล้ามเนื้อเป็นแว่น คล้ายวงปีของเนื้อไม้ แล้วช่วยให้สุขภาพดีและฉลาด ในด้านคุณค่าทางอาหารพบว่าเนื้อปลาบึกมีโอเมก้า ๓ ชนิด DHA ที่สูงกว่าปลาแมกเคอเรล ปลาชาร์ดีน ปลาเทร้าต์ ปลาแซลมอล และปลาทู (เกรียงศักดิ์, ๒๕๕๙)</p> <p>จังหวัดบึงกาฬ ได้ดำเนินการส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตสินค้าด้านการเกษตรตามระบบมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ให้เพิ่มมากขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง โดยเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาด้านการเกษตรของจังหวัดบึงกาฬที่เน้นผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัย มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าด้านการเกษตรของจังหวัดบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ จึงได้กำหนดมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ขั้นพื้นฐาน ขึ้นเรียกว่า “มาตรฐานเกษตรอินทรีย์บึงกาฬขั้นพื้นฐาน” (BuengKan Basic Organic Standard : BuengKan BOS)</p> <p>ดังนั้น ทางสำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ จึงได้ทำโครงการ การเลี้ยงปลาบึกอินทรีย์ในบ่อดิน เพื่อเพิ่มจำนวนเกษตรกรและเพิ่มพื้นที่ในการทำเกษตรแบบอินทรีย์ของจังหวัดบึงกาฬ และสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ที่มีวิสัยทัศน์ของจังหวัดคือ “เป็นผู้นำอย่างพาราจวบจจร และพัฒนาสินค้าเกษตรด้วยระบบเกษตรกรรมยั่งยืน”</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๓. วัตถุประสงค์	<p>๑. เพื่อเพิ่มพื้นที่การทำเกษตรอินทรีย์ด้านการประมงในจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>๒. มีอาหารอินทรีย์ด้านการประมงบริโภคเพื่อสุขภาพที่ดี</p> <p>๓. เกษตรกรมีอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดใหม่และมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น</p> <p>๔. มีกลุ่มเกษตรกรผลิตสัตว์น้ำอินทรีย์ภายในจังหวัดบึงกาฬ</p>
๔. เป้าหมาย	เกษตรกรทั้งจังหวัดบึงกาฬ รวม ๘ อำเภอๆ ละ ๓๐ ราย รวมทั้งสิ้น ๒๔๐ ราย
๕. พื้นที่ดำเนินการ	จังหวัดบึงกาฬ จำนวนรวม ๘ อำเภอ
๖. กิจกรรมหลัก	<p>๑. กิจกรรม การคัดเลือกเกษตรกร อำเภอละ ๓๐ ราย รวมทั้งจังหวัดบึงกาฬ ๒๔๐ ราย</p> <p>๒. กิจกรรม การประชุมชี้แจงให้ความรู้และสาริต</p> <p>๒.๑. กิจกรรม การเตรียมบ่อ การสร้างอาหารธรรมชาติโดยใช้ปุ๋ยคอกอินทรีย์ เกษตรกร</p> <p>๒.๒ กิจกรรม การลงลูกปลาบึกเลี้ยงในบ่อดิน</p> <p>๓. กิจกรรม ออกติดตามให้คำแนะนำ และส่งเสริมแก่เกษตรกร</p>
๗. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาดำเนินการ	๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗
๙. งบประมาณ	จำนวนรวม ๒,๐๓๘,๐๘๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	<p>๑. มีผลผลิตสัตว์น้ำอินทรีย์ คือปลาบึกอินทรีย์ จำนวนรวม ๓๘,๔๐๐ กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า ๓,๘๔๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๒. มีกลุ่มเกษตรกรเลี้ยงปลาบึกอินทรีย์ จำนวนรวม ๘ กลุ่ม ๆ ละ ๓๐ คน</p> <p>๓. เกษตรกรมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ในการเลี้ยงปลาบึกในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ จำนวนรวม ๒๔๐ ราย</p>
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑. จังหวัดบึงกาฬมีกลุ่มเกษตรกรที่มีการเลี้ยงปลาบึก และมีแหล่งอาหารโปรตีนจากสัตว์น้ำเพื่อการบริโภคอย่างปลอดภัย

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๒. มีการส่งเสริมในการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาบึกในรูปแบบต่าง ๆ เช่น แปลงใหญ่ปลาบึก องค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น หรือสหกรณ์ เป็นต้น</p> <p>๓. ปีถัดไป (๒๕๖๘) เสนอโครงการนำเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการปีนี้ เข้ารับการพัฒนาในระดับกลางน้ำ โดยดำเนินกิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์จากปลาบึก และยังมีระดับปลายน้ำ ในกิจกรรมการตลาดและการสร้างแพลตฟอร์มและโลจิสติกส์ พร้อมกันไปด้วย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	<p>โครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก</p> <p>กิจกรรม : การส่งเสริมการเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดินเพื่อยกระดับอาชีพและรายได้</p>
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาตามแนวพระราชดำริของ ในการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ที่จะดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การลดต้นทุน การผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย และเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ตามเป้าหมายของกลุ่มจังหวัด และสอดคล้องกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ประกอบกับเกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลัก ได้ประสบปัญหาราคายางพาราราคาตกต่ำ จึงมีความจำเป็นต้องมีการช่วยเหลือเกษตรกร โดยการสร้างทางเลือกอาชีพ การเกษตรอื่นๆ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ทางสำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก กิจกรรม การส่งเสริมการเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดินเพื่อยกระดับอาชีพและรายได้ของกลุ่มเกษตรกรขึ้น เพื่อเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการลดรายจ่ายในครัวเรือนของเกษตรกรและการเพิ่มรายได้โดยจัดให้มีการแจกปัจจัยการผลิต และการอบรมเกษตรกร หลักสูตรการเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดินเพื่อยกระดับอาชีพและรายได้ ความรู้ในการเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดิน การจัดการเลี้ยงที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ จะส่งผลให้เกษตรกรสามารถประกอบอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างยั่งยืน ต่อไป</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรผู้สนใจ และมีความต้องการการเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดิน ๒. เพื่อเพิ่มผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ๓. เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรลดรายจ่ายในครัวเรือนของเกษตรกร และเพิ่มรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. เป้าหมาย	จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๔๐๐ ราย/ปี
๕. พื้นที่ดำเนินการ	พื้นที่ ๘ อำเภอ ในจังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	๑. ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกเกษตรกรที่มีความสนใจเข้าร่วมโครงการ ๒. ฝึกอบรมเกษตรกร และจัดหาวัสดุสาธิตฝึกอบรมของเกษตรกร ๓. ติดตามให้คำแนะนำให้ความรู้
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๙. งบประมาณ	๑,๐๕๖,๐๐๐ บาท/ปี รวม ๕ ปี รวม ๕,๒๘๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	ผลผลิต : เกษตรกรได้รับการอบรมการเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดิน จำนวน ๔๐๐ ราย ผลลัพธ์ : เกษตรกรที่ผ่านการอบรมการเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดินได้รับความรู้เพิ่มขึ้น : ผลผลิตสัตว์น้ำของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	เชิงปริมาณ ๑. จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๔๐๐ ราย/ปี ๒. ปริมาณผลผลิตปลาตะเพียนขาวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของผลผลิตในปีที่แล้ว ๓. ร้อยละของความรู้ของเกษตรกรที่ผ่านการอบรม เรื่องการเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดินเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐ เชิงคุณภาพ ๔. ร้อยละของความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก กิจกรรม การส่งเสริมการเลี้ยงกบในกระชังบกเพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลได้นำยุทธศาสตร์การ พัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ตามแนวพระราชดำริของ ในการเพิ่มศักยภาพทาง เศรษฐกิจของประเทศ ที่จะดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การลดต้นทุน การ ผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย และเพื่อยกระดับ คุณภาพชีวิต ตามเป้าหมายของกลุ่มจังหวัด และ สอดรับกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ประกอบกับเกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลัก ได้ประสบปัญหาหาราคายางพาราราคาตกต่ำ จึงมีความจำเป็นต้องมีการช่วยเหลือเกษตรกรโดย การสร้างทางเลือกอาชีพการเกษตรอื่น ๆ เพื่อให้ เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ทางสำนักงานประมง จังหวัดบึงกาฬ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพ กลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก กิจกรรมการส่งเสริมการเลี้ยงกบในกระชังบกเพื่อลด รายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือนขึ้น เพื่อเป็นอีก ช่องทางหนึ่งในการลดรายจ่ายในครัวเรือนของ เกษตรกรและการเพิ่มรายได้โดยจัดให้มีการแจก ปัจจัยการผลิต และการอบรมเกษตรกร หลักสูตร การเลี้ยงกบในบ่อพลาสติกเพื่อถ่ายทอด ความรู้ใน การเลี้ยงกบในกระชังบก การจัดการเลี้ยงที่ถูกต้อง ตามหลักวิชาการ จะส่งผลให้เกษตรกรสามารถ ประกอบอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่าง ยั่งยืน ต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรผู้สนใจ และมีความต้องการการเลี้ยงกบในกระชังบก ๒. เพื่อเพิ่มผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ๓. เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรลดรายจ่ายในครัวเรือน ของเกษตรกร และเพิ่มรายได้
๔. เป้าหมาย	จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๔๐๐ ราย/ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. พื้นที่ดำเนินการ	พื้นที่ ๘ อำเภอ ในจังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	๑. ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกเกษตรกรที่มีความสนใจเข้าร่วมโครงการ ๒. ฝึกอบรมเกษตรกร และจัดหาวัสดุสาคิตฝึกอบรมของเกษตรกร ๓. ติดตามให้คำแนะนำให้ความรู้
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๙. งบประมาณ	๑,๔๗๕,๒๐๐ บาท/ปี รวม ๕ ปี รวม ๗,๓๗๖,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	ผลผลิต : เกษตรกรได้รับการอบรมการเลี้ยงกบในกระชังบก จำนวน ๔๐๐ ราย ผลลัพธ์ : เกษตรกรที่ผ่านการอบรมการเลี้ยงกบในกระชังบกได้รับความรู้เพิ่มขึ้น : ผลผลิตสัตว์น้ำของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	เชิงปริมาณ ๑. จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๔๐๐ ราย/ปี ๒. ปริมาณผลผลิตกบเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของผลผลิตในปีที่แล้ว ๓. ร้อยละของความรู้ของเกษตรกรที่ผ่านการอบรมเรื่องการเลี้ยงกบในกระชังบกเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐ เชิงคุณภาพ ๔. ร้อยละของความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก กิจกรรม การส่งเสริมการเลี้ยงปลาสวายในบ่อดินเพื่อยกระดับอาชีพและรายได้
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบเศรษฐกิจด้วยหัวใจ เข้าถึง และพัฒนาตามแนวพระราชดำริของ ในการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ที่จะดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การลดต้นทุน การผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย และเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ตามเป้าหมายของกลุ่มจังหวัด และสอดคล้องกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ประกอบกับเกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลัก ได้ประสบปัญหาราคายางพาราตกต่ำ จึงมีความจำเป็นต้องมีการช่วยเหลือเกษตรกร โดยการสร้างทางเลือกอาชีพการเกษตรอื่นๆ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ทางสำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬจึงได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก กิจกรรม การส่งเสริมการเลี้ยงปลาสวายในบ่อดินเพื่อยกระดับอาชีพและรายได้ของกลุ่มเกษตรกรขึ้น เพื่อเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการลดรายจ่ายในครัวเรือนของเกษตรกรและการเพิ่มรายได้โดยจัดให้มีการแจกปัจจัยการผลิต และการอบรมเกษตรกร หลักสูตรการเลี้ยงปลาสวายในบ่อดินเพื่อยกระดับอาชีพและรายได้ ความรู้ในการเลี้ยงปลาสวายในบ่อดิน การจัดการเลี้ยงที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ จะส่งผลให้เกษตรกรสามารถประกอบอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างยั่งยืน ต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรผู้สนใจและมีความต้องการการเลี้ยงปลาสวายในบ่อดิน ๒. เพื่อเพิ่มผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ๓. เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรลดรายจ่ายในครัวเรือนของเกษตรกร และเพิ่มรายได้
๔. เป้าหมาย	จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๑๙๑ ราย/ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. พื้นที่ดำเนินการ	พื้นที่ ๘ อำเภอ ในจังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	๑. ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกเกษตรกรที่มีความสนใจเข้าร่วมโครงการ ๒. ฝึกอบรมเกษตรกร และจัดหาวัสดุสาธิตฝึกอบรมของเกษตรกร ๓. ติดตามให้คำแนะนำให้ความรู้
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๙. งบประมาณ	๑,๐๕๖,๐๐๐ บาท/ปี รวม ๕ ปี รวม ๕,๒๘๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	ผลผลิต : เกษตรกรได้รับการอบรมการเลี้ยงปลา สวายในบ่อดิน จำนวน ๑๙๑ ราย ผลลัพธ์ : เกษตรกรที่ผ่านการอบรมการเลี้ยงปลา สวายในบ่อดินได้รับความรู้เพิ่มขึ้น : ผลผลิตสัตว์น้ำของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	เชิงปริมาณ ๑. จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๑๙๑ ราย/ปี ๒. ปริมาณผลผลิตปลา สวายเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของผลผลิตในปีที่แล้ว ๓. ร้อยละของความรู้ของเกษตรกรที่ผ่านการอบรม เรื่องการเลี้ยงปลา สวายในบ่อดินเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐ เชิงคุณภาพ ๔. ร้อยละของความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก กิจกรรม การส่งเสริมการเลี้ยงปลานิลในบ่อดินเพื่อยกระดับอาชีพและรายได้
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาตามแนวพระราชดำริของ ในการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ที่จะดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย และเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ตามเป้าหมายของกลุ่มจังหวัดและสอดคล้องกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ประกอบกับเกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลัก ได้ประสบปัญหาราคายางพาราราคาตกต่ำ จึงมีความจำเป็นต้องมีการช่วยเหลือเกษตรกรโดยการสร้างทางเลือกอาชีพการเกษตรอื่นๆ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ทางสำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก กิจกรรมการส่งเสริมการเลี้ยงปลานิลในบ่อดินเพื่อยกระดับอาชีพและรายได้ของกลุ่มเกษตรกรขึ้น เพื่อเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการลดรายจ่ายในครัวเรือนของเกษตรกรและการเพิ่มรายได้โดยจัดให้มีการแจกปัจจัยการผลิต และการอบรมเกษตรกร หลักสูตรการเลี้ยงปลานิลในบ่อดินเพื่อยกระดับอาชีพและรายได้ ความรู้ในการเลี้ยงปลานิลในบ่อดิน การจัดการเลี้ยงที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ จะส่งผลให้เกษตรกรสามารถประกอบอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างยั่งยืน ต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรผู้สนใจและมีความต้องการการเลี้ยงปลานิลในบ่อดิน ๒. เพื่อเพิ่มผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ๓. เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรลดรายจ่ายในครัวเรือนของเกษตรกร และเพิ่มรายได้
๔. เป้าหมาย	จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๒๐๐ ราย/ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. พื้นที่ดำเนินการ	พื้นที่ ๘ อำเภอ ในจังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	๑. ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกเกษตรกรที่มีความสนใจเข้าร่วมโครงการ ๒. ฝึกอบรมเกษตรกร และจัดหาวัสดุสาธิตฝึกอบรมของเกษตรกร ๓. ติดตามให้คำแนะนำให้ความรู้
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๙. งบประมาณ	๑,๘๑๑,๒๐๐ บาท/ปี รวม ๕ ปี รวม ๙,๐๕๖,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	ผลผลิต : เกษตรกรได้รับการอบรมการเลี้ยงปลานิลในบ่อดิน จำนวน ๒๐๐ ราย ผลลัพธ์ : เกษตรกรที่ผ่านการอบรมการเลี้ยงปลานิลในบ่อดินได้รับความรู้เพิ่มขึ้น : ผลผลิตสัตว์น้ำของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	เชิงปริมาณ ๑. จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๒๐๐ ราย/ปี ๒. ปริมาณผลผลิตปลานิลเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของผลผลิตในปีที่แล้ว ๓. ร้อยละของความรู้ของเกษตรกรที่ผ่านการอบรมเรื่องการเลี้ยงปลานิลในบ่อดินเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐ เชิงคุณภาพ ๔. ร้อยละของความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	<p>โครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก</p> <p>กิจกรรม การส่งเสริมการเลี้ยงปลาตู้กบักอยู่ในบ่อพลาสติกเพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือน</p>
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ตามแนวพระราชดำริของ ในการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ที่จะดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การลดต้นทุน การผลิตการช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย และเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ตามเป้าหมายของกลุ่มจังหวัด และสอดคล้องกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ประกอบกับเกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลัก ได้ประสบปัญหาราคายางพาราราคาตกต่ำ จึงมีความจำเป็นต้องมีการช่วยเหลือเกษตรกร โดยการสร้างทางเลือกอาชีพการเกษตรอื่นๆ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ทางสำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก กิจกรรมการส่งเสริมการเลี้ยงปลาตู้กบักอยู่ในบ่อพลาสติกเพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือนขึ้น เพื่อเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการลดรายจ่ายในครัวเรือนของเกษตรกรและการเพิ่มรายได้โดยจัดให้มีการแจกจ่ายการผลิต และการอบรมเกษตรกร หลักสูตรการเลี้ยงปลาตู้กบักอยู่ในบ่อพลาสติกเพื่อถ่ายทอดความรู้ในการเลี้ยงปลาตู้กบักอยู่ในบ่อพลาสติก การจัดการเลี้ยงที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ จะส่งผลให้เกษตรกรสามารถประกอบอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างยั่งยืน ต่อไป</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรผู้สนใจ และมีความต้องการการเลี้ยงปลาตู้กบักอยู่ในบ่อพลาสติก ๒. เพื่อเพิ่มผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ๓. เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรลดรายจ่ายในครัวเรือนของเกษตรกร และเพิ่มรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. เป้าหมาย	จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๔๐๐ ราย/ปี
๕. พื้นที่ดำเนินการ	พื้นที่ ๘ อำเภอ ในจังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	๑. ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกเกษตรกรที่มีความสนใจเข้าร่วมโครงการ ๒. ฝึกอบรมเกษตรกร และจัดหาวัสดุสาคูสัตคฝีกอบรมของเกษตรกร ๓. ติดตามให้คำแนะนำให้ควมรู้
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๙. งบประมาณ	๑,๓๑๕,๒๐๐ บาท/ปี รวม ๕ ปี รวม ๖,๕๗๖,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	ผลผลิต : เกษตรกรได้รับการอบรมการเลี้ยงปลา ๑ูกบักอยู่ในบ่อพลาสติก จำนวน ๔๐๐ ราย ผลลัพธ์ : เกษตรกรที่ผ่านการอบรมการเลี้ยงปลา ๑ูกบักอยู่ในบ่อพลาสติกได้รับความรู้เพิ่มขึ้น : ผลผลิตสัตว์น้ำของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	เชิงปริมาณ ๑. จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๔๐๐ ราย/ปี ๒. ปริมาณผลผลิตปลา๑ูกบักอยู่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของผลผลิตในปีที่แล้ว ๓. ร้อยละของความรู้ของเกษตรกรที่ผ่านการอบรม เรื่องการเลี้ยงปลา๑ูกบักอยู่ในบ่อพลาสติกเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐ เชิงคุณภาพ ๔. ร้อยละของความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการปลูกผักในโรงเรือนอัจฉริยะ เพื่อผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยจังหวัดบึงกาฬ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ปัจจุบันเกษตรกรต้องประสบกับปัญหาสภาพภูมิอากาศโลกที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อในด้านต่าง ๆ เช่น ความไม่แน่นอนของฤดูกาล ภัยธรรมชาติ การระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืช</p> <p>รัฐบาลจึงมีนโยบายในการส่งเสริมและพัฒนาให้เกษตรกรมีความรู้ เกิดทักษะในการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยสามารถรองรับมาตรฐานได้ เพื่อเป็นการช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกร และเป็นการผลิตที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ จึงเห็นสมควรว่าหากมีการส่งเสริมการปลูกผักในระบบโรงเรือนอัจฉริยะนี้ได้ จะเกิดประโยชน์ในการแก้ไขข้อจำกัดเรื่องสภาพแวดล้อม ปริมาณพื้นที่ตกชุก เป็นเหตุให้ไม่สามารถปลูกผักไว้บริโภคและจำหน่ายได้ตลอดทั้งปี อีกทั้งยังสามารถควบคุมการผลิตให้ได้มาตรฐาน ปลอดภัยจากสารพิษ ส่งเสริมด้านสุขอนามัยของเกษตรกรโดยการส่งเสริมการใช้สารชีวภัณฑ์ในการป้องกันกำจัดศัตรูพืช และสนับสนุนการใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อช่วยลดต้นทุนในการผลิตแทนการใช้ปุ๋ยเคมีซึ่งประสบปัญหาในเรื่องของราคาที่มีราคาสูงมากในปัจจุบัน สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นการเกษตรสร้างมูลค่า ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรอัจฉริยะ สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การเกษตร แผนย่อยเกษตรปลอดภัย มีแนวทางการพัฒนาในเรื่องส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัยเพื่อสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสม สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน และสอดคล้องกับ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	วิสัยทัศน์ จังหวัดบึงกาฬที่ว่าศูนย์กลางยางพารา การเกษตรก้าวหน้า การค้าอินโดจีน และท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้วย
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมการผลิตและลดต้นทุนการผลิตให้กับเกษตรกรโดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมโรงเรือนอัจฉริยะ ๒. เพื่อยกระดับการผลิตไปสู่สินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. เกษตรกรได้รับการอบรมถ่ายทอดความรู้ด้านการผลิต การลดต้นทุน การผลิตโดยใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการเกษตร จำนวน ๒๔๐ ราย ๒. เกษตรกรเข้าใจและสามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐
๕. พื้นที่เป้าหมาย	ดำเนินการในพื้นที่ ๘ กลุ่ม กลุ่มละ ๓๐ ราย รวมเป็น ๒๔๐ ราย ประกอบด้วย อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอพรเจริญ อำเภอโซ่พิสัย อำเภอเซกา อำเภอปากคาด อำเภอบึงโขงหลง อำเภอศรีวิไล อำเภอทุ่งคล้า
๖. กิจกรรมหลัก	๑. อบรมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยในโรงเรือนอัจฉริยะ ๒. สนับสนุนปัจจัยต้นแบบแก่เกษตรกร ๓. การบริหารจัดการโครงการ
๖.๑ กิจกรรมย่อย	อบรมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยในโรงเรือนอัจฉริยะ จำนวน ๔ หลักสูตร (หลักสูตร ละ ๑ วัน รวม ๔ วัน) ๖.๑.๑ หลักสูตร ส่งเสริมการผลิตผักปลอดภัยและการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร ๖.๑.๒ หลักสูตร ส่งเสริมการผลิตและการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ๖.๑.๓ หลักสูตร ส่งเสริมการผลิตและการใช้สารชีวภัณฑ์ ๖.๑.๔ หลักสูตร ส่งเสริมการบริหารจัดการกลุ่มและการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย ๘๗๗,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๖.๒ กิจกรรมย่อย	สนับสนุนปัจจัยต้นแบบแก่เกษตรกร (โรงเรือนอัจฉริยะ) ๒,๗๖๐,๐๐๐ บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
<p>๖.๓ กิจกรรมย่อย</p> <p style="text-align: center;">งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การบริหารจัดการโครงการ</p> <p>๖.๓.๑ ติดตามและประเมินผลโครงการ</p> <p>๖.๓.๒ จัดทำรูปแบบสรุปผลโครงการ</p> <p>๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p>
๗. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในดำเนินการ	ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖
๙. งบประมาณรวม	๓,๖๘๗,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (output)	<p>๑. เกษตรกรได้รับการอบรมถ่ายทอดความรู้ จำนวน ๒๔๐ ราย และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๒. มีแหล่งเรียนรู้การผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย จำนวน ๘ แห่ง</p>
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (outcome)	<p>๑. เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๒๔๐ ราย มีความรู้ด้านการปลูกผักในโรงเรือนเพื่อผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย การผลิตและการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ การผลิตและการใช้สารชีวภัณฑ์ และการเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย</p> <p>๒. มีการเชื่อมโยงเครือข่ายตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ยกระดับและพัฒนา กลุ่มเกษตรกรวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงปลาและแปรรูปปลาครบวงจรจังหวัดบึงกาฬ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>กลุ่มเกษตรกรที่แปรรูปผลิตภัณฑ์จากปลาจำนวนมากในทุกอำเภอ ส่วนใหญ่จะแปรรูปเพื่อจำหน่ายในชุมชนใกล้เคียง และวัตถุดิบต้องนำเข้าจากพื้นที่อื่นๆ ที่อยู่ไกลแหล่งน้ำขนาดใหญ่ เช่น จังหวัดแถบภาคกลาง และภาคตะวันออก ซึ่งทำให้ต้นทุนในการผลิตสูง เนื่องจากปริมาณปลาในพื้นที่มีน้อยและมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับการนำมาแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า ซึ่งปัญหาหลักมาจากกลุ่มเกษตรกรขาดเทคโนโลยีในการเลี้ยงปลาในชั้นของต้นน้ำและเป็นผลมาจากขาดแหล่งน้ำที่สามารถเลี้ยงปลาได้ตลอดทั้งปี</p> <p>ดังนั้น จึงควรเร่งการยกระดับและพัฒนา กลุ่มเกษตรกรวิสาหกิจชุมชนแปรรูปปลาครบวงจรในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ เพื่อพัฒนาเกษตรกรให้มีองค์ความรู้ ทักษะ และความสามารถในด้านการแปรรูปปลาตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลาน้ำแบบครบวงจร ภายใต้การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่สามารถผลิตได้ตลอดทั้งปีตามความต้องการของตลาดที่มีความต้องการสูง โดยมีหน่วยงานเครือข่ายภายในจังหวัดบูรณาการเพื่อทำงานร่วมกันและเชื่อมโยงการทำงานตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ประกอบด้วย ศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี และหน่วยงานของเกษตรและสหกรณ์จังหวัด เพื่อที่จะนำเอาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ในการแปรรูปปลาชุมชนมาประยุกต์ใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต รวมถึงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในทุกะดับในการขับเคลื่อนเกษตรสมัยใหม่ของจังหวัดบึงกาฬให้มีความเข้มแข็ง และเป็นการแก้ปัญหาการว่างงานของประชาชนในพื้นที่จังหวัดอุดรธานีที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงและเป็นวงกว้างจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานกลับสู่ภูมิลำเนาเป็นจำนวนมาก ซึ่งโครงการนี้จนทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรในพื้นที่ได้เป็นรูปธรรม และยังช่วยส่งเสริมให้เกิดเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) ในจังหวัดบึงกาฬเพิ่มขึ้น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๓.๑ เพื่อสร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ และช่วยแก้ปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ได้อย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๓.๒ เพื่อพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรแปรรูปปลาในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยแก้ปัญหากระบวนการแปรรูปปลาแบบครบวงจรตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทางและมีระบบการบริหารจัดการที่เป็นระบบ</p> <p>๓.๓ เพื่อส่งเสริมและสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) ในจังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๔. เป้าหมาย</p>	<p>เป้าหมายเชิงปริมาณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/เกษตรกร/กลุ่มแปลงใหญ่และผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ที่ผ่านการคัดเลือกได้รับการส่งเสริม ยกระดับและพัฒนาคุณภาพการเลี้ยงปลาและแปรรูปปลาครบวงจรจำนวน ๑๐ กลุ่ม (พื้นที่) - สร้างรายได้ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนชุมชน/เกษตรกร/กลุ่มแปลงใหญ่เป้าหมายจากการแปรรูปปลาแบบครบวงจร ไม่น้อยกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อปีต่อกลุ่ม - เกิดพื้นที่การเรียนรู้การแปรรูปปลาแบบครบวงจรของจังหวัดบึงกาฬ จำนวน ๑๐ พื้นที่ - เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬได้รับการอบรมเพิ่มทักษะการแปรรูปปลาแบบครบวงจร จำนวน ๒๐๐ คน <p>เป้าหมายเชิงคุณภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชุมชน/กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนเป้าหมายที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีมีทักษะในการแปรรูปปลาแบบครบวงจรและสามารถนำไปประกอบอาชีพ และสร้างรายได้ - ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาดได้ - สร้างงาน และสร้างอาชีพให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ได้อย่างเป็นรูปธรรม
<p>๕. พื้นที่ดำเนินการ</p>	<p>กลุ่ม/วิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงปลาและแปรรูปปลาในจังหวัดบึงกาฬ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. กิจกรรมหลัก	ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการจำนวน ๔ หลักสูตร - เทคโนโลยีการเลี้ยงปลาแบบไบโอฟลอค (Biofloc) - ระบบควบคุมบ่อเลี้ยงปลาแบบอัจฉริยะ - การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากปลาแบบครบวงจรและมาตรฐานอาหารแปรรูปจากปลา - การบริหารจัดการกลุ่มและการตลาด
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ และ ศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖
๙. งบประมาณ	๔,๔๔๑,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. ได้วัตถุดิบที่มีคุณภาพในการแปรรูปและนำไปสู่การตลาดต้นทุนในการผลิต ๒. เกษตรกรกลุ่มเป้าหมายมีองค์ความรู้ในการใช้เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมในกระบวนการผลิต และสามารถนำไปประยุกต์ใช้และขยายผลในพื้นที่ข้างเคียง
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑. สร้างงาน สร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรเป้าหมาย ๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมการแปรรูปปลามาใช้แก้ปัญหาในพื้นที่ ๓. เกิดศูนย์การเรียนรู้ชุมชนต้นแบบด้านการเลี้ยงและแปรรูปปลาแบบครบวงจรของจังหวัดบึงกาฬ ใน ๑๐ พื้นที่เป้าหมาย

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ยกระดับและพัฒนา กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงโค-กระบือ ด้วยเทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม แบบครบวงจรจังหวัดบึงกาฬ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>การเลี้ยงสัตว์ให้ประโยชน์ต่อผู้เลี้ยงมากมายหลายประการ ผู้ที่ประกอบอาชีพเลี้ยงสัตว์สามารถสร้างฐานะจนร่ำรวยได้ เป็นอาชีพที่ได้ผลตอบแทนสูง หากมองในภาพรวมตั้งแต่ผู้ประกอบการอาชีพเลี้ยงสัตว์ชุมชน สังคม และประเทศชาติได้รับประโยชน์จากการเลี้ยงสัตว์ทั้งสิ้น ทั้งนี้เนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์เป็นอาหาร ที่สำคัญของมนุษย์ ได้แก่ เนื้อ นม ไข่ ซึ่งให้สารอาหารที่สำคัญต่อร่างกายมนุษย์ โดยเฉพาะโปรตีน ดังนั้นเนื้อสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์จึงเป็นสิ่งจำเป็นของมนุษย์ตราบใดที่มนุษย์ยังบริโภคเนื้อสัตว์อยู่ โคน กระบือ เป็นสัตว์ที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศไทย จังหวัดบึงกาฬมีเกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อที่เชื่อมโยงถึงวิถีชีวิตของเกษตรกรในประเทศไทย การเลี้ยงโค กระบือเปรียบเสมือนเป็นเงินออมหรือเงินฝากของครัวเรือนเกษตรกร และตลาดที่สำคัญของโคเนื้อและกระบือคือจีนและเวียดนาม ยังมีอนาคตที่สดใส จังหวัดบึงกาฬในอนาคตอันใกล้จะมีสะพานมิตรภาพแห่งที่ ๕ เกิดขึ้น คาดว่าจะเปิดใช้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ และเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่สามารถส่งออกสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ไปยังเวียดนามและจีนได้ ดังนั้นจึงเป็นโอกาสให้กับเกษตรกรผู้เลี้ยงโค-กระบือ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการเลี้ยงให้ได้คุณภาพและมาตรฐานเพื่อการส่งออก จำเป็นที่จะต้องใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมระบบฟาร์มสมัยใหม่เข้ามาช่วยยกระดับการเลี้ยงให้ได้มาตรฐาน ดังนั้นศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมจังหวัดบึงกาฬ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี จึงได้นำองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเข้ามาช่วยเหลือเกษตรกร นำไปสู่การสร้างรายได้ สร้างอาชีพให้กับเกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬต่อไป</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๓.๑ เพื่อสร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ และช่วยแก้ปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ได้อย่างเป็นรูปธรรม

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๓.๒ เพื่อพัฒนาและยกระดับศักยภาพกลุ่มเกษตรกรวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงโค-กระบือให้มีคุณภาพด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่</p> <p>๓.๓ เพื่อพัฒนาฟาร์มโคเนื้อเข้าสู่มาตรฐานฟาร์มโคเนื้อที่มีระบบป้องกันโรคและการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม (Good Farming Management : GFM) และเพิ่มมูลค่าด้านการแปรรูป/ผลิตภัณฑ์เนื้อโค-กระบือ</p>
<p>๔. เป้าหมาย</p>	<p>เป้าหมายเชิงปริมาณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/เกษตรกร/กลุ่มแปลงใหญ่ และผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ที่ผ่านการคัดเลือก ได้รับการส่งเสริม ยกระดับและพัฒนาศักยภาพ จำนวน ๘ กลุ่ม (พื้นที่) - สร้างรายได้ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนชุมชน/เกษตรกร/กลุ่มแปลงใหญ่เป้าหมายจากการแปรรูปปลาแบบครบวงจร ไม่น้อยกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อปีต่อกลุ่ม - เกิดพื้นที่การเรียนรู้การแปรรูปปลาแบบครบวงจรของจังหวัดบึงกาฬ จำนวน ๘ พื้นที่ - เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬได้รับการอบรมเพิ่มทักษะการแปรรูปปลาแบบครบวงจร จำนวน ๒๐๐ คน <p>เป้าหมายเชิงคุณภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชุมชน/กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนเป้าหมายที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีสามารถนำไปประกอบอาชีพ และสร้างรายได้ - ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาดได้ - สร้างงาน และสร้างอาชีพให้กับผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ได้อย่างเป็นรูปธรรม
<p>๕. พื้นที่ดำเนินการ</p>	<p>จังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๖. กิจกรรมหลัก</p>	<p>โครงการยกระดับและพัฒนาเกษตรกรวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงโค-กระบือด้วยเทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมแบบครบวงจรจังหวัดบึงกาฬ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>กิจกรรมที่ ๑ การถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเลี้ยงโค-กระบือในรูปแบบฟาร์มสมัยใหม่ตามมาตรฐานสากล</p> <p>กิจกรรมที่ ๒ การอบรมเชิงปฏิบัติการนวัตกรรมการผลิตอาหารสัตว์ต้นทุนต่ำเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตโค-กระบือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เทคนิคการคำนวณสูตรอาหารสัตว์อย่างง่ายภายในฟาร์ม - เทคนิคการจัดแปลงหญ้าและการจัดเตรียมเสบียงอาหารสัตว์ - เทคนิคการผสมอาหารสัตว์ใช้เองภายในฟาร์ม - เทคนิคการผสมอาหารที่เอ็มอาร์ - นวัตกรรมการเพิ่มมูลค่าการปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ <p>กิจกรรมที่ ๓ การอบรมเชิงปฏิบัติการการยกระดับคุณภาพการผลิตให้ได้มาตรฐานในการส่งออกของกลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน</p> <p>กิจกรรมที่ ๔ ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรเพื่อเชื่อมโยงการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ</p>
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ และศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ระยะเวลาในการดำเนินงานโครงการ ๑ ปี
๙. งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	<p>๑. เกษตรกรสามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้และนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตด้วยการเลี้ยงโค-กระบือที่ได้มาตรฐาน</p> <p>๒. มีฟาร์มเลี้ยงโค-กระบือที่ได้รับการพัฒนาให้เข้าสู่มาตรฐาน</p>
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมการเลี้ยงโค-กระบือในการแก้ปัญหาในพื้นที่เพื่อสร้างอาชีพ สร้างรายได้ที่มั่นคงให้กับกลุ่มเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน</p> <p>๒. เกิดศูนย์การเรียนรู้ชุมชนต้นแบบเพื่อขยายผลในพื้นที่เป้าหมาย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการด้านการตลาด
๒. ชื่อแผนงาน	โครงการพัฒนาและแปรรูปสินค้าผลผลิตยางพาราแบบครบวงจร
๓. แนวทางการพัฒนา	การพัฒนาและแปรรูปสินค้าผลผลิตยางพาราแบบครบวงจร
๔. หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดบึงกาฬ มียางพาราเป็นพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดและยังเป็นพืชที่สำคัญของประเทศชนิดหนึ่ง พบว่ามีเกษตรกรตลอดจนผู้ทำธุรกิจเกี่ยวข้องกับยางพาราประมาณ ๑ ล้านครอบครัว จำนวนไม่น้อยกว่า ๖ ล้านคน ประเทศไทยเป็นประเทศที่ส่งออกยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางพาราเป็นอันดับ ๑ ของโลก นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นต้นมา โดยใน พ.ศ. ๒๕๕๒ ประเทศไทยมีการผลิตรายางพารา จำนวน ๓.๑๖ ล้านตัน มีการส่งออก จำนวน ๒.๗๓ ล้านตัน (ร้อยละ ๘๖ ของผลผลิตทั้งหมด) ผลิตเพื่อใช้ในประเทศ จำนวน ๓๙๙,๔๑๕ ตัน (ร้อยละ ๑๒ ของผลผลิตทั้งหมด) ซึ่งสามารถทำรายได้เข้าประเทศได้ปีละกว่า ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่การส่งออกยางพาราส่วนใหญ่อยู่ในรูปวัตถุดิบแปรรูปขั้นต้น ซึ่งมีมูลค่าเพิ่มต่ำ เช่น ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง และน้ำยางข้น ทำให้มีผลต่อการสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศและการยกระดับรายได้ของเกษตรกรไม่มากเท่าที่ควร และหากเรื่องนี้ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ก็จะส่งผลดีต่อประเทศและเกษตรกรชาวสวนยางพาราอย่างมหาศาล ดังนั้นยางพาราก็ยังคงเป็นพืชเศรษฐกิจชนิดหนึ่งที่มีความจำเป็นในการส่งเสริมอาชีพและมีโอกาสในการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งการขยายตัวของยางพารา อาจจะส่งผลกระทบต่อในหลายด้าน อาทิเช่น แรงงาน เป็นตัวแปรสำคัญ เมื่อชาวบ้านปลูกพืชชนิดอื่น ร่วมกับการทำสวนยางพารา ทำให้มีความต้องการแรงงานสูงขึ้น ยิ่งสวนยางพาราขยายตัวมากขึ้น ความต้องการแรงงานยิ่งมากขึ้น ทำให้แรงงานเข้าสู่ภาวะใกล้ขาดแคลนหรือขาดแคลนในบางโอกาส โดยปกติชาวบ้านจะใช้แรงงานของครัวเรือน</p>

	<p>เป็นหลัก มีการแลกเปลี่ยนแรงงานระหว่างเครือข่ายดีบ้าง แต่ทำได้จำกัด ในการผลิตที่เกินกำลังจะจ้างแรงงานมาช่วยเท่าที่จำเป็น สภาวะแรงงานเข้าใกล้ขาดแคลน เป็นปัญหาของผู้จ้างงานที่เผชิญกับค่าจ้างแรงงานที่มีแนวโน้มสูงขึ้น รวมทั้งราคาวัตถุดิบผันผวนไปตามฤดูกาล และเป็นเพียงการผลิตขั้นต้นเท่านั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบึงกาฬ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาและแปรรูปสินค้าผลผลิตยางพาราแบบครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับยางพาราและสินค้าที่เกี่ยวข้องกับยางพาราขึ้น</p>
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตของวิสาหกิจชุมชนผู้ประกอบการ SMEs ผู้ประกอบการยางพาราและที่เกี่ยวข้องด้วยนวัตกรรมให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ๒. เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้ประกอบการในด้านการพัฒนาระบบมาตรฐานการผลิต ๓. เพื่อพัฒนาและยกระดับการแปรรูปยางพาราแบบครบวงจร
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมเพื่อเตรียมความพร้อม มผช. /มอก. /อย. /GMP/HACCP/ISO ฯลฯ ไม่น้อยกว่า ๑๐ กิจการ ๒. ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมียอดขายเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๓. ผู้ประกอบการมีผลิตภาพเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๔. เพิ่มมูลค่าสินค้ายางพาราแบบครบวงจร (ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ)
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>พื้นที่จังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก ๘.๑ กิจกรรมย่อย</p>	<p>การพัฒนาและแปรรูปสินค้าผลผลิตยางพาราแบบครบวงจร</p> <ul style="list-style-type: none"> - การประชาสัมพันธ์เชิญชวนกลุ่มเป้าหมายและคัดเลือกผู้ประกอบการ <p>(ประชาสัมพันธ์เชิญชวนผู้ประกอบการเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์เชิญชวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน/ผู้ผลิตสินค้า OTOPSMEs เพื่อเข้าร่วมโครงการ)</p> <ul style="list-style-type: none"> - อบรมเชิงปฏิบัติการ การวินิจฉัยสถานประกอบการ และการปรับเปลี่ยนแนวคิดในการ

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ดำเนินการกิจการให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป ไม่น้อยกว่า ๑ วัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - อบรมการยกระดับสินค้า แปรรูปสินค้า ยกระดับมาตรฐาน การสร้างแบรนด์สินค้าและบริการ เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่า ๓ วัน - การสร้างและส่งเสริมการขอรับรองมาตรฐาน (มผช. มอก. GMP HACCP ฮาลาล ISO ฯลฯ) - การเตรียมความพร้อมเข้าสู่แหล่งทุนอบรมไม่น้อยกว่า ๑ วัน - การทดสอบตลาดและการเชื่อมโยงตลาดสู่ต่างประเทศ ไม่น้อยกว่า ๓ วัน - การติดตามให้คำปรึกษาตรวจประเมินสถานที่ผลิต เพื่อสรุปผลการดำเนินโครงการ
๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบึงกาฬ
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึง กันยายน ๒๕๖๗
๑๑. งบประมาณ	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน)
๑๒. ผลผลิต (Output)	เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าอาหารแบบครบวงจร (ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ)
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกิดการยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าและบริการ เข้าสู่สากลและเกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจแก่ผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการด้านการตลาด
๒. ชื่อแผนงาน	โครงการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราจังหวัดบึงกาฬ
๓. แนวทางการพัฒนา	การพัฒนาและแปรรูปไม้ยางพาราแบบครบวงจร
๔. หลักการและเหตุผล	ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศปี ๒๕๕๖ ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกยางทั้งสิ้น ๒๒,๑๗๖,๗๑๔ ไร่ พื้นที่เปิดกรีดได้ ๑๕,๑๓๐,๓๖๓ ไร่ ผลผลิต ๓,๘๖๒,๙๙๖ ตัน จังหวัดบึงกาฬมีพื้นที่ปลูกยางพารามากเป็นอันดับที่ ๙ ของประเทศ และมากเป็นอันดับที่ ๑ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี ๒๕๕๖ มีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งสิ้น ๗๓๓,๑๓๖ ไร่ พื้นที่เปิดกรีดได้ ๔๙๙,๔๐๐ ไร่ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๕ ที่มีจำนวน ๘๗,๖๒๒ ไร่ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๑.๒๘ มีผลผลิต ๑๐๗,๘๗๐ ตัน ส่วนผลผลิตปี ๒๕๕๖ ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๕ จำนวน ๑๓,๙๘๕ ตัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๔.๙๐
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มศักยภาพการอุตสาหกรรมเกี่ยวข้องกับยางพารา ๒. เพื่อเพิ่มมูลค่าไม้ยางพาราในจังหวัดบึงกาฬ
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมียอดขายเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๒. ผู้ประกอบการมีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๓. เพิ่มมูลค่าไม้ยางพารา
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่จังหวัดบึงกาฬ
๘. กิจกรรมหลัก ๘.๑ กิจกรรมย่อย	การพัฒนาและแปรรูปไม้ยางพาราแบบครบวงจร - การประชาสัมพันธ์เชิญชวนกลุ่มเป้าหมายและคัดเลือกผู้ประกอบการ (ประชาสัมพันธ์ เชิญชวนผู้ประกอบการเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์เชิญชวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน/ผู้ผลิตสินค้า OTOPSMEs เพื่อเข้าร่วมโครงการ)

หัวข้อ	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none">- ศึกษาและวิจัยเพื่อจัดทำต้นแบบการแปรรูปไม้ยางพารา เป็นถ้ำยคุณภาพสูง ไม่น้อยกว่า ๑ ต้นแบบ- อบรมเชิงปฏิบัติการและเตรียมความพร้อมเข้าสู่แหล่งทุน ไม่น้อยกว่า ๓ วัน- การติดตามให้คำปรึกษาตรวจสอบประเมินสถานที่ผลิตเพื่อสรุปผลการดำเนินโครงการ
๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบึงกาฬ
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึง กันยายน ๒๕๖๗
๑๑. งบประมาณ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน)
๑๒. ผลผลิต (Output)	เพื่อเพิ่มมูลค่าไม้ยางพาราแบบครบวงจร
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจแก่ผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การพัฒนาและส่งเสริมการประยุกต์ใช้น้ำยางพาราธรรมชาติในการขึ้นรูปบ่อเลี้ยงปลาเพื่อรองรับการเลี้ยงปลาระบบไบโอฟรอก (Biofloc)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดบึงกาฬ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลักของจังหวัด โดยมีพื้นที่ปลูกยางพาราประมาณ ๑ ล้านไร่ โดยจังหวัดบึงกาฬ มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัด คือ ศูนย์กลางการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพาราด้วยนวัตกรรม ซึ่งเป็นวัตถุดิบและเป็นต้นทุนทางการผลิตที่มีอยู่แล้วในชุมชน แต่ยังคงขาดการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการแปรรูปมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าของสินค้าทางการเกษตร ซึ่งประกอบกับสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ และศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมจังหวัดบึงกาฬ ได้มีข้อมูลเรื่องการนำเข้าปลาน้ำจืดเพื่อมาบริโภคภายในจังหวัด จึงได้มีแผนในการส่งเสริมการเลี้ยงปลาในพื้นที่โดยใช้ระบบ ไบโอฟรอก (Biofloc) โดยบ่อที่ใช้เป็นบ่อผ้าใบที่ขึ้นรูปด้วยยางสังเคราะห์ จึงเป็นโอกาสให้กับกลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางพาราในจังหวัดบึงกาฬ ที่จะได้นำผลผลิตจากยางพารามาเป็นวัตถุดิบในการทำบ่อผ้าใบเลี้ยงปลาระบบไบโอฟรอก และเป็นการตอบโจทยในพื้นที่ด้านการใช้เทคโนโลยีในการแปรรูป อีกทั้งบึงกาฬยังเป็นจังหวัดที่อยู่ระหว่างการเร่งรัดการพัฒนาให้เป็นเมืองเศรษฐกิจชายแดน โดยได้วางแนวทางการพัฒนาจังหวัดในอนาคตตามนโยบายรัฐบาลตามแนวทาง ๓ สร้าง คือ สร้างเมือง สร้างคนสร้างรายได้ จะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดบึงกาฬต่อไป</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๓.๑ เพื่อสร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ และช่วยแก้ปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ได้อย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๓.๒ เพื่อพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรนำองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยแก้ปัญหาในพื้นที่</p> <p>๓.๓ เพื่อส่งเสริมและสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) ในจังหวัดบึงกาฬ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. เป้าหมาย	<p>เป้าหมายเชิงปริมาณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/เกษตรกร/กลุ่มแปลงใหญ่ และผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ที่ผ่านการคัดเลือก ได้รับการส่งเสริม ยกระดับและพัฒนาศักยภาพ จำนวน ๘ กลุ่ม (พื้นที่) - สร้างรายได้ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนชุมชน/เกษตรกร/กลุ่มแปลงใหญ่เป้าหมาย ไม่น้อยกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อปีต่อกลุ่ม - เกิดพื้นที่การเรียนรู้ของจังหวัดบึงกาฬ จำนวน ๘ พื้นที่ - เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬได้รับการอบรมเพิ่มทักษะ จำนวน ๒๐๐ คน <p>เป้าหมายเชิงคุณภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชุมชน/กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนเป้าหมายที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมการประยุกต์ใช้น้ำยารักษาธรรมชาติในการขึ้นรูปบ่อเลี้ยงปลาเพื่อรองรับการเลี้ยงปลาระบบไบโอฟลอค (Biofloc) และสามารถนำไปประกอบอาชีพ และสร้างรายได้ - ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาดได้ - สร้างงาน และสร้างอาชีพให้กับผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ได้อย่างเป็นรูปธรรม
๕. พื้นที่ดำเนินการ	จังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	<p>โครงการพัฒนาและส่งเสริมการประยุกต์ใช้น้ำยารักษาธรรมชาติในการขึ้นรูปบ่อเลี้ยงปลาเพื่อรองรับการเลี้ยงปลาระบบไบโอฟลอค (Biofloc)</p> <p>กิจกรรมที่ ๑ การถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมกระบวนการขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ยารักษาด้วยแม่พิมพ์</p> <p>กิจกรรมที่ ๒ การอบรมเชิงปฏิบัติการขึ้นรูปบ่อจากน้ำยารักษาในการเลี้ยงปลาระบบไบโอฟลอคขนาดต่างๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกแบบให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ของเกษตรกร

หัวข้อ	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> - การนำบ่อที่ขึ้นรูปไปทดลองใช้ในพื้นที่ของเกษตรกร - การประเมินผลและติดตามบ่อเลี้ยงปลาที่ขึ้นรูปจากน้ำยางพารา <p>กิจกรรมที่ ๓ การส่งเสริมการตลาดและช่องทางในการจำหน่ายบ่อเลี้ยงปลาจากน้ำยางพาราธรรมชาติ</p>
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ และศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ระยะเวลาในการดำเนินงานโครงการ ๑ ปี
๙. งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากน้ำยางพาราธรรมชาติ ๒. ได้บ่อเลี้ยงปลาต้นแบบให้กับกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาในจังหวัด บึงกาฬ
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สร้างอาชีพ สร้างรายได้ ด้วยเทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม ๒. มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าน้ำยางพารา

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ต้นแบบสถานีสูบน้ำเพื่อการชลประทานระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) จากเชื้อเพลิงแก๊สซีไฟด์ของเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สรุปสาระสำคัญ :</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบึงกาฬ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาด ยางพารา และสินค้าเกษตรเพื่อยกระดับพัฒนาให้จังหวัดบึงกาฬมีความมั่นคง โดยเศรษฐกิจของจังหวัดจังหวัดบึงกาฬต้องขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ยกย่องได้จังหวัดบึงกาฬให้สูง ลดความเหลื่อมล้ำของการพัฒนา ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตให้เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน การรื้อใช้จุดแข็ง และอาศัยโอกาสของพื้นที่และชุมชนในการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นให้มีความมั่นคง ก่อให้เกิดแรงกระตุ้นการพัฒนาที่เชื่อมโยงทั้งจังหวัด</p> <p>จากวิธีวิเคราะห์ และวางแผน (SWAT Analysis) ของจังหวัดบึงกาฬ ซึ่งมีจุดแข็ง(Strengths :S) คือ มีพื้นที่การปลูกยางพารา ๘๑๕,๐๔๖ ไร่ เป็นอันดับ ๑ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลิตยางวัตถุดิบเป็น ยางก้อนถ้วยประมาณ ๔๙๓,๐๐๐ ตัน/ปี น้ำยางสดประมาณ ๙๐,๐๐๐ ตัน/ปี มีปริมาณไม้ยางพาราที่โค่น ๒๐๐,๐๐๐ ตัน/ปี มีปริมาณฝน ๒๔๐๐ มิลลิเมตร/ปี และมีแหล่งน้ำทั้งบนดินใต้ดินที่สามารถพัฒนาระบบชลประทานให้เพียงพอต่อเกษตรกร ในส่วนจุดอ่อน(Weaknesses :W) มีพื้นที่ชลประทานเพียง ๑๕.๕๖ เปอร์เซ็นต์ของจังหวัด ระบบการกระจายน้ำไม่ทั่วถึงและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรกรรม ขาดการปรับปรุงบำรุงดินที่เหมาะสมกับการทำการเกษตร เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์ขาดทักษะในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ ในส่วนโอกาส(Opportunity :O) ซึ่งมีนโยบายภาครัฐที่ให้ความสำคัญกับภาคเกษตรกรรม การจัดการพื้นที่เกษตรกรรมลักษณะเกษตรแปลงใหญ่ การส่งเสริมศูนย์เรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ การผลิตข้าวครบวงจรระบบส่งน้ำ/จ่ายน้ำ การใช้ยางพารา และขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG บูรณาการเชิงพื้นที่ (Area Based) สู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเชิงพื้นที่(SDG Localisation) และในส่วนอุปสรรค(Threat :T) เป็นการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>เปลี่ยนแปลงของสภาวะโลกร้อน การผันผวนของสินค้าเกษตรและปัจจัยการเกษตร สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคของทั้งคนและสัตว์ เกิดการชะลอตัวกระทบต่อห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) การนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในปริมาณน้อย</p> <p>ดังนั้นการใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบในพื้นที่ที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อการบริหารจัดการและการสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับประชาชนในจังหวัดบึงกาฬ ดังเช่นไม้ยางพารา เป็นวัตถุดิบที่มีปริมาณมาก และปัจจุบันมีการใช้เทคโนโลยีการผลิตถ่านไม้ในรูปแบบเตาเผาถ่านแบบแก๊สซิฟิเคชัน (Gasification) เพื่อผลิตถ่านไม้คุณภาพสูงสร้างมูลค่าให้กับวัตถุดิบไม้ยาง เป็นกระบวนการที่ลดมลภาวะจากการผลิตถ่านไม้จากกระบวนการเดิมไม่น้อยกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากกระบวนการผลิตมีความร้อนที่สูงไม่</p> <p>น้อยกว่า ๑,๐๐๐ องศาเซลเซียส แต่พลังงานความร้อนที่ใช้ในกระบวนการเผาไหม้บางส่วนถูกปล่อยทิ้งไปโดยไม่ได้ใช้ให้เกิดประโยชน์แต่อย่างใด ซึ่งปริมาณความร้อนที่ทิ้งไปนั้นมีอุณหภูมิประมาณ ๖๐๐-๘๐๐ องศาเซลเซียส ต่อการเผาไหม้ในระยะเวลา ๘-๑๒ ชั่วโมงต่อเตาที่บรรจุไม้ยางพาราเป็นวัตถุดิบ ๑.๒ ตัน ให้ผลผลิตถ่านประมาณ ๒๕๐ กิโลกรัม ถ้าเพิ่มขนาดเตาเพื่อบรรจุวัตถุดิบ และเพิ่มปริมาณเตาเพื่อนำความร้อนไปใช้ประโยชน์ดังเช่นการผลิตกระแสไฟฟ้า ซึ่งการผลิตกระแสไฟฟ้ามีเทคโนโลยีเดิมอยู่แล้วคือ Organic Rankins Cycle (ORC) เพียงแต่เชื่อมต่อกับระบบแลกเปลี่ยนความร้อนที่เหลือจากระบบแก๊สซิฟิเคชันจากกระบวนการผลิตถ่านไม้ยางพารา สามารถนำความร้อนที่เหลือไปใช้ประโยชน์ได้อย่างต่อเนื่องเป็นการขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG ที่เป็นรูปธรรม ดังแสดงในรูปต่อไปนี้</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>แต่เนื่องจากการผลิตไฟฟ้าเพื่อจำหน่ายให้กับ การไฟฟ้าเป็นเรื่องยุ่งยาก และมีขั้นตอนการขออนุญาต ทางกฎหมายที่ต้องใช้เวลานาน หากนำเทคโนโลยี ดังกล่าวผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อใช้ประโยชน์ในการสูบน้ำ เพื่อการเกษตร ซึ่งมีสถานีสูบน้ำที่มีการดำเนินการอยู่แล้วแต่ไม่เต็มประสิทธิภาพ และมีต้นทุนค่าไฟฟ้าสำหรับการสูบน้ำที่สูงไม่คุ้มค่าต่อการเกษตร ดังเช่นสถานีสูบน้ำ หนองหึ่ง ตำบลท่ากกแดง อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ พื้นที่การเกษตรประมาณ ๖๐๐ ไร่ ซึ่งหากประเมิน เบื้องต้นความคุ้มค่าของโครงการแล้วผลผลิตถ่านไม้จะได้ ๒๒.๕ ตัน/เดือน (๓ เต่า x ๒.๕ ตัน/เต่า x ๓ ครั้ง/เดือน) เป็นเงิน ๓๖๐,๐๐๐ บาท/เดือน (Prices ๑๖ bath/kg.) ความสามารถในการผลิตไฟฟ้าได้ ๕๐๐ กิโลวัตต์ ประเมินเป็นเงิน ๑๐๘,๐๐๐ บาท/เดือน (๒๐๐ kW x ๑๒ hr./day x ๓๐ day/month x ๑.๕ baht/unit) ซึ่ง หากประเมินต้นทุนเบื้องต้นเป็น ๒๗๐,๐๐๐ บาท/เดือน ประกอบด้วยค่าวัสดุดิบ ๙๐,๐๐๐ บาท (๙๐-ton x ๑,๐๐๐ Baht/ton/month) ค่าแรงงานรวมค่าการจัดการรวมค่าบำรุงรักษาและค่าอื่นๆ ประเมินสูงสุดเป็น ๒ เท่าของค่าวัสดุดิบ (๙๐,๐๐๐ x ๒ = ๑๘๐,๐๐๐ baht) ซึ่งจะให้ผลตอบแทนซึ่งเป็นกำไรเบื้องต้นไม่น้อยกว่า ๑๘๘,๐๐๐ บาท/เดือน (๓๖๐,๐๐๐ + ๑๐๘,๐๐๐ - ๒๗๐,๐๐๐) สามารถนำรายได้มาบริหารจัดการเพื่อ พัฒนาพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน</p> <p>ดังนั้นโครงการสร้างต้นแบบสถานีสูบน้ำเพื่อการ ชลประทานระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) จากเชื้อเพลิงแก๊สซีไฟด์ของเตาผลิต ถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรมสามารถตอบโจทย์ และบรรลุผลประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนาจังหวัดบึง กาฬที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริม และพัฒนาการผลิตยางพารา ระบบเกษตรกรรม ยั่งยืนแบบครบวงจร กลยุทธ์ตามประเด็น ยุทธศาสตร์ที่ ๑.๑ การพัฒนาแหล่งน้ำ และ โครงสร้างพื้นฐานเพื่อการผลิตยางพาราและ เกษตรกรรมด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิตและการตลาด โครงการที่ ๑ โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร</p> <p>๑) เพื่อแปรรูปไม้ยางพาราเป็นเชื้อเพลิงพลังงานผลิต เป็นถ่านไม้คุณภาพสร้างรายได้เพิ่มให้กับเกษตรกร ชาวสวนยาง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๓. วัตถุประสงค์</p>	<p>๒) เพื่อใช้พลังงานความร้อนที่เหลือจากกระบวนการแก๊สซิฟิเคชันจากเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรมสร้างระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) สำหรับสูบน้ำเพื่อการเกษตร</p> <p>๓) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรจากระบบต้นแบบ Organic Rankine Cycle สูบน้ำแบบ Free Energy บนฐานวัตถุดิบในพื้นที่ให้เกิดการสร้างงาน และสร้างรายได้</p>
<p>๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>๑) ได้ต้นแบบสถานีสูบน้ำเพื่อการชลประทานระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) จากเชื้อเพลิงแก๊สซิไฟต์ของเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรม</p> <p>๑.๑) ผลิตถ่านไม้คุณภาพสูงจากเตาเผาถ่านแบบแก๊สซิฟิเคชันจำนวน ๓ ตعا ได้ไม่น้อยกว่า ๒๒.๕ ตัน/เดือน สร้างมูลค่าเพิ่มจากไม้ยางพาราไม่น้อยกว่า ๒ เท่า</p> <p>๑.๒) สร้างงานไม่น้อยกว่า ๑๐ อัตรา</p> <p>๑.๓) สร้างรายได้หมุนเวียนในชุมชนจากการใช้ไม้ยางพาราเป็นวัตถุดิบผลิตถ่านไม้คุณภาพสูงไม่น้อยกว่า ๙๐ ตัน/เดือน</p> <p>๒) ใช้พลังงานความร้อนที่เหลือทิ้งจากเชื้อเพลิงแก๊สซิไฟต์ของเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราผลิตกระแสไฟฟ้าระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) สำหรับสูบน้ำในระบบชลประทานเพื่อการเกษตร</p> <p>๒.๑) เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าขนาด ๒๐๐ kW ขับปั๊มสูบน้ำโครงการชลประทานระบบท่อของรองรับพื้นที่การเกษตรไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ไร่</p> <p>๒.๒) ต้นทุนในการสูบน้ำเพื่อการเกษตรลดลงไม่น้อยกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์</p>
<p>๔. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>ยกระดับและขีดความสามารถสถานีสูบน้ำหนองหิ้ง ต.ท่ากกแดง อ. เซกา จ.บึงกาฬ</p> <p>โครงการเดิมของ กรมพัฒนาที่ดิน จังหวัดบึงกาฬ ปัจจุบันอยู่ในความดูแลของเทศบาลท่ากกแดง</p>
<p>๕. กิจกรรมหลัก</p>	<p>๑) สร้างต้นแบบสถานีสูบน้ำเพื่อการชลประทานระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) จากเชื้อเพลิงแก๊สซิไฟต์ของเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรม</p> <p>๒) รวบรวมผลผลิตไม้ยางพาราที่โค่นจากเกษตรกรชาวสวนยาง และผลิตถ่านไม้คุณภาพสูง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๕.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๕.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๕.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๓) ผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อขับเคลื่อนสูบน้ำเพื่อการเกษตร และปรับปรุงระบบชลประทานระบบท่อ สร้างต้นแบบสถานีสูบน้ำเพื่อการชลประทานระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) จากเชื้อเพลิงแก๊สซิไฟต์ของเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรม</p> <p>งบประมาณ ๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p> <p>รวบรวมผลผลิตไม้ยางพาราที่โค่นจากเกษตรกรชาวสวนยาง และผลิตถ่านไม้คุณภาพสูง</p> <p>งบประมาณ ๗๕๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p> <p>ผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อขับเคลื่อนสูบน้ำเพื่อการเกษตร และปรับปรุงระบบชลประทานระบบท่อ</p> <p>งบประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p>
<p>๖. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ</p> <p>หน่วยงานดำเนินการ : สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p>
<p>๗. ระยะเวลาในการดำเนินงาน</p>	<p>ปีงบประมาณ ๒๕๖๗</p>
<p>๘. งบประมาณ</p>	<p>ต้นแบบสถานีสูบน้ำเพื่อการชลประทานระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) จากเชื้อเพลิงแก๊สซิไฟต์ของเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรม</p> <p><u>รวมงบประมาณทั้งสิ้น ๘,๗๕๐,๐๐๐ บาท</u></p> <p>- สร้างต้นแบบสถานีสูบน้ำเพื่อการชลประทานระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) จากเชื้อเพลิงแก๊สซิไฟต์ของเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรม</p> <p style="text-align: right;">งบประมาณ ๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>- รวบรวมผลผลิตไม้ยางพาราที่โคนจากเกษตรกรชาวสวนยาง และผลิตถ่านไม้คุณภาพสูง งบประมาณ.....๗๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>- ผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อขับเคลื่อนสูบน้ำเพื่อการเกษตร และปรับปรุงระบบชลประทานระบบท่อ งบประมาณ...๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>๙. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑) ต้นแบบสถานีสูบน้ำเพื่อการชลประทานระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) จากเชื้อเพลิงแก๊สซิไฟด์ของเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรม</p> <p>๒) ได้ผลผลิตถ่านไม้ที่มีมูลค่าเพิ่มจากการแปรรูปวัตถุดิบไม้ยางพารามากกว่า ๒ เท่า</p> <p>๓) ได้ใช้พลังงานความร้อนที่เหลือจากกระบวนการผลิตถ่านไม้ยางพาราของเตาแก๊สซิไฟเคชั่นผลิตกระแสไฟฟ้า</p> <p>๔) ได้กระแสไฟฟ้าขนาดไม่น้อยกว่า ๒๐๐ kW สำหรับขับเคลื่อนสูบน้ำเพื่อการชลประทานระบบในพื้นที่การเกษตรไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ไร่ ที่มีต้นทุนกระแสไฟฟ้าต่ำ</p> <p>๕) ลดมลภาวะทางอากาศจากควันด้วยกระบวนการเตาเผาถ่านไม้ยางพาราของเตาแก๊สซิไฟเคชั่นซึ่งลดมลภาวะจากกระบวนการผลิตถ่านแบบเดิมไม่น้อยกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์</p>
<p>๑๐. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>๑) ต้นแบบสถานีสูบน้ำเพื่อการชลประทานระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) จากเชื้อเพลิงแก๊สซิไฟด์ของเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรม เป็นในศูนย์เรียนรู้การแปรรูปไม้ยางพาราเป็นถ่านไม้สร้างมูลค่าเพิ่ม และใช้พลังงานเพื่อการจัดการทรัพยากรน้ำให้เกิดความเข้าใจ และเข้าถึงองค์ความรู้สามารถนำไปใช้ประโยชน์อย่างครอบคลุม</p> <p>๒) การใช้พลังงานให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าสูงสุด ทำให้ต้นทุนในการผลิตสินค้าการเกษตรของจังหวัดลดต่ำลง สร้างความสามารถการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นของการทำการเกษตร</p> <p>๒) เพิ่มพื้นที่รับน้ำในระบบชลประทาน ๕๐๐ ไร่จากการใช้พลังงานไฟฟ้าที่ผลิตได้จากผลพลอยได้ของการแปรรูปไม้ยางเป็นถ่านไม้ด้วยเตาเผาถ่านแบบแก๊สซิไฟเคชั่นสำหรับสูบน้ำเพื่อการทำการเกษตรสามารถบริหารจัดการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกรได้เพิ่มขึ้นกว่าเป็นเท่าตัว</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๓) เพิ่มการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนการสร้างมูลค่าเพิ่ม ของวัตถุดิบในชุมชน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นยางพาราร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่</p> <p>๔) สร้างรายได้แบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (BIO Circular Green Economy : BCG) ให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางที่โคนไม้ยางพารา</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ต้นแบบคอกวัวขุนจากเทคโนโลยีวัสดุวิศวกรรม ยางพาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สรุปสาระสำคัญ :</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่๑ ของแผนพัฒนา การเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบึงกาฬ ด้านการ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาด ยางพารา และสินค้าเกษตรเพื่อยกระดับพัฒนาให้ จังหวัดบึงกาฬมีความมั่นคง โดยเศรษฐกิจของ จังหวัดบึงกาฬต้องขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ยกระดับรายได้จังหวัดบึงกาฬให้สูง ลด ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนา ประชากรได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน สร้าง เศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตให้เป็นจุดสำคัญ ของการเชื่อมโยงภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การ ผลิต การค้า การลงทุน การใช้จ่ายแข็ง และอาศัย โอกาสของพื้นที่และชุมชนในการพัฒนาเศรษฐกิจ ในระดับท้องถิ่นให้มีความมั่นคง ก่อให้เกิดแรง กระตือรือร้นการพัฒนาที่เชื่อมโยงทั้งจังหวัด</p> <p>จากการวิเคราะห์ (SWAT Analysis) และวางแผนงานของจังหวัดบึงกาฬ ซึ่งมีจุดแข็ง (Strengths :S) คือ มีพื้นที่การปลูกยางพารา ๘๑๕,๐๔๖ ไร่ เป็นอันดับ ๑ ในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ผลิตยางวัตถุดิบเป็น ยางก้อน ถ้วยประมาณ ๔๙๓,๐๐๐ ตัน/ปี น้ำยางสด ประมาณ ๙๐,๐๐๐ ตัน/ปี มีปริมาณไม้ยางพาราที่ โค่น ๒๐๐,๐๐๐ ตัน/ปี มีปริมาณฝน ๒๔๐๐ มิลลิเมตร/ปี และมีแหล่งน้ำ ทั้งบนดินใต้ดินที่ สามารถพัฒนาระบบชลประทานให้เพียงพอต่อ เกษตรกร ในส่วนจุดอ่อน(Weaknesses :W) มีพื้นที่ชลประทานเพียง ๑๕.๕๖ เปอร์เซ็นต์ของ จังหวัด ระบบการกระจายน้ำไม่ทั่วถึงและเชื่อมโยง พื้นที่เกษตรกรรม ขาดการปรับปรุงบำรุงดินที่ เหมาะสมกับการทำการเกษตร เกษตรกร/กลุ่ม เกษตรกร/สหกรณ์ขาดทักษะในการนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ ในส่วนโอกาส(Opportunity :O) ซึ่งมีนโยบายภาครัฐที่ให้ความสำคัญกับภาค เกษตรกรรม การจัดการพื้นที่เกษตรกรรมลักษณะ เกษตรแปลงใหญ่ การส่งเสริมศูนย์เรียนรู้เกษตร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ทฤษฎีใหม่ การผลิตข้าวครบวงจรระบบส่งน้ำ/จ่ายน้ำ การใช้ยางพารา และขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG บูรณาการเชิงพื้นที่ (Area Based) สู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเชิงพื้นที่ (SDG Localisation) และในส่วนอุปสรรค(Threat :T) เป็นการเปลี่ยนแปลงของสภาวะโลกร้อน การผันผวนของสินค้าเกษตรและปัจจัยการเกษตร สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคของทั้งคนและสัตว์ เกิดการชะลอตัวกระทบต่อห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) การนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในปริมาณน้อย</p> <p>ดังนั้นการใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบในพื้นที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ต่อการบริหารจัดการและการสร้างประโยชน์ให้เกิดกับประชาชนในจังหวัดบึงกาฬ ดังเช่น การแปรรูปน้ำยางวัตถุดิบที่เกษตรกรชาวสวนยางผลิตได้ ซึ่งการนำน้ำยางพารามาแปรรูปจะสามารถสร้างมูลค่าให้กับยางพารามีมูลค่าสูงมากกว่า ๓ เท่าของน้ำยางวัตถุดิบ ดังเช่นการใช้น้ำยางสดซึ่งเกษตรกรชาวสวนยางผลิตได้ผสมเข้ากับดิน ร่วมกับซีเมนต์ โดยใช้สารผสมเพิ่มที่เป็นวัสดุป้องกันการตึงผิว (Anti-Surfactant) หรือสารโพลีออล (Polyols) ในสัดส่วนที่เหมาะสมจะเป็นวัสดุชนิดใหม่ หรือที่เรียกว่า พาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) เดิมใช้เป็นวัสดุทำถนน ซึ่งความเป็นจริงแล้วสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีวัสดุพาราดินซีเมนต์ได้อย่างหลากหลาย แม้กระทั่งสามารถขึ้นรูปวัสดุเพื่อการก่อสร้าง หรือแม้กระทั่งเก็บรักษาน้ำ การใช้วัสดุพาราดินซีเมนต์สำหรับงานปศุสัตว์ ดังเช่นการทำพื้นโรงเรือน การทำแท้งค์น้ำ รางน้ำ รางอาหารสำหรับสัตว์เลี้ยง บ่อบำบัดน้ำเสีย หรือบ่อผลิตแก๊สจากมูลสัตว์ และลานตากมูลสัตว์เพื่อใช้เป็นปุ๋ย การจัดการฟาร์มเลี้ยงเพื่อให้สัตว์เลี้ยงมีสุขภาพที่ดี สามารถประยุกต์ใช้วัสดุพาราดินซีเมนต์ ได้เป็นอย่างดี การส่งเสริมการเลี้ยงโคขุน เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างรายได้เพิ่มให้กับเกษตรกรของปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ ดังเช่นการเลี้ยงโคขุนโพนยางคำของเกษตรกรหลายรายในจังหวัดบึงกาฬ เป็นกลุ่มผู้เลี้ยงโคขุนที่ส่งขายให้กับสหกรณ์โพนยางคำ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>จังหวัดสกลนคร ซึ่งมีประมาณความต้องการวัวขุนสายพันธุ์ลูกผสมซาโรเล่เลี้ยงขุนจำนวนไม่น้อยกว่า๒๔๐ ตัว/สัปดาห์ และมีแนวโน้มความต้องการเพิ่มมากขึ้น แต่เนื่องจากการจัดการเลี้ยงวัวขุนของเกษตรกรยังไม่เป็นมาตรฐาน การจัดการโรงเรือนมีต้นทุนสูง และการสร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนของห่วงโซ่อุปทานวัวขุน ขาดการเชื่อมโยงการใช้วัตถุดิบจากกระบวนการเลี้ยงวัวขุนอย่างเต็มประสิทธิภาพ ดังเช่นการขาดการนำมูลสัตว์มาผลิตเป็นแก๊ส เพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งจำเป็นต้องสร้างต้นแบบโรงเรือนเลี้ยงวัวขุน โดยการแปรรูปยางพาราสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับน้ำยางสดเปลี่ยนเป็นวัสดุพาราดีนซีเมนต์สร้างโรงเรือนต้นแบบ เป็นการสร้างเศรษฐกิจหมุนเวียน (Bio Circular Green Economy : BCG)</p> <p>ดังนั้นโครงการสร้างโรงเรือนต้นแบบคอกวัวขุนจากวัสดุวิศวกรรมยางพาราดีนซีเมนต์ (Para Soil Semen) สามารถตอบโจทย์และบรรลุผลประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ ที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมและการแปรรูปยางพาราครบวงจร กลยุทธ์ตามประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๑.๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการด้านการตลาด โครงการที่ ๕ โครงการส่งเสริมการแปรรูปยางพาราด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบครบวงจร</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์</p>	<p>๑) เพื่อแปรรูปน้ำยางพาราสดของเกษตรกรชาวสวนยางเป็นวัสดุวิศวกรรมยางพาราดีนซีเมนต์ (Para Soil Semen) สำหรับเป็นต้นแบบคอกวัวขุนให้ง่ายต่อการบริหารจัดการฟาร์ม</p> <p>๒) เพื่อใช้ต้นแบบคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราดีนซีเมนต์ (Para Soil Semen) เป็นศูนย์เรียนรู้ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงปศุสัตว์ครบวงจร และการประยุกต์ใช้วัสดุในชุมชนสร้างมูลค่าเพิ่มแบบเศรษฐกิจหมุนเวียน BCG</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๓) เพื่อสร้างแพทฟอร์มการบริหารจัดการฟาร์มวัวขุนของจังหวัดบึงกาฬ เชื่อมกับฟาร์มเกษตรกรและปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>๑) ได้แปรรูปน้ำยางพาราสดจากเกษตรกรชาวสวนยางใช้เป็นส่วนผสมผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen) สำหรับเป็นต้นแบบคอกวัวขุนที่ง่ายต่อการบริหารจัดการฟาร์ม จำนวน ๑ ระบบ เป็นการใช่วัสดุวิศวกรรมยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen) ที่ประกอบด้วย พื้นคอกวัวขุน แท็งค์น้ำเพื่อใช้ในคอกวัวขุนที่ บ่อหมักผลิตแก๊สจากมูลสัตว์ และลานตากมูลสัตว์/หมักปุ๋ยคอกจากมูลสัตว์</p> <p>๒) ได้ต้นแบบคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen) สำหรับการจัดการเกษตรอุตสาหกรรมที่สามารถเลี้ยงวัวขุนได้ไม่น้อยกว่า ๑๐ ตัว เป็นศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจหมุนเวียน BCG เพื่อการปศุสัตว์ของจังหวัดบึงกาฬ จำนวน ๑ ศูนย์เรียนรู้</p> <p>๓) ได้แพลตฟอร์มการบริหารจัดการฟาร์มวัวขุนของจังหวัดบึงกาฬ เชื่อมกับฟาร์มเกษตรกรและปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ ตลอดห่วงโซ่อุปทาน ๑ แพลตฟอร์ม</p>
<p>๔. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>.....</p>
<p>๕. กิจกรรมหลัก</p>	<p>๔) สร้างต้นแบบคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen) แปรรูปจากน้ำยางพาราสดเป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen) ที่ประกอบด้วย พื้นคอกวัวขุน แท็งค์น้ำเพื่อใช้ในคอกวัวขุนที่ บ่อหมักผลิตแก๊สจากมูลสัตว์ และลานตากมูลสัตว์/หมักปุ๋ยคอกจากมูลสัตว์</p> <p>๕) ถ่ายทอดเทคโนโลยีคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen)</p> <p>๖) สร้างแพลตฟอร์มการบริหารจัดการฟาร์มวัวขุนให้เป็นเศรษฐกิจหมุนเวียน BCG เชื่อมกับฟาร์มเกษตรกรและปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ ตลอดห่วงโซ่อุปทาน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๕.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๕.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๕.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สร้างต้นแบบคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen) แปรรูปจากน้ำยางพาราสด เป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen) ที่ประกอบด้วย ฟันคอกวัวขุน แท็งค์น้ำเพื่อใช้ในคอกวัวขุนที่ ป่อหมักผลิตแก๊ส จากมูลสัตว์และลานตากมูลสัตว์/หมักปุ๋ยคอกจาก มูลสัตว์</p> <p>งบประมาณ ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p> <p>ถ่ายทอดเทคโนโลยีคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen)</p> <p>งบประมาณ ๗๕๐,๐๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p> <p>สร้างแพลตฟอร์มการบริหารจัดการฟาร์มวัวขุนให้เป็นเศรษฐกิจหมุนเวียน BCG เชื่อมกับฟาร์ม เกษตรกรและปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ ตลอดห่วงโซ่อุปทาน</p> <p>งบประมาณ ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p>
<p>๖. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ</p> <p>หน่วยงานดำเนินการ : สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p>
<p>๗. ระยะเวลาในการดำเนินงาน</p>	<p>ปีงบประมาณ ๒๕๖๗</p>
<p>๘. งบประมาณ</p>	<p>ต้นแบบคอกวัวขุนจากเทคโนโลยีวัสดุวิศวกรรมยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen)</p> <p><u>รวมงบประมาณทั้งสิ้น ๔,๕๕๐,๐๐๐ บาท</u></p> <p>สร้างต้นแบบคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen) แปรรูปจากน้ำยางพาราสด เป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราตินซีเมนต์ที่</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ประกอบด้วย ปั้นคอกวัวขุน แท็งค์น้ำเพื่อใช้ในคอกวัวขุนที่ บ่อหมักผลิตแก๊สจากมูลสัตว์และลานตากมูลสัตว์/หมักปุ๋ยคอกจากมูลสัตว์</p> <ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณ.....๒,๕๐๐,๐๐๐.บาท - ถ่ายทอดเทคโนโลยีคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) งบประมาณ.....๗๕๐,๐๐๐.บาท - สร้างแพลตฟอร์มการบริหารจัดการฟาร์มวัวขุนให้เป็นเศรษฐกิจหมุนเวียน BCG เชื่อมกับฟาร์มเกษตรกรและปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ ตลอดห่วงโซ่อุปทาน <p>งบประมาณ.....๑,๒๐๐,๐๐๐.บาท</p>
<p>๙. ผลผลิต (Output)</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑) ได้ต้นแบบคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) แปรรูปจากน้ำยางพาราสดเป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราดินซีเมนต์ที่ประกอบด้วย ปั้นคอกวัวขุน แท็งค์น้ำเพื่อใช้ในคอกวัวขุนที่ บ่อหมักผลิตแก๊สจากมูลสัตว์และลานตากมูลสัตว์/หมักปุ๋ยคอกจากมูลสัตว์ ๒) ได้ศูนย์เรียนรู้แปรรูปน้ำยางพาราสดสร้างมูลค่าเพิ่มจากการแปรรูปเป็นวัสดุวิศวกรรมยางพาราดินซีเมนต์มากกว่า ๒ เท่า สำหรับส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์ของจังหวัดบึงกาฬ ๓) ได้แพลตฟอร์มการจัดการข้อมูลสำหรับส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์ของจังหวัดบึงกาฬ ให้เป็นเศรษฐกิจหมุนเวียน BCG เชื่อมกับฟาร์มเกษตรกรและปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ ตลอดห่วงโซ่อุปทาน
<p>๑๐. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑) อัตราการใช้น้ำยางสดเพื่อการแปรรูปเป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราดินซีเมนต์ที่ประกอบด้วย ปั้นคอกวัวขุน แท็งค์น้ำเพื่อใช้ในคอกวัวขุนที่ บ่อหมักผลิตแก๊สจากมูลสัตว์และลานตากมูลสัตว์/หมักปุ๋ยคอกจากมูลสัตว์เพิ่มขึ้น ๒) ต้นแบบคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) แปรรูปจากน้ำยางพาราสดเป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราดินซีเมนต์ที่ประกอบด้วย ปั้นคอกวัวขุน แท็งค์น้ำเพื่อใช้ใน

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>คอกวัวขุนที่ บ่อหมักผลิตแก๊สจากมูลสัตว์และลานตากมูลสัตว์/หมักปุ๋ยคอกจากมูลสัตว์ เป็นศูนย์การเรียนรู้เพื่อส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์จังหวัด บึงกาฬสร้างความมั่นคงทางอาหารเพิ่มขึ้น</p> <p>๓) เพิ่มการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนการสร้างมูลค่าเพิ่มของวัตถุดิบในชุมชน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นยางพารา ร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่</p> <p>๔) สร้างรายได้แบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (BIO Circular Green Economy : BCG) ให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางที่โคนไม้ยางพารา</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การประยุกต์ใช้วัสดุวิศวกรรมพาราซอยซีเมนต์ (Para soil semen) สำหรับสร้างลานประมุลยางพารามาตรฐาน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สรุปสาระสำคัญ :</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่๑ ของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบึงกาฬ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาดยางพาราและสินค้าเกษตรเพื่อยกระดับพัฒนาให้จังหวัดบึงกาฬมีความมั่นคง โดยเศรษฐกิจของจังหวัดจังหวัดบึงกาฬต้องขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ยกระดับรายได้จังหวัดจังหวัดบึงกาฬให้สูง ลดความเหลื่อมล้ำของการพัฒนา ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตให้เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน การรใช้จุดแข็ง และอาศัยโอกาสของพื้นที่และชุมชนในการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นให้มีความมั่นคง ก่อให้เกิดแรงกระแทกการพัฒนาที่เชื่อมโยงทั้งจังหวัด</p> <p>จากการวิเคราะห์ (SWAT Analysis) และวางแผนงานของจังหวัดบึงกาฬ ซึ่งมีจุดแข็ง(Strengths :S) คือ มีพื้นที่การปลูกยางพารา ๘๑๕,๐๔๖ ไร่ เป็นอันดับ ๑ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลิตยางวัตถุดิบเป็น ยางก้อนถ้วยประมาณ ๔๙๓,๐๐๐ ตัน/ปี น้ำยางสดประมาณ ๙๐,๐๐๐ ตัน/ปี มีปริมาณไม้ยางพาราที่โค่น ๒๐๐,๐๐๐ ตัน/ปี มีปริมาณฝน ๒๔๐๐ มิลลิเมตร/ปี และมีแหล่งน้ำ ทั้งบนดินใต้ดินที่สามารถพัฒนาระบบชลประทานให้เพียงพอต่อเกษตรกร ในส่วนจุดอ่อน(Weaknesses :W) มีพื้นที่ชลประทานเพียง ๑๕.๕๖ เปอร์เซ็นต์ของจังหวัด ระบบการกระจายน้ำไม่ทั่วถึงและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรกรรม ขาดการปรับปรุงบำรุงดินที่เหมาะสมกับการทำการเกษตร เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์ขาดทักษะในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ ในส่วนโอกาส(Opportunity :O) ซึ่งมีนโยบายภาครัฐที่ให้ความสำคัญกับภาคเกษตรกรรม การจัดการพื้นที่เกษตรกรรมลักษณะเกษตรแปลงใหญ่ การส่งเสริม จ่ายน้ำ การใช้ยางพารา และขับเคลื่อนการพัฒนา</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG บูรณาการเชิงพื้นที่ (Area Based) สู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเชิงพื้นที่ (SDG Localisation) และในส่วนอุปสรรค (Threat :T) เป็นการเปลี่ยนแปลงของสภาวะโลกร้อน การผันผวนของสินค้าเกษตรและปัจจัยการเกษตร สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคของทั้งคนและสัตว์ เกิดการชะลอตัวกระทบต่อห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) การนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในปริมาณน้อย ดังนั้นการใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบในพื้นที่ที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ต่อการบริหารจัดการและการสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับประชาชนในจังหวัดบึงกาฬ ดังเช่น การแปรรูปน้ำยางวัตถุดิบที่เกษตรกรชาวสวนยางผลิตได้ ซึ่งการนำน้ำยางพารามาแปรรูปจะสามารถสร้างมูลค่าให้กับยางพารามีมูลค่าสูงมากกว่า ๓ เท่าของน้ำยางวัตถุดิบ ดังเช่นการใช้น้ำยางสดซึ่งเกษตรกรชาวสวนยางผลิตได้ผสมเข้ากับดิน ร่วมกับซีเมนต์ โดยใช้สารผสมเพิ่มที่เป็นวัสดุป้องกันการตึงผิว (Anti-Surfactant) หรือสารโพลีออล (Polyols) ในสัดส่วนที่เหมาะสมจะเป็นวัสดุชนิดใหม่ หรือที่เรียกว่า พาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) เดิมใช้เป็นวัสดุทำถนน ซึ่งความเป็นจริงแล้วสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีวัสดุพาราดินซีเมนต์ได้อย่างหลากหลาย แม้กระทั่งสามารถขึ้นรูปวัสดุเพื่อการก่อสร้าง หรือแม้กระทั่งเก็บรักษาน้ำ การใช้วัสดุพาราดินซีเมนต์สำหรับสร้างลานประมูลยางพารา ดังเช่นการทำพื้นลานประมูลยางพารา การทำแท้งค์น้ำ รางน้ำ บ่อบำบัดน้ำเสีย การประยุกต์ใช้วัสดุวิศวกรรมพาราซอยซีเมนต์ (Para soil semen) สำหรับสร้างลานประมูลยางพารามาตรฐานเป็นการจัดการสุขภาวะที่ดี สร้างมาตรฐานในอาชีพ ซึ่งเดิมลานประมูลยางสร้างผลเสียต่อสภาวะแวดล้อมก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นอย่างรุนแรง เกิดน้ำเสีย มีการปนเปื้อนสารเคมีที่ใช้ในการจับตัวของพารา เป็นภาพลักษณ์ที่ไม่ดีต่อสถานภาพของจังหวัดบึงกาฬที่มีแหล่งท่องเที่ยว หากไม่มีการจัดการแก้ไขอย่างเป็นระบบ จะส่งผลเสียระยะยาวต่อการท่องเที่ยวของจังหวัด</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการ สร้างต้นแบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ที่สามารถ ประยุกต์ใช้วัสดุพาราดินซีเมนต์ ได้เป็นอย่างดี เป็น ส่วนหนึ่งในการการแปรรูปยางพาราสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับน้ำยางสดเปลี่ยนเป็นวัสดุพาราดินซีเมนต์ สร้างโรงงานต้นแบบ เป็นการสร้างเศรษฐกิจ หมุนเวียน (Bio Circular Green Economy : BCG) ดังนั้นโครงการสร้างการประยุกต์ใช้วัสดุวิศวกรรม พาราซอยซีเมนต์ (Para soil semen) สำหรับ สร้างลานประมุลยางพารามาตรฐาน สามารถ ตอบโจทย์และบรรลุผลประเด็นยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ ที่ครอบคลุมประเด็น ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรม และการแปรรูปยางพาราครบวงจร กลยุทธ์ตาม ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๑.๒ การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานการผลิต การแปรรูปสินค้า เกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการด้าน การตลาด โครงการที่ ๕ โครงการส่งเสริมการ แปรรูปยางพาราด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม แบบครบวงจร</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑) เพื่อสร้างเครื่องมือและแม่พิมพ์การขึ้นรูปวัสดุ วิศวกรรมยางพาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) ใช้เป็นต้นแบบลานประมุลยางพารา มาตรฐาน ๒) เพื่อแปรรูปน้ำยางพาราสดของเกษตรกรชาว สวนยางเป็นวัสดุวิศวกรรมยางพาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) สำหรับเป็นต้นแบบของ การประยุกต์ใช้วัสดุวิศวกรรมพาราซอยซีเมนต์ (Para soil semen) สร้างลานประมุลยางพารา มาตรฐาน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓) เพื่อใช้เป็นศูนย์เรียนรู้ต้นแบบลานประมุล ยางพาราสำหรับประยุกต์ใช้วัสดุยางพาราซอย ซีเมนต์ (Para soil semen) ถ่ายทอด เทคโนโลยีแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมลาน ประมุลยางพารา

หัวข้อ	รายละเอียด
	๔) เพื่อสร้างแพลตฟอร์มการประมูลงยงพอรทที่เป็นธรรมสำหรับเกษตรกรชวสวณยง สร้างมุลค้ำเพิ่มแบบเศรษฐกัจหมุณเว็ยน BCG
๔. ตัวชี้วัดและค้ำเป้ำหมย	<p>๑) ได้เครื่องมือและแม่พิมพ์การขึ้นรูปวัสดุวิศวกรรมยงพอรทดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) ใช้เป็นต้นแบบลนประมูลงยงพอรทมาตรฐาน</p> <p>๒) ได้แปรรูปน้ำยงพอรทสดจกเกษตรกรชวสวณยงใช้เป็นส่วผสมวัสดุวิศวกรรมยงพอรทดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) สำหรับเป็นต้นแบบลนประมูลงยงพอรทมาตรฐาน จำนวน ๑ ระบบ เป็นการใช้วัสดุวิศวกรรมยงพอรทดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) สร้างเป็นพื้นลนประมูลงยงพอรท</p> <p>๓) ได้ต้นแบบลนประมูลงยงพอรทจกวัสดุยงพอรทดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) สำหรับการจัดประมูลงยงพอรทได้ไม่น้อยกว้ำ ๕๐ ต้น เป็นศูนย์เร็ยรู้เศรษฐกัจหมุณเว็ยน BCG ลนประมูลงยงพอรทมาตรฐานของจ้งหวัดบั้งกัพ จำนวน ๑ ศูนย์เร็ยรู้</p> <p>๔) ได้แพลตฟอร์มการบริหารจัดการลนประมูลงยงพอรท และการจัดการสังแวดล้อมลนประมูลงยงพอรทที่ได้มาตรฐาน ๑ แพลทฟอร์ม</p>
๔. พื้นท้เป้ำหมย
๕. กัจกรรหมหลัก	<p>๗) สร้างเครื่องมือและแม่พิมพ์การขึ้นรูปวัสดุวิศวกรรมยงพอรทดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) ใช้เป็นต้นแบบลนประมูลงยงพอรทมาตรฐาน</p> <p>๘) แปรรูปน้ำยงพอรทสดจกเกษตรกรชวสวณยงใช้เป็นส่วผสมวัสดุวิศวกรรมยงพอรทดินซีเมนต์(Para Soil Semen) สร้างเป็นพื้นลนประมูลงยงพอรท</p> <p>๙) ถ่ายทอดเทคโนโลยี่ลนประมูลงยงพอรทจกวัสดุยงพอรทดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) สำหรับการจัดประมูลงยงพอรทที่เป็นมัทรกับสังแวดล้อม</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	งบประมาณ ๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ
	สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน/การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดบึงกาฬ
๖. หน่วยงานดำเนินงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ หน่วยงานดำเนินการ :สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
๗. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ ๒๕๖๗
๘. งบประมาณ	<p>การประยุกต์ใช้วัสดุวิศวกรรมพาราซอยซีเมนต์ (Para soil semen) สำหรับสร้างลานประมูดยางพารามาตรฐาน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม <u>รวมงบประมาณทั้งสิ้น ๓,๗๕๐,๐๐๐ บาท</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างเครื่องมือและแม่พิมพ์การขึ้นรูปวัสดุวิศวกรรมยางพาราดีนซีเมนต์ (Para Soil Semen) ใช้เป็นต้นแบบลานประมูดยางพารามาตรฐาน งบประมาณ.....๑,๒๕๐,๐๐๐ บาท - แปรรูปน้ำยางพาราสดจากเกษตรกรชาวสวนยางใช้เป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราดีนซีเมนต์(Para Soil Semen) สร้างเป็นพื้นลานประมูดยางพารา งบประมาณ.....๙๐๐,๐๐๐ บาท - ถ่ายทอดเทคโนโลยีลานประมูดยางพาราจากวัสดุยางพาราดีนซีเมนต์ (Para Soil Semen) สำหรับการจัดประมูดยางพาราที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม งบประมาณ.....๒๕๐,๐๐๐ บาท - สร้างแพลตฟอร์มการบริหารจัดการลานประมูดยางพารา และการจัดการสิ่งแวดล้อมลานประมูดยางพารา งบประมาณ.....๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
๙. ผลผลิต (Output)	<p>๑) ได้เครื่องมือและแม่พิมพ์การขึ้นรูปวัสดุวิศวกรรมยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen) ใช้เป็นส่วนขยายการสร้างลานประมูลยางพารามาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒) เกิดการแปรรูปน้ำยางพาราสดจากเกษตรกรชาวสวนยางใช้เป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราตินซีเมนต์(Para Soil Semen) สร้างเป็นพื้นลานประมูลยางพารา และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับวัสดุ(น้ำยางพาราสด) ของเกษตรกรชาวสวนยาง</p>
๑๐. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>๑) อัตราการใช้ น้ำยางสดเพื่อการแปรรูปเป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราตินซีเมนต์เพิ่มขึ้น</p> <p>๒) การประยุกต์ใช้วัสดุวิศวกรรมพาราซอยซีเมนต์ (Para soil semen) สำหรับสร้างลานประมูลยางพารามาตรฐาน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แก้ไขปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบึงกาฬที่ยั่งยืน</p> <p>๓) เพิ่มการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนการสร้างมูลค่าเพิ่มของวัตถุดิบในชุมชน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นยางพาราร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่</p> <p>๔) สร้างรายได้แบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (BIO Circular Green Economy : BCG) ให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง</p> <p>๕) ลดการพึ่งพาปัจจัยภายนอกของจังหวัดบึงกาฬ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับและเพิ่มศักยภาพชาวสวนทุเรียนรุ่นใหม่ให้ผลิตผลไม้คุณภาพปลอดภัยอย่างแม่นยำ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีพ.ศ. 2560 - 2579 มีวิสัยทัศน์ในเรื่องของ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” มีประเด็นยุทธศาสตร์ 2 การสร้างความสามารถในการแข่งขัน กำหนดแนวทางการสร้างมูลค่าพืชเขตร้อน สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการเกษตร ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเกษตรกร พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร และส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีแนวทางการดำเนินงาน คือ พัฒนาการผลิตและจัดการสินค้าเกษตรมุ่งเน้นส่งเสริมการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนการผลิต พัฒนาคุณภาพผลผลิตสร้างมูลค่าเพิ่ม และเชื่อมโยงตลาดให้กับสินค้าเกษตร</p> <p>จังหวัดบึงกาฬ มีพื้นที่ทั้งหมด 2,690,625 ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม จำนวน 1,727,972 ไร่ ปลูกยางพาราทั้งหมด จำนวน 991,745 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 57.39 มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,570 – 2,580 มม./ปี เกษตรกรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเพียงอย่างเดียว ประกอบกับราคายางพาราตกต่ำและผันผวนตามภาวะเศรษฐกิจของโลก เพื่อเป็นช่องทางเพิ่มรายได้ และลดความเสี่ยงในอาชีพของเกษตรกรในอนาคต จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกไม้ผลโดยส่งเสริมการปลูกที่มีศักยภาพและเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ได้แก่ ทุเรียนเป็นไม้ผลเศรษฐกิจอีกชนิดหนึ่งที่ตลาดในประเทศไทยมีความต้องการสูงในปัจจุบัน ขายได้ราคาและดูแลง่าย ซึ่งในอนาคตสามารถสร้างทุเรียนที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดบึงกาฬได้</p> <p>ดังนั้น การยกระดับและเพิ่มศักยภาพชาวสวนทุเรียนรุ่นใหม่ให้ผลิตผลไม้คุณภาพปลอดภัยอย่างแม่นยำ ย่อมต้องดำเนินการโดยคำนึงถึงบริบทของพื้นที่ ลักษณะการบริหารจัดการในแต่ละพื้นที่ ชนิดพันธุ์ของทุเรียน การปลูกและการเก็บเกี่ยวตามความต้องการของตลาด การรวมกลุ่มของเกษตรกร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	ตลอดจนความต้องการของตลาด เพื่อให้สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ตลอดฤดูกาล ยังผลให้เกิดเสถียรภาพของราคา และเกิดความยั่งยืนจากการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ประกอบกับปัจจุบันรัฐบาลให้ความสำคัญกับการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการผลิตทุเรียน ทั้งระยะเร่งด่วน ระยะปานกลาง และระยะยาว จึงควรจัดทำโครงการยกระดับและเพิ่มศักยภาพชาวสวนทุเรียนรุ่นใหม่ให้ผลิตผลไม้คุณภาพปลอดภัยอย่างแม่นยำ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มศักยภาพชาวสวนทุเรียนรุ่นใหม่ให้ผลิตทุเรียนที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ปลอดภัยอย่างแม่นยำ ๒. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคของทุเรียน และสามารถผลิตชีวภัณฑ์ไตรโคเดอร์มาประสิทธิภาพสูงป้องกัน กำจัดโรคในทุเรียนทดแทนการใช้สารเคมี
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. เกษตรกรชาวสวนทุเรียนรุ่นใหม่ มีความรู้ ความเข้าใจ ในเทคโนโลยีการผลิต ทุเรียนให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ปลอดภัยอย่างแม่นยำ ๒. เกษตรกรชาวสวนทุเรียนรุ่นใหม่ มีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการสวนทุเรียน ๓. เกษตรกรชาวสวนทุเรียนรุ่นใหม่ มีความรู้ ความเข้าใจ ใน
๕. พื้นที่เป้าหมาย	๘ อำเภอ
๖. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการยกระดับและเพิ่มศักยภาพชาวสวนทุเรียนรุ่นใหม่ให้ผลิตผลไม้คุณภาพ ปลอดภัยอย่างแม่นยำ
๖.๑ กิจกรรมย่อย	ยกระดับและเพิ่มศักยภาพชาวสวนรุ่นใหม่ให้ผลิตผลไม้คุณภาพอย่างแม่นยำ จัดทำฐานข้อมูลสภาพอากาศเพื่อการตัดสินใจระดับอำเภอและแปลงใหญ่ ๘ จุด และถ่ายทอดความรู้การผลิตผลไม้คุณภาพแบบแม่นยำ ติดตาม ประเมินและแก้ไขปัญหา
๗. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในดำเนินการ	เริ่มต้นปี ๒๕๖๖ สิ้นสุดปี ๒๕๖๗
๙. งบประมาณรวม	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (output)	สร้างเกษตรกรชาวสวนทุเรียนที่มีความรู้ในการผลิตทุเรียนที่มีคุณภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
	ปลอดภัยอย่างแม่นยำ จำนวน ๒๔๐ ราย
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (outcome)	สามารถยกระดับและเพิ่มศักยภาพการผลิตทุเรียนให้ได้คุณภาพ ปลอดภัยอย่างแม่นยำ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการฝึกอบรมเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อแบบประณีต (Intensive Farm)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ที่จะมุ่งเน้นส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรปลอดภัย พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย โดยเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาความสามารถในการผลิต การบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรและเครือข่ายให้เข้มแข็งและกินดีอยู่ดีมีรายได้เพิ่มขึ้น ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ผู้บริโภคมีความมั่นใจที่ได้บริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย มีคุณภาพ ทำให้การผลิตสินค้าทางเกษตรกรรมของเกษตรกร จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการผลิต และที่สำคัญเกษตรกรได้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น เป็นการสร้างโอกาสทางการค้าให้กับเกษตรกรไทย สามารถนำไปปฏิบัติได้</p> <p>สภาพปัญหา/ความต้องการ:</p> <p>ด้วยปัจจุบันค่าครองชีพมีแนวโน้มค่อนข้างสูงขึ้น การลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด เกษตรกรทั่วไปโดยเฉพาะเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ โคเนื้อจึงเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มีความสำคัญชนิดหนึ่ง โคเนื้อเป็นอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าทางอาหารสูง สามารถนำไปทำอาหารได้หลากหลายเมนู สามารถบริโภคได้ทุกเพศทุกวัย เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคเป็นจำนวนมากแทบทุกครัวเรือน การเลี้ยงโคเนื้อในปัจจุบันได้มีการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์และการจัดการด้านอาหารสัตว์มาเป็นเวลานานแล้ว จนกระทั่งโคเนื้อหลายๆพันธุ์ สามารถเลี้ยงในสภาพแวดล้อมแต่ละพื้นที่ สามารถเลี้ยงแบบครัวเรือนได้ จึงสามารถส่งเสริมให้เลี้ยงเป็นอาชีพเสริมเพื่อลดรายจ่ายและสามารถเพิ่มรายได้เนื่องจากโคเนื้อในปัจจุบันมีราคาค่อนข้างสูง</p> <p>ความเร่งด่วน : เนื่องจากโคเนื้อในปัจจุบันมีราคาค่อนข้างสูง และปัจจุบันค่าครองชีพมีแนวโน้มค่อนข้างสูง การลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด โคเนื้อจึงเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มี</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ความสำคัญชนิดหนึ่ง โคเนื้อเป็นอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าทางอาหารสูง สามารถนำไปทำอาหารได้หลากหลายเมนู โคเนื้อหลายสายพันธุ์สามารถเลี้ยงในสภาพแวดล้อมแต่ละพื้นที่ สามารถเลี้ยงแบบครัวเรือนได้ จึงสามารถส่งเสริมให้เลี้ยงเป็นอาชีพเสริมเพื่อลดรายจ่ายและสามารถเพิ่มรายได้</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๓.๑ เพื่อพัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้เทคโนโลยีการผลิตโคเนื้อแบบประณีต (Intensive Farm) ๓.๒ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพ การลดต้นทุนค่าอาหารสัตว์ด้วยการผลิตอาหารสัตว์ TMR ใช้เองในฟาร์ม ๓.๓ เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารและสร้างความมั่นคงทางรายได้ของเกษตรกรรายย่อย</p>
<p>๔. เป้าหมาย</p>	<p>เกษตรกร จำนวน ๔๐๐ ราย</p>
<p>๕. พื้นที่ดำเนินการ</p>	<p>๑. เกษตรกรกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงโคเนื้อสมาชิกเครือข่ายผู้เลี้ยงโคเนื้อจังหวัดบึงกาฬและเกษตรกรที่สนใจเรื่องการเลี้ยงโคเนื้อ ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการเลี้ยงและการผลิตแพะแบบประณีต (Intensive Farm) ๒. จำนวนฟาร์มโคเนื้อ ได้รับการพัฒนาไปสู่ระดับมาตรฐานการทำปุ๋ยสัตว์ด้วยระบบการป้องกันโรคและการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม (GFM) ๓. จำนวนฟาร์มโคเนื้อ ในพื้นที่ ๘ อำเภอ ได้รับการสนับสนุนปัจจัยการผลิต วัสดุอุปกรณ์ เพื่อพัฒนาให้เป็นฟาร์มต้นแบบ ที่มีความพร้อมที่จะเป็นศูนย์เรียนรู้และถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับเกษตรกรที่มีความสนใจ</p>
<p>๖. กิจกรรมหลัก</p>	<p>โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพด้านการเลี้ยงโคเนื้อเป็นรายได้เสริม</p>
<p>๗. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ</p>	<p>๑ ปี ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๑,๓๓๕,๒๐๐ บาท</p>
<p>๑๐. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑๐.๑. เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ ได้รับการพัฒนาถ่ายทอดองค์ความรู้และมีศักยภาพการวางแผนการผลิต การจัดการฟาร์ม การจัดการด้านอาหารสัตว์ การจัดการด้านสุขภาพสัตว์ตลอดจนลดต้นทุนการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ผลิตในฟาร์ม รวมทั้งพัฒนาฟาร์มไปสู่มาตรฐานฟาร์มโคนเนื้อต่อไป</p> <p>๑๐.๒. พัฒนาเครือข่ายการผลิตและการตลาดกลุ่มเครือข่ายผู้เลี้ยงโคนเนื้อจังหวัดบึงกาฬ ให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน</p> <p>๑๐.๓. พัฒนาฟาร์มต้นแบบของเกษตรกรในพื้นที่ ๘ อำเภอ จำนวน ๒๐ แห่ง เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และถ่ายทอดองค์ความรู้ในเรื่องการเลี้ยงโคนเนื้อ</p>
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>๑๑.๑. ประชาชนในพื้นที่ มีการใช้ชีวิตประจำวันตามหลักของความพอเพียง</p> <p>๑๑.๒. ประชาชนในพื้นที่ ลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ภายในครัวเรือน</p> <p>๑๑.๓. มีการรวมกลุ่มสร้างความสามัคคีให้เกิดในชุมชนเกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และเป็นการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการตลาดแพะเนื้อ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ที่จะมุ่งเน้นส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรปลอดภัย พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย โดยเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาความสามารถในการผลิต การบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรและเครือข่ายให้เข้มแข็งและกินดีอยู่ดีมีรายได้เพิ่มขึ้น ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ผู้บริโภคมีความมั่นใจที่ได้บริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย มีคุณภาพ ทำให้การผลิตสินค้าทางเกษตรกรรมของเกษตรกร จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการผลิต และที่สำคัญเกษตรกรได้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น เป็นการสร้างโอกาสทางการค้าให้กับเกษตรกรไทย สามารถนำไปปฏิบัติได้</p> <p>สภาพปัญหา/ความต้องการ: ด้วยปัจจุบันค่าครองชีพมีแนวโน้มค่อนข้างสูงขึ้น การลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด เกษตรกรทั่วไปโดยเฉพาะเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ แพะเนื้อจึงเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มีความสำคัญชนิดหนึ่ง แพะเป็นอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าทางอาหารสูง สามารถนำไปทำอาหารได้หลากหลายเมนู สามารถบริโภคได้ทุกเพศ ทุกวัย เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคเป็นจำนวนมาก การเลี้ยงแพะเนื้อในปัจจุบันได้มีการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ และการจัดการด้านอาหารสัตว์มาเป็นเวลานานแล้ว จนกระทั่งแพะเนื้อหลายๆพันธุ์ สามารถเลี้ยงในสภาพแวดล้อมแต่ละพื้นที่ และสามารถเลี้ยงแบบครัวเรือนได้ จึงสามารถส่งเสริมให้เลี้ยงเป็นอาชีพเสริมเพื่อลดรายจ่ายและสามารถเพิ่มรายได้เนื่องจากแพะเนื้อในปัจจุบันมีราคาค่อนข้างมีราคาสูง</p> <p>ความเร่งด่วน : เนื่องจากแพะเนื้อในปัจจุบันมีราคาค่อนข้างสูง และปัจจุบันค่าครองชีพมีแนวโน้มค่อนข้างสูงขึ้น การลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด แพะเนื้อจึงเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มีความสำคัญชนิดหนึ่ง แพะเป็นอาหารที่</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>มีประโยชน์และมีคุณค่าทางอาหารสูง สามารถนำไปทำอาหารได้หลากหลายเมนู แพะเนื้อหลายสายพันธุ์สามารถเลี้ยงในสภาพแวดล้อมแต่ละพื้นที่ และสามารถเลี้ยงแบบคร้วเรือนได้ จึงสามารถส่งเสริมให้เลี้ยงเป็นอาชีพเสริมเพื่อลดรายจ่ายและสามารถเพิ่มรายได้</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๓.๑ เพื่อพัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้เทคโนโลยีการผลิตแพะเนื้อแบบประณีต (Intensive Farm) ๓.๒ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพ การลดต้นทุนค่าอาหารสัตว์ด้วยการผลิตอาหารสัตว์ TMR ใช้เองในฟาร์ม ๓.๓ เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารและสร้างความมั่นคงทางรายได้ของเกษตรกรรายย่อย</p>
<p>๔. เป้าหมาย</p>	<p>เกษตรกร จำนวน ๑๐๐ ราย</p>
<p>๕. พื้นที่ดำเนินการ</p>	<p>๑. เกษตรกรกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงแพะเนื้อ สมาชิกเครือข่ายผู้เลี้ยงแพะเนื้อจังหวัดบึงกาฬ และเกษตรกรที่สนใจเรื่องการเลี้ยงแพะเนื้อ ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการเลี้ยงและการผลิตแพะเนื้อแบบประณีต (Intensive Farm) ๒. จำนวนฟาร์มแพะเนื้อ ได้รับการพัฒนาไปสู่ระดับมาตรฐานการทำปศุสัตว์ด้วยระบบการป้องกันโรคและการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม (GFM) ๓. จำนวนฟาร์มแพะเนื้อในพื้นที่ ๘ อำเภอ ได้รับการสนับสนุนปัจจัยการผลิต วัสดุอุปกรณ์ เพื่อพัฒนาให้เป็นฟาร์มต้นแบบ ที่มีความพร้อมที่จะเป็นศูนย์เรียนรู้และถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับเกษตรกรที่มีความสนใจ</p>
<p>๖. กิจกรรมหลัก</p>	<p>โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพด้านการเลี้ยงแพะเนื้อเป็นรายได้</p>
<p>๗. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ</p>	<p>๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๔๒๓,๗๐๐ บาท</p>
<p>๑๐. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑๐.๑ เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะเนื้อ ได้รับการพัฒนาถ่ายทอดองค์ความรู้และมีศักยภาพการวางแผนการผลิต การจัดการฟาร์ม การจัดการด้านอาหารสัตว์ การจัดการด้านสุขภาพสัตว์ตลอดจนลดต้นทุนการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ผลิตในฟาร์ม รวมทั้งพัฒนาฟาร์มไปสู่มาตรฐานฟาร์มแพะเนื้อต่อไป</p> <p>๑๐.๒ พัฒนาเครือข่ายการผลิตและการตลาดกลุ่มเครือข่ายผู้เลี้ยงแพะเนื้อจังหวัดบึงกาฬ ให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน</p> <p>๑๐.๓ พัฒนาฟาร์มต้นแบบของเกษตรกรในพื้นที่ ๘ อำเภอ จำนวน ๑๐ แห่ง เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และถ่ายทอดองค์ความรู้ในเรื่องการเลี้ยงแพะเนื้อ</p>
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>๑๑.๑ ประชาชนในพื้นที่ มีการใช้ชีวิตประจำวัน ตามหลักของความพอเพียง</p> <p>๑๑.๒ ประชาชนในพื้นที่ ลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ภายในครัวเรือน</p> <p>๑๑.๓ มีการรวมกลุ่มสร้างความสามัคคีให้เกิดในชุมชนเกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และเป็นการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการ	การสร้างองค์ความรู้การจัดการสวนยาง มาตรฐานการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืน (FSC) เพื่อการจำหน่ายและแปรรูป
๒.ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ปัจจุบันการส่งออกผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพารา ในรูปแบบของเฟอร์นิเจอร์และเชื้อเพลิงชีวมวลที่ส่งไปขายในตลาดต่างประเทศ ประสบปัญหาถูกกดราคาโดยมีข้ออ้างว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไม่มีหลักฐานที่ยืนยันว่าผลิตจากไม้ยางพาราในสวนที่ผ่านการรับรองการจัดการสวนยางอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากล (ปัจจุบัน คือ FSC หรือ PEFC) ซึ่งเป็นเงื่อนไขในการกีดกันทางการค้า และเงื่อนไขนี้ใช้กับทุกประเทศที่ปลูกยางพารา ขณะที่หลายประเทศได้ปรับตัวกันแล้ว โดยนำระบบการจัดการสวนยางอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากลมาใช้กับสวนยางพารา เนื่องจากผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพาราต้องพึ่งพาตลาดต่างประเทศเป็นหลัก และต่อจากนี้ไปเงื่อนไขดังกล่าวผู้ซื้อต่างประเทศก็จะนำมาใช้บังคับกับผลิตภัณฑ์ยางทุกชนิดที่มาจากผลผลิตยางพารา ทั้งน้ำยางข้น ยางแท่ง ยางแผ่น ไม้ยางพารา เป็นต้น ประเทศไทยจึงต้องเร่งกำหนดมาตรการส่งเสริมการทำสวนยางของเกษตรกรชาวสวนยางให้เป็นไปตามมาตรฐานการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนตามหลักสากล</p>
๓.วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สร้างมาตรฐานสวนยางเข้าสู่ระบบการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนตามหลักสากล ๒. สร้างองค์ความรู้ระบบการรับรองมาตรฐานการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืน (FSC) ให้เกษตรกรชาวสวนยาง ๓. เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็งและรายได้เพิ่มขึ้นจากการประกอบอาชีพชาวสวนยางอย่างยั่งยืน
๔.เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	การฝึกอบรมการจัดการสวนยาง มาตรฐานการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืน (FSC) ให้แก่คณะกรรมการสถาบันเกษตรกร/เกษตรกรชาวสวนยางที่ขึ้นทะเบียนกับการยางแห่งประเทศไทย ทั้ง ๘ อำเภอ จำนวน ๕๒ สถาบัน รวมทั้งสิ้น ๑,๕๖๐ ราย
๕.ความเชื่อมโยงกับประเด็นการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และทิศทางการพัฒนาภาค	ยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม
๖.กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	๑. คัดเลือกสถาบันเกษตรกรที่ดำเนินกิจกรรมตลาดประมุลยางพารา

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒. จัดฝึกอบรมการสร้างองค์ความรู้การจัดการสวนยาง มาตรฐานการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืน (FSC) เพื่อการจำหน่ายและแปรรูป
๗.หน่วยงานดำเนินงาน	หน่วยงานหลัก : เกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ หน่วยงานรอง : การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดบึงกาฬ
๘.ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พฤษภาคม ๒๕๖๕ – กันยายน ๒๕๖๕
๑๐.งบประมาณ	จัดฝึกอบรมการสร้างองค์ความรู้การจัดการสวนยาง มาตรฐานการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืน (FSC) เพื่อการจำหน่ายและแปรรูป เกษตรกร จำนวน ๑,๕๖๐ ราย รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑.ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรกรมีองค์ความรู้การจัดการสวนยาง มาตรฐานการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืน ๒. สร้างมาตรฐานสวนยางเข้าสู่ระบบการจัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืนตามหลักสากล ๓. ยกระดับการผลิตและจำหน่ายผลผลิตยางพาราเพื่อสร้างเพิ่มมูลค่าให้สินค้าทางการเกษตร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การใช้พลังงานความร้อนที่เหลือจากเตาเผาถ่านแบบแก๊สซิฟิเคชันร่วมกับโรงอบแบบพาราโบลาโดมสำหรับอบแห้งผลผลิตทางการเกษตร
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สรุปสาระสำคัญ :</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบึงกาฬ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาด ยางพารา และสินค้าเกษตรเพื่อยกระดับพัฒนาให้จังหวัดบึงกาฬมีความมั่นคง โดยเศรษฐกิจของจังหวัดจังหวัดบึงกาฬต้องขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ยกระดับรายได้จังหวัดจังหวัดบึงกาฬให้สูง ลดความเหลื่อมล้ำของการพัฒนา ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตให้เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน การรใช้จุดแข็ง และอาศัยโอกาสของพื้นที่และชุมชนในการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นให้มีความมั่นคง ก่อให้เกิดแรงกระแทกการพัฒนาที่เชื่อมโยงทั้งจังหวัด</p> <p>จากการวิเคราะห์ (SWAT Analysis) และวางแผนงานของจังหวัดบึงกาฬ ซึ่งมีจุดแข็ง (Strengths :S) คือ มีพื้นที่การปลูกยางพารา ๘๑๕,๐๔๖ ไร่ เป็นอันดับ ๑ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลิตยางวัตถุดิบเป็น ยางก้อน ถ้วยประมาณ ๔๙๓,๐๐๐ ตัน/ปี น้ำยางสดประมาณ ๙๐,๐๐๐ ตัน/ปี มีปริมาณไม้ยางพาราที่โค่น ๒๐๐,๐๐๐ ตัน/ปี มีปริมาณฝน ๒๔๐๐ มิลลิเมตร/ปี และมีแหล่งน้ำ ทั้งบนดินใต้ดินที่สามารถพัฒนาระบบชลประทานให้เพียงพอต่อเกษตรกร ในส่วนจุดอ่อน(Weaknesses :W) มีพื้นที่ชลประทานเพียง ๑๕.๕๖ เปอร์เซ็นต์ของจังหวัด ระบบการกระจายน้ำไม่ทั่วถึงและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรกรรม ขาดการปรับปรุงบำรุงดินที่เหมาะสมกับการทำการเกษตร เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์ขาดทักษะในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ ในส่วนโอกาส(Opportunity :O) ซึ่งมีนโยบายภาครัฐที่ให้ความสำคัญกับภาคเกษตรกรรม การจัดการพื้นที่เกษตรกรรมลักษณะเกษตรแปลงใหญ่ การส่งเสริมศูนย์เรียนรู้เกษตร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ทฤษฎีใหม่ การผลิตข้าวครบวงจรระบบส่งน้ำ/จ่ายน้ำ การใช้ยางพารา และขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG บูรณาการเชิงพื้นที่ (Area Based) สู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเชิงพื้นที่ (SDG Localisation) และในส่วนอุปสรรค(Threat :T) เป็นการเปลี่ยนแปลงของสภาวะโลกร้อน การผันผวนของสินค้าเกษตรและปัจจัยการเกษตร สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคของทั้งคนและสัตว์ เกิดการชะลอตัวกระทบต่อห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) การนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในปริมาณน้อย</p> <p>ดังนั้นการใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบในพื้นที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ต่อการบริหารจัดการและการสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับประชาชนในจังหวัดบึงกาฬ ดังเช่น สถาบันวิจัยบึงกาฬ (มทร.อีสาน) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน บูรณาการองค์ความรู้ ศาสตร์ และนวัตกรรมที่มีอยู่เพื่อแก้ปัญหาหลักวิชาการ รวมถึงเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นที่ยอมรับ นั่นคือ การเผาถ่านไม้แบบการแปรสภาพเป็นแก๊ส (Gasification) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่ถูกพัฒนามาเพื่อการผลิตถ่านไม้ให้มีคุณภาพสูง พลังงานความร้อนบางส่วนที่เหลือ (ประมาณ ๑๕,๐๐๐ กิโลวัตต์/๘ ชั่วโมง ที่ขนาดบรรจุไม้ยางพารา ๑๒๐๐ กิโลกรัม/เตา) หากนำพลังงานความร้อนที่เหลือจากกระบวนการผลิตถ่านไม้ไปใช้งาน ดังเช่นการใช้พลังงานความร้อนร่วมกับกระบวนการอบแห้งด้วยความร้อนจากแสงอาทิตย์ แบบโรงอบพาราโบลาโดม เพื่อการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกร จะช่วยให้การอบแห้งเพื่อการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรรวดเร็วยิ่งขึ้น เนื่องจากจังหวัดบึงกาฬเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ ที่มีฝนตกชุกและโอกาสมีแสงแดดเพียงพอต่อการอบแห้งน้อย และยังเป็นปัญหาในช่วงเวลาดกลางคืนซึ่งไม่มีแสงแดดให้ความร้อนในการอบแห้งที่ต่อเนื่อง เพื่อให้การอบแห้งผลผลิตการเกษตรเป็นไปอย่างต่อเนื่อง การใช้เทคโนโลยี ที่สามารถช่วยให้ได้ประโยชน์ จากความร้อนในกระบวนการผลิตถ่านไม้ยางพาราด้วยเตาเชื้อเพลิงพลังงานร่วม Gasification ซึ่งไม่มีมลภาวะและเป็นมิตรกับ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>สิ่งแวดล้อม โดยใช้ความร้อนในส่วนที่เหลือผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนความร้อน Heat exchanger ขับความร้อนเข้าไปในโรงอบแห้งแบบพาราโบลาโดมในขณะที่มีการผลิตถ่านไม้จากไม้ยางพาราจะทำให้ได้ประโยชน์ร่วม เกิดการประหยัดพลังงานและมีต้นทุนในกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรอบแห้งต่ำ ทำให้เกษตรกรเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านราคา และยังเพิ่มอาชีพในการแปรรูปไม้ยางพาราเป็นถ่านไม้คุณภาพสูง สร้างรายได้เพิ่ม และลดการพึ่งพาปัจจัยภายนอกด้านพลังงาน เป็นการสร้างเศรษฐกิจหมุนเวียน (Bio Circular Green Economy : BCG)</p> <p>ดังนั้นโครงการการใช้พลังงานความร้อนที่เหลือจากเตาเผาถ่านแบบแก๊สซิฟิเคชันร่วมกับโรงอบแห้งพาราโบลาโดมสำหรับอบแห้งผลผลิตทางการเกษตร สามารถตอบโจทย์และบรรลุผลประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ ที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมและการแปรรูปยางพาราครบวงจร กลยุทธ์ตามประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๑.๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการด้านการตลาด โครงการที่ ๕ โครงการส่งเสริมการแปรรูปยางพาราด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบครบวงจร</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์</p>	<ol style="list-style-type: none">๑) เพื่อจัดสร้างโรงอบแห้งผลผลิตทางการเกษตรแบบพาราโบลาโดมร่วมกับการใช้เชื้อเพลิงพลังงานร่วม Gasification ต้นแบบแก่กลุ่มสหกรณ์การเกษตร๒) เพื่อส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรด้วยกระบวนการอบแห้งและการผลิตถ่านไม้คุณภาพสูง จากไม้ยางพาราให้กับกลุ่มสหกรณ์การเกษตรและวิสาหกิจชุมชนจังหวัดบึงกาฬ๓) เพื่อสร้างอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรด้วยการอบแห้งและผลิตถ่านไม้คุณภาพสูงให้กับกลุ่มเกษตรกร

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>๑) ได้โรงอบแห้งผลผลิตทางการเกษตรแบบ พาราโบลาโดมร่วมกับการใช้เชื้อเพลิง พลังงานร่วม Gasification ที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม ๑ ระบบ</p> <p>๒) กลุ่มเกษตรกรแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ด้วยการอบแห้งแบบพาราโบลาโดมร่วมกับการใช้เชื้อเพลิงพลังงานร่วม Gasification ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๑ กลุ่ม</p> <p>๓) สร้างรายได้เพิ่มจากการแปรรูปผลผลิตทาง การเกษตรด้วยโรงอบแห้งแบบพาราโบลาโดม ร่วมกับการใช้เชื้อเพลิงพลังงานร่วม Gasification ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ จากการจำหน่ายถ่านไม้ยางพาราคุณภาพสูง ไม่น้อยกว่า ๑ เท่าของปริมาณวัตถุดิบ</p> <p>๔) เกิดการจ้างงานผลิตถ่านไม้ยางพารา คุณภาพสูงระดับชุมชน และแปรรูป ผลผลิตทางการเกษตรในโรงอบแห้งแบบ พาราโบลาโดม จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ อัตรา</p>
<p>๔. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>.....</p>
<p>๕. กิจกรรมหลัก</p>	<p>๑) สร้างโรงอบแห้งผลผลิตทางการเกษตรแบบ พาราโบลาโดมร่วมกับการใช้เชื้อเพลิง พลังงานร่วม Gasification ต้นแบบแก่กลุ่ม สหกรณ์การเกษตร</p> <p>๒) ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรด้วย กระบวนการอบแห้งและการผลิตถ่านไม้ คุณภาพสูง จากไม้ยางพาราให้กับกลุ่ม สหกรณ์การเกษตรและวิสาหกิจชุมชนจังหวัด บึงกาฬ</p>
<p>๕.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สร้างโรงอบแห้งผลผลิตทางการเกษตรแบบ พาราโบลาโดมร่วมกับการใช้เชื้อเพลิงพลังงาน ร่วม Gasification ต้นแบบแก่กลุ่มสหกรณ์ การเกษตร</p> <p>งบประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนงคลอีสาน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๕.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรด้วยกระบวนการอบแห้งและการผลิตถ่านไม้คุณภาพสูงจากไม้ยางพาราให้กับกลุ่มสหกรณ์การเกษตรและวิสาหกิจชุมชนจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>งบประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน/การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๖. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>หน่วยงานดำเนินการ : สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p>
<p>๗. ระยะเวลาในการดำเนินงาน</p>	<p>ปีงบประมาณ ๒๕๖๗</p>
<p>๘. งบประมาณ</p>	<p>การใช้พลังงานความร้อนที่เหลือจากเตาเผาถ่านแบบแก๊สซิฟิเคชั่นร่วมกับโรงอบแบบพาราโบลาโดมสำหรับอบแห้งผลผลิตทางการเกษตร</p> <p><u>รวมงบประมาณทั้งสิ้น ๑,๘๕๐,๐๐๐ บาท</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างโรงอบแห้งผลผลิตทางการเกษตรแบบพาราโบลาโดมร่วมกับการใช้เชื้อเพลิงพลังงานร่วม Gasification ต้นแบบแก่กลุ่มสหกรณ์การเกษตร <p style="text-align: right;">งบประมาณ.....๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรด้วยกระบวนการอบแห้งและการผลิตถ่านไม้คุณภาพสูง จากไม้ยางพาราให้กับกลุ่มสหกรณ์การเกษตรและวิสาหกิจชุมชนจังหวัดบึงกาฬ <p style="text-align: right;">งบประมาณ.....๓๕๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>๙. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑๐) ได้โรงอบแห้งผลผลิตทางการเกษตรแบบพาราโบลาโดมร่วมกับการใช้เชื้อเพลิงพลังงานร่วม Gasification ต้นแบบการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรแก่กลุ่มสหกรณ์การเกษตร</p> <p>๑๑) เกิดการแปรรูปไม้ยางพาราจากเกษตรกรรายชาวนวนยางเป็นถ่านไม้คุณภาพสูง เป็นสินค้าด้านพลังงานที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๑๒) ถ่ายทอดเทคโนโลยีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรด้วยการอบแห้งที่ใช้พลังงานหมุนเวียน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>๑๒) เกิดการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรสำหรับอบแห้งสร้างรายได้เพิ่ม และยกระดับความสามารถทางการแข่งขันทางการตลาดของสินค้าเกษตร</p>
๑๐. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>๑) เพิ่มอัตราการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและการใช้วัตถุดิบไม่ยางพาราแปรรูปเป็นถ่านไม้คุณภาพสูง</p> <p>๒) ยกระดับความสามารถทางการแข่งขันทางการตลาดของสินค้าเกษตร จากการใช้พลังงานหมุนเวียนที่มีต้นทุนการผลิตต่ำ</p> <p>๓) เพิ่มการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนการสร้างมูลค่าเพิ่มของวัตถุดิบในชุมชน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นยางพาราร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่</p> <p>๔) สร้างรายได้แบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (Bio Circular Green Economy : BCG) ให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง</p> <p>๕) ลดการพึ่งพาปัจจัยภายนอกด้านพลังงานของจังหวัดบึงกาฬ</p>

ประเด็นการพัฒนา ๒ ส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร กิจกรรม ส่งเสริมการปลูกผักปลอดภัยในโรงเรียน
๒. แนวทางการพัฒนา/แผนงาน	ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นการพัฒนาพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมและการแปรรูปยางพาราแบบครบวงจร กลยุทธ์ ๑.๒ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรกลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร แผนงาน ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ปัจจุบันตลาดและผู้บริโภคมีแนวโน้มเริ่มตระหนักให้ความสำคัญในการบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัยและมีคุณภาพได้มาตรฐานเพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะพืชผักสวนครัว แต่เกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงมีการใช้สารเคมีในกระบวนการผลิตมากเกินไปกว่าความจำเป็นและมีการใช้อย่างไม่ถูกต้องทำให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของเกษตรกรผู้ผลิตและผู้บริโภคซึ่งผลผลิตพืชผักปลอดภัยในตลาดยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาการเกษตรในด้านการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย ให้สามารถผลิตได้ตามความต้องการของตลาด โดยเน้นการผลิตพืชผักที่ปลอดภัยจากสารพิษเพื่อเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนในระบบกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งของผู้ผลิตและผู้บริโภค</p> <p>จังหวัดบึงกาฬ มีประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมการทำสวนยางพารา ซึ่งเป็นการปลูกพืชในแบบลักษณะพืชเชิงเดี่ยวที่มีการใช้สารเคมี ปุ๋ยเคมี และยากำจัดวัชพืชค่อนข้างสูงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการทำการเกษตรในระบบนี้ คือ เกษตรกรมีรายได้จากผลผลิตของยางพาราเพียงอย่างเดียวซึ่งในขณะที่ราคายางพาราค่อนข้างตกต่ำ ทำให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อนเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง ในเรื่องของการใช้สารเคมี ปุ๋ยเคมี และยากำจัดวัชพืช ยังมีผลทำให้ดิน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>เสื่อมสภาพและมีการแพร่กระจายสารพิษลงสู่แม่น้ำลำคลองอีกด้วย</p>
<p>๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อพัฒนาเกษตรกรในระดับครัวเรือน เป็นครัวเรือนต้นแบบในการปลูกพืชผักปลอดภัยในโรงเรือน ๒. เพื่อเพิ่มช่องทางในการสร้างอาชีพสร้างรายได้เสริมให้กับเกษตรกรในระดับครัวเรือน และเป็นการสร้างความมั่นคงทางอาหาร (ด้านพืชผัก) ๓. เพื่อพัฒนาเกษตรกรให้สามารถผลิตพืชผักปลอดภัยให้ได้มาตรฐาน ปลอดภัยจากสารเคมีและการปนเปื้อนของจุลินทรีย์อื่นๆ</p>
<p>๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>๑. เกษตรกรได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการปลูกผักปลอดภัยในโรงเรือน จำนวน ๘๐ ราย ๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถปลูกผักปลอดภัยในโรงเรือนและผ่านการรับรองมาตรฐาน PGS ร้อยละ ๘๐</p>
<p>๖. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>ดำเนินการในพื้นที่ ๘ อำเภอ ๆ ละ ๑๐ ราย รวมเป็น ๘๐ ราย ประกอบด้วย อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอพรเจริญ อำเภอโซ่พิสัย อำเภอเซกา อำเภอปากคาด อำเภอบึงโขงหลง อำเภอศรีวิไล อำเภอบุ่งคล้า</p>
<p>๗. กิจกรรมหลัก</p>	<p>๑. ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจและกำหนดแนวทางการดำเนินงาน โดยคณะกรรมการ SC.จังหวัด และกำหนดคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อพัฒนาเกษตรกรที่มีความสนใจผลิตพืชผักปลอดภัย ๒. การจัดกระบวนการเรียนรู้สำหรับเกษตรกร ๒.๑ จัดเวทีชุมชนเพื่อให้เกษตรกรร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถผลิตพืชผักปลอดภัย ได้ หรือร่วมกันหาแนวทางที่ต้องการพัฒนาและวางแผนการดำเนินงานตามความต้องการของเกษตรกร ๒.๒ ฝึกอบรมจัดกระบวนการเรียนรู้ตามประเด็นปัญหาหรือแนวทางการพัฒนาของเกษตรกรตามที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้ว ๓. สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์สาธิตสำหรับการเรียนรู้และการจัดทำโรงเรือนต้นแบบสำหรับการปลูกผักปลอดภัยในระดับครัวเรือน ๔. ติดตามผลการดำเนินงานและจัดทำข้อมูลการผลิตพืชผักปลอดภัยในครัวเรือน ภายใต้โครงการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. หน่วยดำเนินการ	หน่วยงานหลัก สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด บึงกาฬ หน่วยงานร่วม สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณรวม	๒,๘๕๕,๖๕๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. เกษตรกรทั่วไป จำนวน ๘๐ ราย ได้รับการถ่ายทอด เทคโนโลยีการปลูกผักปลอดภัยในโรงเรือน และสามารถ นำความรู้ไปปฏิบัติได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ๒. มีแหล่งเรียนรู้การผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยใน โรงเรือน จำนวน ๘ แห่ง
๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (outcome)	๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐ สามารถผลิต พืชผักปลอดภัยและได้มาตรฐาน PGS พืชอาหาร ๒. สามารถนำผลผลิตพืชผักปลอดภัยเชื่อมโยงตลาด และออกจำหน่ายตอบสนองต่อความต้องการของ ผู้บริโภคได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดบึงกาฬ
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	<p>จากนโยบายรัฐบาล ได้ให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของประเทศไทย เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจตามวิถีชีวิตของเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร ในส่วนการดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับจากฟาร์มเกษตรกร หน่วยราชการ และแหล่งศึกษาดูงานด้านการเกษตรที่มีศักยภาพ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว มีกิจกรรมด้านการเกษตรที่ปรับปรุงเป็นกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวอย่างโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ นอกจากนี้ ยังพัฒนาให้แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงวิถีชีวิต วัฒนธรรม ภูมิปัญญา และสินค้าของชุมชนเพื่อให้เกิดการสร้างงานสร้างรายได้ และลดความเหลื่อมล้ำของชุมชนและเป็นทางเลือกให้แก่นักท่องเที่ยวในการเดินทางท่องเที่ยว</p> <p>จังหวัดบึงกาฬ เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพและความโดดเด่นในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลาย เช่น ถ้ำนาคา ภูทอก หินสามวาฬ วัดอาฮงศิลาวาส เป็นต้น อีกทั้งยังมีการทำการเกษตรที่หลากหลายเช่น วิธีการเกษตรปลูกผักริมโขง, การทำสวนผลไม้และการแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตรซึ่งปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดบึงกาฬเริ่มได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูง ส่วนใหญ่มักได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทั้งในด้านศักยภาพ การพัฒนากิจกรรมด้านการท่องเที่ยว การเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ การสร้างเครือข่ายกับชุมชน รวมทั้งได้รับการส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น สำนักงานเกษตรจังหวัด</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>บึงกาฬ จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดบึงกาฬ ขึ้น เพื่อให้ได้แหล่งท่องเที่ยวที่มีความพร้อมรองรับ นักท่องเที่ยว กลุ่มเกษตรกรรมมีศักยภาพ แหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น เป็นที่สนใจของ นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ให้มีศักยภาพในการรองรับ นักท่องเที่ยว</p> <p>๒. เพื่อประชาสัมพันธ์ท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ จังหวัดบึงกาฬให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น</p>
<p>๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>เชิงปริมาณ</p> <p>๑) เจ้าหน้าที่ วิชาทกิจชุมชน เกษตรกร ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว ได้รับการ พัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิง เกษตร ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้มีศักยภาพใน การรองรับนักท่องเที่ยว จำนวน ๑ แหล่ง</p> <p>เชิงคุณภาพ</p> <p>๑) เจ้าหน้าที่ วิชาทกิจชุมชน เกษตรกร ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวได้รับการ พัฒนาศักยภาพให้มีความพร้อมในการรองรับ นักท่องเที่ยว</p>
<p>๕. พื้นที่ดำเนินการ</p>	<p>จำนวน ๘ กลุ่มในเขตพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๖. กิจกรรมหลัก</p>	<p>๖.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ อบรมเพิ่มทักษะในการ บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>เชิงเกษตร จำนวน ๘๐ ราย</p> <p>งบประมาณ ๘๑,๔๐๐ บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี</p> <p>ศูนย์การศึกษาบึงกาฬ,สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>๖.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ การศึกษาดูงานแหล่ง</p> <p>ท่องเที่ยวเชิงเกษตร</p> <p>งบประมาณ ๑๒๘,๐๐๐ บาท จำนวน ๔๐ ราย</p> <p>ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๖.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ ยกระดับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร (จำนวน ๑ แห่ง) งบประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๖.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและจัดแสดงผลผลิตทางการเกษตร งบประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๖.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ การติดตามการดำเนินงานโครงการ งบประมาณ ๕๐,๖๐๐ บาท</p>
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	๑ ปี เริ่มต้นปี ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ สิ้นสุดปี ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖
๙. งบประมาณ (จำแนกเป็นรายกิจกรรม)	๗๖๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	<p>๑. เจ้าหน้าที่ วิสาหกิจชุมชน เกษตรกร ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว ในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำนวน ๖๐ คน</p> <p>๒. มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีศักยภาพ จำนวน ๑ แห่ง</p>
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>๑. เจ้าหน้าที่ วิสาหกิจชุมชน เกษตรกร ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว ในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ ได้รับพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปใช้เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร</p> <p>๒. มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับและพัฒนาพื้นที่ต้นแบบตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืนด้วยเทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมเพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารปลอดภัยในจังหวัดบึงกาฬ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดบึงกาฬมีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๖๙๑,๐๙๑ ไร่ และพื้นที่ทำการเกษตรจำนวน ๑,๔๒๔,๕๓๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๓ ของพื้นที่ทั้งหมด และจากการสำรวจในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีพื้นที่ปลูกยางพาราจำนวน ๘๗๖,๘๓๔ ไร่ และมีพื้นที่ทำนาทั้งหมด ๔๙๑,๐๗๑ ไร่ จะเห็นได้ว่าพื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่เป็นพืชเชิงเดี่ยว และมีสถิติในการพึ่งพาสารเคมีในการเกษตรที่มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรไม่หลากหลาย อีกทั้งยังมีสารเคมีปนเปื้อน ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของผู้ผลิตและผู้บริโภค ถ้าหากยังมีแนวโน้มเป็นเช่นนี้ต่อไปจะส่งผลเสียที่ร้ายแรงตามมาอีกมากมาย ดังนั้น การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยโดยใช้ระบบเกษตรกรรมยั่งยืนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะเข้ามายกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนที่อยู่ในจังหวัดบึงกาฬ รวมถึงตอบโจทย์ในการพัฒนาเชิงพื้นที่ตามแผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬในด้านการเกษตรปลอดภัย และยังเป็นส่งเสริมให้ภาคการเกษตรเน้นการทำเกษตรผสมผสาน พึ่งพิงธรรมชาติและเน้นการพึ่งพาตนเองให้ได้ ลดการใช้สารเคมี ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจในภาคการเกษตรและให้เกษตรกรตระหนักถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตาม ใช้เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม มาถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับกลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน หรือแปลงใหญ่ในจังหวัดบึงกาฬ โดยให้หันมาให้ความสำคัญกับการทำเกษตรระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อสร้างระบบนิเวศ และความหลากหลาย รวมถึงอาหารที่ปลอดภัยให้กับประชาชนรวมถึงต่อยอดในการประกอบธุรกิจการเกษตร เพื่อสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนต่อไป</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๓.๑ เพื่อสร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ และช่วย

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>แก้ปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด – ๑๙ ได้อย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๓.๒ เพื่อสร้างพื้นที่ต้นแบบและศูนย์การเรียนรู้ที่นำเอาเทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเชิงพื้นที่</p> <p>๓.๓ เพื่อส่งเสริมและสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) ในจังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๔. เป้าหมาย</p>	<p>เป้าหมายเชิงปริมาณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/เกษตรกร/กลุ่มแปลงใหญ่ และผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด – ๑๙ ที่ผ่านการคัดเลือก ได้รับการส่งเสริม ยกระดับและพัฒนาศักยภาพ จำนวน ๘ กลุ่ม (พื้นที่) - สร้างรายได้ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนชุมชน/เกษตรกร/กลุ่มแปลงใหญ่เป้าหมาย ไม่น้อยกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อปีต่อกลุ่ม - เกิดพื้นที่การเรียนรู้การด้านระบบเกษตรกรรมยั่งยืนของจังหวัด บึงกาฬ จำนวน ๘ พื้นที่ - เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬได้รับการอบรมเพิ่มทักษะระบบเกษตรกรรมยั่งยืน <p>เป้าหมายเชิงคุณภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชุมชน/กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนเป้าหมายที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี ทักษะในการทำการเกษตรระบบเกษตรกรรมยั่งยืนและสามารถนำไปประกอบอาชีพ และสร้างรายได้ - ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาดได้ - สร้างงาน และสร้างอาชีพให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด – ๑๙ ได้อย่างเป็นรูปธรรม
<p>๕. พื้นที่ดำเนินการ</p>	<p>จังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๖. กิจกรรมหลัก</p>	<p>โครงการยกระดับและพัฒนาพื้นที่ต้นแบบตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืนด้วยเทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมเพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารปลอดภัยในจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>กิจกรรมที่ ๑ อบรมเชิงปฏิบัติให้ความรู้เกี่ยวกับระบบเกษตรกรรมยั่งยืน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>กิจกรรมที่ ๒ อบรมเชิงปฏิบัติการออกแบบพื้นที่ที่เหมาะสมตามหลักภูมิสังคมและสอดคล้องกับระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p> <p>กิจกรรมที่ ๓ สร้างพื้นที่ต้นแบบเพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้ระบบเกษตรกรรมยั่งยืน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างฐานการเรียนรู้เน้นการพึ่งพาตนเอง - สร้างฐานการเรียนรู้การลดการใช้สารเคมี - สร้างฐานการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม - สร้างฐานการเรียนรู้การจัดการพื้นที่และการบริหารจัดการน้ำในไร่นา - สร้างฐานการเรียนรู้การแปรรูปและผลผลิตทางการเกษตร
	<p>กิจกรรมที่ ๔ ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์อย่างมีอัตลักษณ์</p> <p>กิจกรรมที่ ๕ ส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจการเกษตรเพื่อสร้างการแข่งขันทางการตลาดอย่างมีคุณภาพ</p>
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ และศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ระยะเวลาในการดำเนินงานโครงการ ๑ ปี
๙. งบประมาณ	๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ลดการใช้สารเคมีในภาคการเกษตร ๒. ภาคเกษตรเน้นการพึ่งพาตนเองได้ ๓. เพิ่มความหลากหลายของผลผลิตที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ๔. เกิดความมั่นคงทางอาหาร
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การฟื้นฟูความสมดุลของระบบนิเวศ ๒. สร้างรายได้ สร้างอาชีพให้กับภาคการเกษตรอย่างต่อเนื่องด้วยระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ๓. เกิดรูปแบบการจัดการทรัพยากรและความมั่นคงทางอาหารต่อยอดในการใช้เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการปลูกสร้างสวนป่าเพื่อความยั่งยืนของชุมชน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีพ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ มีวิสัยทัศน์ในเรื่องของ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” มีประเด็นยุทธศาสตร์ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน กำหนดแนวทางการสร้างมูลค่าพืชเขตร้อนสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการเกษตร ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเกษตรกร พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร และส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีแนวทางการดำเนินงาน คือ พัฒนาการผลิตและจัดการสินค้าเกษตรมุ่งเน้นส่งเสริมการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนการผลิต พัฒนาคุณภาพผลผลิตสร้างมูลค่าเพิ่ม และเชื่อมโยงตลาดให้กับสินค้าเกษตร</p> <p>จังหวัดบึงกาฬ มีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๖๙๐,๖๒๕ ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม จำนวน ๑,๗๒๗,๙๗๒ ไร่ ปลูกยางพาราทั้งหมด จำนวน ๙๙๑,๗๔๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓๙ มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๕๗๐ - ๒,๕๘๐ มม./ปี เกษตรกรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเป็นการเกษตรแบบเชิงเดี่ยว ส่งผลให้ไม่มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพจากสภาพปัญหาดังกล่าว</p> <p>จังหวัดบึงกาฬ จึงได้กำหนดแนวคิดที่จะส่งเสริมให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนวิธีการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยว หันมาปลูกพืชหลากหลายหรือปลูกพืชหลายชนิดในพื้นที่เดียวกัน เพื่อลดความเสี่ยงจากปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำโดยเฉพาะราคายางพาราที่ขึ้นลงตามภาวะตลาดโลก จึงได้เสนอทางเลือกให้เกษตรกรมาปลูกไม้ยืนต้น ปลูกเป็นพืชแซม แนวกันชนหรือปลูกในพื้นที่ของตนเองเพื่อปลูกสร้างสวนป่า พร้อมทั้งสร้างความอุดมสมบูรณ์โดยการเพาะเห็ดตระไคร้ในสวนป่า ซึ่งมีต้นทุนต่ำ ราคาแพง นิยมบริโภคในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือสามารถสร้างเป็นรายได้เสริมอีกทางหนึ่งให้แก่เกษตรกร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	(๑) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรได้ปลูกพืชเศรษฐกิจทางเลือกใหม่ในการเสริมสร้างรายได้ (๒) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรมีองค์ความรู้และประสบการณ์มาปรับใช้ในการปลูกเห็ดทางเลือกใหม่ในพื้นที่
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	มีพื้นที่ปลูกเห็ดตระโงกและพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๒๐ ไร่
๕. พื้นที่เป้าหมาย	เกษตรกรจำนวน ๘ กลุ่ม กลุ่มละ ๓๐ ราย ในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการปลูกเห็ดตระโงกใต้ต้นยางนา
๖.๑ กิจกรรมย่อย	อบรมให้ความรู้แก่เกษตรกร จำนวน ๓ วัน ๖.๑.๑ ประชุมเตรียมความพร้อม (ชี้แจงโครงการ) ๖.๑.๒ อบรมให้ความรู้เรื่องการปลูกและการดูแลรักษาเห็ดตระโงกใต้ต้นยางนา ๖.๑.๓ อบรมให้ความรู้เรื่องการผลิตและการใช้ปุ๋ยอินทรีย์
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๓๔๐,๓๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ -
๖.๒ กิจกรรมย่อย	ศึกษาดูงานแปลงปลูกเห็ดตระโงกใต้ต้นยางนา
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๕๙๖,๗๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ -
๖.๓ กิจกรรมย่อย	สนับสนุนปัจจัยต้นแบบ
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑,๐๒๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ -
๖.๔ กิจกรรมย่อย	การบริหารจัดการโครงการ ๖.๔.๑ ติดตามและประเมินผลโครงการ ๖.๔.๒ จัดทำสรุปเล่มสรุปผลโครงการ
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ -
๗. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖
๙. งบประมาณรวม	๒,๐๕๗,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (output)	มีพื้นที่ปลูกเห็ดตระโงกและพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (outcome)	(๑) เกษตรกรต้นแบบมีองค์ความรู้และเรียนรู้ประสบการณ์ในการปลูกผลพืชทางเลือกใหม่ (๒) เกษตรกรต้นแบบ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรผู้สนใจได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมโรคแมลงศัตรูพืชทดแทนการใช้สารเคมี
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดบึงกาฬเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ มีการปลูกพืชผักที่กระจายไปยังภูมิภาคต่าง ๆ แต่เกษตรกรยังประสบปัญหาในหลายด้านทั้งปัจจัยการผลิตราคาสูง ปัญหาโรคแมลงศัตรูพืชระบาด ปัญหาสารเคมีตกค้างในผลผลิตซึ่งมีผลต่อการยอมรับของผู้บริโภค เพราะเกษตรกรยังพึ่งพาการผลิตแบบใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ซึ่งนอกจากจะเป็นอันตรายต่อผู้ผลิต สารพิษตกค้างในผลผลิตทางการเกษตรและสิ่งแวดล้อมแล้ว ยังก่อให้เกิดปัญหาแมลงศัตรูพืชดื้อยา เกษตรกรต้องใช้สารเคมีมากขึ้น ชนิดที่รุนแรงมากขึ้น หรือ ใช้ในความถี่ที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นอันตรายต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค จากปัญหาสารพิษตกค้างในผลผลิตทางการเกษตร และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้วย ซึ่งเดิมเกษตรกรอาจจะประสบปัญหาในการเข้าถึงแหล่งชีวภัณฑ์และขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมโรคและแมลงศัตรูพืชอย่างมีประสิทธิภาพ โดยชีวภัณฑ์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีคุณสมบัติในการควบคุมโรคและแมลงศัตรูพืช มีความปลอดภัยต่อมนุษย์ สัตว์ และสิ่งแวดล้อม ไม่เป็นอันตรายต่อผู้ผลิตและผลิตผลทางการเกษตร จึงควรส่งเสริมให้เกษตรกรผู้ผลิตมีการใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมโรคและแมลงศัตรูพืชเพื่อทดแทนการใช้สารเคมีอย่างทั่วถึง</p> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย กรมวิชาการเกษตร ซึ่งรับผิดชอบพื้นที่ของจังหวัดบึงกาฬสามารถผลิตชีวภัณฑ์ควบคุมโรคพืชและแมลงศัตรูพืชหลายชนิด ได้แก่ ๑) ไล่เดือนฝอยกำจัดแมลง ใช้กำจัดแมลงศัตรูพืชหลายชนิด เช่น ดั่งงหมัดผักที่มีกระบาดรุนแรงจนทำให้มีการใช้สารเคมีมากขึ้นและบ่อยครั้งขึ้น รวมถึงหนอนผีเสื้อกินใบหลายชนิด ๒) แบคทีเรียบีทีควบคุมแมลงศัตรูพืช กลุ่มหนอนผีเสื้อกินใบ ๓) เชื้อราไตรโคเดอร์มาควบคุมโรคพืชที่เกิดจากเชื้อรา เหมาะกับ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>พืชอายุสั้น เช่น ผัก ไม้ดอก สมุนไพร รวมถึงกล้วย โดยเฉพาะโรคทางดินที่ใช้สารเคมีไม่ค่อยได้ผล ๔) แบคทีเรียบีเอสควบคุมโรคเหี่ยวเหี่ยว ซึ่งโรคนี้นักพบระบาดในพืชตระกูลพริก มะเขือ ยาสูบ และพืชตระกูลขิง ซึ่งทำความเสียหายมากเพราะการใช้สารเคมีไม่ได้ผล และ ๕) เห็ดเรืองแสงสิรินทรีย์ที่ใช้ควบคุมโรครากปม ซึ่งการใช้สารเคมีไม่ค่อยได้ผลเพราะเชื้อสาเหตุโรคอยู่ในดินและอาศัยในรากพืช ชีวภัณฑ์หลายตัวมีวิธีการผลิต/ขยายที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน เกษตรกรหรือกลุ่มเกษตรกรสามารถผลิตใช้เองหรือใช้ภายในกลุ่มได้ โดยศูนย์ฯ จะทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงในการผลิต/ขยายและสนับสนุนหัวเชื้อให้กับเกษตรกรเพื่อใช้ผลิตและขยายเชื้อเอง</p> <p>ปัญหา/ความต้องการ โรคและแมลงศัตรูพืชระบาดทำให้ผลผลิตเสียหาย ต้องใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัด ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพของเกษตรกร ผลผลิตทางการเกษตรปนเปื้อนสารพิษ บางครั้งไม่ได้ผลเพราะแมลงดื้อยา และพบสารเคมีตกค้างในสิ่งแวดล้อม หากเกษตรกรมีการใช้ชีวภัณฑ์ในการผลิตพืช จะไม่พบสารพิษปนเปื้อนไปกับผลผลิต และเกษตรกรสามารถผลิตและขยายเชื้อได้เองโดยวิธีการที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ชีวภัณฑ์ควบคุมศัตรูพืชได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความปลอดภัยต่อผู้ใช้ ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม วิธีการผลิตและขยายในปัจจุบันไม่ยุ่งยากเกษตรกรสามารถทำได้</p> <p>ความเร่งด่วน การระบาดของโรคแมลงรุนแรงขึ้นจากปัญหาความแปรปรวนของสภาพอากาศ และแมลงดื้อยา ทำให้ผลผลิตเสียหาย การใช้สารเคมีชนิดเดิมไม่ได้ผล ต้องใช้สารเคมีมากขึ้นและบ่อยครั้งขึ้น ส่งผลต่อปัญหาสุขภาพทั้งผู้ผลิต ผู้บริโภค รวมถึงสภาพแวดล้อมที่เกิดปัญหาสารเคมีตกค้าง มีความจำเป็นต้องเร่งส่งเสริมและให้ความรู้ในการใช้ผลิตและขยายชีวภัณฑ์แก่เกษตรกร</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมโรคและแมลงศัตรูพืชทดแทนการสารเคมีในการผลิตพืช</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒. เพื่อส่งเสริมให้กลุ่มเกษตรกรและชุมชนสามารถผลิตและขยายชีวภัณฑ์อย่างง่ายใช้เองได้
๔. เป้าหมายของโครงการ	<p>๑. ยกระดับความรู้เกษตรกร ในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมโรคและแมลงศัตรูพืช จำนวน ๑๘๐ ราย หรือระดับกลุ่มจำนวน ๖ กลุ่ม</p> <p>๒. กลุ่มเกษตรกรสามารถผลิตและขยายชีวภัณฑ์ได้เอง กลุ่มละไม่น้อยกว่า ๑ ชนิด</p> <p>๓. ต้นทุนการผลิตจากการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคแมลงศัตรูพืชลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐</p> <p>๔. ยกระดับการผลิตสู่มาตรฐาน GAP ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p>
๕. พื้นที่ดำเนินการ	<p>๑. กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกพริกและมะเขือเทศ บ้านบุงคล้า ต.บุงคล้า อ.บุงคล้า จ.บึงกาฬ</p> <p>๒. กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกพริกและมะเขือเทศ บ้านเหล่า หลวง ต.ดงบัง อ.บึงโขงหลง จ.บึงกาฬ</p> <p>๓. กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกพริกและมะเขือเทศ บ้านกลาง บ้านชัยพร ต.ชัยพร อ.เมืองบึงกาฬ จ.บึงกาฬ</p> <p>๔. กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศ บ้านท่าไคร้ ต.บึงกาฬ อ.เมืองบึงกาฬ จ.บึงกาฬ</p> <p>๕. กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกผักกึ๋มโขง บ้านพันลำ ต.วิศิษฐ์ อ.เมืองบึงกาฬ จ.บึงกาฬ</p> <p>๖. กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกผักปลอดภัย ๓ นา ต.นาสิงห์ นาแสง นาสะแบง อ.ศรีวิไล จ.บึงกาฬ</p>
๖. กิจกรรมหลักของโครงการ	ส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมโรคแมลงศัตรูพืชทดแทนการใช้สารเคมี
๖.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	<p>ส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์บีเอสควบคุมโรคเหี่ยวเหี่ยวและชีวภัณฑ์บีทีควบคุมหนอนเจาะผลมะเขือเทศ</p> <p>โรคที่สำคัญและสร้างความเสียหายให้กับมะเขือเทศมากที่สุดคือ โรคเหี่ยวเหี่ยวซึ่งเกิดจากเชื้อแบคทีเรียชนิดหนึ่ง สามารถมีชีวิตในดินได้นาน การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดไม่ได้ผล ไม่สามารถปลูกมะเขือเทศซ้ำที่เดิมได้ แต่กรมวิชาการเกษตร โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย สามารถผลิตชีวภัณฑ์บีเอสที่ใช้ในการป้องกันกำจัดโรคเหี่ยวเหี่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ต้องขอใช้ห้องปฏิบัติการของสำนักวิจัย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>กิจกรรมย่อยที่ ๑.๒ สร้างแปลงต้นแบบการใช้ชีวภัณฑ์บีเอสควบคุมโรคเหี่ยวเฉียวและชีวภัณฑ์บีทีควบคุมหนอนเจาะผลมะเขือเทศ งบประมาณ ๕๘๕,๐๐๐ บาท</p> <p>๑. ค่าเตรียมแปลง จำนวน ๑๐ แปลง (ไร่) ๔ กลุ่ม แปลงละ ๗๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๒. ค่าเมล็ดพันธุ์ จำนวน ๑๐ แปลง (ไร่) ๔ กลุ่ม แปลงละ ๙๐๐ บาท เป็นเงิน ๓๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๓. ค่าสารปรับปรุงดิน จำนวน ๑๐ แปลง ๔ กลุ่ม แปลงละ ๒๐๐ กก.ๆละ ๓ บาท เป็นเงิน ๒๔,๐๐๐ บาท</p> <p>๔. ค่าปุ๋ยอินทรีย์ จำนวน ๑๐ แปลง ๔ กลุ่ม แปลงละ ๑,๐๐๐ กก.ๆละ ๔ บาท เป็นเงิน ๑๖๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๕. ค่าปุ๋ยเคมีสูตร ๔๖-๐-๐ จำนวน ๑๐ แปลง ๔ กลุ่ม แปลงละ ๑๐๐ กก.ๆละ ๑๘ บาท เป็นเงิน ๗๒,๐๐๐ บาท</p> <p>๖. ค่าปุ๋ยเคมีสูตร ๑๘-๔๖-๐ จำนวน ๑๐ แปลง ๔ กลุ่ม แปลงละ ๑๐๐ กก.ๆละ ๒๒ บาท เป็นเงิน ๘๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๗. ค่าปุ๋ยเคมีสูตร ๐-๐-๖๐ จำนวน ๑๐ แปลง ๔ กลุ่ม แปลงละ ๑๐๐ กก.ๆละ ๒๒ บาท เป็นเงิน ๘๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๘. ค่าชีวภัณฑ์บีเอส จำนวน ๑๐ แปลง ๔ กลุ่ม แปลงละ ๖๔๐ กก.ๆละ ๑ บาท เป็นเงิน ๒๕,๖๐๐ บาท</p> <p>๙. ค่าชีวภัณฑ์บีที จำนวน ๑๐ แปลง ๔ กลุ่ม แปลงละ ๑ ลิตรๆ ละ ๕๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๐. ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๔ คน ๆ ละ ๒๔๐ บาท จำนวน ๑๖ วัน เป็นเงิน ๑๕,๓๖๐ บาท</p> <p>๑๑. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงการเดินทาง จำนวน ๑๖ วัน ๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๒. ค่าวัสดุเก็บข้อมูลและสำนักงาน เป็นเงิน ๑๒,๐๔๐ บาท</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ ๑.๓ การรับรองมาตรฐาน GAP มะเขือเทศ งบประมาณ ๙๒,๓๐๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>และพัฒนาการเกษตรเขตที่๓ จังหวัดขอนแก่น ในการผลิตหัวเชื้อ บีเอส และบีที เนื่องจากทางศูนย์ฯไม่มีเครื่องมือที่เพียงพอในการผลิตหัวเชื้อ ที่จะนำมาสนับสนุนให้เกษตรกรผลิตเพื่อขยายเชื้อต่อได้</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ ๑.๑ อบรมการใช้ การผลิต และการขยายชีวภัณฑ์บีเอสควบคุมโรคเหี่ยวเฉียวและชีวภัณฑ์บีทีควบคุมหนอนเจาะผลมะเขือเทศ</p> <p>งบประมาณ ๑๖๑,๑๐๐ บาท</p> <p>๑. ค่าวิทยากร จำนวน ๔ ครั้ง ๆ ละ ๒ คน ๆ ละ ๔ ชั่วโมง ๆ ละ ๖๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๙,๒๐๐ บาท</p> <p>๒. ค่าอาหารกลางวัน จำนวน ๔ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ คน ละ ๑ วัน ๆ ละ ๑๕๐ บาท เป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๓. ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม จำนวน ๔ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ คน ๆ ละ ๒ มื้อ ๆ ละ ๓๕ บาท เป็นเงิน ๘,๔๐๐ บาท</p> <p>๔. ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๔ คน ๆ ละ ๒๔๐ บาท จำนวน ๑๖ วัน เป็นเงิน ๑๕,๓๖๐ บาท</p> <p>๕. ค่าพาหนะเดินทาง จำนวน ๑๖ วัน ๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๖. ค่าจ้างเหมาจัดทำคู่มือ จำนวน ๔ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ ชุด ๆ ละ ๓๐ บาท เป็นเงิน ๓,๖๐๐ บาท</p> <p>๗. ค่าจ้างเช่าสถานที่และเครื่องเสียงในการอบรม จำนวน ๔ ครั้ง ๆ ละ ๔,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๘. ค่าจ้างจัดทำป้ายการอบรม ขนาด ๒*๓ ม. (๖ ตร.ม.) จำนวน ๔ ป้าย ๆ ละ ๑,๖๐๐ บาท เป็นเงิน ๖,๔๐๐ บาท</p> <p>๙. ค่าพาหนะสำหรับเกษตรกร จำนวน ๔ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ คน ๆ ละ ๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๔,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๐. ค่าวัสดุสำหรับการผลิตและขยายชีวภัณฑ์บีที จำนวน ๔ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ ชุด ๆ ละ ๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๔,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๑. ค่าวัสดุเก็บข้อมูลและสำนักงาน เป็นเงิน ๑๐,๑๔๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. ค่าจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติที่ดีสำหรับพืช GAP มะเขือเทศ จำนวน ๑๒๐ เล่มๆ ละ ๕๐ บาท เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๒. ค่าจัดทำแบบบันทึกการตรวจประเมิน GAP มะเขือเทศ จำนวน ๑๒๐ เล่มๆ ละ ๓๕ บาท เป็นเงิน ๔,๒๐๐ บาท</p> <p>๓. ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๔ คน ๆ ละ ๒๔๐ บาท จำนวน ๒๒ วัน เป็นเงิน ๒๑,๑๒๐ บาท</p> <p>๔. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงการเดินทาง จำนวน ๒๒ วันๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๒,๐๐๐ บาท</p> <p>๕. ค่าสารเคมีวิเคราะห์สารพิษตกค้าง จำนวน ๑๒ ตัวอย่างๆละ ๒,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๔,๐๐๐ บาท</p> <p>๖. ค่าวัสดุเก็บข้อมูลและสำนักงาน เป็นเงิน ๑๔,๙๘๐ บาท</p> <p>๘๓๘,๔๐๐ บาท</p> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย กรมวิชาการเกษตร สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๓ จ.ขอนแก่น</p>
<p>๖.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p>	<p>ส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์บีเอสควบคุมโรคเหี่ยวและโรคกุ้งแห้งในพริก</p> <p>โรคที่สำคัญและสร้างความเสียหายให้กับพริกอีกโรคหนึ่งคือ โรคเหี่ยวเหี่ยวซึ่งเกิดจากเชื้อแบคทีเรียชนิดหนึ่ง สามารถมีชีวิตในดินได้นาน การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดไม่ได้ผล และโรคกุ้งแห้ง ซึ่งกรมวิชาการเกษตร โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย สามารถผลิตชีวภัณฑ์บีเอสที่ใช้ในการป้องกันกำจัดโรคดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ ๑.๑ อบรมการใช้ การขยายชีวภัณฑ์บีเอสควบคุมโรคเหี่ยวและโรคกุ้งแห้งในพริก</p> <p>งบประมาณ ๔๒,๙๖๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๑. ค่าวิทยากร จำนวน ๑ ครั้ง ๆ ละ ๒ คน ๆ ละ ๔ ชั่วโมง ๆ ละ ๖๐๐ บาท เป็นเงิน ๔,๘๐๐ บาท</p> <p>๒. ค่าอาหารกลางวัน จำนวน ๑ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ คน ละ ๑ วัน ๆ ละ ๑๕๐ บาท เป็นเงิน ๔,๕๐๐ บาท</p> <p>๓. ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม จำนวน ๑ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ คน ๆ ละ ๒ มื้อ ๆ ละ ๓๕ บาท เป็นเงิน ๒,๑๐๐ บาท</p> <p>๔. ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๔ คน ๆ ละ ๒๔๐ บาท จำนวน ๔ วัน เป็นเงิน ๓,๘๔๐ บาท</p> <p>๕. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงการเดินทาง จำนวน ๔ วัน ๆ ละ ๘๔๕ บาท เป็นเงิน ๓,๓๘๐ บาท</p> <p>๖. ค่าจ้างเหมาจัดทำคู่มือ จำนวน ๑ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ ชุด ๆ ละ ๕๐ บาท เป็นเงิน ๑,๕๐๐ บาท</p> <p>๗. ค่าจ้างเช่าสถานที่และเครื่องเสียงในการอบรม จำนวน ๑ ครั้ง ๆ ละ ๔,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๔,๐๐๐ บาท</p> <p>๘. ค่าจ้างจัดทำป้ายการอบรม ขนาด ๒*๓ ม. (๖ ตร.ม.) จำนวน ๑ ป้าย ๆ ละ ๑,๖๐๐ บาท เป็นเงิน ๑,๖๐๐ บาท</p> <p>๙. ค่าวัสดุสำหรับการผลิตและขยายชีวภัณฑ์ปีที่ จำนวน ๑ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ ชุด ๆ ละ ๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๐. ค่าพาหนะสำหรับเกษตรกร จำนวน ๑ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ คน ๆ ละ ๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๑. ค่าวัสดุเก็บข้อมูลและสำนักงาน เป็นเงิน ๕,๒๔๐ บาท</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ ๑.๒ สร้างแปลงต้นแบบการใช้ชีวภัณฑ์การใช้ชีวภัณฑ์บีเอสควบคุมโรคเหี่ยวและโรคกุ้งแห้งในพริก งบประมาณ ๑๘๐,๒๐๐ บาท</p> <p>๑. ค่าเตรียมแปลง จำนวน ๑๐ แปลง (ไร่) แปลงละ ๗๐๐ บาท เป็นเงิน ๗,๐๐๐ บาท</p> <p>๒. ค่าเมล็ดพันธุ์ จำนวน ๑๐ แปลง (ไร่) แปลงละ ๙๐๐ บาท เป็นเงิน ๙,๐๐๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๓. ค่าสารปรับปรุงดิน จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๒๐๐ กก.ๆละ ๓ บาท เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๔. ค่าปุ๋ยอินทรีย์ จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑,๐๐๐ กก.ๆละ ๔ บาท เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๕. ค่าปุ๋ยเคมีสูตร ๔๖-๐-๐ จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑๐๐ กก.ๆละ ๑๘ บาท เป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๖. ค่าปุ๋ยเคมีสูตร ๑๘-๔๖-๐ จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑๐๐ กก.ๆละ ๒๒ บาท เป็นเงิน ๒๒,๐๐๐ บาท</p> <p>๗. ค่าปุ๋ยเคมีสูตร ๐-๐-๖๐ จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑๐๐ กก.ๆละ ๒๒ บาท เป็นเงิน ๒๒,๐๐๐ บาท</p> <p>๘. ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๔ คน ๆ ละ ๒๔๐ บาท จำนวน ๑๖ วัน เป็นเงิน ๑๕,๓๖๐ บาท</p> <p>๙. ค่าพาหนะเดินทาง จำนวน ๑๖ วัน ๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๐. ค่าชีวภัณฑ์บีเอสควบคุมโรคเหี่ยวในพริก จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๖๔๐ กก.ๆละ ๑ บาท เป็นเงิน ๖,๔๐๐ บาท</p> <p>๑๑. ค่าชีวภัณฑ์บีเอสควบคุมโรคกุ้งแห้งในพริก จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๖๔๐ กก.ๆละ ๑ บาท เป็นเงิน ๖,๔๐๐ บาท</p> <p>๑๒. ค่าวัสดุเก็บข้อมูลและสำนักงาน เป็นเงิน ๑๒,๐๔๐ บาท</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ ๑.๓ การรับรองมาตรฐาน GAP พริก งบประมาณ ๒๙,๘๐๐ บาท</p> <p>๑. ค่าจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติที่ดีสำหรับพืช GAP พริก จำนวน ๓๐ เล่มๆ ละ ๕๐ บาท เป็นเงิน ๑,๕๐๐ บาท</p> <p>๒. ค่าจัดทำแบบบันทึกการตรวจประเมิน GAP พริก จำนวน ๓๐ เล่มๆ ละ ๓๕ บาท เป็นเงิน ๑,๐๕๐ บาท</p> <p>๓. ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๓ คน ๆ ละ ๒๔๐ บาท จำนวน ๑๐ วัน เป็นเงิน ๗,๒๐๐ บาท</p> <p>๔. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงการเดินทาง จำนวน ๑๐ วันๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๕. ค่าสารเคมีวิเคราะห์สารพิษตกค้าง จำนวน ๒ ตัวอย่างๆ ละ ๒,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๔,๐๐๐ บาท</p> <p>๖. ค่าวัสดุเก็บข้อมูลและสำนักงาน เป็นเงิน ๖,๐๕๐ บาท</p> <p>๒๕๒,๙๖๐ บาท</p> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย กรมวิชาการ เกษตร</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ</p> <p>สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๓ จ.ขอนแก่น</p>
<p>๖.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p>	<p>ส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์ปีที่ ๓ ไล่เดือนฝอยควบคุมแมลง เหน็ดเรืองแสงสิรินรัมย์ และไตรโคเดอร์มาควบคุมโรคของพืชผัก</p> <p>โรคที่สำคัญและสร้างความเสียหายให้กับพืชผัก คือโรครากเน่าต้นเน่าและใบจุด แมลงศัตรูผักที่สำคัญ ได้แก่ด้วงหมัดผัก หนอนกระทู้ผัก และหนอนกระทู้หอม การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดต่อเนื่องยาวนานทำให้แมลงดื้อยาและไม่ได้ผล ซึ่งกรมวิชาการเกษตร โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย สามารถผลิตชีวภัณฑ์ปีที่ ไล่เดือนฝอย เหน็ดเรืองแสงฯ และไตรโคเดอร์มา ใช้ในการป้องกันกำจัดโรคและแมลงดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ ๑.๑ อบรมการใช้ การขยายชีวภัณฑ์ปีที่ ไล่เดือนฝอยกำจัดแมลง เหน็ดเรืองแสงสิรินรัมย์และไตรโคเดอร์มาควบคุมโรคของพืชผัก งบประมาณ ๑๓๙,๔๐๐ บาท</p> <p>๑. ค่าวิทยากร จำนวน ๓ ครั้ง ๆ ละ ๒ คน ๆ ละ ๓ ชั่วโมง ๆ ละ ๖๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๐,๘๐๐ บาท</p> <p>๒. ค่าอาหารกลางวัน จำนวน ๓ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ คน ละ ๑ วัน ๆ ละ ๑๕๐ บาท เป็นเงิน ๑๓,๕๐๐ บาท</p> <p>๓. ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม จำนวน ๓ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ คน ๆ ละ ๒ มื้อ ๆ ละ ๓๕ บาท เป็นเงิน ๖,๓๐๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๔. ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๔ คน ๆ ละ ๒๔๐ บาท จำนวน ๔ วัน เป็นเงิน ๓,๘๔๐ บาท</p> <p>๕. ค่าพาหนะดินทาง จำนวน ๔ วัน ๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๔,๐๐๐ บาท</p> <p>๖. ค่าจ้างเหมาจัดทำคู่มือ จำนวน ๑ ครั้ง ๆ ละ ๙๐ ชุด ๆ ละ ๕๐ บาท เป็นเงิน ๔,๕๐๐ บาท</p> <p>๗. ค่าจ้างเช่าสถานที่และเครื่องเสียงในการอบรม จำนวน ๓ ครั้งๆ ละ ๔,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๒,๐๐๐ บาท</p> <p>๘. ค่าจ้างจัดทำป้ายการอบรม ขนาด ๒*๓ ม. (๖ ตร.ม.) จำนวน ๓ ป้าย ๆ ละ ๑,๖๐๐ บาท เป็นเงิน ๔,๘๐๐ บาท</p> <p>๙. ค่าวัสดุสำหรับการผลิตและขยายชีวภัณฑ์ปีที่ จำนวน ๓ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ ชุด ๆ ละ ๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๐. ค่าวัสดุสำหรับการผลิตและขยายชีวภัณฑ์ไส้เดือนฝอย จำนวน ๓ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ ชุด ๆ ละ ๑๘๐ บาท เป็นเงิน ๑๖,๒๐๐ บาท</p> <p>๑๑. ค่าวัสดุสำหรับการผลิตและขยายไตรโคเดอร์มา จำนวน ๓ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ ชุด ๆ ละ ๑๘๐ บาท เป็นเงิน ๑๖,๒๐๐ บาท</p> <p>๑๒. ค่าพาหนะสำหรับเกษตรกร จำนวน ๓ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ คน ๆ ละ ๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๓. ค่าวัสดุเก็บข้อมูลและสำนักงาน เป็นเงิน ๑๑,๒๖๐ บาท</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ ๑.๒ สร้างแปลงต้นแบบการใช้ชีวภัณฑ์ที่ไส้เดือนฝอยกำจัดแมลง เห็ดเรืองแสงสิรินรีซีมีและไตรโคเดอร์มาควบคุมโรคของพืชผัก งบประมาณ ๑๘๘,๑๒๐ บาท</p> <p>๑. ค่าเตรียมแปลง จำนวน ๑๐ แปลง (ไร่) แปลงละ ๗๐๐ บาท เป็นเงิน ๗,๐๐๐ บาท</p> <p>๒. ค่าเมล็ดพันธุ์ จำนวน ๑๐ แปลง (ไร่) แปลงละ ๙๐๐ บาท เป็นเงิน ๙,๐๐๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๓. ค่าสารปรับปรุงดิน จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๒๐๐ กก.ๆละ ๓ บาท เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๔. ค่าปุ๋ยอินทรีย์ จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑,๐๐๐ กก.ๆละ ๔ บาท เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๕. ค่าปุ๋ยเคมีสูตร ๔๖-๐-๐ จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑๐๐ กก.ๆละ ๑๘ บาท เป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๖. ค่าปุ๋ยเคมีสูตร ๑๘-๔๖-๐ จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑๐๐ กก.ๆละ ๒๒ บาท เป็นเงิน ๒๒,๐๐๐ บาท</p> <p>๗. ค่าปุ๋ยเคมีสูตร ๐-๐-๖๐ จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑๐๐ กก.ๆละ ๒๒ บาท เป็นเงิน ๒๒,๐๐๐ บาท</p> <p>๘. ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๓ คน ๆ ละ ๒๔๐ บาท จำนวน ๑๔ วัน เป็นเงิน ๑๐,๐๘๐ บาท</p> <p>๙. ค่าพาหนะเดินทาง จำนวน ๑๔ วัน ๆ ละ ๙๒๐ บาท เป็นเงิน ๑๒,๘๘๐ บาท</p> <p>๑๐. ค่าชีวภัณฑ์บีทีควบคุมแมลง จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๒ ลิตร ละ ๔๐๐ บาท เป็นเงิน ๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๑. ค่าชีวภัณฑ์ไส้เดือนฝอยควบคุมแมลง จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๖๐ ถุง ละ ๑๐ บาท เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๒. ค่าชีวภัณฑ์เห็ดเรืองแสงควบคุมโรครากปม จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑๒ กก.ๆ ละ ๖๐ บาท เป็นเงิน ๗,๒๐๐ บาท</p> <p>๑๓. ค่าชีวภัณฑ์ไตรโคเดอร์มาควบคุมโรคพืช จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑๒ กก.ๆ ละ ๖๐ บาท เป็นเงิน ๗,๒๐๐ บาท</p> <p>๑๔. ค่าวัสดุเก็บข้อมูลและสำนักงาน เป็นเงิน ๑๒,๐๔๐ บาท</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ ๑.๓ การรับรองมาตรฐาน GAP พืชผักงบประมาณ ๘๖,๖๐๐ บาท</p> <p>๑. ค่าจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติที่ดีสำหรับพืช GAP พืชผัก จำนวน ๙๐ เล่มๆ ละ ๕๐ บาท เป็นเงิน ๔,๕๐๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด									
<p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๒. ค่าจัดทำแบบบันทึกการตรวจประเมิน GAP พืชผัก จำนวน ๙๐ เล่มๆ ละ ๓๕ บาท เป็นเงิน ๓,๑๕๐ บาท</p> <p>๓. ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๔ คน ๆ ละ ๒๔๐ บาท จำนวน ๑๐ วัน เป็นเงิน ๙,๖๐๐ บาท</p> <p>๔. ค่าพาหนะเดินทาง จำนวน ๑๐ วันๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๕. ค่าสารเคมีวิเคราะห์สารพิษตกค้าง จำนวน ๔ ตัวอย่างๆละ ๒,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๖. ค่าวัสดุเก็บข้อมูลและสำนักงาน เป็นเงิน ๘,๐๕๐ บาท</p> <p>๔๑๔,๑๒๐ บาท</p> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย กรมวิชาการ เกษตร</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ</p> <p>สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๓ จ.ขอนแก่น</p>									
<p>๗. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย หน่วยงานหลัก</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>หน่วยงานร่วม</p> <p>สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ</p> <p>หน่วยงานร่วม</p> <p>สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๓ จ.ขอนแก่น</p> <p>หน่วยงานร่วม</p>									
<p>๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>๕ ปี เริ่มต้น ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ สิ้นสุด ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐</p>									
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>งบประมาณรวมทั้งหมด ๘,๕๗๐,๗๔๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="839 1704 1465 1877"> <thead> <tr> <th>ปีที่ ๑</th> <th>ปีที่ ๒</th> <th>ปีที่ ๓</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>๒๕๖๖</td> <td>๒๕๖๗</td> <td>๒๕๖๘</td> </tr> <tr> <td>๑,๕๐๕,๔๘๐</td> <td>๑,๖๐๓,๓๔๐</td> <td>๑,๓๖๑,๙๒๐</td> </tr> </tbody> </table> <p>หมายเหตุ : งบประมาณสามารถถัวเฉลี่ยใช้ได้ทุกรายการ</p>	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๑,๕๐๕,๔๘๐	๑,๖๐๓,๓๔๐	๑,๓๖๑,๙๒๐
ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓								
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘								
๑,๕๐๕,๔๘๐	๑,๖๐๓,๓๔๐	๑,๓๖๑,๙๒๐								
<p>๑๐. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑. แปลงต้นแบบการใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมโรคและแมลงศัตรูพืช ๗ ชนิด ๖๐ แปลง</p>									

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๒. กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศ พริก และพืชผักสามารถผลิตและขยายชีวภัณฑ์สำหรับใช้เอง ไม่น้อยกว่า ๖ กลุ่ม กลุ่มละ ๑-๒ ชนิดชีวภัณฑ์</p> <p>๓. เทคโนโลยีการใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมโรคและแมลงศัตรูพืช ๗ ชนิด ใน ๓ กลุ่มพืช ได้แก่ มะเขือเทศ พริก และ พืชผัก</p> <p>๔. มีชีวภัณฑ์สำหรับใช้ในการผลิตมะเขือเทศ พริก และ พืชผัก</p>
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับผลลัพธ์ (Outcome)	<p>๑. เกษตรกรสามารถใช้ชีวภัณฑ์ในการควบคุมโรคและแมลงศัตรูพืชได้อย่างมีประสิทธิภาพ และลดการใช้สารเคมีในกระบวนการผลิต</p> <p>๒. ผลผลิตพืชมีคุณภาพและมีปริมาณเพิ่มขึ้น เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น</p> <p>๓. ได้ผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดภัย ไม่มีสารพิษตกค้างในผลิตผลและสิ่งแวดล้อม ผลิตพืชอย่างยั่งยืน</p> <p>๔. ระบบการผลิตพืชได้รับการรับรองมาตรฐาน สร้างความเชื่อมั่นให้กับตลาดและผู้บริโภค</p> <p>๕. ความตื่นตัวในการใช้ชีวภัณฑ์และปัจจัยการผลิตที่ปลอดภัยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมเลี้ยงไก่ไข่เพื่อเป็นรายได้เสริมในครัวเรือนเพื่อการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ที่จะมุ่งเน้นส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรปลอดภัย พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย โดยเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาความสามารถในการผลิต การบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรและเครือข่ายให้เข้มแข็งและกินดีอยู่ดีมีรายได้เพิ่มขึ้น ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ผู้บริโภคมีความมั่นใจที่ได้บริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย มีคุณภาพ ทำให้การผลิตสินค้าทางเกษตรกรรมของเกษตรกร จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการผลิต และที่สำคัญเกษตรกรได้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น เป็นการสร้างโอกาสทางการค้าให้กับเกษตรกรไทย สามารถนำไปปฏิบัติได้</p> <p>สภาพปัญหา/ความต้องการ: ด้วยปัจจุบันค่าครองชีพมีแนวโน้มค่อนข้างสูง การลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด เกษตรกรทั่วไปโดยเฉพาะเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ไก่ไข่จึงเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มีความสำคัญชนิดหนึ่ง ไก่ไข่เป็นอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าทางอาหารสูง สามารถนำไปปรุงอาหารได้ทั้งคาวและหวาน สามารถบริโภคได้ทุกเพศ ทุกวัย เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคเป็นจำนวนมากแทบทุกครัวเรือน การเลี้ยงไก่ไข่ในปัจจุบันได้มีการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์และการจัดการด้านอาหารสัตว์มาเป็นเวลานานแล้ว จนกระทั่งไก่ไข่หลายๆพันธุ์ สามารถเลี้ยงในสภาพแวดล้อมแต่ละพื้นที่ และเลี้ยงแบบครัวเรือนได้ จึงสามารถส่งเสริมให้เลี้ยงเป็นอาชีพเสริมเพื่อลดรายจ่ายและสามารถเพิ่มรายได้ เนื่องจากไก่ไข่ในปัจจุบันมีราคาค่อนข้างแพง</p> <p>ความเร่งด่วน : เนื่องจากไก่ไข่ในปัจจุบันมีราคาค่อนข้างแพง และปัจจุบันค่าครองชีพมีแนวโน้มค่อนข้างสูง การลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด ไก่ไข่จึงเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มีความสำคัญชนิดหนึ่ง ไก่ไข่เป็นอาหารที่มี</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	ประโยชน์และมีคุณค่าทางอาหารสูง สามารถนำไปปรุงอาหารได้ทั้งคาวและหวาน การเลี้ยงไก่ไข่ในปัจจุบัน ไก่ไข่หลายสายพันธุ์ สามารถเลี้ยงในสภาพแวดล้อมแต่ละพื้นที่ และเลี้ยงแบบครัวเรือนได้ จึงสามารถส่งเสริมให้เลี้ยงเป็นอาชีพเสริมเพื่อลดรายจ่ายและสามารถเพิ่มรายได้
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ เป็นรายได้เสริมให้เกษตรกร ๒. เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคไข่ไก่ที่มีคุณภาพปลอดภัยและเป็นแหล่งอาหารโปรตีนในครัวเรือน
๔. เป้าหมาย	เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และเกษตรกรผู้ผลิตอาหารสัตว์ ๒๔๐ ราย
๕. พื้นที่ดำเนินการ	ดำเนินการพื้นที่ ๘ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอเซกา อำเภอบึงโขงหลง อำเภอบุ่งคล้า อำเภอพรเจริญ อำเภอศรีวิไล อำเภอโซ่พิสัย อำเภอปากคาด
๖. กิจกรรมหลัก	เลี้ยงไก่ไข่เพื่อเป็นรายได้เสริมในครัวเรือน
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖
๙. งบประมาณ	๒,๙๘๒,๖๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑๐.๑ เกษตรกร จำนวน ๒๔๐ ราย ได้รับความรู้จากการฝึกอบรมด้านการบริหารจัดการทรัพยากร ด้วยความต้องการของชุมชน การรวมกลุ่ม ร่วมคิด ร่วมทำ ๑๐.๒ มีไก่ไข่เพิ่มขึ้นในระบบในชุมชน ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ตัว ๑๐.๓ เกษตรกรสามารถลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑๑.๑ ประชาชนในพื้นที่ มีการใช้ชีวิตประจำวันตามหลักของความพอเพียง ๑๑.๒ ประชาชนในพื้นที่ ลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ภายในครัวเรือน ๑๑.๓ มีการรวมกลุ่มสร้างความสามัคคีให้เกิดในชุมชนเกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และเป็นการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์การเกษตรให้มีศักยภาพและความเป็นเลิศทางด้านอาชีพ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลจังหวัด ที่จะมุ่งเน้นส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรปลอดภัย พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย โดยเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาความสามารถในการผลิต การบริหารจัดการองค์การเกษตรกรและเครือข่ายให้เข้มแข็ง และกินดีอยู่ดีมีรายได้เพิ่มขึ้นตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง บริโภคมีความมั่นใจที่ได้บริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย มีคุณภาพ ทำให้การผลิตสินค้าทางเกษตรกรรมของเกษตรกร จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการผลิต และที่สำคัญเกษตรกรได้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น เป็นการสร้างโอกาสทางการค้าให้กับเกษตรกรไทย สามารถนำไปปฏิบัติได้</p> <p>สภาพปัญหา/ความต้องการ: ด้วยในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้กรมปศุสัตว์ จัดตั้งโครงการธนาคารโค-กระบือเพื่อเกษตรกร ตามพระราชดำริ (ธคก.) เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากจน และปัจจุบันค่าครองชีพมีแนวโน้มค่อนข้างสูง การลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด เกษตรกรทั่วไปโดยเฉพาะเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ จึงเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มีความสำคัญชนิดหนึ่ง นอกจากนี้ แนวโน้มความปกติใหม่ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องปรับโครงสร้างเพื่อลดการพึ่งพาการส่งออกและการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างประเทศในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ มาสู่การสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยดำเนินการอย่างมีเหตุผล พอประมาณและมีภูมิคุ้มกันตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างความเข้มแข็งของประเทศจากภายใน ช่วยให้มีความสามารถใน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>การต้านทานผลกระทบ จากวิกฤตที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตด้วย</p> <p>อย่างไรก็ตาม เนื่องจากความไม่แน่นอนของสถานการณ์การระบาดในประเทศ และในระดับโลกยังมีความ ไม่แน่นอนของการสิ้นสุดการระบาด และยังคงมีความเสี่ยงที่ประเทศไทย อาจเกิดการระบาดซ้ำ และปัจจุบันจังหวัดบึงกาฬ ดำเนินการโครงการธนาคารโค-กระบือ เพื่อเกษตรกรตามพระราชดำริ จำนวนสัตว์ ๒,๕๑๘ ตัว ดังนั้นควรต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อในแต่ละช่วงเวลาให้เหมาะสมกับสถานการณ์</p> <p>ดังนั้น จังหวัดบึงกาฬ โดยสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ จึงจัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ ด้านปศุสัตว์ วิถีชุมชนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงกู่ภัยโควิด ๒๐๑๙ ภายใต้โครงการธนาคารโค-กระบือ เพื่อเกษตรกร ตามพระราชดำริ เพื่อให้ความช่วยเหลือและเยียวยาเกษตรกรในโครงการฯ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดโควิด, ลัมปี สกิน</p> <p>ความเร่งด่วน : เนื่องจากในปัจจุบันโค กระบือ มีราคาค่อนข้างแพงและปัจจุบันค่าครองชีพ มีแนวโน้มค่อนข้างสูง การลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด การเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความสำคัญชนิดหนึ่ง เพื่อเป็นอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าทางอาหารสูง และการเลี้ยงโคกระบือ ในปัจจุบัน สามารถเลี้ยงในสภาพแวดล้อมแต่ละพื้นที่และเลี้ยงแบบครัวเรือนได้ จึงสามารถส่งเสริมให้เลี้ยงเป็นอาชีพเสริมเพื่อลดรายจ่ายและสามารถเพิ่มรายได้ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๓.๑ เพื่อเป็นการสร้างรายได้และลดรายจ่ายให้เกษตรกร ให้เกิดความยั่งยืนในการประกอบอาชีพ</p> <p>๓.๒ เพื่อให้ประชาชนได้ประกอบอาชีพด้านปศุสัตว์ วิถีชุมชนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงสร้างความมั่นคงทางอาหาร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓.๓ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต
๔. เป้าหมาย	เกษตรกรในโครงการธนาคารโค-กระบือ เพื่อเกษตรกร ตามพระราชดำริ จำนวน ๘ กลุ่ม กลุ่มละ ๕๐ ราย รวมเป็น ๔๐๐ ราย
๕. พื้นที่ดำเนินการ	ในพื้นที่หมู่บ้าน ตำบล และอำเภอ ที่ดำเนินการโครงการธนาคารโค-กระบือ เพื่อเกษตรกร ตามพระราชดำริในพื้นที่ ๘ อำเภอ
๖. กิจกรรมหลัก	โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพด้านปศุสัตว์ วิถีชุมชนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้โครงการธนาคารโค-กระบือ เพื่อเกษตรกร ตามพระราชดำริ (ชคก.)
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	๑ ปี ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖
๙. งบประมาณ	๑,๓๒๐,๘๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	<p>๑. เกษตรกรในโครงการธนาคารโค-กระบือ เพื่อเกษตรกรตามพระราชดำริ จำนวน ๔๐๐ ราย ได้รับความรู้จากการเข้ารับฝึกอบรมด้านส่งเสริมสุขภาพสัตว์</p> <p>๒. เกิดอาชีพเสริมด้านปศุสัตว์ สร้างงาน สร้างรายได้ เกิดขึ้นในท้องถิ่นชุมชน</p> <p>๓. เกษตรกรสามารถลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน</p>
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>๑. ประชาชนในพื้นที่ มีการใช้ชีวิตประจำวันตามหลักแนวเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๒. ประชาชนในพื้นที่ ลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ภายในครัวเรือน</p> <p>๓. มีการรวมกลุ่มสร้างความสามัคคี ให้เกิดในชุมชน เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน</p>